

U ime Boga, Sveopćeg, Dobročinitelja, Milostivog

U potragu dušom za svojim istinskim Gospodarom

Uporedba božiji knjiga: Tevrata, Zebura, Indžila i Kur-
ana

Kritika onima koji kriju istinu a objelodanjuju laž

Izdavač:

Hasan Mujakić
Pisao godine 2010
Tel.:0049-0831-960440

Predgovor

U ime Boga Sveopćeg Dobočinitelja, Milostivog hvala Uzvišenom Allahu koji me je nadahnuo svojom milosti ovom poduhvatu. Poštovani čitaoci ja se odlučio da napišem ovo djelo poslije mojih teški doživljaja i uvreda od ne učeni i od učenih ljudi. Neki su mi donosili stisnute pesnice pod nos govoreći;“ovo je visoki napon”, a mi znamo koga to potrefi neće preživjeti, poštovani čitaoci. Ja ni sam neznam šta ću vam pisati, jedino ja vam obećavam da neću lagati, pošto mi moj život vrijedi i svaka moja izreka biće ako Bog da potvrđena Kuranskim Ajetom. Ja sam posjećao mnoge Džamije od moje 7. godine života, slušao vazove raznih imama. Išao sam po otvorima Džamija, Dženazama i takmičenjima učača Kur-ana sam prisustvovao mnogo puta, pa ću vam sve ovo pojasniti u svom narednom izlaganju. Ja vas molim pažljivo čitajte svaki tekst, jer je teško iskazati ono šta čovjek misli, a još je teže razumjeti. Mene je najviše potaklo ovom djelu kada sam saznao kako su žene potištena u svijetu pa im nije dozvoljeno ni Kur-an učiti na javnim mjestima. Pa sam postavio pitanje njemačkom teologu islama. Zašto nema nigdje preko javnih medija, da punodobne žene uče Kur-an. On mi je odgovorio da im je to bog zabranio, što je mene posve iznenadilo. Ja sam mu postavio pitanje dali je on to čuo od nekoga ili je negdje pročitao ili sam izmišlja. On je kazao da stoji u Kur-anu i počeo da se služi kuranskim Ajetima. Ali po mom mišljenju to su bili Ajeti koji se odnose na žene Muhameda a.s., jasam došao do zaključka da njemački

teolog baš ništa nemisli sa svojom glavom, nego se prepustio da ga uče oni iz Arabije. To je probudilo moj osjećaj prema ženama sirotama kako to Allah dž.š. reče u Kur-anu. Pa uz ovo se odluči da svaku negativnu pojavu u islamu kritikujem. Zato molim Uzvišenog Allaha da mi na pomoć bude i svima onima koji budu čitali i slušali. Da razume i da se vladaju kako će Bog dragi biti njima zadovoljan. Ja želim da dokažem da su Izraelićani, Kršćani i pripadnici islama kod Uzvišenog Stvoritelja u jednoj terezi. Prema tome svaki narod bi trebo, da svoje naredbe prema Bogu izvršava, a tuđe da poštuje i da ne pokušava omalovažavati tuđe svetinje, kako bi svoje uzvisio, to je pogrešan put. Jer Allah dž.š. zna svačije misli i stime svaki narod sam sebe ponizuje, a misli obratno. Jer čovjek može postići Božije zadovoljstvo uz razna uvjeta. A jedan od uvjeta je poštovati čovjeka iznad sviju Allahovih stvorenja to Allah dž.š. zahtjeva od svakog pojedinca. Treba čovječije dostojanstvo poštovati, jer je čovjek naj pametnije božije stvorenje. Allah dž.š. veli čovjek je toliko pametan da može svu prirodu sebi podložiti, pa o njemu je ovisno koliko će dugo kugla zemaljska postojati. To je samo nekoliko uvoda dabi ljudi razmišljali šta rade i gdje greše svome stvoritelju.

Cjenjeni čitaoci javam u ovoj knjizi neću ništa kazivati novo iz svoga uma i razuma, niti ću vam kazivati nešto novo šta vi ne znate, ja ću vam kazivati samo ono što vi znate, ali se ne možete sjetiti. Ja vam želim samo ponavljati ono što sam od drugih čuo ili sam to vidio da drugi rade. Pa bih želio to isto objelodaniti drugima koji se ne mogu sjetiti. Moj cilj je kroz ovu knjigu samo

ukazivati na tuđe greške. Molim Uzvišenog Allaha dž.š. da mi na pomoći bude. Čitaoci ove knjige će svi uvočavati moje nedostatke. Pa bi ja unapred zamolio da pređu preko mojih loših postupaka, a ono što vam bude odgovaralo zadržite za sebe ili dalje proširite to je Allahov dug neka znate. Allah neće na pravi put ukazati onima koji budu istinu tajili. Dužnost je svakoga čovjeka da pripovjedi istinu o svome stvoritelju koju zna.

Bogo bojazni i bogo nebojazni

Prvo dokazi da nisu ljudi kod Gospodara Svjetova podjeljeni na izraelićane, kršćane ili muslimane, nego su svrstani samo u dvije grupe, Bogo bojazne i Bogo nebojazne. Šta znači velika je razlika između kršćana vjernika i kršćana nevjernika, tako isto između muslimana vjernika i muslimana nevjernika. Šta znači jedan kršćanin vjernik mnogo je bliži bogu, nego musliman nevjernik. Tako isto jedna kršćanska parlamtarna država u kojoj vlada demokratija ona je mnogo bliža islamu od islamske države u kojoj vlada diktatura ili kraljevina. Jedan musliman može biti rođen u muslimanskoj kući od oca muslimana i majke muslimanke, ali on sam nebiti musliman.

S.22:67. Svakoj vjerskoj zajednici propisali smo vjer zakon prema kojem se trebala vladati, i ne dozvoli, nikako, da se s tobom o tome raspravljaju. Ti pozivaj svome Gospodaru jer ti si uistinu na Pravome putu.

S.29:47. Kao i njima, Mi tebi objavljujemo Knjigu, a neki od onih kojima smo već dali Knjigu - i u ovu vjeruju, a i od ovih neki u nju vjeruju, a dokaze Naše samo nevjernici osporavaju.

S.49:13. O ljudi, Mi vas od jednog čovjeka i jedne žene stvaramo i na narode i plemena vas dijelimo da biste se upoznali. Najugledniji kod Allaha je onaj koji ga se najviše boji, Allah, uistinu, sve zna i nije Mu skriveno ništa.

Ova sva tri Ajeta dokazuju dasu kod Uzvišenog Stvoritelja priznate ove četiri knjige koje su navedene, a tako i pripadnici njihovi. Poslušajmo ovaj kuranski Ajet u kojem nas Allah dž.š. upućuje, šta treba vjerovati i da nema razlike u Njegovim Poslanicima, to mogu činiti samo oni koji u svojim srcima nose mržnju prema drugim vjerama, a to nemogu činiti iskreni vjernici.

S.4:150. Oni koji u Allaha i poslanike Njegove ne vjeruju i žele da između Allaha i poslanika Njegovih u vjerovanju naprave razliku, i govore: "U neke vjerujemo, a u neke ne vjerujemo", i žele da između toga nekakav stav zauzmu -

S.4:151. oni su zbilja pravi nevjernici; a Mi smo nevjernicima pripremili sramnu patnju.

Poštovani čitaoci ovakvih Ajeta ima mnogo koji govore o Božijem Jedinstvu. Ja kad analiziram ova dva Ajeta ja se pitam dali je iko od nas pravi vjernik, pami se čini, da su naši Imami prešli sve granice božije pravde kada Kur-an tumače. Bože sačuvaj.

Žašto nam je potrebno božije vodstvo?

(Božije Vodstvo: Watch Tower Bible and tract Society of Pennsylvania 1999)

Bog se još od stvaranja ljudi brine za njih. Svoje je vodstvo najprije dao Ademu kasnije je bog vodio čovječanstvo preko svojih poslanika, kao što su bili Enoh (Idris), Noa (Nuh), Abraham (Ibrahim), Job (Ejub) i Mojsije (Musa). Počevši od svoga poslanika Mojsija, bog je nadahnuo pisanje knjiga koje su još uvijek dostupne u naše vrijeme. Bog je želio da čitavo čovječanstvo dobije njegove upute i da pronade sreću sljedeći njegovo vodstvo. Govoreći o obavezi da se vjeruje u te knjige, Kur-an ističe sljedeće: „svi (pravovjerni) su vjerovali boga, njegove meleke, njegove knjige i njegove poslanike“ (El- Bekare 2:285). Kur-an isto tako govori o vjernima koji “vjeruju u ono što je tebi objavljeno i u ono što je prije tebe objavljeno i čvrsto vjeruju u budući svijet” (El- Bekare 2:4). No, na što se misli kada se govori o onome što je “prije tebe objavljeno”? Sveto pismo sadrži božije knjige one su predhodile Kur-anu koji te knjige često spominje i ističe da je u njima božije vodstvo. U Ali Imranu 3:3,4 stoji: “On tebi objavljuje Knjigu pravu istinu koja predhodne potvrđuje, a Tevrat i Indžil objavio je još prije kao putokaz ljudima. “(Vidi i El-Maide 5:46,47). A En Nisa 4:163 kaže sljedeće: “Davudu smo dali Zebur (Psalme). “Kur-an isto tako ohrabljuje na to da se ponovno ispituju te knjige, govoreći: „Ako sumnjaš u ono što ti objavljujemo, upitaj one koji čitaju knjigu, prije tebe objavljenu” (Junus 10:94).

Što to znači pokazivati vjeru u božije knjige? To sasvim

sigurno neznači samo priznavati da one postoje. Prava vjera značila bi i čitati, poznavati njihov sadržaj, a i primjenjivati ono što one kažu. Kada primamo pisma od nama dragi osoba, onda jedva čekamo da ih pročitamo. Normalno je da smo više zainteresovani za sama pisma i za onoga tko ih je poslao nego za osobu koja ih je dostavila. Koliko je to onda više slučaj kada nam bog šalje pisma preko svoji poslanika. Trebali bismo imati gorljivu želju da dobijemo ta pisma, da ih pročitamo i dobijemo vodstvo od njega. I ako poštujemo božije glasnike naša glavna briga je slušamo boga i budemo mu poslušni. Trebamo se držati njegovi knjiga, a ne praviti razliku između ovog ili onog njegovog poslanika. Bog se kao održavatelj i zaštitnik svoji knjiga pobrinuo da su nam one danas dostupne. Nikada nikome ne može poći za rukom da uništi ili promjeni božiju riječ. To je zato što su to božije knjige a ne ljudske. bog ih nam je dao za oto da nas vode na pravi put. Bit ćeš duboko dirnut kada otkriješ kakvu poruku one sadrže.

Misliš li da svatko ko tvrdi da vjeruje u boga primjenjuje ono što je zapisano u njegovim knjigama. Mnogi židovi i kršćani kažu da vjeruju u boga, no pokazuju li njihova djela da se oni dže njegovih knjiga? Ne bismo smjeli suditi sveto pismo na temelju onoga što čine ljudi koji tvrde da ga slijede. Mnogi su skrenuli od prave vjere i udaljili se od božijega vodstva.(Usporedi Titu 1:14,16)

Da li želiš utažiti svoju žeđ za spoznajom o bogu? U tom bi slučaju trebao nastojati doznati odgovore na tako važna pitanja kao što su: Što je bio božiji naum kad je stvorio čovjeka? Gdje ga je bog smjestio? Što je uzrok svi ljudski nevolja? Kakvo rješenje pruža bog da bi smo

mogli živjeti sretno, u skladu s našim urođenim željama? Dok budemo razmatrali ta pitanja, trži božije vodstvo i slijedi ga, i možeš biti siguran da će on zadovoljiti želje tvog srca.

Kako se čovjek udaljio od božijeg vodstva

Božije Vodstvo: Watch Tower Bible and tract Society of Pennsylvania 1999)

“Upočetku stvori bog nebo i zemlju” (1. Mojsijeva 1:1). Zatim je u šest uzastopni “dana”, ili vremenski perioda stvaranja pripremio zemlju kako bi mogla biti dom za čovjeka kojeg je naumio postaviti da se brine za zemlju i sve što je na njoj (1. Mojsijeva 1. poglavlje). Bog je stvorio drveće, cvijeće i rijeke koje su tekle u velika mora. Stvorio je ribe koje su plivale tim vodama i ptice koje su letjele zrakom iznad njih. U čitavom svemjerskom prostranstvu samo je zemlja obilovala neprobrojenim stvorenjima. Bila je poput dragulja veličanstvene ljepote, koji je Bog oblikovao za posebnu namjenu (1. Mojsijeva 1:11,20,25).

Na koncu je Bog načinio čovjeka iz zemaljskog praha i smjestio ga u raj (1. Mojsijeva 2:7,8). Božija je volja bila da prvi čovjek Adem živi u raju sa svojom ženom Evom. Ali zašto u raju? Na što pomisliš kad čuješ riječ raj? Uvjeti unutar raja nesumljivo su se razlikovali od oni koji su vladali izvan njega: Muškarca i ženu okruživalo je dopadljivo grmlje i drveće koje je davalo ukusne plodove. Bog je obdario čovjeka sposobnošću da zapaža sve oko sebe i da uživa u tome. Zato ga je bog smjestio u edenski vrt, gdje se mogao radovati u sreći te uživati mir i zadovoljstvo (1. Mojsijeva 2: 15). No, gdje se nalazio

taj raj? Bog nije materijalnoga čovjeka načinio iz zemaljskog praha da bi ga smjestio na nebo. Nije zasadio drveće na nebu. Niti je učinio da rijeke teku gore po zraku. Raj je bio na zemlji. Bog je sve to pripremio na zemlji s jednim ciljem. Ljepota prirode na zemlji trebala je biti na užitak čovjeku i na hvalu stvoritelju. Čovjek je stvoren da bude različit od životinja, koje se ponašaju prema instinktu. On je dobio dar slobodne volje – mogućnosti slobode izbora. Bog mu je ujedno dao sposobnost da razmišlja, procjenjuje stvari, donosi odluke i raspoznaje dobro od lošeg. Na taj je način bog učinio čovjeka nadmoćnijim od svih drugi stvorenja na zemlji. Čovjek je stvoren sa svojstvima ljubavi, mudrosti, pravde i moći. Mogao je razmišljati o svemu što je bog doveo u postojanje i razumjeti značenje toga. Čovjek je ujedno imao sposobnost da obožava svog stvoritelja. Sve što je bog načinio bilo je savršeno (5. Mojsijeva 32:4). Nigdje nije bila učinjena pogreška. S toga su i Adam i Eva bili stvoreni sa zdravim umom i tijelom te su bili potpuni kao savršeni ljudi. Mogli su u potpunosti izvršiti ono što je bog naumio za nji. No o kakvom se naumu radilo? Bog je Adamu i Evi rekao rađajte se i množite se i napunite zemlju i vladajte njom. Prema tome, božiji je naum za čovjeka bio da se zemlja napuni savršenim ljudima koji će proširiti granice svog raja po čitavoj zemlji (1. Mojsijeva 1:28-30).

No, jeli Bog stvorio Adema i Evu tako da su trebali umrijeti? Nije. On ih je smjestio u raj ne za oto da bi taj raj postao njegovo groblje, nego za to da oni u njemu žive zauvijek.

Što kaže Kur-an o raju i Ademu

Božije Vodstvo: Watch Tower Bible and tract Society of Pennsylvania 1999)

Gospodar tvoj reče melekima: “ ja ću na zemlji namjesnika postaviti” (El- Bekare 2:30).

“koji sve savršeno stvara, koji je prvoga čovjeka stvorio od ilovače(...)zatim mu savršeno udove uobličio i život mu udahne” (Es-sedde 32:7,9).

“Mi smo stvorili čovjeka u najljepšem obliku” (Et-Tin 95:4).

“Mi rekosmo Ademu: Stanuj u raju ti i tvoja žena, izobilno se hranite njegovim plodovima, gdje ih god nadete, samo se ne približujte ovom drvetu, inače bi ste zagriješili” (El-Bekare 2:35)

“Edenski vrtovi kroz koje će rijeke teći u njima će oni vječno ostati” (Taha 20:76).

“I šejtan ih navede da zbog drveta posrnu i izvede ih iz onoga u čemu su bili” (El-Bekare 2:36).

“Tako Adem nije gospodara svoga poslušao i s puta je skrenuo“ (Taha 20:121).

“Mi im rekosmo: Izadite iz raja svi koliko god vas ima:od moje strane doćiće vam uputa (da vas rukovodi): koji se budu vladali po mojoj uputi neće ih strah nikada obuzimati, i oni neće biti uciviljeni” (El-Bekare 2:38)

Allahova pravda prema svjetovima

S.4:152. A oni koji u Allaha i poslanike Njegove vjeruju i nijednog od njih ne izdvajaju - On će ih, sigurno, nagraditi. - A Allah prašta i samilostan je.

Uzvišeni Allah ništa nije bez razloga stvorio. Sve šta Allah dž.š stvori to je sa unapred određenim ciljem. Sada ću navesti jedan primjer kojeg mi svi znamo svaki dan to vidimo i čujemo ili sami doživljavamo u mnogim familijama. Razne svađe i nezgode koje se dešavaju. Pa čak se desi ubitstvo, ubio sin oca ili majku svoju ili obratno. Desi se da otac ubije svoje dijete pa i majka ubije svoje dijete. Bože sačuvaj. Tako Allah dž.š. kažnjava sve svoje robove. Jedne preko drugih, to često vidimo u familijama koliko je čovjek kažnjen preko svoje vlastite žene. Kada ga neće da sluša, a koliko je žena kažnjena preko svoga muža, kada se on neće sa njom da dogovara. Pa je uvijek svađa u kući, koliko su otac i majka kažnjeni preko svoje djece kad ih neće da slušaju, a sve to mi sami sebi prouzrokuje. Našim ponašanjem prema Allahu dž.š. jer kada čovjek nebi grešio nebi ni kazna sljedila.

S. 4: 79. Sreća koja ti se dogodi od Allaha je, a nesreću koja te zadesi sam si zaslužio. Mi smo te, kao poslanika, svim ljudima poslali, a Allah je dovoljan svjedok.

Kako mogu roditelji zagriješiti da djeca neslušaju, ako neko od njih dvoje popije alkohola ili bilo kakvog harama da okuse, a haram može biti i tvoja vlastita hrana

koju si ti kupio i platio. Evo kako: sve ono što pojedeš previše toje haram. I svaka kila koju носиš preko normale, to je haram. Čovjek onda jadikuje što si mi bože dao ovako naletno djete, a vidimo iz gore navedenog Ajeta, kako čovjek može izazvati božiju kaznu.

S. 42:30 Kakva god vas bijeda zadesi, to je zbog grijehova koje ste zaradili, a On mnoge i oprost.

Svaki narod će biti ispitivan prema svojoj knjigi

Poštovani čitaoci iz ovi Kuranskih Ajeta može se zaključiti da trebaju svi sljedbenici Allahovi, svetih knjiga da ostaju u njihovim okvirima i da izvršavaju Allahove naredbe, a da tuđe poštuju ako bi htjeli da zasluže Allahovu milost, a nipošto omaložavati tuđe svetinje to jes Allahove knjige. Ko ne vjeruje u Božije knjige on je izostavio treći imanski šart.

Kod šest imanski šarta jedan ko bi izostavio on je postao nevjernik pa zato netreba gledati šta drugi sa sobom rade. Bilo da jedu ili piju oni imaju svoje propise koje im je Allah propisao. Evo i ovog divnog Ajeta.

S.21:25. Prije tebe nijednog poslanika nismo poslali, a da mu nismo objavili: "Nema boga osim Mene, zato se Meni klanjajte!"

Iz ovoga Ajeta možemo zaključiti da je svaki Allahov Poslanik prepovjedao vjeru u jedinog

jednog Boga. Zato su svi ljudi na ovom svijetu koji vjeruju u jednoga jedinoga Stvoritelja muslimani. Kad mi vjerujemo u jednog stvoritelja i od njega osudu čekamo , zašto se moramo mrziti i krv proljevati jedni drugima. Jeli to našem stvoritelju milo, bože sačuvaj. Božija poruka:

S.10:44. Allah zaista neće nikakvu nepravdu ljudima učiniti, ljudi je sami sebi čine.

S.10:47. Svaki narod je imao poslanika. I kad poslanik njihov dođe među njih, njima će biti pravedno presuđeno, nasilje im neće biti učinjeno.

Iz ovog Ajeta se može zaključiti daće svakom narodu na sudnjem danu biti sudjeno prema njegovoj knjizi. Znači izraelićanima po Tevratu, krišćanima po Indžilu, a pripadnicima islama po Kur-anu. Zbog toga se trebaju svi pripadnici strogo držati na svoje zakone koje muje Uzvišeni Stvoritelj napisao. Jer nebi smio nikako vjernik koje bilo vjere, prihvatiti nešto iz jedne, a nešto iz druge knjige. Praviti sebi nekakve olakšice u izvršenju vjerskih obreda, jer bi tako postao nevjernik .

S.10:37. Ovaj Kur'an nije izmišljen, od Allaha je - on potvrđuje istinitost prijašnjih objava i objašnjava propise; u njega nema sumnje, od Gospodara svjetova je!

S.1:5. Uputi nas na Pravi put,

S.1:6. na Put onih kojima si milost Svoju darovao,

S.1:7. a ne onih koji su protiv sebe srdžbu izazvali, niti

onih koji su zalutali!

Samo malo komentara uz 7.Ajet u ovoj Suri uzvišeni Allah odmah na početku Kur-ana nas upozorava na izraelićane, da oni nisu nevjernici. Negosu samo Allahovu srdžbu izazvali, pa dalje kroz učenje Kurana Allah dž.š. objašnjava zašto. Zato što su kamatu uzimali i što su ni krive ni dužne, božije poslanike ubijali. Ima još mnogo negativni djela njihovih, ali toće doći nared kroz dalje izlaganje, a drugi dio istog Ajeta Allah dž.š.

kaže za kršćane dasu zalutali. Nekaže da su nevjernici, oni su zalutali kada su počeli Mariju obožavati kao majku Božiju i Isaa a.s. kao Boga. Ali na protiv ovoga svega Kur-an ni ukakvom slučaju netretira ova dva naroda kao neverjnik. Negu su oni isto sljedbinici knjige kao pripadnici islama. Kada se u Kur-anu spominju nevjernici to su mnogobožci koji su izjednačivali svoje kipove sa svojm gospodarom. Pripadnici islama su isto sljedbenici knjige, kao Izraelićani i Kršćani. Ali za Muslimane svi drugi su nevjernici samo su oni vjernici. Svi drugi su na krivom putu samo su oni na pravom, svi drugi će u džehenem a oni u dženet. Ja se bojim da to nemože čovjek ocjeniti, to jedini Allah zna kakav je ko. Kada bi Allahu dž.š. bilo milo sve ono što muslimani rade i kako se ponašaju, onda bi trebalo da

muslimanima ide bolje i na ovom svijetu nego drugima narodima. To je obratno. Samo malo komentara navesti: Jugoslavija, toje bila prije nekoliko godina jedna država i sada su se podjelili čuje se preko medija, toliko hiljada bošnjaka otišlo za poslom u Sloveniju. A ni jedan slovenac nije došo u Bosnu da traži zaposljenje. Ali nije

samo slovenac, nego iz okolnih republika, a bošnjaka ima po cjelom svijetu. Da su oni tako priznati kod dragog Allaha dž.š. kao što oni sebe sami uzdižu, bog je mogao hotiti da drugi narodi dolaze u Bosnu tražiti poslo. Zato poštovani čitaoci dobro o ovom djelu razmislite. Je li moguće da Bog dragi ikoga kažnjava za badava ili on kažnjava zbog počinjenih grijeha? A što je sigurno da Allah dž.š. nikoga ne kažnjava dok on tu kaznu ne zasluži. A ova kazna što je lično vidim, ona ne kažnjava samo bošnjake nego svu braću islamsku u svijetu cjelom. Svaki musliman i muslimanka treba da se preispita gdje oni tu kaznu zaslužuju i šta oni rade pa da to izaziva srdžbu božiju. Evo šta uzvišeni Gospodar poručuje onima koji budu vjerovali u Allahove knjige. Allah će ga na pravi put izvesti.

S.10:100. Nijedan čovjek nije vjernik bez Allahove volje; a On kažnjava one koji neće da razmisle.

S.10:101. Reci: "Posmatrajte ono što je na nebesima i na Zemlji!" - A ni od kakve koristi neće biti dokazi i opomene narodu koji neće da vjeruje.

Sura 10;100. ajet: Komentar

Iz ovoga Ajeta 100. vidimo da Allah zahtjeva od svojih robova da trebaju razmišljati o Bogu dragome.

Ono što neznaš sam treba više ljudi pitati, jer svi ljudi sve znadu, a jedan čovjek samo jedno zna. Treba shvatiti da je svaki čovjek kovač sudbine svoje. Bog dragi kažnjava i nagrađuje, svakoga pojedinca prema njegovoj zaslugi, a tako i jedan narod. Mi možemo posmatrati jednog

čovjeka i ocjeniti da je mnogo dobar i da ne posjeduje nikakve loše osobine. Ali vidimo da ga nevolja poklapa iz dana u dan. Odmah možemo zaključiti da je on loš čovjek. Allah zna najbolje kakav je ko i znamo da Allah nekažnjava džaba niti pojedince niti jednoga naroda.

S.10:101 Ajeta vidimo da je uzalud posmatrati božija znamenja, ako nećemo vjerovati. Bog dragi zahtjeva od čovjeka da vjeruje u Allaha. Po svome sopstvenom mišljenju.

Što znači razmišljati o Allahu, da li on postoji ili ne? Ako zaključiš da Bog postoji onda vjeruj onako kako ti tvoja duša kaže. Allah je svakoj duši dao do znanja da Bog postoji, nekom više, nekom manje. Allah poručuje kroz svoje knjige, kome dam više od njega ću zahtjevati više, a kome dam manje od njega ću tražiti manje. To znači: Kada posmatramo ljude, pa vidimo čovjeka stasita lijep, lijepo priča. On mnogo mora više raditi da bi dženet zaslužio, nego onaj čovjek kojeg vidimo on smušen slabo govori, fizički slab od njega dragi Allah mnogo manje zahtjeva, nego od onoga inteligentnog čovjeka kojeg sam već opisao. Vjerovati u Boga sa sopstvenim mišljenjem, jer ko dođe do zaključka da Bog nepostoji, on nema šta vjerovati. Kako je Bog dao da ljudi imaju različite uzraste, vanjske izgleda, različit hod, glas, otiske prsta i još mnogo štošta tako isto svaki čovjek ima drugčiju predstavu o svom Gospodaru, nego onaj drugi bilo koji čovjek i za to se nemože vjerovati kako bi te drugi učijo. Na sudnjem danu pred svojim stvoriteljem svako će posebno polagati račun i ništa mu nebi pomoglo kada bi on pred Allahom reko, mene je moj hodža učio ovako ili onako ili moj komšija, rođak ili bilo ko. On je bio učen

pa sam primio od njega. Njemu će se reći: jesili vidio i čuo znao govoriti? On će reći: "Jesam". "E šta nisi pito i proučao nema opravdanja!"

Samo će oprost biti za one koji nisu znali kupiti i prodati, biva koji neznaju u parama.

S.10:62. I neka se ničega ne boje i ni za čim neka ne tuguju Allahovi štićenici,

S.10:63. oni koji budu vjerovali i koji se budu Allaha bojali,

S.10:64. za njih su dobre vijesti i na ovome i na onome svijetu - Allahove riječi niko ne može izmijeniti - to će, zaista, velik uspjeh biti.

Iz 62. Ajeta vidimo one koje Allah bude štitio, oni se netrebaju bojati niti za čim tugovati. Njima će Allah sve u izobilju davati iz svoje milosti odmah na ovom svijetu. Allahova kazna ili nagrada počima čovjeka pratiti od njegove punodobnosti pa sve do smrtnoga dana. To možemo lako zaključiti. Ako radimo u poduzeću i ima nekoliko stotina radnika i svi imaju istu platu, neki hrane svoju porodicu i imaju para uvijek od plate do plate i nešto i uštedi, a neki uvijek dužan i uvijek zajma i nikad kraju. Šta još ljudi deveraju to se nemože ni o pisati. Evo još jednog Ajeta.

S.3:56.one koji ne budu vjerovali na strašne muke ću staviti i na ovome i na onome svijetu i niko im neće moći pomoći."...

Iz ovog časnog Ajeta vidimo šta oni rade koje nevolje tjeraju na ovom svijetu, daje to plata koju čovjek zaradi i ništa drugo.

Kratak opis o dužnostima izraelićana prema Allahu dž.š. Prvo ću napisati deset Božijih zapovjedi na koje se treba strogo držati svaki pripadnik Biblije kako izraelićan tako i kršćan koji želi da zaradi Božiju milost, to isto slijeduje muslimane.

10 Božijih zapovjedi

2. Knj. Mosijeva gl. 20:1-26

1. Jasam Gospodin, Bog tvoj, ti netrebaš drugih Bogova pored mene imati
2. Ti netrebaš Božije ime u loše namjere spominjati
3. Ti trebaš svete praznike slaviti
4. Ti trebaš oca i majku poštovati
5. Ti netrebaš ubijati
6. Ti netrebaš brak kidati
7. Ti netrebaš krasti
8. Ti netrebaš lagati
9. Ti netrebaš poželiti tuđu kuću
10. Ti netrebaš svoga bližnjeg ženu poželiti, niti njegovu slugu, niti bilo šta njegovo

Vidite poštovani čitaoci samo ovi 10 zapovjedi kako dragi Allah nije hotio ni kod jedne da kaže ti moraš, jer bi stim bila ukinuta slobodna volja čovječija ili onaj Ajet u vjeri nema prisile.

Slobodna volja čovječija

Tačno je u svakom svetom pismu dragi Bog dao da čovjek sebi samovoljno odabere put s kojim će ići prema svome Gospodaru ili prema paklu. Put koji vodi prema Gospodaru svjetova je uzak i malo ga ljudi nađe, a put koji vodi prema paklenoj vatri je širok i lako ga je naći mnogi s njim odoše. Bože zakloni sve vjernice i vjernike. Kako vidimo izraelićani se drže na ovi 10 Božijih zapovjedi pa se to dobro podudara sa islamom.

Oni se trebaju svaki dan moliti Bogu ali im nije određeno vrijeme kad. U islamu je određeno vrijeme. Izraelićani imaju subotom molitvu u sinagogi, a muslimani petkom u džamiji to nije velika razlika. Njima je određeno da se obrezavaju (sunete), muslimanima nije naređeno da se obrezavaju , ali oni su to prihvatili pa ni to nije velika razlika.

Izraelićanima je zabranjeno jesti meso od svi životinja koje ne preživaju i koje nemaju rasječene papke. Tu je velika razlika i oni treba da slave sve svete praznike , a po islamu nije naređeno ni jedan praznik slaviti. Malo po malo i islamisti počinju da slave pa ni tu neće biti razlike. Ali sve ovo kad čovjek sabere , pa stvarno nema zašto praviti razliku toliku i mržnju. Još za alkoholna pića to je u islamu strogo zabranjeno kao i kod izraelićana, tako daje to isto. Labavost u vjeri, izraelićani su stari 5770 godina, a oni će se razbiti na 20 sekti do sudnjega dana, a islamisti će se do sudnjeg dana razbiti na 73 sekte, kao najmlađa vjera 1430 godina. Ali imaju još mlađi vehabitani 309 godina, ali za vehabite ne znamo na

koliko sekti treba dase podjele, još nisam pročitao nijedan hadis o tome ali kako smo počeli raditi biće i o njima Hadisa. Slava Bogu Dragome on je Hvale dostojan. Ništa se ne dešava bez božije volje i znanja. Opet vidimo kako ima mnogo mualima sa velikom školom, a malim znanjem i slabom pobožnošću u dušama njihovim. Mnogo tumače narodu kako su božiji poslanici vjeru usavršili. Došao Adam, Isa malo vjere usavršio, pa sve jedan poslanik za drugim Muhamed a.s. najzadnji najbolje usavršio i njegovo je pravo, a sve drugo je krivo. To bi bila želja njihova da bude tako. Takve želje se mogu lako izjeloviti, teško takvima učenjacima. Oni sami sebe degradiraju, jer pokazuju stime svoje neznanje. Kao drugo spuštaju svoga Gospodara na nizak stepen. Mada to niko nemože Allah je visoko iznad onih kako ga oni opisuju. Allah je propisao vjere i zakone kako je htjeo, a njegovi poslanici su po njegovoj volji dostavljali narodima. Evo nekoliko dokaza kako su božiji posalnici govorili narodu kojem su bili poslani. Poče ćemo od Musa a. s.

Mojsije je govorio Faraonu

2. Mojsijeva 5:1 A poslije izade Mojsije i Aron pred Faraona i rekoše mu: ovako veli gospodin Bog Izraelov:”Pusti narod moj dami praznuju praznik u pustinji.

2. Moj. 8:1 I reče Gospodin Mojsiju: ” Idi ka Faraonu reci mu ovako, veli Gospodin; pusti narod moj da mi posluži”.

3. *Moj 11:1* I Reče Gospodin Mojsiju i Aronu govoreći im:

3. *Moj.11:2* *Kažite sinovima* izrailćanskim i recite: ovo su životinje koje ćete jesti između svijuh životinja na zemnji

Ovih Ajeta ima na pretek da Bog naređuje, a nema ni jednog da poslanik po svom naređuje baš ništa. Evo nekoliko Ajeta iz Biblije i Kur-ana koji imaju isto značenje da biste se uvjerali da nema izmjene u zakonu božijem kao što i Allah dž.š. potvrđuje sa mnogo Kur-anskih Ajeta.

S.6:98. On vas stvara od jednog čovjeka da na Zemlji živite i da u njoj sahranjeni budete. - Mi potanko pružamo dokaze ljudima koji razumiju.

S.2:159 One koji budu tajili jasne dokaze, koje smo Mi objavili, i Pravi put, koji smo u Knjizi ljudima označili, njih će Allah prokleti, a prokleće ih i oni koji imaju pravo da proklinju.

Evo još jedan Ajet koji je objavljen Isa a.s. i ova dva Ajeta imaju isto značenje a između njih je razmak odprilike 620 godina.

Evandelijske po Mateju

5:17-19 Ne mislite da sam došao ukinuti Zakon ili Proroke. Nisam došao ukinuti, nego ispuniti.

18. Zaista, kažem vam, dok ne prođe nebo i zemlja, ne, ni jedno slovo, ni jedan potezić iz Zakona neće proći, dok se sve ne zbude.

19. Tko dakle ukinu jednu od tih, pa i najmanjih

zapovijedi i tako nauči ljude, najmanji će biti u kraljevstvu nebeskom. A tko ih bude vršio i druge učio, taj će biti velik u kraljevstvu nebeskom." Nova pravednost veća od stare.

Komentar za dva zadnja Ajeta oni su objavljeni dvojici božijih poslanika, Muhamedu a.s. i Isau a.s. ali se vidi potpuno jasno da Allah dž.š. zahtjeva od svoji vjernika da šire i prenose drugima njegove zakone i pravdu kako iz kur-ana tako iz Biblije i kobi išta sakrio biće pitan zato na sudnjem danu, kakoće biti onima koji laži iznose na Boga ili brane širenje istine teško njima ako im Bog ne oprosti. Evo još jedan Ajeta iz svetoga pisma koji je objavljen Musau a. s.

Zakoni o robstvu ubistvu i tjelesnim povredama

2 Knj. Mojsijeva GL.21:23-25 Ako ti se dogodi smrt i tada ćeš uzeti život za život.

21:24 oko za oko, zub za zub, ruka za ruku, noga za nogu.

21:25 užeg za užeg, rana za ranu, modrica za modricu.

Rimljanima poslavica Gl.12:17-21

17. Nikome zlo za zlo ne vraćajte; zauzimajte se za dobro pred svim ljudima!

18. Ako je moguće, koliko je do vas, u miru budite sa svim ljudima!

19. Ne osvećujte se, ljudima, nego dajte mjesta Božjem gnjevu. Ta pisano je: Moja je odmazda, ja ću je vratiti, veli Gospodin.

20. Naprotiv: Ako je gladan neprijatelj tvoj, nahrani ga, i ako je žedan, napoj ga! Činiš li tako, ugljevlje mu ražareno zgrčeš na glavu.

21. Ne daj se pobijediti zlom, nego dobrim savladavaj zlo.

Poštovani čitaoci ova dva zadnja Ajeta pažljivo pročitajte i osudite kolika je razlika među njima. 1. Ajet je objavljen Mosiju a.s., a 2. Ajet Isau od objave prvoga do drugoga Ajeta je odprilike 6000 hiljada godina. Evo šta Bog dragi reče Muhamedu a.s. u vezi sa osvetom isto kao i u zadnja dva Ajeta. Sve su to čuda Božija kako su Ajeti u velikom vremenskom razdoblju objavljeni, a u principu značenje isto.

Osveta objavljeno Muhamedu a.s.

S.16:126. Ako hoćete da na nepravdu uzvratite, onda učinite to samo u onolikoj mjeri koliko vam je učinjeno; a ako otrpите, to je, doista, bolje za strpljive.

Zar nisu ova tri zadnja Ajeta uključujući i četvrtu knjigu Kur-an potpuno jednaki po svima stihovima svojim. Uglavnom Božiji zakoni nisu mjenjani jer takvih dokaza imamo na pretek kako u Evandeliju (Novom Zavjetu), tako isto u Kur-anu sledeći Ajet iz Kur-ana.

S.33:62 prema Allahovom zakonu koji je vrijedio za one koji su bili i nestali! A ti nećeš u Allahovu zakonu izmjene naći.

Evandjelije po Mateju Gl.24:35-36

35. Nebo i zemlja proći će, ali riječi moje neće proći.

36. A onoga dana i onoga časa ne zna nitko, ni anđeli na nebu, nego samo Otac.

Ovi gore naveden Evandjelije po Mateju

24:35-36 to je objavljeno Isau a.s. u Indžilu ,a sada da vidimo šta je objavio Muhamedu a.s. u Kur-anu.

S.33:63 Ljudi te pitaju o smaku svijeta, reci: "To jedino Allah zna!" A ti ne znaš, možda je smak svijeta blizu!

Kada su pitali Isa a.s. kada će nastati sudnji dan vidimo u Evandeliju po Mateju 24:35-36 šta je Isa objavio i daje njegov odgovor kao i Muhamedov. Tako da se vidi da su zakoni potpuno isti. Možda ćete reći kako isti kad se muslimani sunete, a kršćani se ne sunete. Sunećenje po Kur-anu nije muslimanima naređeno. Tako bi se Kur-an odmah suprostavio Svetom Pismu, a to nemože biti kad je jedan pisac sviju knjiga. Kada su pitali Isa a.s. trebali i mi da se sunetimo kao izraelićani? Isa je rekao da ima važniji stvari. Iz ovoga se vidi da nije to velika razlika, jer muslimani se sunete zato što je to Muhamed prihvatio od izraelićana iz higijenskih razloga kako je on to obrazložio. Mnogo važnih stvari ima koje su Kur-anom naređene, pa ih mnogi muslimani izostavljaju, kao što je klanjanje pet puta dnevno, post, zekat itd.. Svakom narodu je propisana molitva, samo što je muslimanima određeno u koje vrijeme se treba moliti, a izraelićanima i kršćanima nije vrijeme određeno. Oni se mole kad hoće. Muslimanima je naređeno sedmično jedan put petkom u džamiji obaviti molitvu, a izraelićanima subotom u

sinagogi i kršćanima subotom u crkvi. Post, crkveni porez, kurban toje isto po Božijem propisu samo što ljudi prave sebi olakšanje u izvršavanju ovih obreda. Evo šta reče Isa a.s. o postu u Svetom Pismu.

Isa a.s., Musa a.s., Muhamed a.s. o postu i kurbanu govore

Evandelijske po Mateju Gl. 6:

16. Kad postite, ne budite lica mrka kao licemjeri! Oni načine sebi mrk pogled, da ih vide ljudi gdje poste. Zaista kažem vam: Oni su već primili plaću svoju.

17. Kad ti postiš, namaži glavu svoju i operi lice svoje,

18. da te ne vide ljudi gdje postiš, nego samo Otac tvoj, koji je u tajnosti. Otac tvoj, koji vidi u tajnosti, platit će tebi javno.

19. Ne skupljajte sebi blaga na zemlji, gdje ga uništava moljac i rđa, gdje kradljivci obijaju i krađu!

Jedan Kur-anski Ajat koji govori o postu.

S.2:183 O vjernici! Propisuje vam se post, kao što je propisan onima prije vas, da biste se grijeha klonili

S.22:34. Svakoj vjerskoj zajednici propisali smo klanje kurbana da bi spominjali Allahovo ime prilikom klanja stoke koju im On daje. Vaš Bog je jedan Bog, zato se samo Njemu iskreno predajte! A radosnom viješću obraduj poslušne.

3 Knj. Mojsujeva Gl.1:2-3 Kaži sinovima Izrailjevim, i reci im: Kad ko između vas hoće da

prinese Gospodu žrtvu od stoke, prinesite žrtvu svoju od goveda ili od ovaca ili od koza.

3 Ako mu je žrtva paljenica od goveda, neka prinese muško, zdravo; na vratima šatora od sastanka neka je prinese drage volje pred Gospodom.

Evangelije po Mateju Gl.5:23-24

23. Ako dakle prinosiš dar na žrtvenik pa se ondje sjetiš da tvoj brat ima nešto protiv tebe,

24. ostavi dar ondje pred žrtvenikom, idi i najprije se izmiri s bratom, a onda dođi i prenesi dar.

Ovdje vidimo daje post Kurban u ovim svim knjigama, objavljen svakom narodu i da tu nema nikakva izmišljanja, tako je kod svakih vjerskih odredba jer je Bog jedan isti. Evo štaje izraelićanima dozvoljeno jesti i šta je zabranjeno oni su po tim pitanjima najviše pogođeni.

O razlici čisti i nečisti životinja

3 Knjiga Mojsijeva Gl.11.1-21

1. I reče Gospod Mojsiju i Aronu govoreći im:

2. Kažite sinovima Izrailjevim i recite: Ovo su životinje koje ćete jesti između svih životinja na zemlji:

3. Šta god ima papke i papci su mu razdvojeni i preživa između životinja, to jedite.

4. Ali onih što samo preživaju ili što samo imaju papke razdvojene, ne jedite, kao što je kamila, jer preživa ali nema papke razdvojene; da vam je nečista;

5. I pitomi zec, jer preživa ali nema papke razdvojene; nečist da vam je.
6. I zec divlji, jer preživa ali nema papke razdvojene; nečist da vam je.
7. I svinja, jer ima papke razdvojene ali ne preživa; nečista da vam je;
8. Mesa od njih ne jedite niti se strva njihovog dodjevajte; jer vam je nečisto.
9. A između svega što je u vodi ovo jedite: Šta god ima pera i ljusku u vodi, po moru i po rekama, jedite.
10. A šta nema pera i ljusku u moru i u rekama između svega što se miče po vodi i živi u vodi, da vam je gadno.
11. Gadno da vam je, mesa da im ne jedete, i na strv njihov da se gadite.
12. Šta god nema pera i ljuske u vodi, to da vam je gadno.
13. A između ptica ove da su vam gadne i da ih ne jedete: orao i jastreb i morski orao,
14. Eja i kraguj po svojim vrstama,
15. I svaki gavran po svojim vrstama,
16. I sovuljaga i ćuk i liska i kobac po svojim vrstama,
17. I buljina i gnjurac i ušara,
18. I labud i gem i švraka,
19. I roda i čaplja po svim vrstama, i pupavac i ljiljak.
20. Šta god gamiže, a ima krila i ide na četiri noge, da vam je gadno.
21. Ali između svega što gamiže a ima krila i ide na četiri noge jedite šta ima stegna na nogama svojim, kojima skače po zemlji.

Imao bi još govoriti o ovim zabranama koje pogađaju izraelićane. To je užasno, ali čovjek mora biti zadovoljan Božijom odredom ako bi htijo da izbjegne božiju kaznu. Allah je htijeo da su ove navedene životinje nečiste za izraelićane, zato što ih je htjeo kazniti. To je potpuno jasno jer znamo: mismo istoga organizma kao i izraelićani, zato nemože po našem mišljenju isto meso jednom narodu biti nečisto i škodljivo, a drugom čisto i dozvoljeno jesti. Ni medicinski nemože se takva razlika ustanoviti. Nema ni jednoga pripadnika islamske vjere, niti krišćanske koji bi kazao kad je ovo zabranjeno izraelićanima, neću ni ja to trošiti. Nego je svaki narod zadovoljan sa onim šta je njemu dragi Bog propisao. Može se čuti često od pripadnika islama kako žale na krišćane šta jedu svinjsko meso i šta piju alkoholna pića. Neće da shvate da to po indžilu nije za krišćanje zabranjeo. Sve što Bog zabrani čovjeku trošiti to odmah je grijeh ono toliko i zdravlje narušava. Toje mišljenje svijuh visoko moralni ljudi. Toliko o izraelićanima.

Krišćani najmanje imaju zabrana kod jela i pića, neka budu dragome Bogu zahvalni kad ih je tako odlikovao i uzdigo na visoko. O krišćanima će biti još opisivanja u idućem izlaganju moga mišljenja o svjetovima.

O islamskim zabranama i izhrani slijedi
Kur-anski Ajet

S.2:172-173. O vjernici, jedite ukusna jela koja smo vam podarili i budite Allahu zahvalni, ta vi se samo Njemu klanjate!

173. On vam jedino zabranjuje: strv i krv i svinjsko meso, i ono što je zaklano u nečije drugo ime, a ne u Allahovo. A onome ko bude primoran, ali ne iz želje, tek toliko da glad utoli, njemu grijeh nije. - Allah zaista prašta i milostiv je.

Ovo je kratak opis o izhrani, sami možemo zaključiti da dragi Bog kažnjava svoja stvorenja odmah na ovom svijetu, kako sam već pisao toće se dosta puta ponoviti. Kada nebi bilo zabrane nebi bilo ni kazne, zato koji narod ima više zabrana, njega je lakše kažnjavati kao i ovdje kada dođe čovjek na sud što god ima više prekršaja veća je kazna. Na ovom svijetu kada bi bila dozvoljena trgovina drogom, oružjem, krađa, ubistvo, nebi bilo sudstva ni zatvora, ni policije. Onda bi radio svako šta hoće i brzo bi bio svemu kraj. Kada vidimo kako čovjek na zemlji uzpostavlja zakone i kako hoće dase oni poštuju, kako muče one koji se ne drže na njegove zakone. To nam može poslužiti kao primjer kako će biti sa onima kiji nebudu poštovali Allahove zakone i oni će morati bar malo okusiti božije kazne.

Jakov iz Biblije

Izraelski dolazak na ovaj svijet

Izraelićani su potomci Ibrahima a.s. Ibrahim je imao dva sina Ismaila i Isaka. Isak je imao dva sina Ezava i Jakova. Oni su bili blizanci. Kratko ću opisati o njihovom dolazku na svijet mada to sve stoji u Tevratu. Kad je Rebeka bila noseća sa Ezavom i Jakovom imala je velike poteškoće u trudnoći, tako je bila prisiljena da uputi molbu Uzvišenom Gospodaru, pa je dobila obavjest daće iz nje izaći dva naroda. To je Rebeki bila malo utjeha. Ali oni su se isto dalje nogatali u majčinoj utrobi sve do rođenja. Ezav se rodi prvi, a Jakov izađe za njegovim petama. Kada su odrasli Ezav se posvetio lovu, a Jakov poljoprivredi i volio je da kuha. Jedne prilike kada je skuho hranu, Ezav zatraži da jede, Jakov reče: "Daću ti hrane ako ćeš mi prodati svoje prvenstvo?" Ezau odgovorio hoću i tako je Jakov to prvenstvo dobio na prevaru. Tada je bio običaj da stariji sin dobije blagoslov od oca i da naslijedi imanje. Kada je Isak ostario i obnevidio, jednog dana on je rekao Ezavu hajde ulovi nešto pa mi zgotovi hranu, kako ja volim date blagoslovim.

I to je majka njihova čula kada je Isak govorio Ezavu. Majka je pozvala Jakova i sve mu rekla šta otac ispriča Ezavu. Majka reče: "Jakov idi brzo zakolji jare mlado da napravim hranu i da nosiš ocu svome da te blagoslovi. Jakov odgovori majci svojoj kako ću ja ići pred oca on će me poznati kad sam ja gladak, a Ezav rutav mati? Jaću ti oko vrata i ruku zamotati jaraću kožu i otac neće poznati

da si Jakov. On unese hranu i reče hajde oče jedi šta sam ulovio. Isak upita: “ Koji si ti?” Ja sam Ezav, odgovori Jakov. Hajde vamo date opipam, reče Isak. Jakov dođe ocu i on ga opipa po vratu i rukama, stvarno Ezav, a glas Jakovov. Kad Isak jede reče: ”Hajde sine date blagoslovim.” Tako Jakov dobi očin blagoslov na bespravan način. Kad je Ezav sazna zato, reče daće ubiti Jakova. Jakov pobježe od kuće daleko. Tamo se oženi i steče veliki kapital i familiju. On se vrati kod Ezava i pomiri se sa bratom i Jakov je uzput od Ezava posto poslanik izraelski. Jakov je imao dvanaest sinova od razni žena. Dva sina je imo od mlade žene, Jusufa i Benjamina pa ih je mnogo volio. To su primjetila starija braća Jusufova, te se počеше međusobno dogovarati. Ubićemo Jusufa i nas će otac zavoliti. Počelisu moliti oca pusti Jusufa da pođe sanama čuvati ovce da se razveselimo. Otac je govorio bojim se da mu se što nedesi kad nebudete pazili na njega. Neboj se oče misimo mnogobrojni i snažni. Otac pusti Jusufa sa braćom. Stariji brat reče nećemo Jusufa ubiti nego baciti u pećinu i oni se složiše. Naide putnička karavana i spustiše kantu za vodu i izvadiše Jusufa i prodaše ga u Egipat. Tamo je Jusuf do velike časti dospio. Šef skladišta za hranu postao. Kada je glad zavládala Jusufova braća i roditelji dodoše u Egipat i tu se nastaniše. Sve dok se Egipatski narod zbog gladi do građanskog rata nije pobojo. Tada Egipćani donesoše zakon ubijati im mušku djecu iz straha da će se razmnožiti te postati jači od Egipćana. Od tog vremena poče teror na izraelićane.

Mojsije iz Biblije

U to vrijeme rodi se Mojsije a.s. njegova majka ga je krila kada mu je bilo tri mjeseca ona ga stavi u kovčag i pusti u rijeku Nil. Tako ga nađe Faraonova porodica i lijepo ga primiše ali ga najzad vratiše njegovoj majci daga hrani neznajući damu je ona majka. Faraonova kćerka ga je usvojila. Kada je porastao saznali su da je on iz naroda izraelskog. Musa vidi gdje se dvojica tuku jedan iz njegovog naroda pozva Musa u pomoći. Musa usmrti nenamjerno jednog Egipćana i morao je pobjeći iz Egipta. Naputu se oženi i kod punca osta čuvat ovce. Tamo ugleda vatru i njoj se uputi kada dođe blizu ču glas. Jasam Bog Gospodar tvoj, osim mene drugog Boga nema. Izuj svoju obuću tisi u svetoj dolini tuva. Tu je Musa i njegov brat Harun dobili poslanstvo Allahovo i otišli Faraonu sa očevitim Allahovim dokazima da pusti izraelski narod iz robstva. Ali Faraon ih neće da pusti, devet čuda je bilo. Prvo je voda sva postala u krv, pa su bile žabe, najzadnje je bilo čudo da će svako prvo rođenče umriti ako nepustiš moj narod da ide. Ali Faraon neće da ih pusti. Kada je njegov najstariji sin umro, on je tada pustio izraelićane da idu. Izraelićani kada su saznali da će ići iz Egipta su tražili od Egipćana zlatne nakite od svojih komšija. Prstenje, lančice, dijamante, mendoše, idem sutra u posjetu tamo i tamo. Tako da su dosta nakita dobili. Kada su oni krenuli Faraon je pošao sa vojskom za njima da ih vrati. Mojsije je stigo do Crvenog Mora i tu je mahnulo štapom i more se je razdvojilo. Izraelićani su mogli sa suhim putem kroz more ići. Kada su izašli iz

mora Faraon je sa vojskom bio na sredini mora. Musa je opet mahnuo štapom i more se zatvorilo. Faraon i njegova vojska budeše potopljene 600 borbenih kola uz svaka kola su bila najmanje po tri borca. Bilo je i pješadije i sva ta njegova vojska potopljena. Izraelićani su živjeli u Egiptu 430 godina.

Bog odabra izraelićane za svoj narod. Evo nekoliko Ajeta iz Svetog Pisma koji govore o tom događaju i neki Ajeti iz Kur-ana.

S.2:122 O sinovi Israilovi, sjetite se milosti Moje koju sam vam darovao i toga što sam vas nad ostalim ljudima bio uzdigao.

5. Knj. Moj Gl.14..

1.Vi ste sinovi Gospoda Boga svojega; nemojte se rezati niti brijati među očima za mrtvacem.

2. Jer si narod svet Gospodu Bogu svojemu, i tebe izabra Gospod da si mu narod osobit između svih naroda na zemlji.

5. *Knj. Moj. Gl.6.6.*I neka ove riječi koji ti ja zapovijedam danas budu u srcu tvom.

7. I često ih napominji sinovima svojim, i govori o njima kad sjediš u kući svojoj i kad ideš putem, kad liježeš i kad ustaješ.

5. Knj. Moj. Gl. 9.

3. Znaj dakle danas da je Gospod Bog tvoj, koji ide pred tobom, oganj koji spaljuje; on će ih istrijebiti i on će ih oboriti pred tobom, i izagnaćeš ih i istrijebiti brzo, kao što ti je kazao Gospod.

4. Kad ih Gospod Bog tvoj otjera ispred tebe, nemoj da rečeš u srcu svom: za pravdu moju uvede me Gospod u ovu zemlju da je naslijedim; jer Gospod tjera one narode ispred tebe za nevaljalstvo njihovo!

5. Ne ideš za pravdu svoju ni za čistoću srca svojega da naslijediš tu zemlju; nego za nevaljalstvo tih naroda Gospod Bog tvoj tjera ih ispred tebe, i da održi riječ za koju se zakleo očevima tvojim, Abrahamu, Isaku i Jakovu.

7. Pamti i ne zaboravi kako si gnjevio Gospoda Boga svojega u pustinji; od onoga dana kad iziđoste iz zemlje Misirske pa dokle dođoste na ovo mjesto, nepokorni bijaste Gospodu.

Mojsije Komentar

Ovdje sam naveo dosta biblijskih Ajeta da bi čitaoci mogli ustanoviti da nema razlike u zakonima Božijima. Kao što to pojedini naučnjaci tvrde. Ko to bude tvrdio i pravio razliku među Božijim poslanicima i svetim knjigama. Njegova duša neće dženeta viditi. Bog zna najbolje Ovi Ajeti dokazuju koliko uzvišeni Allah voli izraelićane. Kada ih je odlučio izvesti iz Egipta u današnji Izrael. Kad vidimo da ih dragi Bog oslovljava, pomislio bi čovjek da oni nemogu nikako izazvati Božiju srdžbu nase. To ćemo vidjeti u slijedećima Ajetima.

Kako se može narod izkvariti, kada se prepusti šejtanu, daga rukovodi kuda on hoće. Sada se vraćamo na one dokaze koje sam već spomenuo. Kako uzvišeni stvoritelj kažnjava narod jedan preko drugog. Prvo da vlast

jednima onda drugima. Kada jedan narod postane ohol i nepravedan prema drugima. Bog Dragi oduzima vlast od njega i daje je drugima. Sve dotle dok se oni ne promjenu. Dok ne zagriješe, kako kaže ovaj slijedeći Ajet.

S.6:129 Tako isto Mi prepuštamo vlast jednim silnicima nad drugim zbog onoga što su zaradili.

Sada vidimo kako su Egipćani kažnjeni preko Izraelićana. Kada su se Izraelićani osilili misleći da im niko ništa nemože, misleći da oni posreduju veliku pravdu te im umriše sve ribe u rijekama. Voda se usmridi da se nemože piti, sedam dana bi krv po cijelom Egiptu, zatim dođe žabe i skakavci preplaviše svu zemlju Egipatsku. Bog pretvori sav prah u uši. Poslije toga sva stoka Egipatska uginu. Izraelska nijedna nije uginula sva osta živa. Zatim dođe šuga na Egipćane kakva se opisati nemože. Takav je to gad bio. Evo šta reče Bog Dragi u *2. Knj. Moj. 9:13* Poslije reče Gospod Mojsiju: ustani rano i izađi pred Faraona, i reci mu: ovako veli Gospod Bog Jevrejski: pusti narod moj da mi posluži.

14. Jer ću sada pustiti sva zla svoja na srce tvoje i na sluge tvoje i na narod tvoj, da znaš da niko nije kao ja na cijeloj zemlji.

15. Jer sada kad pružih ruku svoju, mogah i tebe i narod tvoj udariti pomorom, pa te ne bi više bilo na zemlji;

16 Ali te ostavih da pokažem na tebi silu svoju, i da se pripovijeda ime moje po svoj zemlji.

17. I ti se još podižeš na moj narod, i nećeš da ga pustiš?

18. Evo, sutra ću u ovo doba pustiti grad vrlo velik, kakvoga nije bilo u Misiru otkako je postao pa dosada.

19. Zato sada pošlji, te skupi stoku svoju i što god imaš u polju, jer će pasti grad na sve ljude i na stoku što se zateče u polju i ne bude skupljeno u kuću, i izginuće.

20. Koji se god između sluga Faraonovijeh poboja riječi Gospodnje, on brže skupi sluge svoje i stoku svoju u kuću;

21. A koji ne maraše za riječ Gospodnju, on ostavi sluge svoje i stoku svoju u polju.

22. I Gospod reče Mojsiju: pruži ruku svoju k nebu, neka udari grad po svoj zemlji Misirskoj, na ljude i na stoku i na sve bilje po polju u zemlji Misirskoj.

23. I Mojsije pruži štap svoj k nebu, i Gospod pusti gromove i grad, da oganj skakaše na zemlju. I tako Gospod učini, te pade grad na zemlju Misirsku.

24. A bješe grad i oganj smiješan s gradom silan veoma, kakvoga ne bješe u svoj zemlji Misirskoj od kako su ljudi u njoj.

25. I pobi grad po svoj zemlji Misirskoj što god bješe u polju od čovjeka do živinčeta; i sve bilje u polju potra grad, i sva drveta u polju polomi.

Izraelićani izazvaše srdžbu Božiju prilikom putovanja iz Egipta. Izraelićani pokazaše veliko nezadovoljstvo prema svome gospodaru Bogu dž.š. Kad Musa ode kod Boga da primi neke zapovjedi u njegovu odsudstvu narod njegov se dogovori sa Samirijom te im on sali tele od njihova nakita. Kojeg su posudili od Egipćana kad su saznali daće krenuti iz Egipta. I ovdje se vidi da nehalalne stvari nećine čovjeka sretnim. Nego samo

nesretnim. Oni su ovo tele što Samirija napravi počeli obožavati mjesto Boga i tu zaradiše veliki grijeh. Evo šta im Dragi Bog kaže u Svetom Pismu.

5. *Knj. Moj. Gl. 9:16.* I pogledah, a to zgriješiste Gospodu Bogu svojemu salivši sebi tele, i brzo siđoste s puta koji vam bješe zapovijedio Gospod.

23. I kad vas posla Gospod iz Kadis-Varnije govoreći: idite i uzmite tu zemlju koju sam vam dao, opet se suprotište riječi Gospoda Boga svojega, i ne vjerovaste mu i ne poslušaste glasa njegovoga.

24. Nepokorni bijaste Gospodu otkad vas poznah.

U 24 Ajetu se naslućuje Božija kazna Izraelićanima zbog njihovih grijeha i ne pokornosti Bogu. Evo jedan Bibliški Ajet u kojem Bog kaže.

4. *Knj. Moj. Gl. 14. 22.* Ti ljudi koji vidješe slavu moju i znake moje što sam učinio u Misiru i u ovoj pustinji, i kušaše me već deset puta, i ne poslušашe riječi moje.

U ovom 22 Ajetu Bog Dragi izkazuje nezadovoljstvo prema Izraelićanima. Zato što su oni vidili sva čuda koja je Bog činio u Egiptu i u putovanju za njih. Bog im je davao hranu te su jeli u pustinji, pa oblak išao iznad njih po danu kao vodič puta, a po noći kao svjetlo. I vidjeli su na svoje oči kako se more razdvoji i oni suhim putem kroz njega prodoše. Faron i vojska njegova bijaše potopljena i to oni viđaše i tako brzo se iskvariše . Evo šta im Uzvišeni Stvoritelj poruči u Bibliji.

4. *Mojsijeva 14,23.* Neće vidjeti zemlje koju sa zakletvom obećah ocima njihovijem, neće vidjeti ni jedan od onih koji me uvrijediše.

29. U ovoj će pustinji popadati mrtva tjelesa vaša, i svi između vas koji su izbrojeni u svem broju vašem od dvadeset godina i više, koji vikaste na me,

4. *Knj. Moj. Gl. 14.33.* A djeca vaša biće pastiri po pustinji četrdeset godina, i nosiće kar za preljube vaše, dokle ne ispropadaju tjelesa vaša u pustinji.

34. Po broju dana, za koje uhodiste zemlju, četrdeset dana, na svaki dan po godinu, nosićete grijehе svoje, četrdeset godina, i poznaćete da sam prekinuo s vama.

35. Ja Gospod rekoh, i tako ću učiniti svemu tom zboru zlomu, koji se sabrao na me: u pustinji će propasti i tu pomrijeti.

Iz ovih zadnjih Ajeta vidimo da kod uzvišenog Gospodara nema šale. Koga vrijeđa brzo sagledava i strogo kažnjava. Nije li bila stroga kazna Izraelcima da svi koji su krenuli iz Egipta moraju pomriti u Sinanskoj pustinji i četrdeset godina putovati od Egipta do zemlje hananske.

Sa ovim bi želio da navedem čitaoce da promišljaju o svojim grijehima. Kada bi došlo još jedno Božije Pismo, gdje bise našla ova dva druga naroda i kakva bi im kazna bila. Ja ću to pokušati malo izjasniti kada budem piso o kršćanima i muslimanima. Svaki narod ima svoju istoriju koju Dragi Bog zapisuje u djelima.

Izraelićani su se u pustinji tukli i izginulo ih je 23 hiljade od mačeva oštri.

O Kanancima iz Biblije

Da vidimo koliko iztrpiše muke: Kananci Amoreji, Prezijci, Hiveji i Jebuzeji tosu narodi koji su živjeli prije u današnjem Izraelu. Znači i ovi narodi u Kanani su bili kažnjeni preko Izraelićana kao i Egipćani. Evo šta je napisano u Tevratu.

5: *Knj. Moj Gl.2. 32.* I iziđe pred nas Sion i sav narod njegov na boj u Jasu.

33. I dade nam ga Gospod Bog naš, i ubismo ga sa sinovima njegovijem i svijem narodom njegovijem.

34. I uzešmo tada sve gradove njegove, i pobismo ljude po svijem tijekom gradovima, i žene i djecu, ne ostavišmo živa nijednoga.

35. Samo stoku zaplijenismo za se i plijen što bješe po gradovima koje uzešmo.

36. Od Aroira koji je na potoku Armonu, i od grada koji je u dolini, pa do Galada ne bješe grada koji bi nam odolio: sve to dade nam Gospod Bog naš.

37. Samo k zemlji sinova Amonovih nisi pristupio niti ka kojemu kraju na potoku Javoku, ni ka gradovima u gori niti kojemu mjestu što je zabranio Gospod Bog naš.

Iz Biblije

Pobjeda nad Ogom Bazanskim

5: *Knj. Moj. Gl. 3.1-4*

1. Potom obrativši se idosmo k Basanu. I izide pred nas Og car Vasanski i sav narod njegov na boj u Edraj.

2. I Gospod mi reče: ne boj ga se, jer ga dadoh u tvoje ruke sa svijem narodom njegovijem i sa zemljom njegovom, da učiniš s njim onako kako si učinio sa Sehom carom Amorejskim, koji sjedaše u Hesebonu.

3. Tako nam dade Gospod Bog naš u ruke i Oga cara Bazanskoga sa svijem narodom njegovijem, i razbismo ga i ne ostavimo mu nijednoga živa.

4. I uzesmo tada sve gradove njegove; ne bi nijednoga grada kojega ne uzesmo, šezdeset gradova, sav kraj Argovski, carstvo Oga u Bazanu.

Sada malo komentara uz ovih par zadnjih Ajeta. Pročitismo koliko naroda izginu žena i djece i to sve bi preko izraelićana. Velike borbe bideše. Sada da vidimo šta se sprema Izraelu i šta ga čeka sve do kraja svijeta.

3: *Knj. Moj. Gl. 26.14-46* Ako li me ne uzaslušate, i ne učinite sve ove zapovjesti,

15. Ako povrgnete uredbe moje i duši vašoj omrznu zakoni moji da ne tvorite sve zapovjesti moje, i raskinete zavjet moj,

16. I ja ću vama učiniti ovo: pustiću na vas strah, suhu bolest i vrućicu, koje će vam oči iskvariti i dušu ucvijeliti; i zaludu ćete sijati sjeme svoje, jer će ga jesti neprijatelji vaši.

17. I okrenuću lice svoje nasuprot vama, i sjeći će vas neprijatelji vaši, i koji mrze na vas biće vam gospodari, i

bježaćete kad vas niko ne tjera.

18. Ako me ni tada ne stanete slušati, karaću vas još sedam puta više za grijehе vaše.

19. Potrću ponos sile vaše, i učiniću da nebo nad vama bude kao gvožđe a zemlja vaša kao mjed.

20. Snaga će se vaša trošiti uzalud, jer zemlja vaša neće rađati roda svojega, i drveta po zemlji neće rađati roda svojega.

21. Ako mi uziđete nasuprot i ne htjednete slušati me, dodaću vam sedam puta više muka prema grijesima vašim.

22. Pustiću na vas zvijeri poljske, koje će vam djecu izjesti, i stoku potrti i vas umaliti, i opustjeće putovi vaši.

23. Ako se ni od toga ne popravite, nego mi još te uziđete na suprot,

24. I ja ću vama ići na suprot, i biću vas još sedam puta više za grijehе vaše.

25. Pustiću na vas mač, koji će osvetiti moj zavjet; a kad se sležete u gradove svoje, tada ću pustiti pomor među vas, i bićete predani u ruke neprijatelju.

26. I kad vam slomim potporu u hljebu, deset će žena peći hljeb vaš u jednoj peći, i davaće vam hljeb vaš na mjeru, i ješćete a nećete se nasititi.

27. Ako me ni tako ne stanete slušati, nego mi uziđete nasuprot,

28. I ja ću vama s gnjevom ići nasuprot, i sedam puta većma karaću vas za grijehе vaše.

29. I ješćete meso od sinova svojih, i meso od kćeri svojih ješćete.

30. Razvaliću visine vaše, i oboriću idole vaše, i metnuću trupove vaše na trupove gadnih bogova vaših, i mrziće duša moja na vas.

31. I obratiću gradove vaše u pustoš, i razoriću svetinje vaše, i neću više mirisati mirisa vašega.

32. I opustiću zemlju da će joj se čuditi neprijatelji vaši, koji će živjeti u njoj.

33. A vas ću rasijati po narodima, i učiniću da vas gone s golijem mačem; i zemlja će vaša biti pusta i gradovi vaši raskopani.

34. Tada će zemlji biti mile subote njezine za sve vrijeme dokle bude pusta; i kad budete u zemlji svojih neprijatelja, zemlja će počivati, i biće joj mile subote njezine.

35. Za sve vrijeme dokle bude pusta počivaće, jer nije počivala u vaše subote, kad ste u njoj živjeli.

36. A koji vas ostanu, metnuću strah u srca njihova u zemljama neprijatelja njihovijeh, te će ih goniti list kad šušne zaljuljavši se, i oni će bježati kao ispred mača, i padaće a niko ih neće tjerati.

37. I padaće jedan preko drugoga kao od mača, a niko ih neće tjerati; i nećete se moći držati pred neprijateljima svojim.

38. Nego ćete izginuti među narodima, i proždrijeće vas zemlja neprijatelja vaših.

39. A koji vas ostanu, čiljeće za bezakonje svoje u zemlji neprijatelja svojih, i za bezakonje otaca svojih čiljeće.

40. Ali ako priznadu bezakonje svoje i bezakonje otaca svojih po grijesima, kojima mi griješiše i kojima mi iđoše nasuprot,

41. Te i ja njima idoh nasuprot i odvedoh ih u zemlju

neprijatelja njihovijeh; ako se tada ponizi srce njihovo neobrezano, i bude im pravo što su pokarani za bezakonje svoje,

42. Tada ću se opomenuti zavjeta svojega s Jakovom, i zavjeta svojega s Isakom, i zavjeta svojega s Abramom opomenuću se, i zemlje ću se opomenuti.

43. Kad se zemlja oprostí njih i budu joj mile subote njezine kad opusti s njih, i njima bude pravo što su pokarani za bezakonje svoje, jer sudove moje povrgoše i duši njihovoj omrzoše uredbe moje.

44. A zato ni onda kad budu u zemlji neprijatelja svojih neću ih povrći niti ću tako omrznuti na njih da ih potrem i raskinem zavjet svoj sa njima; jer sam ja Gospod Bog njihov.

45. Nego ću se njih radi opomenuti zavjeta sa starima njihovijem, koje izvedoh iz zemlje Misirske narodima na vidiku da im budem Bog, ja Gospod.

46. Ovo su uredbe i sudovi i zakoni, koje postavi Gospod između sebe i sinova Izrailovih na gori Sinajskoj preko Mojsija.

Uz zadnje Bibliske citate: Komentar

Iz trideset trećega Ajeta se vidi da će Bog na pustiti mnogo jači narod na Izraela i daće ih rastjerati po cjelom svijetu i razoriti sva dobra njihova. A toje odmah najavljeno dolazak drugi naroda odnosno kršćana. Kad jedan narod postane neposlušan gospodaru svom on ga kazni preko drugoga naroda to jeste preko Rimljana. Oni su razorili Izraelsku državu. Tako dasu Izraelićani hiljadu

i petsto godina bili bez svoje matične države.

U četrdesetprvome Ajetu se vidi da je još veće neprijateljstvo između Dragoga Boga i Izraela jer su u neprijateljskim državama. Koliko milijona Izraelićana osta bez života u Njemačkoj i u komunističkima zemljama. I tako se mučiše sve do 1949. god. dok sebi ne osnovaše državu na istom mjestu. Poslije svih ovih nevolja što narod izraelski prepati Bog Dragi se smilova na Izraela. To se vidi iz četrdesetdrugoga Ajeta kako je Bog milostiv svojim stvorenjima. Još bi samo malo pojasnijo ono što sam već ranije pisa. Ja bi rekao koliko je čovjek slabić i kako nemože ni sam sebi zapovjediti, pa kada se radi i o samom životu njegovom. To se vidi vrlo dobro kada su Izraelci živjeli u Egiptu, oni su očigledno vidali Božiju moć i strahote koje su podesavale Egipćane. Pa su vidjeli Božiju blagodat prema njima. Bog im je slao hranu s neba i još mnogo čuda. Ali oni nisu mogli izdržati da sebi ne naprave zlatno tele dabi ga obožavali umjesto stvoritelja svoga. I ako im je to sve bilo jasno rečeno. Ajet koji govori o tome.

3: *Knj. Moj. Gl.26.1.* nemojte graditi sebi idola ni likova rezanijeh, niti stubova podižite, ni kamena sa slikama ne mećite u svojoj zemlji da mu se klanjate; jer sam ja Gospodin Bog vaš.

Dolazak Isaov a.s. iz Biblije

Dolazak Isaa a.s. i Kršćana

Ovaj dolazak je najavljen u Tevratu odprilike prije šest hiljada godina i ovo je jedan dokaz da Bog dragi sve u napred određuje i sa određenim ciljem. Naveš ću nekoliko Ajeta iz Tevrata.

3.Knj. Moj. Gl. 26.32. I opustiću zemlju da će joj se čuditi neprijatelji vaši, koji će živjeti u njoj.

33. A vas ću rasijati po narodima, i učiniću da vas gone s golijem mačem; i zemlja će vaša biti pusta i gradovi vaši raskopani.

U 33. Ajetu se može jasno vidjeti da će Izraelićani biti protjerani iz svoje države, zato treba dati vlast drugom narodu. Koji će im zemlju opustiti.

Iz 33 rečenice se vidi daće Izraelićani biti rastjerani po tuđim državama daće biti prognani. To se desilo 1940-1945 godine. Milioni Izraraelićana su pobijeni u Njemačkoj i u svima Komunističkima državama. Razlog im je bio dovoljan zato što su bili Izraelićani, ali moramo vjerovati da tu ima Božije sudbine. Valja vjerovati da se ništa nedesi bez Božije odredbe. Poštovani čitaoci ja bih vam naveo dvije Kur-anske rečenice, da ih uporedite sa Biblijskim rečenicama koje su u razmaku preko šest hiljada godina. Sami uporedite značenje ove četiri rečenice. Sami ćete doći do zaključka daje to isti jedan Gospodar pisao odnosno dirigiro.

S. 17:4. I Mi smo u Knjizi* objavili sinovima Israilovim: "Vi ćete doista dva puta nered na Zemlji učiniti i preko mjere oholi postati.

5. I kad dođe vrijeme prve od dvije prijetnje, poslaćemo protiv vas robove Naše, silno moćne, oni će uzduž i poprijeko zemlju vašu pregaziti, i prijetnja će se ispuniti.*

U 4. Ajetu se misli na knjigu Tevrat.

Rođenje Svete Marije po Kur-anu

S.3:35. Kada Imranova žena reče: "Gospodaru moj, ovo što je u trbuhu mome ja zavjetujem samo na službu Tebi, pa primi od mene, jer Ti, zaista, sve čuješ i znaš!"

36. Poslije ona, kada je rodi, reče: "Gospodaru moj, rodila sam žensko"- a Allah dobro zna šta je rodila - "a žensko nije kao muško; nadjela sam joj ime Merjema, i ja nju i porod njezin stavljam pod Tvoje okrilje od prokletog šejtana."

37. I Gospodar njezin primi je lijepo i učini da uzraste lijepo, i da se o njoj brine Zekerijja. Kad god bi joj Zekerijja u hram ušao, kod nje bi hrane našao. "Odakle ti ovo, o Merjema?" - on bi upitao, a ona bi odgovorila: "Od Allaha, Allah onoga koga hoće opskrbljuje bez muke."

S.3:42.-52. I kada meleki rekoše: "O Merjema, tebe je Allah odabrao i čistom stvorio, i boljom od svih žena na svijetu učinio.

43. O Merjema, budi poslušna svome Gospodaru i licem na tle padaj i sa onima koji molitvu obavljaju i ti obavljaj!"

44. To su nepoznate vijesti koje ti objavljujemo. Ti nisi bio među njima kada su pera svoja od trske pobacali da bi vidjeli koji će se od njih o Merjemi brinuti, i ti nisi bio među njima kad su se prepirali.

45. A kada meleki rekoše: "O Merjema, Allah ti javlja radosnu vijest, od Njega Riječ: ime će mu biti Mesih, Isa, sin Merjemin, biće viđen i na ovome i na onome svijetu i jedan od Allahu bliskih;

46. on će govoriti ljudima još u kolijevci, a i kao odrastao, i biće čestit"-

47. ona reče: "Gospodaru moj, kako ću imati dijete kada me nijedan muškarac nije dodirnuo?" - "Eto tako" - reče - "Allah stvara što On hoće. Kada nešto odluči, On samo za to rekne: 'Budi!' - i ono bude."

Rodenje Isa a.s.

48. I poučiće ga pismu i mudrosti, i Tevratu i Indžilu,

49. i poslati kao poslanika sinovima Israilovim: "Donosim vam dokaz od Gospodara vašeg: napraviću vam od ilovače nešto poput ptice i puhnuću u nju, i biće, voljom Allahovom, prava ptica. I iscijeliću slijepa od rođenja, i gubava, i oživljavaću mrtve, voljom Allahovom, i kazivaću vam šta jedete i šta u domovima svojim gomilate; to će, uistinu, biti dokaz za vas, ako pravi vjernici budete;

50. i da potvrdim istinitost Tevrata, objavljenog prije

mene, i da vam dopustim nešto što vam je bilo zabranjeno. I donosim vam dokaz od Gospodara vašeg - zato se Allaha bojte i mene slušajte -

51. Allah je doista i moj i vaš Gospodar, pa se Njemu klanjajte; to je Pravi put!"

52. A kada se Isa uvjerio da oni neće da vjeruju, uzviknuo je: "Koji će biti pomagači moji na Allahovom putu?" - "Mi" - rekoše učenici - "mi ćemo biti pomagači Allahove vjere, mi u Allaha vjerujemo, a ti budi svjedok da smo mi poslušni Njemu.

S.5.111. I kad sam učenicima naredio: vjerujte u mene i poslanika moga!- Oni su odgovorili: vjerujemo , ti budi svjedok da smo muslimani.

Bili su to učenici koji su prvi primili vjeru krišćansku. Oni su slijedili Isaa a.s. sve do zadnjega časa, kada je Bog Isaa digo na nabesa. Oni su pisali Indžil po Allahovoj odredbi. Kako je Bog htjeo. Oni nisu pisali po svojoj volji. Tako u Kur-anu stoji i trebalobi mnogo Kuranskih i Biblijskih Ajeta navoditi i nije moguće sve potrebne Ajete Kuranskih i Biblijskih navesti u znak potvrđenja Knjiga.

Ja ću to ipak pokušati što mogu bolje da bih vas uvjerio da su ove četiri knjige od Allaha dž.š. da u to nema sumnje. Evo šta kaže Allah za Kur-an.

S15:9. Mi, uistinu, Kur'an objavljujemo i zaista ćemo Mi nad njim bdjeti!

Evo šta reče Isa a.s. za Bibliju.

Ev. Po Matej Gl.5 .17-18. Ne mislite da sam ja došao da pokvarim zakon ili proroke: nijesam došao da pokvarim, nego da ispunim.

18. Jer vam zaista kažem: dokle nebo i zemlja stoji, neće nestati ni najmanjega slovca ili jedne title iz zakona dok se sve ne izvrši.

Ovaj Ajet iz 15 Sure znači da će Bog čuvati Kur-an do Sudnjega Dana od svake izmjene. U to nema sumnje, jer do sada niko nije uspio da bi išta promjenio u njemu.

A iz Biblije navedeni Ajeti Matej Gl. 5.

17. Dok nebo i zemlja postoje neće nijednog slova nestati. To je isto do Smaka Svjeta, poštoće prije nestati svjeta nego neba i zemlje. Tu se vidi kako je Allah mudro povezao sva sveta pisma. I opet ima onih koji kušaju kazivati Kur-an je izmišljena knjiga, a ima i onih koji kažu Biblija je netačna. Izmjenuta je, ali to su kufur beside. Teško njima ako im Bog ne oprosti. Jer ko posumnja u ispravnost Božijih knjiga. On će poreći 3. Božiju zapovjed, vektubihi.

Mudraci od istoka traže Isusa da mu se poklone

Ev. po Mat.2:1-23. Mudraci od istoka. Bjeg krstov u Egipat. Irod ubija djecu. Krstov povratak i nastanjenje u Nazaretu.

1. A kada se rodi Isus u Betlemu Judinu za vreme cara Iroda. A tu dođu mudraci od istoka u Jerusalem i kažu:
2. gde je car židovski što se rodi! jer smo vidjeli njegovu zvijezdu na istoku i došli smo da mu se poklonimo.

3. Kad to čuje car Irod uplaši se i sav Jerusalem s njim.
4. i sabravši sve glavare svećeničke i književnike narode. Pitaše ih: gdje će se roditi krst?
5. oni mu rekoše: u Betlemu judinu; jer je tako prorok napisao:
6. i ti Betleme, zemljo Judina! nipočem nisi najmanji u državi Judinoj; jer će iz tebe izići čelovođa koji će paziti narod moj Izraela.
7. onda Irod tajno dozva mudrace i ispitivaše ih kada se pojavila zvijezda.

Krstovo rođenje

8. i poslavši ih u Betlem, reče: idite i raspitajte dobro za djete. Pa kada ga nađete javite mi, da i ja idem da mu se poklonim.
9. i oni saslušavši cara pođoše: a to i zvijezda koju su vidjeli na istoku. Iđaše pred njima dok ne dođe i stade odozgo gdje bijaše djete.
10. A kad vidješe zvijezdu gdje je stala. Obradovaše se veoma velikom radosti.
11. i ušavši u kuću vidješe djete s Marijom materom njegovom. i padoše i poklonuše mu se: pa otvoriše dare svoje i darovaše ga: zlatom, tamjanom i smirnom.
12. i primivši u snu zapovjest da se ne vraćaju k Irodu drugim putom, dođoše u svoju zemlju.
13. a pošto oni otiđu. a to anđeo gospodinov javi se Josipu u snu i kaza mu: ustani uzmi djete i mater njegovu pa bježi u Egipat i budi

14. onamo dok ti nekažem; jer će Irod tražiti djete da ga pogubi.
15. i on ustavši uze djete i mater njegovu noću i otiđe u Egipat.
16. i bi tamo do smrti Irodove: da se izvrši što je gospodin rekao preko proroka koji govori: iz Egipta dozva sina svojega.
17. tada Irod kad viđe da su ga mudraci prevarali razgnjevi se vrlo i posla dželate te pobiše svu djecu po Betlemu i po svoj okolini njegovoj od dvije godine i niže. Po vremenu koje je dobro doznao od mudraca.
18. tada se zbi što je kazao prorok Jeremija govoreći;
19. glas u Rami ču se, plač i ritanje i jaukanje mnogo: Rahela plače za svojom djecom i neće da se utješi jer ih nema.
20. a po smrti Irodovoj, gle anđeo gospodinov u snu javi se Josipu u Egiptu.
21. i reče: ustani i uzmi djete i mater njegovu i idi u zemlju israelovu, jer su izumrili koji su tražili dušu dječinj.
22. i on ustavši, uze djete i mater njegovu i dođe u zemlju israelovu.
23. ali čuvši da Arhelaj caruje u Judeji mjesto Iroda oca svojega poboja se onamo ići: nego primi u snu zapovjest otiđe u krajeve Galilejske.
24. i došavši onamo namjesti se u gradu koji se zove Nazaret, da se zbude kao što su kazali proroci da će se Nazaranin nazvati.

Ivan poziva narod na pokajanje i krštava Isusa

Ev. po Mat. Gl.3:1-17

1. u ono pak doba dođe Ivan krstitelj i učaše u pustinji Judejskoj.
2. i govoraše pokajte se jer se približi carstvo nebesko.
3. jer je to onaj za kojega je govorio prorok Izaja gdje kaže: glas onoga što više u pustinji: pripravite put gospodinu, i poravnajte staze njegove.
4. a Ivan imaše haljinu od dlake kamilje i pojas kožni oko sebe. A hrana njegova bijaše skakavci i med divlji.
5. tada izlaziše k njemu jeruzalem i sva Judeja i sva okolina jordanska.
6. i on ih krstavaše u jordanu. I ispovjedahu grijehe svoje.
7. a kad vidje Ivan mnoge farizeje i suduceje gdje idu da ih krsti, reče im: porodi sapidini! ko kaza vama da bježite od gnjeva koji ide?
8. rodite dakle rod dostojan pokajanja.
9. i ne mislite i ne govorite u sebi: imamo oca Abrama: jer vam kažem da može Bog i od kamenja ovoga podignuti djecu Abram.
10. već i sjekira kod korjena drveta stoji: svako dakle drvo koje nerađa dobra roda, sječe se i u oganj se baca,
11. ja dakle krštavam vas vodom za pokajanje: a onaj što ide za mnom jači je od mene: ja nisam

- dostojan njemu obuće ponijeti: on će vas krstiti duhom svetim i ognjem.
12. njemu je lopata u ruci njegovoj. Pa će otrijebiti gumno svoje. I skuplja će pšenicu svoju u žitnicu. A pljevu će sažeci ognjem vječnim.
 13. tada dođe Isus iz Galileje na jordan k Ivanu da se krsti.
 14. a Ivan braniše mu govoreći ti treba mene da krstiš. A ti dolaziš k meni?
 15. A Isus odgovori i reče mu ostavi sad jer tako nam treba ispuniti svaku pravdu tada Ivan ostavi ga.
 16. i krstivši se Isus iziđe odmah iz vode: i gleh. Otvoriše mu se nebese. i vidje duha Božjega gdje silazi kao golub i dođe na njega.
 17. i gleh glas s neba koji govori: ovo je sin moj ljubljani koji je po mojoj volji.

Kratak opis o Božijim knjigama i poslanicima

Pa sam se malo poslužio sa Kur-anom, tako da bi čitaoci mogli vjerovati, da se Boži poslanici spominju u svakom svetom pismu. U Kur-anu je spomenuto 28 Božijih poslanika. Nama je naređeno, da trebamo u sve poslanike vjerovati. I da nepravimo nikakvu razliku između njih a to nam je rečeno u oni 6 božijih zapovjedi koje nas upućuju na što treba strogo vjerovati, svaki vjernik i vjernica.

Naj jednostavnije se može kazati kada mi nebi trebali vjerovati na sve božje poslanike pa zašto bi nam dragi bog pisao o njima u časnome Kur-anu. Oni nebi bili ni spomenuti, a tako ni sveta pisma. Ali to je nama dragi Bog sve lijepo opisao. Svoje zakone koje je u Kur-anu pripadnicima Islama označio. A tako nam opisuje koji su zakoni vredili za one narode prije Islama.

I to se vidi da nema razlike pa skoro nikakve. Ako čovjek hoće samo malo logično da promisli ili da poslušaj zov svoje duše kud ga ona zove, tamo neka slobodno ide i biće na pravome putu.

Jer je dragi Bog, odmah prilikom stvaranja svake duše ugradio u dušu mehanizam, koji povezuje svako živo biće sa uzvišenim Gospodarom. Ta veza koja povezuje Boga i čovjeka ona se nikada neprekida. Jer ako bi se prekinula samo jedan djelić vremena ili sekundu odmah bi čovjek mrtav bio.

Za to dragi čitaoci poslušajte zov duše svoje i nemojte pokušavati njezin zov ugastiti sa ne logičnima dokazima.

Evo jednoga divnoga Kur-anskoga ajeta.

S.4: 26. Allah želi da vam objasni i da vas putevima kojima su išli oni prije vas uputi. I da vam oprosti. A Allah sve zna i mudar je.

Komentar

Kod ove Božje upute ne treba puno misliti jer je to tako jednostavno i lako razumiti. Jer Bog ne želi kažnjavati svoj narod, jer je on milostiv prema svojim stvorenjima i nikog ne kazni dok on kaznu ne zaradi. A put Allahov se zna jasno kad se zna da su svi poslanici prepovjedali vjeru u jednoga Boga, i da mu nesmatraju nikoga ravnim. To je Allahu pravi put. Ali uprkos svima Božijim objavama ljudi su se razilazili i tražili druge puteve. I to samo zbog osobite mržnje prema drugima narodima. Kada je on to ja neću biti pa neka je i gore ali će biti drugovačije. To je ta ljudska slabost, koje se on čovjek teško oslobađa. A na to nas najviše upućuju međusobne svađe, ratovi, ubistva i razna mučenja, koja su često prisutna među nama. Jer što poćini kršćanin protiv muslimana, muslimani odmah tu grešku prepisuju svima kršćanima. A tako isto šta lošo urade muslimani kršćanima. Oni to prepisuju svima muslimanima, to je pogrešan put. Jer ovo ne vodi nikakvome pomirenju niti međusobnoj saradnji. Dokaz je za to rat u Bosni i Hercegovini je prekino već 15 godina. A nema nikakva pomaka k napredku, još da nije tamo strani čuvara možda bi već počeli novi rat, Bože saćuvaj. Šta ti politićari nose u svojim glavama. Hoćeli dati dragi Bog da to ikad izlapi. Pa da i mi krenemo za civilizovanim svijetom. Bilo bi vreme da skinu mreue sa očiju.

Bože podaj snage i razuma svima ljudima kada bi muslimani gledali kršćane kroz njihovo sveto pismo. Kroz zakon Božiji nebi bilo bolji naroda od kršćana. Znači viditi zakon koji Bog dragi prepisuje svojim robovima. Jer ja lično tvrdim da ni jedan kršćanin koji je doživio misu u svojoj duši ili da je lakše razumiti koji vjeruje da će stati pred Gospodara svjetova taj sigurno nije išao silovati žene, paliti kuće niti ubijati. A kad bi kršćani posmatrali muslimane kroz Kur-an nebi bilo boljega naroda od muslimana. Jer musliman koji ima i malo dina u srcu svome neće ni u najdubljem potoku ubiti niti upaliti čiju kuću jer on zna da Bog vidi sve i da treba pred njim račun polagati. I odgovarati za sva ne djela koja si počinio.

Riječ o vjernima i nevjernima

Jer je došlo vreme da i oni najučeniji malo imaju pojma o vjeri. Pa mjesto da uvode narod u vjeru oni ga iz vjere izvode svojim pogrešnim ponašanjem. Jer većinom svi teolozi kušaju svoju vjeru hvaliti a tuđu huliti, a to je pogrešno. Jedan teolog dok svoju vjeru počne uzdizati iznad drugi vjera, on odmah stim zasijava smutnju na božjoj zemlji. Jer njega slušaju oni koji do njega nešto drže. I oni odmah misle kako su oni bolji od oni drugi i jači. Jer misle kako su bogu bliži i to su tako osjetljive riječi visoki učenjaka. Da bi trebao svaki teolog da vodi brigu o svojim predavanjima na javnim skupovima. Jer su njegove riječi koje podstiču narod na borbu isto kao mrljina na zemlji koju muhe roje a narod uzeo muharke u

ruke pa razgoni muhe. Pa nikada rastjerati a dok bi uklonili mrljinu i malo očistili gdje je bila odmah bi nestalo muha. I nebi trebale muharke. To može svaki čovjek sam po svome nahođenju zaključiti. Prvo viditi šta onaj pripadnik druge vjere ima a da on to nema. Pa onda viditi šta on ima a da onaj pripadnik druge vjere nema. I on će brzo viditi da tu nema razlike. Tu je samo velika razlika u takmičenju dobru i zlu. To su te razlike, ako se jedan takmiči u dobrim stvarima, kao primjer u učenju on će se naobrazovati. Kao primjer u radu, on će se obogatiti. Pa bilo u kakvim pozitivnim stvarima. A drugi se bude nadmećo u negativnom smislu. Oni će brzo napraviti veliku razliku između sebe. Ali ona razlika koju Bog daje sigurno je mala. Jer mi vidimo ako posmatramo razna takmičenja, tenis, fudbal, bks, trčanje itd. da u svim kategorijama negdje pobijedi pripadnik one vjere a negdje pripadnik ove vjere. I nebi nikako mogo zaključiti da bog pravi diskriminaciju među narodima. Samo je narodi među sobom prave iz ne znanja misleći moja je vjera bliža bogu nego njegova. I tako stvara mržnju, a dosta je samo da vidi kako bog dragi daje pa njegovo sunce grije vjernike i nevjernike. Pripadnike jedne i druge vjere. Božji mjesec obasjava sviju, bog daje luft svima da udišu. Pa ko vidi tu ikakvu razliku, taj se duboko vara i on nemože da sagleda božju pravdu. Kada je i on sam nepravedan, jer tamo piše oni koji me nebudu vjerovali dignu ću česticu iz mozga njihova i oni neće moći da misle. Pa toga se treba čuvati, dragi čitaoci. Da nebi čovjek mislio kako zaslužuje milost božju a zarađivaju kaznu, a ne premećuju. Pa bi ovo potvrdio ovim Kuranskim ajetom koji kaže sledeće:

S.8:29 O vjernici, ako se budete Allaha bojali on će vam sposobnosti davati pa će te istinu od neistine moći rastaviti i preko ružni postupaka vaših će preći i oprostiti vam. A Allahova dobrota je neizmjerana.

Iz ovoga ajeta vidimo šta treba raditi i našto treba vjerovati da bi mogao čovjek da razlikuje dobro i pokvareno. Pa ovo sve što dragi Allah spominje u gore navedenom ajetu to ima svugde kad se to neproizvodi u industriji nego to bog iz svoje milosti daje onom ko njega bude poštovao, pa sada dragi čitaoci vidimo da ovo ništa ne treba ići tražiti, po arapskim državama, jer onaj što daje znanje čovjeku u Riadu i Medini pa taj isti daje znanje i u Bosni i u cjelom svjetu. To je samo malo opisano da bi razmislili a sada slijedi bibliski ajet iz 5. knj. Mojsije gl.10:16-18

16. Za to obrežite srce svoje i nemojte više biti tvrdo vrati.

17. Jer je gospodin Bog vaš, Bog nad bogovima i gospodar nad gospodarima – Bog veliki, silni, i strašni koji negleda ko je ko niti prima poklona:

18. Daje pravo siroti i udovici i ljubi došljaka daje ći mu hljeb i odjelo.

Iz ovoga bibliskog ajeta vidimo da treba biti čista srca. Nebiti tvrdoglav jer je bog jedan i neprima mito. Pravo daje onima koji ga vjeruju pa ništa neznači što je izbjeglica i siromak ili udovica. Pa kad bi ovo sve mogao opisati. Ja se pitam bili iko mogao biti pravedniji od uzvišenoga stvoritelja.

Pa ako ste i vi dragi čitaoci ovoga mišljenja kao i ja, bili iko mogao zamisliti da bi bog ikoga kažnjavao. Ako bi se predržavali ikoliko njegovi propisa. Sigurno da nebi. A sada još jedan put pažljivo pročitajte ove zadnje ajete. Ovaj Kur-anski ajet je objavljen Muhamedu a.s. A ova tri biblijska ajeta su objavljeni Musau a.s.

Razlika je između njih u vremenu 7000 godina. Ali oni su po svojoj suštini isti. Jedino ova biblija sa kojom se služim stari je prevod a druge razlike nema.

Zabrana ženidbe i udaje s bližnjim srodnicima

Da vidimo kakve su razlike između biblije i Kur-ana slijedi biblijski tekst: 3 knj. Mosije gl.18:1-30

1. Još reče gospodin Mojsiju govoreći:
2. Kaži sinovima izraelovima i reci im ja sam gospodin bog vaš.
3. Nemojte činiti što se čini u zemlji egipatskoj u kojoj ste živjeli. Niti činiti što se čini u zemlji hananskoj. U koju vas vodim. I po uredbama njihovim nemojte živiti.
4. Nego moje zakone vršite i moje uredbe držite živeći po njima. Ja sam gospodin Bog vaš.
5. Držite uredbe moje i zakone moje: Ko ih vrši, živ će biti kroz njih. Ja sam Gospodin.
6. Niko da ne pristupa k rodici svojoj po krvi. Da otkrije golotinju njezinu, ja sam gospodin.
7. Golotinje oca svoga ni golotinje matere svoje ne otkrij: mati ti je ne otkrij golotinje njezne.

- 8.golotinje žene oca svoga ne otkrij: golotinja je oca tvogega.
- 9.Golotinje sestre svoje. kćeri oca svojega ili kćeri matere svoje. koja je rođena u kući ili izvan kuće, ne otkrij golotinje njihove.
- 10.Golotinju kćeri sina svojega ili kćeri kćere svoje ne otkrij: jer je tvoja golotinja.
11. Golotinje kćeri žene oca svojega. koju je rodijo otac tvoj, ne otkrij sestra ti je.
12. Golotinje sestre oca svojega ne otkrij jedna je krv sa ocem tvojim.
- 13.Golotinje sestre matere svoje ne otkrij, jer je jedna krv s materom tvojom.
14. Golotinje brata oca svojega ne otkrij: strina ti je.
- 15.Golotinje žene sina svoga ne otkrij: snaha ti je ne otkrij golotinje njezine.
16. Golotinje žene brata svojega ne otkrij: golotinja je brata tvogega.
- 17.Golotinje žene i kćeri njezine ne otkrij: kćeri sina njezina ni kćere njezine nemoj uzeti da otkriješ golotinju njihovu: jer su krv zlije.
- 18.Nemoj uzeti ženu preko jedne žene, da je ucviliš otkrivajući golotinju drugoj za života njezina.
- 19.K ženi dok se odvaja radi nečistoće svoje ne idi da otkriješ golotinju njezinu.
20. Sa ženom bližnjega svoga ne lezi skrvneći se snjom.
- 21.Od sjemena svojega nedaj da se odnese molohu, da ne oskrvniš imena boga svojega. Ja sam gospodin.
- 22.S muškarcima ne lezi kao sa ženama: gadno je.
- 23.Živinčeta nikakvoga nemoj obležati skrvnući se s njim: i žena da ne legne pod živinče: gadno je.

24.Nemojte se skvrnuti ni jednom ovom stvari: jer su se svijem tijekom stvarima oskvrnuli narodi koje ću odagnati ispred vas.

25. Jer se oskvrnila zemlja. I nevaljalstvo ću njezino pohoditi na njoj i izmetnuće zemlja stanovnike svoje.

26.Nego vi držite zakone moje i uredbe moje. I ne činite nijednoga ovoga gada. Ni domorodac ni došljak koji se bavi među vama.

27.Jer sve ove gadove činiše ljudi u ovoj zemlji koji su bili prije vas. I zemlja je od toga oskvrnjena:

28.da ne izmetne zemlja vas.Ako je oskvrnete. kao što su je izmetnula narod koji je bio prije vas.

29.jer ko učini što god od ovih gadova istrijebi će se iz naroda ovoga duše koje učine.

30.Za to držite što sam naredio da se drži da ne činite što od gadnije običaja koji su bili prije vas. I da se ne skvrnete o nji. Ja sam Gospodin bog vaš.

O udaji žene i pravo u braku iz Kur-ana

S.4:15. Kada neka od žena vaši blud počini zatražite da to protiv njih četvorica od vas posvjedoče. Pa ako posvjedoče držite ih u kućama sve dok ih smrt ne umori ili dok im Allah ne nađe izlaz neki.

16. A ako dvoje to učine izgrdite ih: pa ako se pokaju i poprave. Onda ih namiru ostavite, jer Allah prima pokajanje i samilostan je.

17. Allah prima pokajanje samo od onih koji učine kakvo rđavo djelo iz lakomosti. I koji se ubrzo pokaju: njima će Allah oprostiti a Allah sve zna i mudar je.

18. Uzaludno je kajanje onih koji čine rđava djela a koji, kad se nekom od njih približi smrt govore: sada se zaista kajem! A i onima koji umru kao nevjernici. Njima smo bolnu patnju prepremili.

19. O vjernici, zabranjuje vam se da žene kao stvari nasleđujete, preko volje njihove. I da im teškoće pravite. S namjerom da nešto od onoga što ste im darovali prisvojite. Osim ako budu očito zgrešile s njima lijepo živite! A ako prema njima odvratnost osjetite, moguće je da je baš u onome prema čemu odvratnost osjetite Allah veliko dobro dao.

20. Ako hoćete da jednu ženu pustite a drugom se oženite, i jednoj od njih ste dali mnogo blaga ne oduzimajte ništa od toga zar da joj nasilno oduzmete čineći očigledan grijeh?

21. Kako biste mogli i oduzeti to kad ste jedno s drugim živjeli i kad su one od vas čvrstu obavezu uzele.

22. I ne ženite se ženama kojima su se ženili očevi vaši, a što je bilo, biće oprošteno to bi, uistinu bio razvrat gnusoba i ružan put.

23. Zabranjuju vam se: matere vaše, i kćeri vaše. Sestre vaše i sestre očeva vaših, i sestre matera vaših i bratične vaše, i sestrične vaše, i pomajke vaše koje su vas dojile, i sestre vaše po mlijeku i majke žena vaših, i pastorkе vaše koje se nalaže pod vašim okriljem od žena vaši s kojima ste imali bračne odnose – ali ako vi s njima niste imale bračne odnose, onda vam nije grijeh, i žene vaši rođeni sinova i da sastavite dvije sestre, a što je bilo bilo je Allah zaista prašta i samilostan je.

24. I udate žene osim oni koje zarobite: to su vam Allahovi propisi; a ostale su vam dozvoljene ako želite da im vjenčane darove date i da se njima oženite, a ne da blud činite. A ženama vašim s kojima ste imali bračne odnose podajte vjenčane darove njihove kao što je propisano, i nije vam grihota ako se, poslije određenog vjenčanoga dara s njima nagodite. Allah zaista sve zna i mudar je.

Bila je ovo kratka uporedba iz Kur-ana i Biblije. O srodstvu šta je dozvoljeno raditi a šta je zabranjeno po Islamu i kršćanstvu. Pa tu isto nema naročito velike razlike.

Samo ću još malo dati komentara uz ovaj 15. ajet iz 4. sure. Uzvišeni gospodar je htio da upozori svoje robove koliko je prostitucija štetna. Po društvo može žena podbaciti svome mužu da hrani tuđe djete. A da to i ne zna, ali djete tuđe neće da sluša kad nema krvnoga srodstva. A desi se pa bude i mrtvih u toj ljubomori. Pa da nebi više nabrajao i ova dva negativna djela su dosta spomenuti.

A šta još potvrđuje ovaj moj komentar iz 15. ajeta: istoričari tvrde da ni jedna žena nije na legalan način bila kamenovana zbog bluda.

Osmansko carstvo je vladalo preko 500 godina. I jako su bili strogi po takvim pitanjima. A najviše su imali pohranjeni knjiga u Edrini kod Istanbula, to jest sudski presuda. Pa su istoričari tu tražili presude o tom kamenovanju bludnika i bludnice, pa niti jedne jedine presude nisu našli, jer treba za blud četiri svjedoka imati a to nije moguće naći.

Jer to bi se moglo desiti kad bi se dvoje dogovorili da hoće na taj način da umru. I da to urade na ulici, tada bi imali dosta svjedoka da bi mogli biti kamenovani. U toj državi gdje taj zakon postoji.

Poštovani čitaoci, ovo mi dođe na red neplanski o srodstvu i ženidbi i udaji, pa sada trebam da ovo prevedem kraju. Jer bi htio da dokažem, da ni po jednoj božjoj knjigi nisu žene ponižene u odnosu na muškarce (barem u Kur-anu ne). To ćete i sami vidati iz ovih božiji uputa koje je on nama dostavio preko svoji poslanika. Pa ćemo sada viditi šta bog dragi poručuje u časnom Kur-anu u suri.

Kazna za prostituciju iz Kur-ana

S.24:4. Oni koji okrive poštene žene a ne dokažu to s četiri svjedoka sa 80 udara biča izbičujte i nikada više svjedočenje njihovo ne primajte: to su nečasni ljudi.

5. Osim onih koji se poslije toga pokaju i poprave. Jer i Allah prašta i samilostan je!

6. A oni koji okrive svoje žene a ne budu imali drugi svjedoka, nego su samo oni svjedoci potvrdiće svoje svjedočenje zakletvom Allahom i to četiri puta da zaista govore istinu.

7. A peti put da ga pogodi Allahovo prokletstvo ako laže!

8. A ona će kazne biti pošteđena ako se četiri puta Allahom zakune da on, doista laže,

9. a peti put da je stigne Allahova srdžba ako on govori istinu!

Samo bi još dodao uz ovo svjedočenje da nebi bio čovjek koji blud počinio pošteđen kazne ako bih izdao osobu sa kojom je blud počinio. Kao što to tvrde neki mualimi. Jer bi to bilo licemjerstvo a za licemjere je dvostruka kazna, jer to bi bilo nju prevarati i svoju želju ispuniti i onda ići je tužiti i ostati čist. To božja pravda sigurno nebi uvažila. To mogu tvrditi samo oni koji u svojim srcima nose mržnju prema ženama. A ova ista primjena vrijedi za žensko, ona isto nebi bila kazne oslobođena ako bi samovoljno prejavila isti slučaj. Jedino ako bi bila sila upotrebljena u tom slučaju žena bi bila oslobođena kazne a muškarac bi okusio kaznu.

O bludu u Tevratu iz Biblije

3. knj. Musaova gl. 20

10. A čovjek koji učini preljubu tuđom ženom što je učinio preljubu sa ženom bližnjega svoga da se pogubi i preljubočinac i preljubočnica.

Iz Indžila ev. po Ivanu Gl. 8:

1. A Isus otiđe na goru maslinsku.

2. A ujutru opet dođe u crkvu i sav narod dođe k njemu: i sjedavši učiše.

3. A književnici i farizeji dođoše k njemu ženom uhvaćenom u preljubi i postaviše je na srijedu.

4. Rekoše mu: učitelju! Ova je žena uhvaćena sad u preljubi:

5. Mojsije nam u zakonu zapovjedi da takve kamenjem ubijamo, a ti šta veliš?

6. Ovo pak rekoše kušajući ga dabi ga imali zašto okriviti. A Isus saže se dolje i piše prstom po zemlji (ne gledajući na njih).

7. A kad ga jednako pitahu, ispravi se i reče im: koji je među vama bez grijeha neka najprije baci kamen na njuh.

8. Pa se opet saže dolje i piše po zemlji.

9. A kad oni to čuše, i pokarani budući od svoje svijesti izlazahu jedan za drugim počevši od starješina do posljednjega i osta Isus sam i žena stojeći na srijedi.

10. A kad se Isus ispravi i nevidjevši nijednoga do samu ženu, reče joj: ženo! gdje su oni što te tužahu? Ni jedan te neosudi?

11. A ona reče: nijedan gospodine! A Isus joj reče: ni ja te ne osuđujem: idi i od sada više ne griješi.

I ovi svi ajeti iz sveti knjiga, koji govore o prostituciji oni takođe potvrđuju jedinstvo, ovi spomenuti knjiga. A ne pokazuju nikakvu protivriječnost među njima, jer su u svima ovim knjigama zabranjuje ženiti sa rodicama i rođacima na isti način i ako su ove knjige objavljene u razmacima na hiljade godina a i prostitucija ni u jednoj od Allahovi knjiga nije dopuštena, jer je to štetno po društvo cjelo, pa evo šta bog poručuje.

S.17: 32. i što dalje od bluda, jer to je razvrat, kako je to ružan put!

Rođenje Isaa a.s. iz Kur-ana

S.19:16-37. Ispomeni u knjizi Merjemu: kada se od ukućana svojih na istočnu stranu povukla.

17. I jedan zastor da se od njih zakloni uzela, mi smo k njoj meleka džibrila poslali i on joj se prikazao u liku savršeno stvorena muškarca.

18. Utječem se milostivom od tebe, ako se njega bojiš – uzviknu ona.

19. A ja sam upravo izaslanik gospodara tvoga reče on da ti poklonim dječaka čista!

20. Kako ću imati dječaka reče ona kada me nijedan muškarac dodirnuo nije a ja nisam nevaljalica!

21. To je tako! reče on. Gospodar tvoj je rekao: to je meni lako i zato da ga učinimo znamenjem ljudima i znakom milosti naše. Tako je unaprijed određeno!

22. I ona zanese i bremenita se skloni daleko negdje.

23. I porođajni bolovi prisiliše je da dođe do stabla jedne palme. Kamo sreće da sam ranije umrila i da sam potpuno u zaborav pala! Uzviknu ona.

24. I Melek je, koji je bio niže nje, zovnu: ne žalosti se, gospodar tvoj je dao da niže tebe potok poteče.

25. Zatresi palmino stablo, posuće po tebi datule svježe.

26. Pa jedi i pij i budi vesela! a ako vidiš čovjeka kakva. Ti reci: Ja sam se zavjetovala milostivom, da ću šutjeti i danas niskim neću govoriti.

27. I dođe ona s njim porodici svojoj, noseći ga. O Merjemo, rekoše oni učinila si nešto nečuveno!

28. Ej ti koja u čednosti ličiš Harunu, otac ti nije bio nevaljao, a ni mati tvoja nije bila nevaljalica.

29. A ona im na njega pokaza. Kako da govorimo djetetu u bešici? rekoše.

30. J sam Allahov rob – on reče, meni će on knjigu dati i vjerovjesnikom me učiniti.

31. I učiniće me, gdje god budem, blagoslov-ljenim, i naredi će mi da dok sam živ molitvu obavljam i milostinju udjeljujem.

32. I da majci svojoj dobar budem, a neće mi dopustiti da budem drzak i nepristojan.

33. I neka je mir nadamnom na dan kada sam se rodio i na dan kada budem umro i na dan kada budem iz mrtvih ustao!

34. To je Isa, sin Merjemin – to je prava istina o njemu, - onaj u koga oni sumnjaju.

35. Ne zamislivo je da Allah im djete, hvaljen neka je on! kad nešto odluči, on za to rekne budi! i ono bude.

36. Allah je, uistinu, i moj i vaš Gospodar, za to se klanjajte samo njemu to je pravi put.

37. I sljedbenici knjige su se o njemu po mišljenju podvojili, pa teško onima koji nevjeruju kad budu na danu velikom prisutni!

Bio je to, kratak opis o Isau a.s. i njegovu dalazku na svjet, rođen od majke marije bez oca, ali je njegov dolazak kao i Ademov a.s. Bog reče budi i ono bi. Pa kršćani njega nazivaju božijim sinom. Nemisleći da je on tjelesno boži sin. Nego iz poštovanja prema njemu. Da bi ga stime uveličali, i odali poštovanje a Mariju zovu majka božija isto iz poštovanja prema njoj. A to mnogo smeta muslimanima. I oni zato smatraju kršćane s nevjernicima.

A to je potpuno pogrešno pa sam opisao dolazak Marijin po Kur-anu i po Bibliji tako da vidite da ona nije majka božja. Nego kao i sve druge žene rođena od majke i oca. Ali je Mariju Allah dž.š. uzdigao, na najviši stepen na ovom svjetu. A tako će biti i na budućem svjetu, pa ću evo po drugi put napisati isti Kur-anski ajet.

S.3:42. I kada meleki rekoše: O Merjema. Tebe je Allah odabrao i čestitom stvorio, i boljom od svih žena na svjetu učinio.

S.3:59. Isaov slučaj u Allaha je isto kao i slučaj Ademov: od zemlje ga je stvorio a zatim rekao: budi! i on bi.

Iz 42. ajeta vidimo da je dragi Allah uzdigao Merjemu na najviši stepen među ženama. Pa dragi moji muslimani mi nismo ni u kakvoj mogućnosti da nju omalovažimo ili njezina sina Isaa a.s. jer koga bog dragi uzviši, sav svjet nemože ga poniziti. Samo možemo sebe poniziti jer ko uzvišaje Allahove svetinje on samog sebe uzvišava. A ko ponižaje Allahove svetinje on samo sebe ponižaje pa čuvaj mo se Allahova poniženja što se ja bojim najviše toga. Jer mi se čini da nas to već prati nedaj bože šta lošije. Evo još neki ajeta iz Kur-ana o Isau a.s.

O Isau a.s. iz Kur-ana

S.57:27. Zaista smo poslije njih jenog za drugim naše poslanike slali. Dok nismo Isaa sina Merjemina, poslali kojem smo Indžil dali a u srca slijedbenika njegovih blagost i samilost ulili. Dok su mnoštvo oni sami kao

novotariju uveli – mi im ga nismo propisali – u želji da steknu Allahovo zadovoljstvo: Ali oni o njemu nevide brigu onako kako bi trebalo, pa ćemo one među njima koji budu ispravno vjerovali nagraditi. a mnogi od njih su nevjernici.

U ovoj poruci Božjoj vidimo da su oni sljedbenici knjige. sami sebi uveli novotariju iz želje da bi se prebližili Allahu. al kako će to dragi bog vrednovati to mi muslimani nemožemo znati mi jedino trebamo priznati sve božje poslanike. I nepraviti nikakve razlike među njima to nam bog zabranjuje strogo. Ko bi zapostavio jednoga od Božijih poslanika neće se kotarisati džehenema ako mu bog ne oprosti. Za to čuvaj mo se ovi pojava što se mnogo lahko naslućuju u islamskom svijetu. Jer zaniijekati jednog poslanika, gubi se četvrti imanski šart, a ko izgubi jedan šart on ode bez dina i imana na ahiret bože sačuvaj. Evo još jedan divan Kuranski ajet. U kojem dragi Allah. iskazuje milost svoju onima koji budu vjerovali propise božje.

S.57:28. O vi koji vjerujete, - Allaha se bojte i u poslanika njegova vjerujte, on će vam dvostruku milost svoju darovati i daće vam svjetlo pomoću kog će te ići i oprosti će vam – jer Allah prašta i samilostan je.

S. 60:8. Allah vam ne zabranjuje da činite dobro. I da budete pravedni prema onima koji neratuju protiv vas zbog vjere i koji vas iz zavičaja vašeg ne izgone. Allah zaista voli one koji su pravični.

Religiozni Komentar

U ovom časnom ajetu Allah nas upozorava da trebamo sa svakim biti u prijateljstvu ko neratuje s nama.

Ko neratuje s nama zbog vjere i ko nas ne izgoni s našeg posjeda, Allah je htio da narodi živu skupa jer to se vidi da nema nijedne islamske države a da u njoj nema kršćana pa koloko bilo. a Bog je mogao lahko hotiti da na jednome kraju svijeta živu kršćani a na drugom muslimani. Ali to on nije htio pa za to trebaju svi narodi da živu u bratskoj ljubavi jedni s drugima.

A negledati kako on obožaje svog stvoritelja pa za to voditi svađu i kazivati njegovo nevalja a moje valja. Kad ti nisi mjerodavan da ocjenjuješ njega a ni on tebe. Znači ima onaj koji će ocjeniti i tebe i njega. I nagraditi svakoga za njegova djela. Samo malo primjera radi ako mi učimo našu djecu da budu neposlušni prema drugima. Oni će biti neposlušni prema nama. I mi smo sami krivi za to djelo. Tako isto ako vjerske vođe budre svoje sljedbenike protiv drugi naroda. Oni nji postiču na neposlušnost između sebe sami i to je lahko viditi gdje god zaviriš u islamsku državu vidiš kako žrtve padaju između muslimana i muslimana.

A toga nema među drugima toliko koliko među islamistima. Jer stara poslovice kaže svaka sjekira sebi malj sječe.

Isusa kuša sotona iz biblije

Ev po Mat. Gl. 4:1-10

Isusa kuša sotona: Počima učiti poziva svoje prve učenike i iscjeljuje svaku bolest.

1. Tada Isusa odvede duh u pustinju da ga đavo kuša.
 2. i postivši se dana 40 i noći 40, na posljétku ogladnije.
 3. i pristupi k njemu kušač i reče: ako si sin božiji. reci da kamenje ovo hljebovi postanu.
 4. a on odgovori i reče: pisano je: ne živi čovjek o samom hljebu. no o svakoj riječi koja izlazi iz usta božijih.
 5. tada odvede ga đavo u sveti grad i postavi ga na vrh crkve:
 6. pa mu reče: ako si sin boži skoči dolje: jer u pismu stoji za tebe i uzeće te na ruke. da gdje ne zapneš za kamen nogom svojim.
 7. A Isus reče njemu: ali i to stoji napisano: nemoj kušati gospodina boga svojega.
 8. opet uze ga đavo i odvede na goru vrlo visoku. i pokaza mu sva carstva ovoga svijeta i slavu njegovu:
 9. i reče mu sve ovo daću tebi ako padneš i pokloniš mi se.
 10. Tada reče njemu Isus: idi od mene sotono: jer stoji napisano: gospodinu bogu svojemu poklanjaj se i njemu jednome služi.
- 4:17-23. od tada poče Isus učiti i govoriti: pokajte se jer se približi carstvo nebesko.
18. i idući pokraj mora galilejskog vidje dva brata. Šimuna, koji se zove Petar i Andriju brata njegova. gdje među mrežu u more jer bijahu ribari.

19.i reče im: hajte za mnom i učiniću vas lovcima ljudskijem.

20. a oni taj čas ostaviše mreže i za njim otiđoše.

21. i otišavši odatle vidje druga dva brata. Jakova Zebedijeva i Ivana brata njegovu. U lađi sa Zebedijem ocem njihovim gdje krpe mreže svoje i pozvah ih.

22. a oni taj čas ostaviše lađu i oca svojega i za njim otiđoše.

23. i prohodaše po svoj Galileji Isus učeći po zbornicama njihovim i propovjedajući evanđelje o carstvu i iscjeljujući svaku bolest i svaku nemoć po ljudima.

Isus liječi bolesne i po učava zdrave

Ev. po Mateju 4:24. i otiđe glas o njemu po svoj siriji i prevedoše mu sve bolesne od različiti bolesti i s različitim mukama i bolesne, i mjesečnjake i uze te i iscjeli ih.

25.i za njim iđaše naroda mnogo iz galileje i iz 10 gradova i iz Jeruzalema i Judeje, i ispreko Jordana.

Bešjeda na gori: blaženstva, dostojanstva i dužnosti učenika. Zakon će se cio izvršiti.

Ev. po Mat. gl. 5:1-10

1.a kada on vidje narod. pope se na goru, i sjede, i prestupiše mu učenici njegovi.

2.i otvorivši usta svoja učaše i govoreći:

3.blago siromašnima duhom jer je njihovo carstvo nebesko:

4. blago onima koji plaču, jer će se utješiti:

- 5.blago krotkima, jer će naslijediti zemlju:
 - 6. blago gladnima i žednima pravde. jer će se nasititi:
 - 7. blago milostivima, jer će biti pomilovani:
- Isus poučava molitvi

- 5:8. blago onima koji su čistoga srca jer će boga vidjeti:
- 9. blago onima koji mir grade, jer će se sinovi boži nazvati.
- 10.blago prognanima pravde radi, jer je njihovo carstvo nebesko.

Nastavak besjede na gori: o milostinji.molitvi i postu.
Nebrinuti se za zemaljsko.

Ev. po Mat.gl.6:1-14

- 1.Pazite da pravdu svoju ne činiti pred ljudima da vas oni vide: inače plate nemate od oca svojega koji je na nebesima.
- 2.kad dakle daješ, milostinju ne trubi pred sobom kao što čine licemjeri po zbornicama i po ulicama da ih hvale ljudi. Zaisto vam kažem primili su platu svoju.
- 3.a ti kad daješ milostinju da nezna ljevka što čini desnica tvoja.
- 4. tako da bude milostinja tvoja tajna: i otac tvoj koji vidi tajno. platiće tebi javno.
- 5. i kad se moliš bogu, nebudi kao licemjeri. koji rado po zbornicama i na raskršću po ulicama stoje i mole se da i vide ljudi. Zaisto vam kažem da su primili platu svoju.
- 6.a ti kada se moliš uđi u klet svoj, i zatvorivši vrata svoja pomoli se ocu svojemu koji je u tajnosti i otac tvoj koji vidi tajno, platiće tebi javno.

7. a kada se molite, ne govorite mnogo kao neznabošci, jer oni misle da će za mnoge riječi svoje biti uslišani.
8. vi dakle nebudite kao oni: jer zna otac vaš šta vam treba prije molitve vaše.
9. ovako dakle molite se vi: oče naš koji si ti na nebesima. da se sveti ime tvoje:
10. da dođe carstvo tvoje: da bude vlast tvoja i na zemlji kao i na nebu.
11. hljeb naš potrební daj nam danas:
12. i oprosti nam dugove naše kao i mi što opraštamo dužnicima svojim:
13. i ne navedi nas u napast: no izbavi nas od zla: jer je tvoje carstvo i sila i slava uvijek. Amen.
14. Jer ako praštate grijehé njihove oprostí će i vama otac vaš nebeski.

Ev. po Mat. gl. 8:1-18

Isus iscjeljuje gubava:

1. a kada siđe s gore, za njim išaše naroda mnogo.
2. i gleh, čovjek gubav dođe klanjaše mu se govoreći: gospodine! ako hoćeš, možeš me očistiti.
3. i pruživši ruku Isus, dohvati ga se govoreći. Hoću, očisti se. i odmah očisti se od gube.
4. i reče mu Isus: gledaj. nikome ne kazuj nego idi i pokaži se svećeniku i prenesi dar koji je zapovjedio Mojsije radi svjedočanstva njima.
5. a kad uđe u kafarnaum pristupi k njemu kapetan moleći ga.
6. i govoreći: gospodine! sluga moj leži doma uzet i muči se vrlo.
7. a Isus reče mu: Ja ću doći i iscjeliću ga.

8. i kapetan odgovori i reče: gospodine! nijesam dostojan da pod krov moj dođeš: nego samo reci riječ i ozdraviće sluga moj.

9. Jer i ja sam čovjek pod vlasti. i imam pod sobom vojnike, pa rečem jednome: idi. i drugome: dođi i dođe i služi svojemu: učini to, i učini.

10. a kada ču Isus, udivi se i reče onima što idu za njim: zaista vam kažem ni u Izraelu tolike vjere ne nađoh.

11. jer to vam kaže da će mnogi od istoka i zapada i sješće za trepezu s Abramom i Isakom i Jakubom u carstvu nebeskom.

12. a sinovi carstva izagnaće se tamu najkrajniju, ondje će biti plač i škrgut zuba.

13. a kapetanu reče Isus: idi i kako si vjerovao neka ti bude. i ozdravi sluga njegov u taj čas.

14. i došavši Isus u dom Petrov vidje taštu njegovu gdje leži. i groznica je trese.

15. i prihvati je za ruku. i pusti je groznica, i usta i služaše mu.

16. a u večer dovedoše k njemu bjesnije mnogo, i izгна duhove riječju, i sve bolesnike iscjeli:

17. da se zbude što je kazao Izaja prorok govoreći: on nemoći naše uze i bolesti ponese.

18. a kad vidje Isus mnogo naroda oko sebe, zapovjedi učenicima svojim da idu na onu stranu.

Isus brani one koji rade subotu

Ev. po Mat. gl.12:1-20

Krst brani one što trgaju klasje i liječenje u subotu.

1. U to vreme išaše Isus u Subotu kroz usjeve a učenici njegovi ogladniše i počеше trgati klasje i jesti.

2. A Farizeji vidjevši to rekoše mu: gle. učenici tvoji čine što nevalja činiti u subotu.

3. a on reče im: nijesteli čuli što učini David kad ogladnije on i koji bijahu s njim.

4. Kako uđe u kuću božiju. I hljebove postavljene pojede, kojih nije valjalo jesti njemu ni onima što su bili s njim nego samijem svečanicima.

5. Ili nijeste čuli u zakonu kako u subotu svečanici u crkvi subotu pogane. Pa nijesu krivi!

6. A ja vam kažem da je ovdje onaj koji je veći od crkve.

7. Kad biste pak znali šta je to: milosti hoću a ne priloga, nikada nebiste osuđivali pravije.

8. Jer je gospodar i od subote sin čovječiji.

9. i otišavši odande dođe u zbornicu njihovu.

10. i gle. čovjek bijaše tu s rukom suhom: i zapitaše ga govoreći: valjali u subotu liječiti? Da bi ga okrivili.

11. A on reče im: koji je među vama čovjek koji ima ovcu jednu pa ako ona u subotu upadne u jamu neće je uzeti i izvaditi?

12. A kolikoli je čovjek pretežniji od ovce? Dakle valja u subotu dobro činiti.

13. Tada reče čovjeku: Pruži ruku svoju i pruži i postade zdrava kao i druga.

14. A Farizeji izištavaju načiniše vjeće o njemu kako bi ga pogubili. On Isus doznajući to ukloni se odande.
15. Iza njim išao je ljudi mnogi. I iscijeli ih sve.
16. I zaprijeti im da ga ne razglasuju.
17. Da se zbude što je kazao Izaja prorok govoreći.
18. Gle. Sluga moj. Koga sam izabrao: ljubazni moj. Koji je po volji duše moje: metnu ću duh svoj na njega, i sud beznabošcima javiću.
19. Neće se svađati ni vikati. Niti će čuti ko po rasputicama glasa njegovu.
20. Trske stužene neće prelomiti i svještila zapanjena ugasiti dok pravda ne održi pobjede.

Ev. po Mat. gl. 18:1-16

Budite kao djeca. Sablazna. Moć apostolski sveza. Opraštanje i priča o velikome dužniku.

1. U taj čas pristupiše učenici k Isusu govoreći: koje dakle najveći u carstvu nebeskome?
2. i dozva Isus djete i postavi ga među njih.
3. i reče im: Zaista vam kažem, ako se ne povratite i ne budete kao djeca, nećete ući u carstvo nebesko.
4. koji se dakle ponizi kao djete ovo, onaj je najveći u carstvu nebeskome.
5. i koji primi takvo djete u ime moje, mene prima.
6. a koji sablazni jednoga od ovijeh malijeh koji vjeruju mene, bolje bi mu bilo da se objesi kamen vodenični o vratu njegovu, i da potone u dubinu morsku.
7. teško svijetu od sablazni! Jer je potrebno da dođu sablazni: ali teško onom čovjeku kroz koga dolazi sablazna.

8. Ako li te ruka tvoja ili noga tvoja sablažnjava, odsijeci je i baci od sebe: bolje ti je doći u život hromo i kljastu. Nego li s dvije ruke i dvije noge da te bace u oganj vječni.
9. I ako te oko tvoje sablažnjava, izvadi ga i baci od sebe: bolje ti je s jednim okom u život ući, nego sa dva oka da te bace u pakao ognjeni.
10. Gledajte da ne prezrete jednoga od malijeh ovijeh jer vam kažem da anđeli njihovi na nebesim jednako gledaju lica oca mojega nebeskoga.
11. Jer sin čovječiji dođe da iznađe i spasi izgubljeno.
12. Što vam se čini? Kad ima jedan čovjek 100 ovaca pa zađe jedna od njih, ne ostavili on 99 u planini, i ne ide da traži onu što je zašla.
13. I ako se dogodi da je nađe, zaista vam kažem da njoj se više raduje nego onima 99 što nijesu zašle.
14. Tako nije volja oca vašega nebeskoga da pogine jedan od ovijeh malijeh.
15. Ako li ti zagriješi brat tvoj idi i pokaraj ga među sobom i njim samim: ako te posluša, dobio si brata svojega.
16. ako li te ne posluša uzmi sa sobom još jednoga ili dvojcu da sve prije ostanu na ustima dva ili tri svjedoka.

O razvodu braka iz biblije

Ev. po Mat. gl. 19:1-30

O razvodu braka. Isus blagosilja djecu. O bogatom mladiću.

1. I kad svrši Isus riječi ove. Otiđe iz galileje. i dođe u okoline Judejske preko Jordana.
2. I za njim idoše ljudi mnogi i iscijeli ih ondje.
3. i pristupiše k njemu farizeji da ga kušaju, i rekoše mu: moželi čovjek pustiti ženu svoju za svaku krivicu?
4. a on odgovarajući reče im: nijeste li čuli da je onaj koji je je u početku stvorio čovjeka muža i ženu stvorio ih?
5. i reče: zato ostavi će čovjek oca svojega i mater, i prilijepi će se k ženi svojoj i biće dvoje jedno tijelo.
6. tako nijesu više dvoje nego jedno tijelo: a što je bog sastavio, čovjek da ne rastavlja.
7. rekoše mu: zašto dakle Mojsije zapovjeda da se da knjiga rasmusna, i da se pusti?
8. reče im: Mojsije je vam je dopustio po tvrdi vašega srca puštati svoje žene a iz početka nije bilo tako.
9. Nego ja vam kažem: ako ko pusti svoju ženu, osim za kurvarstvo, i oženi se drugom, čini preljubu: i koji uzme puštenicu čini preljubu.
10. rekoše mu učenici njegovi: ako je tako čovjeku sa ženom. Nije se dobro ženiti.
11. a on reče im: ne mogu svi primiti tije riječi do oni kojima je dano.
12. jer ima uškopljenika koji su se tako rodili iz utrobe majčine: a ima uškopljenika koje su ljudi uškopili: a ima uškopljenika koji su sami sebe uškopili carstva radi nebeskoga. Ko može primiti neka primi.
13. tada provedoše k njemu djecu da metne ruke na njih i da se pomoli bogu: a učenici zabranjivahu im.
14. a Isus reče: ostavite djecu i nezabranjivajte im dolaziti k meni, jer je takovijeh carstvo nebesko.
15. i metnuvših na njih ruke otiđe odande.

16. i gleh: neko prestupivši reče mu: učitelju blagi! kakvo ću dobro da činim da imam život vječni?
17. a on reče mu: što me zoveš blagim? a ako želiš ući u život drži zapovjesti.
18. reče mu: koje? a Isus reče: da neubiješ, ne činiš preljubu, ne ukradeš, ne svjedočiš lažno.
19. pošuj oca i mater: i ljubi bližnjega svoga kao i samog sebe.
20. i reče mu mladić: sve sam ovo sačuvao od mladosti svoje: šta mi još treba?
21. reče mu Isus: ako hoćeš savršen da budeš, idi prodaj sve što imaš i podaj siromasima i imaćeš blago na nebu: pa hajde za mnom.
22. a kad ću maldić riječi, otiđe žalostan: jer bijaše vrlo bogat.
23. a Isus reče učenicima svojim: zaista vam kažem da je teško bogatome ući u carstvo nebesko.
24. I još vam kažem: lakše je kamili proći kroz iglene uši nego li bogatome ući u carstvo božje.
25. a kad to čuše učenici divljahu se vrlo govoreći: ko se dakle može spasiti?
26. a Isus pogledavši na njih reče im: ljudima je ovo nemoguće, a bogu je sve moguće.
27. tada odgovori Petar i reče mu: eto mi smo ostavili sve i za tobom idemo: šta će dakle biti s nama?
28. a Isus reče im: zaista vam kažem da će te vi koji idete za mnom. u drugome rođenju, kad sjede sin čovječiji na prijestolu, slave svoje, sješćete i vi na 12 prijestola i suditi nad dvanest koljena izraelovijeh. (12 apostola će vladati nad 12 izraelaca)

29. i svaki koji ostavi kuće, ili braću ili sestre ili oca ili mater ili ženu ili djecu, ili zemlju, imena mojega radi primiće sto puta onoliko i dobiće život vječni.

30. Ali će mnogi prvi biti posljedni i posljedni prvi.

Komentar uz Ev. po Mateju gl.19:28.

Ovdi se jasno spominje kada Isa a.s. na prijesto, svoj sjede. Znači kada dođe ponovno na zemlju da će i njegovi 12 učenika, apostola sjesti na 12 prestolja i vladati nad 12 koljena izraelski a to su sinovi Jakovljevi koji su živjeli u Egiptu, ova Isaova izjava je pisana od prilike 3700 godina poslije Musaa a.s. pa i ovo je dokaz da bog dragi sve unapred određuje. I da niko nemože Allahovu odluku mjenjati čovjek može samo sebe mjenjati i to uz Allahovu pomoć. I ovo nam potvrđuje da su božje knjige napisane sve od jednom. U glavnoj knjizi (Lehvi-Mahfuz) i iz te božje knjige, je bog slao objave po svojim poslanicima kako je on htjeo. I kako su se njegovi robovi ponašali prema svom gospodaru. Jer svaki narod ima svoj početak i kraj a kad dođe njegov kraj oni ga neće moći ni ubrzati ni usporiti.

Ev. po Mat. gl. 22:35-44

priča o svadbi careva sina. novac harački. uskrснуće. najveća zapovjest. krst. Davidov sin i gospodin.

35. I upita jedan od njih zakonika kušajući ga govoreći:

36. Učitelju! koja je zapovjest najveća u zakonu?

37. A Isus reče mu: Ljubi gospodina boga svojega svijem srcem svojim i svom dušom svojom i svom misli svojom.

38. Ovo je prva i najveća zapovjest.

39. a druga je kao i ova: ljubi bližnjega svojega kao i samoga sebe.

40. o ovima dvima zapovjestima visi sav zakon i proroci.

41. a kad se sabraše farizeji upita ih Isus:

42. govoreći: šta mislite za krsta? čiji je sin?

rekoše mu Davidov.

43. reče im: kako dakle. David njega duhom naziva gospodinu govoreći:

44. reče gospodin gospodinu mojemu: sjedi meni s desne strane. dok podložim neprijatelje tvoje pod nožje nogama tvojima.

Isus sjedi s desne strane kod Allaha dž.š.

Ev. po Mat. gl.22

Iz 44. ajeta se može razumiti da Isa a.s. sjedi kod boga s desne strane i da će tako dugo ostati na nebesi. Dok mu bog ne podloži njegove neprijatelje. Pa ću ovde dodati Kur-anski ajet koji dobro paše i potvrđuje bibliski citat.

Iz Kur-ana:

S.3:55. I kada Allah reče: O Isa dušu ću ti uzeti i k sebi te uzdignuti i spasi ću te od nevjernika i učiniću da tvoji slijedbenici budu iznad nevjernika sve do smaka svijeta. Meni će te se poslije svi povratiti i ja ću vam u onom u čemu se niste slagali presuditi:

56. One koji ne budu vjerovali na strašne muke ću udariti i na ovom i na onom svijetu i niko im neće moći pomoći.

Komentar

Malo dodati komentara uz 55.ajet: Iz ovoga ajeta vidimo koliko je milost dragi bog imao prema Isau kad kaže da će ga spasiti od nevjernika. I još obećaje da će Isaovi sljedbenici biti iznad drugi naroda sve do smaka svjeta. Misli se na nevjernike ovde se može najlakše vidati. Ako jednom narodu ide slabo pa to je sigurno da je on tu slabost sam sebi prouzročio sa svojim ponašanjem prema gospodarstvu svome. I svi će narodi biti povraćeni svome stvoritelju i on će ih obavjestiti gdje su se razilazili u mišljenju. Za to netreba nijednoga čovjeka mrziti, lično njega, nego mrzi ono šta on radi. Ako psuje, pije, karta, puši i mnogo takvi djela čini. Ubijanja, krađa sve negativne stvari smide čovjek prezirati, kritikovati ali čovjeka mrziti ne vodi pravome cilju. Jer kad se probudi mržnja u jednome čovjeku, odmah se budi i u drugome. I otalen nastaje sve što je gore po cjelo društvo. Svi mi možemo biti svjedoci kad Milošević probudi nacionalizam i mržnju u svome narodu. Kako se avtomatski probudi nacionalizam u svima njegovim susjedima republikama, i koliko nevini ljudi, žena i djece izginu. Koliko se kuća mostova poruši i još svega šta bi uništeno u tim sukobima nacionalnim. A koliko sada treba vremena proći dok se ovo opet izgradi da bude kao što je bilo.

Ponovni Isaov dolazak na zemlju iz Biblije

Ev. po Mat. gl. 24:27-46

27. Jer kako što munja izlazi od istoka i pokazuje se do zapada. Takav će biti dolazak sina čovječijega.

28. Jer gdje je strvina onamo će se orlovi kupiti.

29. i odmah će po nevolji dana tih sunce pomrčati i mjesec svoju svjetlost izgubiti. I zvijezde s neba popadati i sile nebeske pokrenuti se.

30. I tada će se pokazati znak sina čovječijega na nebu: i tada će proplakati sva plemena na zemlji i ugledaće sina čovječijeg gdje ide na oblacima nebeskima sa silom i slavom velikom.

31. I poslaće anđele svoje s velikim glasom trubnijem i sabra će izabrane njegove od četiri vjetra od kraja do kraja nebesa.

32. Od smokve naučite se priči: kad se već njezine grane pomlade i ulistaju, znajte da je blizu ljeto.

33. tada i vi kad vidite sve ovo znajte da je blizu kod vrata.

34. Zaista vam kažem: ovaj nareštaj neće proći dok se ovo sve nezbude.

35. Nebo i zemlja proći će. Ali riječi moje neće proći.

36. A o danu tome i o času niko ne zna, ni anđeli nebeski do otac moj sam.

37. Jer kako što je bilo u vrijeme Nojevo tako će biti i u dolazak sina čovječijega.

38. Jer kako što pred potopom jedahu i pijahu. Ženiše se i udavaše do onoga dana kad Noje uđe u kovčag.

39. I ne osjetiše dok ne dođe potop i odnese sve: tako će biti i u dolazak sina čovječjega.
40. tada će biti dva na njivi. Jedan će se uzeti a drugi će se ostaviti.
41. Dvije će mljeti na žrvnjevima: jedna će se uzeti a druga će se ostaviti.
42. Stražite dakle jer neznate u koji će čas doći vaš gospodin.
43. Ali ovo znajte: Kad bi znao domaćin u koje će vrijeme doći lupež, čuvao bi i nebi dao podkopati kuće svoje.
44. Zato i vi budite gotovi: jer u koji čas nemislite doći će sin čovječiji.
45. Koje dakle taj vjerni i mudri sluga kojega je postavio gospodar njegov nad svojim domašnjim da im daje hranu na obrok.
46. Blago tome sluzi kojega došavši gospodar njegov nađe da izvršuje tako.

Molitve Bogu iz Biblije

Timo. posl.1. gl.2:1-14

Molite se bogu. Osobito za one koji su u vlasti. Šta priliči čovjeku a šta ženi.

- 1.Molim dakle prije svega da se čine iskanja, molitve, molenja, zahvaljivanja za sve ljude.
2. Za careve i za sve koji su u vlasti. Da tihi i mimi život poživimo u svakoj pobožnosti i poštenju.
3. Jer je ovo dobro i prijatno pred spasiteljem našim bogom.

4. Koji hoće da se svi ljudi spase i da dođu u poznanje istine.
5. Jer je jedan bog i jedan posrednik boga i ljudi čovjek krst Isus.
6. koji sebe dade u otkup za sve. Za svjedočanstvo u svoje vrijeme.
7. Za koje sam postavljen propovjednik i apostol (istinu govorim u krstu, nelažem). Učitelj neznabožaca u vjeri i istini.
8. Hoću dakle da molitve čine ljudi na svakome mjestu. Podižući svete ruke bez gnjeva i premišljanja.
9. Tako i žene u pristojnom odjelu, sa stidom i poštenjem da ukrašuju sebe. Ne pletenicama, ni zlatom ili biserom ili haljinama skupocjenima.
10. Nego dobrim djelima kao što se pristoji ženama koje se obećavaju pobožnosti.
11. Žena na miru da se uči sa svakom pokornošću.
12. Ali ženi ne dopuštam da uči niti da vlada mužem, nego da bude mirna.
13. Jer je Adam najprije sazidan pa onda Eva:
14. I Adam se ne privari. A žena prevarivši se postade prestupnica. Ali će se spasiti rađanjem djece ako ostane u vjeri i ljubavi i u svetinji s poštenjem.

Komentar uz 2. poglavlje

U prvome ajetu se može razumiti da treba boga dragoga moliti za sve ljude. Bez ikakve razlike i za svoje vladare i sve pretpostavljene. Tako bog zahtjeva, koji hoće da budu spašeni. A tako se isto zahtjeva od žena molitva samo da budu pristojno obučene i nije ništa drugovačije nego u ljudi.

Jedino nije im dopušteno da zapovijedaju ljudima za to što se je Eva privarila pa je u dženetu pojela plod koji joj bi zabranjen. Ali će se moći isкупiti od toga grijeha rađajući djecu. Ako bude u boga vjerovala.

Crkvene vođe kakvi da budu iz Biblije

Timo. posl. 1. gl. 3:1-16

Kakvi da budu poglavice i sluge crkve. glavna sadržina evanđelja.

1. Istinita je riječ: Ako ko biskupstva želi dobru stvar želi.
2. Ali biskup treba da je bez mane, jedne žene muž. Trijezan, pametan, pošten, gostoljubiv, vrijedan da uči.
3. ne pijanica, ne bojac, ne lakom nego krotak, miran ne srebroljubac:
4. koji svojijem domom dobro upravlja i koji ima poslušnu djecu sa svakijem poštenejm:
5. A ako ko neumije svojim domom upravljati, kako će se moći starati za crkvu božju?
6. ne novokršten da se ne bi naduo i upao u sud đavolji.
7. A valja da ima i dobro svjedočanstvo od onije koji su na polju, da nebi upao u sramotu i zamuku đavolju.
8. Tako i diakoni treba da budu poštene ne dvojezični, ne koji mnogo vina piju, ne lakomi na dobitak pagan.
9. koji imaju tajnu vjere u čistoj savjesti.
10. a i ovi da se kušaju najprije pa onda da služe, ako su bez mane.
11. tako i žene treba da su poštene, nekoje opadaju, trijezne vjerne u svemu,
12. diakoni da bivaju jedinijeh žena muževi. Koji dobro upravljaju djecom i svojijem domovima.

13. Jer koji dobro služe oni dobivaju sebi dobar postup, i veliku slobodu u vjeri Isus krstovoj.

14. Ovo ti pišem nadajući se da ću skoro doći k tebi.

15. ako li se zabavim da znaš kako treba živjeti u domu božjemu, koji je crkva boga živoga, stup i tvrđa istina.

16. Pazi na sebe i na nauku, i stoj u tome: jer ovo čineći spasićeš i samoga sebe i one koji te slušaju.

Komentar uz treće poglavlje

Poštovani čitaoci pročitajte pažljivo ovi 16 citata u trećeme poglavlju. Pa vidite kakav bi trebao biti onaj koji napućuje narod u vjeru. Pa koji teolog nema ove navedene osobine nemoj ga slušati. Jer ćeš sa njim otići u neznaboštvo. Pa poslije ni sam nećeš znati šta je pravo, a šta je krivo. Ja bi preporučio svakome da pročita prevod kur-ana ili sveto pismo. Ako bi želio znati božje zakone. I ako želi da zasluži božje zadovoljstvo. Jer nam je uzvišeni stvoritelj propisao naredbe na koje se trebamo držati da bi zaradili dženet, a prva je božja preporuka koja je upućena muslimanima. Preko Muhameda a.s. u suri „Ugrušak“.

S.96:1. Čitaj u ime gospodara tvoga, koji stvara.

2. stvara čovjeka od ugruška!

3. čitaj, plemenit je gospodar tvoj.

Pa kada budeš samo jedan put pročitao Kur-an ti nećeš pustiti da tebe tvoj imam vodi, kako to kažu za nos. Jer tvoj imam, profesor sa mimbere govori, preko 150 ljudi njega sluša, a on kazuje: kako je koje sveto pismo dolazilo, ono prvo poslano, je prestalo važiti.

Pa još da pojasni dodade kad je došao indžil prekinulo je važenje tevrata. A kada je Kur-an došao prestalo je važenje indžila. Pa sada viđajte šta je profesor naučio u Arabiji. I na koji stepen on spušta svoga gospodara svznajućega. Znači, po njegovom bog je poslao svoju knjigu pa svoga poslanika, pa sada šalje drugoga poslanika i svoju knjigu ali ona prva više ne važi. Bog dragi tako ne radi! Njegovi zakoni važe od uvijek i za uvijek. Takve zakone kako profesor reče samo ljudi prave. Danas jedno a sutra drugi zakon.

Evo šta Allah reče u suri 33:62 ajet.

33:62. prema Allahovu zakonu koji je vredio za one koji su bili i nestali! a ti nećeš u Allahovu zakonu izmjene naći.

Nasilno tjeranje djece u medresu

Naša ulema nas vodi u slijepu ulicu iz koje se neće narod znati vratiti. Ali oni sami sebe odvođe, a možda i nepremećuju. Jer čovjek može biti dobro učen a slab vjernik. Pitaće te se kako to može biti? Moje je mišljenje ovako, odmah iz djetinstva djete nema pravo glasa. Roditelji kažu djetetu ideš u mejtaf a djete to nebi, ali roditelji ga na silu tjeraju i on mora ići. Tako nauči Kur-ansko pismo kad završi osmogodišnju školu, roditelji kažu sada ideš u medresu. On odgovori ja nevolim tamo ići, negovori šta ti nevoliš tamo je naj jeftinije. I tako djete stigne u Arabiju i ono samo uči biti pobožno. A to se nemože naučiti, jer čovjek može naučiti za inžinjera, za učitelja bilo kakvu profesiju ali pobožnost to se nemože naučiti.

Jer pobožnost to je poklon od boga, i taj poklon ko dobije dobio je najveći poklon i ovoga i budućega svijeta. Svakoga imama lahko je procijeniti, koji uči od drugoga biti pobožan. On se služi sa nelogičnim dokazima. On kazuje kako božiji poslanik pozva svoje drugove. Vamo bliže mimbere oni polete mimberi i čuju njega kako izgovara: Amin. Oni ga pitaju zašto si ti izgovarao Amin. On odgovori, dođe mi džibril i reče mi, to i to, i ja reče amin, a od drugova njegovi niko nije vidio niti čuo glasa džibrilova. Pa takvi primjera ima na pretek, ali ne može se sve opisati, bojim se biće knjiga glomazna. Naši su mualimi pronašli negde, ako čovjek bez fakulteta neke ajete prepovjedi da će biti kažnjen i kada bi istinu kazao, pa šta sve oni neće u toj Arabiji naučiti. Pa čitam knjige od neki teologa, pa isto pišu takve gluposti, kao da nikada nisu u svojim rukama imali prevod Kur-ana. Ali im je u glavi ono što je čuo od profesora arapa. Pa ću spomenuti ovde predivan ajet pa vidite da je tačno ono što sam rekao, da oni uče pobožnost od arapa.

S.40:70 Oni koji poriču knjigu i ono što smo slali poslanicima sazna će posljedice toga.

I još šta je uočljivo i to je već prešlo u naviku. Kod mnogi mualima a to je gdje god koji počima govor prva je rečenica: Hvala Allahu gospodaru svijetova. (1. rečenica ima 28 slova).

2. rečenica: neka je salavat na posljednjega Allahova poslanika Muhameda a.s. na njegovu časnu porodicu, njegove ashabe i sve one koji slede njegovu uputu (2. rečenica 116 slova).

Sada vidite sami ko nas vodi u islamu i to od rata oni su Fatihu skratili na 28 slova a kada počne o Muhamedu nikada prestati. 116 slova upotrebi to je za četiri puta više nego u prvoj rečenici. A kad mu se kaže pa nevidiš li ti efendija, da ti praviš razliku među božijima poslanicima, on pita kako? Ja mu kažem kada bi ti imao 10 radnika, i samo jednoga hvalio i spominjao je li ti misliš da ovi drugi nebi bili ožalošćeni? On odgovara, Muhamed a.s. je pečat svima poslanicima, i dovoljno je samo njega spomenuti. Pa gdje ovo naučiše?

Ne poštivanje i degradiranje božijih Poslanika

Allah dž. š. nepravi nikakvu razliku među svojim poslanicima. Kako bi to dozvolio robovima svojim. Ovde ću još spomenuti kršćane. Neki muslimani zamjeraju kršćanima što veličaju Isaa a.s. a ja mislim da muslimani više veličaju Muhameda a.s. samo što još nisu počeli praviti figuru od drveta i to obožavati. Evo ću navesti u pet dnevni namaza bez vitara jaciski, jer su vadžib pa ih neću računati. Pet dnevni namaza ima 20 rekata suneta, i petkom 14 rekata suneta to je skupa 34 rekata. A farza ima 21 rekat, to je 13 rekata manje nego suneta!

A još na mevludima vežu ruke, nije li ovo simbolično poređenje Muhameda a.s. sa uzvišenim stvoriteljem. Samo još fali učiniti sedždu i pravi smo kumirdžije. Pa zar se i mi netrebamo bojati da će naš gospodar kazati vi niste mene obožavali kako treba, pa koliko još ima kod

namaza suneta što nisam spomenuo. Ali sve ono nije razlog za međusobnu mržnju, jer bog dragi zna kako ga ko obožaje. Svako će odgovarati za svoja djela, ovde smo vidjeli u svetome pismu u drugome ajetu da treba pop biti oženit i bez ikakve mane. Ali kako Papst to neda jer to je davno nametnuto. I Papst jedan po jedan se smenjuje ali taj zakon ostaje uvijek.

Svi popovi čitaju bibliju drugovačije nego ja. Još se zna za Musaova vakta nije čovjek ni mogao biti neki šef ako nema fameliju. A sada da ide 10 popova u Rim nebi mogli ništa promjeniti.

Za to sam već rekao da školovani ljudi uvijek podjarmljuju niski kadar. To je lahko sagledati, kod nas je do juče vladao komunizam i mi svi znamo koliku je moć imao tadašnji milicajac u odnosu na današnjega. Pa tako i svaki činovnik a kada su nametnuli komunizam to isto je došlo od školovni ljudi i od vladajuće stranke. Jer uvijek onaj što vlada, voli da ima što veću moć nad potlačenima.

Pa za to i naši teolozi kazuju da niski ljudi, znači neškolovani, nesme kazivati ni ono šta znaju iz Kur-ana. Jer će biti kažnjeni za svoje kazivanje. Kako to neki imami tvrde, ovo je potpuno pogrešno i suprotno božijim propisima. A nema nikakve logike samo malo promislite imali igde vladar ili šef nekoga poduzeća pa da piše svoje zakone. Kako on hoće da se radi u njegovu preduzeću i onda skriva zakone? Ili zabranjuje da ga oni koji znaju prenose drugima. Ja mislim da takoga šefa nema na ovom svjetu pa sada je na vama da ocjenite kakva je to mudrost i logika i ovo nema blage veze ni sa čim a plus toga oni su ožalostili potlačene narode.

I još su iznijeli laž na dragoga Allaha i na Kur-an. Jer su se takvi učenjaci suprostavili prvome i trećeme imanskome šartu. A ko jedan šart izostavi prekida biti vjernik. Evo jedan kratak Kur-anski ajet.

S.10:69. Reci: oni koji o Allahu laži iznose neće postići ono što žele.

Neće postići što žele i kada bi podložili narod svojoj volji. To nebi dugo trajalo. Jer viđajte šta piše u svetome pismu u trećoj knjigi Musaovoj. Kada je faraon podložio sebi narod svoj da su ga priznavali mjesto boga. Pa kako mu to nije dobiti nikakve predonijelo nego katastrofu cjelom narodu egipatskom. A i faraon ispusti dušu u crvenom moru, ni je li ovo dovoljan primjer za svakoga pametna čovjeka.

Učenje mukabela u džamiji

A mi svi vidimo kuda odosmo kad dođe ramazan nema postača ni 0,1% a ni klanjača nema 3% a svaki dan ih je manje. Jer ništa ne uče novo a ono što su znali polahko zaboravljaju i izumiru. Njihov imam u ramazanu uči mukabele a njegovi slušaoci neko čita novine a najviše ih sjedi uza zid i drima. Kad ništa ne razumi, a ni sam efendija ne zna šta uči kad ne pozna arapski jezik. I kada bi cjeli dan učio, njegovi slušaoci što su znali kada su došli to znaju kada su kući pošli. A da je imam proučio jednu stranicu Kur-ana na prevodu malo ko da nebi zapamtio makar jednu riječ. Pa za 30 dana bi se nešto videlo da ide napredku. Ali neki pojedini imami uče, da se nemože učiti Kur-an na prevodu.

Treba imam da zaradi koju paru učeći Jasine mrtvima. To je nas dotjeralo do ovoga stepena. Pa samo mi muslimani na najnižoj tački nemamo ekonomske moći, nema vojne moći, nema političke moći. I sve šta bi se ovde moglo spomenuti. Imam sve ovo zna kao i ja ali on kazuje kako će muslimani preuzeti cjeli svjet. Kako će oni u dženet a ssvi drugi u džehenem. I tako maže med oko usta onima koji ga slušaju. A to je pogrešan put, jer ti dok kažeš čovjeku da je njegova prava vjera a onoga tamo kriva, ti njega odmah stime uzdišeš na mržnju. jer tvoj slušaoc odmah misli kako je on kod boga pristali od onoga drugoga. A još kada mu rekneš da je biblija neispravna tada si ga tek uzdigao na visoko. Ali si sebe spustio na nisko, jer si zanijekao treći imanski šart. Za to treba svaki teolog da priča o svakoj vjeri Allahovoj u pozitivnome smislu. Tako nebi grešio gospodaru svome i nebi uzdizao narod na krvoprolieće. A ne kao što neki kazuju, otišli muslimani u inostranstvo trbuhom za kruhom a on kaže. Širi se islam! A oni ostavili svoje najmilije u domovini svojoj.

Otišli ljudi trbuhom za kruhom

Otišli u najam kao sluge pa šta ima mizernije od sluge, samo zatvorenik. A njima efendija kazuje kako je to dobro. Kako se širi Islam, takv islam bog zna najbolje neće daleko otići. Jer oni imaju u svojoj duši veliki nacionalizam što nemogu nikako zaboraviti. A takima bog neće ukazati na pravi put. Jer oni to nezaslužuju. Jer bog dragi nevoli nezahvalnike, pa ja se mislim imali iko

nezahvalniji od pojedini muslimana. Oni su se razbježali po kršćanskim zemljama. Traže selameta da bi preživili. A onda dolaze hodže da ih opismenjavaju u tuđoj zemlji. Da ih uče kako je islam pravi a kršćani krivi. Kako nije grihota kršćanina varati, kako nije grijeh neraditi. Pa efendija sa mimbere kazuje kako su poznati francuzki parfimi. Ali to nama netreba jer se mi kupamo. To znači da se drugi ne kupaju. Kada bi mogli kršćani znati šta ovi njima prešivaju, ja mislim da nebi dozvolili najmanje hodžama da dolaze podučavati ovakvome islamu. Jer efendija dođe ima platu, stan, sve mu to omogućući država u koju je došao! I on ako ništa nezapne da podvali on sa mimbere kaže vidite li kako je ovde nema dobra paradajza ni paprike, sve im je uvehlo ništa im ne valja. A u nas kad uzbereš paradajz kad ga raspoloviš on se crveni sočan divota ga viditi. Pa šta sve neće čovjek od nji čuti ali ništa neš čuti da ne podadire pod druge narode. Pa to nije Allahova poruka, dragi moji muslimani šta vi čitate, i kako vi mislite bogu dušu dati. Poštovani čitaoci, moje je mišljenje svaki musliman i muslimanka koji nebudu priznavali ove sve vjere koje su u Kur-anu spomenute oni su izgubljeni, i na ovom i na budućem svijetu. Ovoga svijeta bjeda i proganjanja. A budućega bog zna šta nas čeka. A sa ovakvim postupkom ne treba se dobru nadati. Jer od muslimana se zahtjeva da se kreće po ovom svijetu kao hlad. Da nikoga nevreda i da je svak miran od njega. Allah zahtjeva od muslimana da budu bolji pošten i da govore samo istinu. U tome svemu koji musliman nebude nadmašio druge, slab je vjernik. Evo šta nam uzvišeni Allah poručuje u Kur-anu časnom.

S. 2:148. Svako se okreće prema svojoj kibli, a vi se potrudite, da druge, čineći dobra djela, preteknete! Ma gdje bili Allah će vas sve sabrati – Allah , zaista sve može.

Ima još vjera osim islama

Iz ovog prethodnoga ajeta (2:148) vidimo u prvoj rečenici da ima još razni vjera. Da nije samo vjera islam kako to neki kazuju. Pa za to ja mislim dok muslimanu ne bude priči njegov komšija kršćanin, od muslimana u drugoj državi. A tako isto dok nebude kršćaninu priči njegov komšija musliman, od kršćanina u drugoj državi neće biti mira na balkanu a ni u cjelom svjetu. Pa prema tome svaki onaj koji postiže narod na mržnju i svađu to je isto kao kada bi ruke okrvavio. Pa ih sa krvlju prao. Pa bili mogao ikada oprati ruke. Naravno da nebi tako se isto ne može sa terorom postići mir. Samo se može više svađa produbljivati. A teror podupiru države jer do tolikoga eksploziva nije lahko doći. To svako zna pa ja mislim kada bi jedan valdar islamske države, izjavio. Iz moje države ko se uhvati da je napravio teror, bilo gdje, taj meni netreba. A ako dođe čeka ga kazna velika. Ja mislim da bi o tome vladaru sav zapad prepovjedao. Ali na žalost takav se predsjednik još nije pojavio. I dok god muslimani krive druge za svoju sudbinu, oni nisu uvočili svoje greške. A dok greške ne uvide nemogu se sami ni osuditi. A kada muslimani svate da su oni krivi za svoju sudbinu onda će krenuti na bolje. I prestaće ratovi u svijetu, ako da bog.

Pa dođe do toga a na ovaj način neće doći. Bog zna najbolje do sudnjega dana, jer bi trebalo da svate da se treba međusobno dogovarati. Tako nam Kur-an nalaže. I trebaju muslimani razumiti da treba nekada i drugoga slušati. A to kod nji fali. Evo samo jedan primjer, Palestina ima 2 Miliona stanovnika i narod izglasa, Arefata da im vlada. Ali narod neće da sluša. Jedan Arefatov protivnik je sebi oformio pobunjenike i dao im ime džihad (borba na božjem putu). A drugi je oformio pobunjenike i dao im ime Hizbullah (božja vojska). Još ih ima ali je dosta ova dva primjera. Svaki pravi vjernik zna sigurno kad bi bila ova prva grupa kako se oni nazivaju, borci na božjem putu. Pa bog bi ih pomogao i oni bi pobjedili. A tako isto Hizbullah, božja vojska, pa bog ima svoju vojsku ali njegova vojska ne jede i nepije. A ovi piju i jedu pa sami promislite gdje se nalazimo. I koliko smo se u daljili od Allahovi propisa. A imamo svoje imame pa kuda nas oni vode? Često čujem od džematlija gdje jadikuju. Ovi hodža jedan te vodi u din a drugi te izvodi iz dina. Pa doklen ćemo tako? A sada drugi primjer. Amerika ima 250 Mio. stanovnika. Pa poslije glasanja niko nema da oformi kakvu pobunjeničku grupu. Pa i tu ima božje milosti treba priznati. Uvijek bi ponavljao, da je bogu milo ono šta muslimani rade pa nebi ovo išlo kako ide. Muslimani treba sami da vide od kada nema rata u Evropi a kod njih se stalno ratovi vode ili teror. Lahko je posmatrati teror po drugim državama ali kad teror ovlada u tvojoj državi pa ti pošalješ djete u školu pa se misliš, hoće li doći živo. Ili će doći bez noge, ruke i svega šta se čuje po svjetu. To nije više normalno, pa zar mi ne vidimo građanske ratove

i terore po islamskim zemljama. U džamiji 50 ljudi na namazu oстане bez života. Pa je li to bogu milo, sigurno da ni je. Reci: moj gospodar zabranjuje sve ono što je loše a preporučuje samo dobročinstvo.

Smutnja i varanje među činovnicima

Kako će mo znati šta je loše? I to je sasvim jednostavno. Što nebi volio da njeko tebi učini, nemoj činiti drugome to je loše. I bićeš na pravom mjestu. A tako isto kod dobročinstva šta bi volio da tebi drugi čine i ti drugima to čini. Jer to je dobro i tako ćeš biti pravi čovjek. I neće niko kazati da si loš ako budeš tako činio. još jedan primjer za vreme komunizma 1968 god. pa na dalje Tito je počeo slati svoj narod u zapadne zemlje, da rade. Pa je za njima poslao učitelje, da ih opismenjavaju u tuđeme svijetu. Pa oformio klubove u svakome gradu. Onda konferencije i muzičke proslave. A na svakoj proslavi održaje govor, kako je Jugoslavija te godine ostvarila lični dohodak tolko? Pa se samo hvale. A sve su lagali, pa su kazivali kako imaju vojnu silu da se neboje četiri najjače države. A ako si došao sa stranima autotablicama i napravio sudar uvijek je stranac kriv! Pa ako kažeš onom milicajcu, kako vi krivite mene a vidite da je on kriv? Milicajac odgovara drsko šta bi ti druže, bili ti da naše osiguranje plati? Oni tamo imaju više novaca. Neka oni plate, pa ako si tražio potvrdu iz Jugoslavije iz banke da si dizao novac i nekoga uzdržavao, ili iz mjesnoga ureda sve si mogao lažno dobiti. i još kažu tadašnji činovnici: što god treba samo neka je za novac dobiti u

stranoj državi sve dajemo. Pa tri sina svaki donosi potvrdu da uzdržaje mater. Samo da bi dobio koju marku iz poreza više. A sada svi smo svjedoci, da ta njihova laž i propaganda nikakve koristi nije donijela. Oni napraviše rat građanski. Potreše svoje kuće i pobiše svoj narod. Iz ovoga svega možemo zaključiti da postoji božja pravda i da ne može čovjek boga prevarati. Ovaj primjer iz komunizma sam napisao samo radi imama u inostranstvu. Da prime pouku, ako se budu ponašali po božjoj volji, biće dobro njima i svima ostalima. A ako se budu ponašali protiv božje volje teško njima svima. Još se treba bojati da nebude gore nego u prošlom ratu.

S.6:65. Reci: On je kadar da pošalje protiv vas kaznu iznad vaših glava ili ispod vaših nogu ili da vas u stranke podjelim i učinim da silu jedni drugih iskusite. Pa pogledaj samo kako mi potanko iznosimo dokaze da bi se oni urazumili!

O zabrani čitanja biblije

Islamske vođe kažu da je muslimanu zabranjeno čitati sveto pisma. Koje je Allah dž.š. poslao po svojim poslanicima kao što je i Kur-an poslao. Ali što kažu da je zabranjeno čitati, to nema mjesta nigde. Ali kada kažu da je sveto pismo pogrešno odnosno iskrivljeno, tude su se spustili na nizak stepen. Sa svojim znanjem. Oni misle što u Kur-anu stoji da su izraelci odbacivali knjige da je za to biblija neispravna. To je sasvim pogrešno misliti. A da nekažem drugoga učiti takvoj ludosti. Jer u Bosni onaj koji baš ništa nezna od vjere i ni ušto nevjeruje on isto

zna kazati da je biblija neispravna. A zato će pred bogom odgovarati. Oni koji su krili istinu iz Allahovi knjiga. A Bog dragi poručuje, ko bi jednu riječ slagao na njega namjerno, neće se nikada kotarisati džehenema, ako mu dragi bog ne oprost. Pa ja mislim da ni jedan imam koji bi pročitao sveto pismo nikada u životu nebi ni pomislio da je biblija neispravna. Biblija se sastoji od 66 knjiga i mnogo je opširnija od Kur-ana, a nema ni jedne jedine riječi da se kosi sa Kur-anom. A Kur-an se sastoji od 6666 ajeta pa ni jedan jedini ajet ne govori protiv biblije. To samo mogu tako kazivati oni koji nisu dovoljno upućeni u nauku ili oni koji imaju pokvarenu dušu. Evo jedan Kur-anski ajet koji oni uzimaju za zloupotrebu a ovakvi ajeta ima mnogo.

S.2:101. A kada im je poslanik od Allaha došao, potvrđujući da je istinito ono što već imaju. mnogi od njih kojima je knjiga dana – za leđa svoja Allahovu knjigu odbacuju, kao da neznaju.

Ja skoro neznam dali koristi ovaj ajet komentarisati. Jer koga ne može razumiti u originalu, neće ja se bojim razumiti ni komentar. Znači Muhamed je donio Kur-an koji potvrđuje da je i biblija istinita. U trećoj rečenici Allah kaže „mnogi je za leđa svoja odbacuju“. Pa dragi moji, jeli za vas isto kada se kaže svi, ili mnogi? Pa je li i vi mislite da je bog mislio svi je odbacuju pa se prevario, pa napiso mnogi? Ko misli tako na pogrešnom je putu, neka otvori oči svoje. Zadnja rečenica „kao da neznaju“ to jest, neki su to kao anonimno izostavili. Neće da vjeruju u Tevrat ali ne svi. Oni što nevjeruju, oni nisu

poderali tevrat pa bacili. Kako to neki kazuju. Tevrat je uvijek kakvog ga je dragi bog poslao. I takav će ostati do smaka svijeta. Jer ga bog čuva od svake izmjene. To ću vam pojasniti još jedan primjer. Kako vi mislite kada bi još jedno sveto pismo došlo, šta bi za nas muslimane u njemu pisalo? Samo bog dragi zna. Jer nami se ne kaže da smo ubijali božje poslanike kao izraelćanima. Ali nisu ni dolazili božiji poslanici među nas. Pa ih nismo mogli ni ubijati. Evo šta poručuje uzvišeni gospodar za one koji budu na Allaha lagali.

S.6:21. Ima li ne pravednijeg od onoga koji o Allahu govori laži ili nepriznaje dokaze njegove? Nepravedni zaista neće uspjeti!

Još samo jedan primjer: Mi znamo da je svima narodima naređeno post. Kad nam je u Kur-anu pojašnjeno. A znamo da kršćani ne poste. Ili ih posve malo posti. Uglavnome ni 2% neznaju ni kada je njihov post. Ali u svetom pismo stoji, kada post počima i kada završaje i kako treba postiti. I zbog toga ništa u bibliji nije izmjenito. Što oni ne poste, pa kakvi su to robovi koji smiju tako nešto kazivati. Zar oni nemisle da je to iznositi laž na Allaha i na njegovu knjigu. Pa samo malo mudrosti. Mi vidimo kako su se muslimani razbili u razne sekte. Vidimo kako su se otuđili od vjerski propisa. Ali to ništa Kur-an nemjenja. On je uvijek onakav kako ga je Bog poslao. A plus toga nama se na više mjesta kazuje u časnom Kur-anu glasi ovako.

S.33:62. Prema Allahovu zakonu koji je vrijedio za one koji su bili i nestali! A ti nećeš u Allahovu zakonu izmjene naći.

S.30:41. Zbog onoga što ljudi rade. pojavio se metež i na kopnu i na moru, da im on da iskuse kaznu zbog onoga što rade. Nebi li se popravili.

Allah dž.š. nas upozorava na sve moguće načine. Ali to nas ne može ni malo zastrašiti. Pa ni razne klimatske promjene o kojima već cjeli svijet govori. A ti nećeš u Allahovu zakonu naići na odstupanje a božiji su zakoni njegove knjige. Tevrat, Zebur, Indžil i Kur-an. To su knjige u kojima nema protivriječnosti. Kada bi tražio nikada ni jednu riječ nebi mogao naći. Samo bi mogao naći ako bi kušao one ajete koji se odnose na mnogobošce ili nevjernike podvaljivao kršćanima. Ali bi sa time grešio i izazivao božju srdžbu i kaznu na se. Pa čuvajmo se kazne božje.

Ponašanje u fameliji iz Biblije

Kološanima poslanica gl.3:1-25

Misliti na nebesko i hoditi u krstu. Kršćani na domu.

1. Ako dakle uskrsnete s krstom, tražite ono što je gore gde je krst sjedi s desne strane boga.
2. Mislite o onome što je gore a ne što je na zemlji!
3. Jer umrijeteste i vaš je život sakriven s krstom u bogu.
4. A kad se javi krst. Život vaš, onda će te se i vi s njim javiti u slavi.

5. Pomorite dakle ude svoje koji su na zemlji: kurvarstvo, nečistoću, slast, zlu želju i lakomstvo, koje je idolopoklonstvo.
6. Za koje ide gnjev božiji na sinove protivljenja:
7. U kojima i vi negda hodijaste kad živjeste među njima.
8. A sada odbacite i vi to sve. gnjev. ljutinu. pakost. huljenje.sramotne riječi iz usta svoji.
9. Ne lažite jedan na drugoga: svucite staroga čovjeka s djelima njegovim.
10. i obucite novoga, koji se obnavlja za poznanje po običaju onoga koji ga je sazdao:
11. Gdje nema grka ni židova. Obrezanja ni neobrezanja. divljaka ni sita roba ni slobodnjaka. nego sve i u svemu krst.
12. Obucite se dakle kao izabrani božiji. sveti i ljubazni. U srdačnu milost, dobrotu, poniznost, krotost i trpljenje.
13. snoseći jedan drugoga, i opraštajući jedan drugome ako ima ko tužbu na koga: kao što je i krst vama oprostio tako i vi.
14. a svrh svega toga obucite se u ljubav, koja je sveza savršenstva.
15. i mir božij da vide u srcima vašima. Na koji ste i pozvani u jednom tjelu, i zahvalni budite.
16. riječ krstova da se bogato useli među vas, u svakoj pre mudrosti učeći i svjetujući sami sebe sa psalmima i bojanjem i pjesmama duhovnima, u blagodatni pjevajući u srcima svojim gospodinu.
17. i sve što god činite riječju ili djelom, sve činite u ime gospodina Isu krsta hvaleći boga i oca krozanj.
18. Žene! slušajte svoje muževe kao što treba u gospodinu.

19. Muževi! Ljubite žene svoje i nesrdite se na njih.
20. Djeco! Slušajte roditelje svoje u svačemu jer je ovo ugodno u gospodinu.
21. Očevi! ne razdražujte djece svoje da ne gube volje.
22. Sluge! Služite u svemu svoje tjelesne gospodare. Ne samo pred očima radeći kao da ljudima ugađate nego u prostoru srca bojeći se boga.
23. i sve šta god činite od srca činite kao gospodinu a ne kao ljudima:
24. znajući da će te od gospodina primiti nasljedstva: jer gospodinu krstu služite.
25. a koji skrivi primi će što je skrivio: i nema gledanja ko je ko.

Komentar uz ponašanje famelije iz biblije

Ovo su savjeti kako se treba ponašati u fameliji i u društvu. Pa ja mislim kad bi se svi ponašali ovako kako je ovde napisano, da nebi trebalo ništa bolje. Ali ljudi uvijek greše dok zaborave na boga svoga. Ili dok zapostave njegove propise. Što nebi trebali sebi dozvoliti nikada. Namjerno da zagrišimo bogu dragome. Jer to se najlakše vidi kad čitaš božija pravila. Kako su ljudi namjerno bogu grešili, da bi se domogli ovo svjetski dobara. A u boga je najveće bogatstvo. samo kada bi ljudi vjerovali bog bi im davao obilatu nafaku. I na ovom i na budućem svijetu. Evo šta nam kazuje sledeći Kuranski ajet.

S. 8:53. To je zato što Allah neće lišiti blagostanja narodu kome ga je podario sve dok se on sam ne promjeni. A Allah sve čuje i sve zna.

Iz ovoga ajeta vidimo da bog dragi nikoga ne kažnjava džaba. jer bog kad da čovjeku dobro on to ne uskraćuje sve dok čovjek ne zagriješi. Takvi su Allahovi propisi koje je on sam sebi propisao. To možemo najlakše viditi iz Allahovi imena, s kojima je Allah sebe nazvao. Jer bog ima 99 imena spomenuti u Kur-anu. A to su tako divna imena, jer nema nijednoga imena kako ljudi sebe zovu koji su neki šefovi.

Svetkovanje ili slavljenje subote

Iz sviju sveti knjiga vidimo ili čitamo da je subota dan odmora i još piše da je treba slaviti, veličati i ta rečenica nije izbrisana. To uvijek piše isto. Ali kada bi rešili kršćani da tu rečenicu izbrišu nebi koristilo kad to isto piše u tevratu a piše u Kur-anu. Pa sami vidite kako je to sve povezano. Jedno s drugim, bilo pismeno ili tradicionalno.

Evo jedan primjer za subotu. Kako to kršćani od prilike 300 godina poslije Isaove a.s. smrti odnosno uskrsnuća. Kršćanske vođe rekoše što da mi subotu slavimo? I idemo u crkvu na molitvu? Kad je nedjelja neradni dan. Hajmo uzeti nedjelju mjesto subote, pa će biti više naroda na molitvi. I Tako svi prihvatise, i to tako osta za uvijek. Pa dali je bolje da i dalje slave nedjelju ili bi bilo bolje da se vrate na subotu? Kao što je bilo na početku. Ja

mislim da bi bog dragi davao drugovačiju nafaku kada bi se na subotu vratili. Jer bi to bilo činiti da bi se umilili bogu dragom. A sve što čovjek čini da bi se bogu umilio on to prima i vrednuje.

Rođen dan Isaov

A tako slično bude i sa božicom. Cirka 300 godina po Isaovu uskrснуću svečanici donesoše odluku, da slave Isaov a.s. rođendan, 25. decembra i tako osta. A to isto bi radi materialni dobara. U to vreme je bilo mnogo mnogobožaca i oni su imali razne bogove. Bog koji daje kišu, bog koji daje ljepotu a bog od sunca se je zvao Tamut. A 25. decembra dan počima duljiti. I mnogobošci su taj dan slavili. I crkvene vođe rekoše: Hajmo i mi slaviti krstov rođendan kad i mnogobošci slave Tamuta. Pa će biti više naroda i tako se poče slaviti krstov rođendan 25.12. i osta do danas. Da bi ovo malo bolje izgledalo nama stvarno nepiše nigde kada se je krst rodio. Jedino zna se da je bila jesen i da su ovce još bile vani (pasle travu). A mi svi vidimo da u decembru ne mogu ovce biti vani, kada u to vreme bude većinom snjeg na zemlji. I još jedna varijanta: mi neznamo kada je Isa a.s. rođen. Ali znamo kada je uskrsnuo i znamo da je živio na zemlji 33,5 godine. I kada računamo od uskrsa do uskrsa jedna godina. 33 puta od uskrsa do uskrsa toje 33 godine. I još nam fali 6 mjeseci. A uskrс pada početkom Aprila. Od 1. aprila računaj 6 mjeseci ili računao u napred 6 mjeseci ili u nazad. Uvijek je krajem septembra ili početkom oktobra, ali eto tako u svakoj

vjeri ima novotarija. Ljudi što neznaju oni izmišljaju i prave sebi poteškoće na sudnjem danu. Kada budu pred svojim gospodarom račun polagali. Tada će se sigurno pokajati svoji djela koja su na svijetu radili. Jer bog dragi zahtjeva od svakoga čovjeka da bude pravedan, istinit, družoljubiv, miroljubiv, da ne laže, da druge ne kleveta, ne špota. I još svega bi se moglo pisati ali je lahko vidati kada čovjek napusti božje propise. Kako se on svega što ne valja prihvaća. Pa i onoga što je najlošije postaje ne radnik a ne rad goni narod u siromaštvo. A to je najbliže paklenoj vatri. Bože sačuvaj.

Nametanje narodu ne pravilni vjerski propisa od strane teologa

Evo još jedan primjer kako je teško skinuti omču sa vrata. Kada se nabaci na vrat. A kad stisne onda nema više skinuti. Nego samo mriti, jedini je spas čuvati se da omča nedođe oko vrata. To su jedine šanse da bi čovjek bio spašen. Ovakav je slučaj bio kod kršćana, oni su slušali svoje prepostavljene a njihove vođe su radili po svome nahođenju. A nisu ni malo pazili na božije propise. Već su gledali na kapital a čovjek najlakše skrene s pravoga puta kada pođe za kapitalom. Samo jedan primjer, kako je zabranjeno trgovati sa drogom, pa se mnogi ljudi toga prihavate. Zbog novca a svaki zna da će završiti u zatvoru. Ali pare su šejatan jer pare navode na grijeh.

Kratak opis o Martinu Luteru. Rođen je 10.11.1483, umro 18.02.1546 god.

Martin je živio 63 godine na ovom svijetu. Ali je veliki preokret učinio za tako kratko vreme, a na to nije nikada ni pomislio. On je normalno študirao od 1501 – 1505 na univerzitet Erfurt tu je magistrirao 17.07.1505 god. Ulazak u Erfurtski Augustinski manastir. Razlog: teško nevreme u kojem se Luter zakleo da će postati fratar. I zamolio sveta Ana pomози mi ja želim da postanem frator u manastiru. Iz ovi Luterovi riječi možemo zaključiti da je on već sagledao njeku nepravdu koja se odvijala u njegovoj blizini. I on je mislio kako bi želio o tome problemu debatirati sa svećanicima. Jer on spominje teška vremena koja su Martina ponukala da se zaklete, da će postati manastirski fratar. I Martin je 1507 počeo studirati teologiju i završio 1510 je išao u Rim. Tu je pokušao razmjeniti mišljenje, sa papom ali je i to bez uspjeha bilo. Ali Luter još nikada nije mislio da bi izazvao revoluciju u narodu. I dalje Martin 1512 postaje doktor teologije i profesor biblije. Iz ovoga vidimo da je Martin dospio do velike časti. I visoke škole ali u prkos tome svemu on nemože naći zajedničku riječ sa svojim suradnicima. Jer je nji mnogo a on sam. I u tome neslaganju Martin se odluči da napiše 95 negativni djela koja ne bijaše u skladu s Allahovim propisima. Te ih prelipi na vrata crkve da bi njegovi suradnici čitali. Martin ni taj put nije mislio da će doći do sukoba. 31.10.1517 godine narod je pročitao Luterove poruke i sagledao da su u velikoj zabludi. I tada je došlo do krvoprolića i Martin je dobio silne pristalice. Jer su se mnogi kršćani slagali sa Martinovim idejama. Jer su bili

niski ljudi u to vreme mnogo potlačeni. Jer su tadašnji svećanici oprastali narodu grijehe. Pa koje imao pare plati dobro popu svome. I on mu oprosti grijehe. A ko nema pare pop neće da oprosti. Pa ljudi zdiru kožu sa sebe da bi platili da im svećanik oprosti njihove grijehe. I tad se narod odvojio od katoličke crkve. Martin Luter se oženio sa časnom sestrom Katarinom von Bora sa kojom je dobio troje djece. 1534 Martin završava prevod svetoga pisma sa hebrejskog na njemački jezik i osniva novu protestansku vjeru (evangelističku). I ove vjere ima u mnogo država, i priznata je u svjetu. Evangelisti su se odvojili od katolika zbog neslaganja u vjerskim propisima. Ali su još neke pojave ostale kod katolika koje nisu u skladu sa biblijom. Zato treba svaki narod da čuva svoje vjerske obrede. Da se ne unosi novotarija, jer što god se ubaci to osta. Jer to šejtan uljepšava narodu. A i narod sam čezne za tim unošenjem truleža u vjeru on bih htjeo da se populariše stime pa i ako je gore. Kada je on nevjernik. To njega neželosti nimalo što bi on bio uzrok neknoj nesuglasnosti. jer mi svi znamo iz razni knjiga. Da je u svakoj vjeri bilo ovi pojava. Pa i kod vjerski vođa. A sada bi spomenuo svete knjige. Toliko je u njima samima dokaza da su od jednoga stvoritelja. Da je suvišno bilo koga u to ubijeđivati. Ali ću napisati što mogu kraće i jasnije.

Uporedba Kur-anski i biblijski ajeta

S. 53:56. Ovaj Kur-an je opomena kao i prijašnje opomene.

S.42:3. Eto tako Allah silni i mudri objavljuje tebi, kao i onima prije tebe.

S.26:192. I Kur-an je sigurno objava gospodara svjetova:

Iz dva gornja ajeta vidi se da bog dragi nije ništa više objavio muslimanima nego drugim narodima.

S.21:108. Meni se objavljuje da je vaš bog – jedan bog, zato se samo njemu klanjajte.

S.15:9. Mi uistinu, Kur-an objavljujemo i zaista ćemo mi nad njim bditi!

S.3:85. A onaj ko želi neku drugu vjeru osim islama, neće mu biti primljena i on će na onom svjetu nastradati.

Iz petnaeste sure 9. ajet razumljivo je da Allah objavljuje Kur-an i daće ga čuvati od svake izmjene. Iz treće sure 85. ajet vidimo da nemože musliman izilaziti iz islama. To je kratak komentar uz ove ajete.

Iz biblije ev. po Mat. gl.5:17-18.

17.Ne mislite da sam ja došao da pokvarim zakon ili proroke: nijesam došao da pokvarim nego da ispunim.

18. Jer ja vam zaista kažem: dokle nebo i zemlja stoji,

neće nestati ni najmanjeg slovca ili jedne title iz zakona dok se sve ne izvrši.

Ovaj bibliški ajet isto kaže da ga bog čuva i da neće nijedno slovo faliti iz biblije do dana sudnjega.

Iz biblije otkrivanje Ivanovo: gl. 22:18-19

18. Jer svjedočim svakome koji čuje riječi proročanstva knjige ove: ako ko dometne ovome, bog će nametnuti na njega zla napisana u knjizi ovoj:

19. I ako ko oduzme od riječi knjige proročanstva ovoga, bog će oduzeti njegov djel od knjige života, i od grada svetoga, i od onoga što je napisano u knjigi ovoj.

Komentar:

U 18. ajetu kaže, ko bi dometnuo bilo šta knjizi ovoj, bog će na njega zla djela i grijeha napisana u knjizi ovoj.

Timoteju poslanica 1.gl.3:5-6

5. A ako ko neumije svojim domom upravljati kako će se moći starati za crkvu božju?

6. ne novo kršćen da se nebi naduo i upao u sud đavoli.

Iz 6. ajeta se vidi da se nemože ulaziti u kršćansku vjeru. A tako iz nje izilaziti. Ta pravila vrede za svaku vjeroispovjest.

S.3:50 I da potvrdim istinotost Tevrata, objavljenoga prije mene i da vam dopustim nešto što vam je bilo zabranjeno. I donosim vam dokaze od gospodara vašeg za oto se Allaha bojte i mene slušajte.

Iz ovog 50. ajeta se razumi da Isa a.s. potvrđuje Tevrat i da dopušta kršćanima svinjsko meso i alkohol što je u tevratu zabranjeno. I to su te male razlike koje je Allah hotio napraviti među svojim robovima. Jer kada nebi bilo ove razlike pa nebi se znalo šta je ko. A ovako ako vidiš muslimana pije alkohol jede svinjsko pa svak vidi kakav je on vjernik.

Isusovi protivnici hoće da ga okrive

Ev. po Luci gl.20:1-9

Krst odgovara za svoju vlast. Priča o zlim vinogradarim.

1. I kad on u jedan od onijeh dana učaše narod u crkvi i propovjedaše evanđelje, dođoše glavari svećenički i književnici sa starješinama.

2. I rekoše mu govoreći: kaži nam kakvom vlasti to činiš? Ili ko ti je dao vlast tu.

3. A on odgovarajući reče im: i ja ću vas upitati jednu riječ? i kažite mi:

4. krštenje Ivanovo ili bi s neba ili od ljudi?

5. A oni pomisliše u sebi govoreći: ako rečemo s neba, reći će zašto mu dakle nevjerovaste?

6. ako li rečemo od ljudi sav će nas narod pobiti kamenjem: jer svi vjerovali su da Ivan bješe prorok.

7. i odgovoriše: neznamo od kuda.

8. a Isus im reče: ni ja vama neću kazati kakvom vlasti ovo činim.

9. A narodu počeo kazivati priču ovu. Jedan čovjek posadi vinograd. i dade ga vinogradarima pa otiđe na po dugo vremena.

Isus najavljuje dolazak muslimana

Ev. po Luci gl.20:10-18

10. I u vrijeme posla k vinogradarima da mu dadu od roda vinogradskoga: ali vinogradari izbiše ga, i poslaše prazna.

11. I posla opet drugoga slugu a oni i onoga izbiše i osramotiše i poslaše prazna.

12. I posla opet trećega: a oni i onoga raniše i istjeraše.

13. Onda reče gospodar od vinograda: šta ću činiti? da pošaljem sina svojega ljubaznoga: e da se kako zastide kada vide njega.

14. A vinogradari vidjevši: njega mišljahu u sebi govoreći: ovo je nasljednik: hodite da ga ubijemo da naše bude dostojanje.

15. I izvedoše ga na polje iz vinograda i ubiše. Što će dakle činiti njima gospodar od vinograda?

16. Doći će i pogubi će ove vinogradare. I da će vinograd drugima. A oni što slušahu rekoše: nedaog bog!

17. A on pogledavši na nji reče: šta znači ono u pismu: kamen koji odbaciše zidari onaj posta glava od ugla?

18. svaki koji padne na taj kamen rasjeće se: a na koga on padne sataće ga.

Dolazak Božiji Poslanika

Kada se Isa uvjerio da oni ne povjerovaše u njega on najavi dolazak muslimana. Sada opet dolazi na red ista priča koju sam već spominjao, kako Bog kažnjava ljude jedne preko drugi. Pa sam opisivao koliko su kažnjeni

Egipćani preko Izraelićana. I koliko budeše kažnjeni Hananeji i ostali narodi u zemlji Hananskoj preko Izraelićana, I koliko Izraelićani budeše kažnjeni preko rimljana ovoga sam dosta pisao u početku knjige. A sada vidi u 40. Ajetu priču o vinogradarima:

Kada gazda posla sina svoga da ukupi porez, vinogradari rekoše ovo je nasljednik ubimo ga vinograd će nama ostati. Ovo se odnosi na Isaa a.s. I Bog se rasrdi i dade vinograd drugima u nasljedstvo. To znači doći će muslimani pa sada na vama je da odlučite, koliko su kažnjeni današnji narodi preko muslimana. Ja vjerujem, da za ovo netreba velika mudrost. U 17. Ajetu Isa reče kamen koji odbaciše zidari onaj posta glava od ugla? To znači oni odbaciše Isaa a on će ponovno doći među njih i vladat će 1000 godina po šeriatskim propisima. Bio je to kratak komentar iz ev. Po Luci gl.20: svi učenjaci slažu se u tome, da je prvi čovjek na zemlji bio Adam a.s. a prva žena hazreti Hava. Od nji je potekao cjeli ljudski rod. Zbog ove činjenice tvrdimo, da su svi ljudi braća, da među njima nema razlike. Bez obzira na boju i rasu. Jer im je porijeklo isto, Kur-an nepravi nikakve razlike među njima. On je proklamovao potpunu jednakost ljudi još prije 14 stoljeća. U Kur-anu je posebno naglašeno ovo pitanje, i to u suri Hudžurat 12. Ajet:

O ljudi! Mi smo vas stvorili od jednoga čovjeka i jedne žene. Podjelili smo vas na plemena i narode, da se međusobno upoznajete i podpomažete. Najplemenitiji i odabraniji su među vama oni, koji su najbogobojazniji.

A Muhamend a.s. je rekao: ljudi su jednaki, kao zubi u češlja. Razumljivo je, da ljudi nisu bili u stanju, da sami svojim razumom upoznaju pravoga Boga I da donesu

propise, koji bi regulisali društveni život na zemlji, kako bi vladao među njima mir i red. Stoga je svemogući Bog iz svoje milosti, od vremena do vremena, slao odabrane ljude, kao svoje poslanike, koji su imali zadatak, da čovječanstvo upute na pravi put. Bilo je mnogo Božiji poslanika. Mi znamo samo za one, čija su imena spomenuta u časnom Kur-anu. Mi treba da vjerujemo u sve Božje poslanike. Svi su Božji poslanici učili svoje slijedbenike, da vjeruju u jednoga Boga, I preporučivali su im, lijepo vladanje I lijep postupak sa svima ljudima. Svi su vjerovali u zagrobni život na budućem svijetu i odgovornosti na sudnjem danu pred Allahom dz.š. Razlike su postale samo u propisima, koji su se odnosili na društveni život, jer su ljudi neprestano napredovali u kulturnome pogledu. Pa su i ti propisi mjenjani prema potrebi. U Kur-anu je spomenuto 28 Božih poslanika a u svetome pismu 66 knjiga se spominje. Ali to ne znači da nije bilo više Božiji poslanika.

Vjera i običaji Arapa prije Islama

Prije pojave Islama, Arapi su bili uglavnom nomadi pa su zbog toga ostali skoro svi primitivni i nepismeni. Daleko od civilizacije ipak bili su izvanredno oštro umni i imali su razvijenu moć pamćena. Pojedini su imali takvu memoriju, da su mogli zapamtiti cjelu pjesmu ili govor sa nekoga zbora. Arapi prije Islama živjeli su plemenskim životom. Svako je pleme imalo svoga starješinu, kome su se svi slijepo pokoravali. Obožavali su kipove, svako je pleme imalo svoga kipa, tako da je Kaba bila puna

kipova. Arapi su vjerovali i u zle duhove, koji po njihovu mišljenju nanose zlo čovjeku, pa su zbog toga njihovi vračari imali pune ruke posla, ali su zato uživali i veliki ugled u narodu, pored zaostalosti i krivog vjerovanja idolopoklonstva kod Arapa su carevali i ostali mnogobrojni poroci: alkohol, blud, hazardne igre, kamata, tuče, svađe, mržnje i oholost. Žene su smatrali kao običnu stvar pa su njima trgovali. A žensku djecu su često ubijali ili je živu u zemlju zakopavali. U ovako haotičnu i zaostalu sredinu poslao je svemogući Allah dz.š. svoga posljednjega poslanika Muhameda a.s. da ih izvede na pravi put. I Muhamend a.s. uz velike napore, za 23 godine sa uspjehom je izvršio svoju velku misiju.

Muhamedovo a.s. rođenje

Naš pejgamber Muhamed a.s. rodio se u ponedjeljak 12. Rabijul evela što odgovara 20. Aprila 571 god. po Isau a.s. Rođen je u gradu Meki od oca Abdullaha I majke Amine, u djetinstvu je ostao siroče, jer mu je otac umro na dva mjeseca prije njegova rođenja, a majka kada je imao 6 godina. Poslije majčine smrti uzeo ga je sebi djed mu Abdul-Mutalib, koji ga je pazio i volio više nego svoje djetete. Ali do dvije godine umre mu i djed, pa ga uze sebi amidža Ebu Talib. Kod amidže je ostao sve do 25 godine svoga života. Tada se je oženio Hazreti Hatidžom i preselio u njenu kuću.

Muhamedovo a.s. ponašanje prije Islama

Muhamed a.s je kao mlad čovjek služio za uzor u svakom pogledu, bio je dobar, pravedan, pošten i blage naravi. Lijepoga obhoda sa svijetom. Uvijek je govorio istinu pa je uživao kod svi sugrađana ugled i povjerenje. Nazivali su ga počasnim imenom Muhamed Emin t.j. vjerni i pouzdani.

Kada je odrastao i zašao u zrele godine Muhamed se počeo povlačiti u samoću. Imao je običaj izaći van Meke na brdo Hira, gdje je provodio vreme u razmišljanju o životu, o prirodi i njenim pojavama, te o zakonima koji u njoj vladaju i o tvorcu svega toga.

Kada je navršio 40 godina života i kada je po običaju boravio na brdu Hira u mjesecu Ramazanu, zanešen mislima iznenada je čuo jedan glas, koji mu je rekao:

Ikre! (uči) To je bio glas meleka Džibrila-Emina, koji mu je donio prvu objavu od Allaha dž.š.: Ikre bismi rabike! Uči u ime svoga Gospodara, Allaha dž.š. Time je počela objava Kur-ana a.z., koja je trajala 23 godine. I Muhamed a.s. prihvatio se časnog zadatka, da poziva svijet u pravu vjeru din i Islam.

Muhamedovo a.s. pozivanje u vjeru

U početku je Muhamed a.s. tajno pozivao u Islam i to najprije svoju najbližu rodbinu i prijatelje a kasnije po Božjoj naredbi i javno je istupio sa pozivanjem i opominjanjem. Mekanskim mušricima (idolopoklonicima) nije išla u račun pojava Islama, koju je Muhamed a.s. prepovjedao. Vjeru u jednog Boga i

jednakost svih ljudi. Mušrici su time gubili u narodu prvenstvo i ugled ono što su do tada uživali, pa su počeli sa napadima na Muhameda a.s. i Muslimane i ne birajući sredstva. To je išlo do te mjere, da su Muslimani morali u dva maha seliti u Abesiniju a zatim u Medinu. Konačno po Božjoj zapovjedi preseli i Muhamed a.s. iz Meke u Medinu. Gdje je Islam našao pogodno tlo i zaštitu. Ovo preseljenje Muhameda a.s. iz Meke u Medinu zove se Hidžra. Ovaj znameniti događaj Muslimani su uzeli za početak svoje vjere.

Poslanikov dolazak u Medinu

Došavši u Medinu Muhamed a.s. je odmah sagradio džamiju, pobratio je Ensarije (starosjedioce Medine) i Muhadžere (doseljenike iz Meke) i tako osnovu čvrstu Islamsku zajednicu. Zaključio je ugovor sa Jevrejima, kojim im je zajamčena sloboda vjere, časti i imovine pod uslovima da budu lojalni građani u Islamskoj državi. Za kratko vreme, cjela Medina i njena okolica primi Islam, koji se ubrzo raširi po čitavoj Arabiji i izvan njenih granica.

Bitka na Bedru

Mušrici iz Meke nisu mogli mirno gledati kako se Islam širi u Medini. Druge godine po Hidžri oni su napali Muhameda a.s. i Muslimane. Ta bitka odigrala se 17. dana Ramazana na Bedru blizu Medine, tu su Muslimani izvojevali sjajnu pobjedu, porazivši tri puta brojnijega neprijatelja. Poginulo je oko 70 mušrika, a 70 ih je palo u

zarobljeništvo Muslimana. Poslije bitke mušrici iz Meke poslali su otkup za većinu zarobljenika. Oni koji nisu mogli platiti otkupa pušteni su na slobodu pod uvjetom, da nauče po deset Muslimana čitati i pisati.

Bitka na Uhudu

Čim su se Mušrici povratili u Meku, počeli su vršiti pripreme za osvetu Muslimanima zbog poraza na Bedru. Treće godine po Hidžri krene iz Meke 3000 ratnika sa još 200 konjenika prema Medini sa namjerom da se osvete Muslimanima. Kada je Muhamed a.s. čuo za ovaj pohod izašao je izvan Medine sa 700 boraca i sukobio se sa neprijateljem u podnožju brda Uhud, nedaleko od Medine. U prvi mah Muslimani su žestoko navalili na neprijatelja i potisli ga tako, da se smatralo da je poražen. Među tim odred muslimanski strelaca, koji su čuvali klanac, računajući da je neprijatelj poražen napustili su položaj. To je omogućilo neprijateljskoj konjici da ih napadne s leđa, tako se stvori metež u redovima muslimana. Pogotovo kada se pronijela vjest, da je poginuo Muhamed a.s. Mušrici su smatrali da su time osvetili Bedr, pa su se povukli prema Meki. U ovoj borbi izgubilo je život oko 70 Muslimana. Među njima i Hazreti Hamza, stric Muhameda a.s. i velki junak.

Bitka na Hendeku

Pet godina po Hidžri Mušrici u sporazumu sa Jevrejima organizuju novi pohod protiv Muhameda a.s. i Muslimana i krenu prema Medini sa 10000 boraca. Kada je Muhamed a.s. doznao za ovaj pohod neprijatelja počeo se pripremati za odbranu pa je na predlog Selmana Farisiye iskopao oko Medine rovove, dabi na taj način onemogućio neprijatelju ulazak u Medinu. Kad je neprijateljska vojska došla do rovova, bila je iznenađena, jer Arapi nisu poznavali takav način ratovanja. A Muhamed a.s. je iza tih rovova branio grad sa 3000 boraca, tako da nijedan neprijateljski vojnik nije uspio preći preko Hendeka. Nakon više dnevne bez uspješne opsade, nastalo je strahovito nevreme, koje je prisililo mušrike da se povuku i vrate u Meku neobavljena posla.

Osvajanje Meke

10. dan Ramazana osme godine po Hidžri krenuo je Muhamed a.s. iz Medine sa 10000 Muslimana prema svome rodnom gradu Meki. Ebu Sofijan, vođa mušrika izašao je u susret Muhamedu a.s. izvan Meke i primio Islam. A zatim se povratio u Meku i obavjestio Mušrike, da dolazi silna Muslimanska vojska, kojoj se oni nisu u stanju suprotstaviti. Upoznao ih je stim, da je on utanačio sa Muhamedom a.s. da će biti sigurni i pošteđeni svi oni koji se budu nalazili u Kabi, u Haremu u svojoj ili Ebu Sofijanovoj kući i stanovništvo se stim pomirilo. To je bio uzrok, pa je Muslimanska vojska unišla u Meku bez ikakva otpora. Muhamed a.s. je prvo došao pred Kabu

zahvalio svemogućem Allahu dž.š. na ovom velikom uspjehu, a zatim održao govor u kom je podvukao, da su svi ljudi potekli od Adema a.s. i njegove žene Hazreti Have, pa su prema tome svi jednaki bez obzira na boju i rasu. Izjavio je da oprašta sve prijašnje uvrede i neprijateljstva. Ova amnestija Muhameda a.s. urodila je velikim plodom. Toga dana su skoro sve Mekelije primile Islam. Ovako velikodušno djelo oprostiti i svojim najljućim neprijateljima mogao je učiniti samo jedan Muhamed a.s. kojeg je duhovno uzdigao Kur-an a.z. U Kur-anu je izričito rečeno: uzvрати dobrim na učinjeno ti zlo pa ćeš na taj način i najžešćega neprijatelja učiniti dobrim prijateljom! Tako je eto postupio Muhamed a.s. i učinio islamu i islamskoj zajednici veliku uslugu, jer je izbjegao krvoproliće. A osim toga svi su stanovnici Meke i njene okolice primili Islam. Bili su ushićeni tako plemenitim i velikodušnim gestom Božjega poslanika. Među njima je bilo ljudi koji su se kasnije istakli na vojnome, političkom, privrednom ili naučnom polju. Pa su svojim radom i djelom mnogo doprinijeli širenju Islama.

Oprosní Hadž

Desete godine po Hidžri (632 god) obavio je Muhamed a.s. svoj posljedni oprosní Hadž. Za vrijeme njegovog boravka na Arefatu objavio mu je Allah dž.š. ajet koji je hazreti peygamber odmah saopćio prisutnima. U tom ajetu Allah dž.š. preko svoga peygamera obavještava prisutne o završetku objave. Pa im kaže: danas vam dovršavam objavljivanje propisa vaše vjere. Time

upotpunjavam svoje blagodati prema vama, dajući vam kur-an u cjelosti i obasipajući vas svojom milošću. Moja je želja, da vi prihvatite Islam kao svoju vjeru! Ove veličanstvene riječi bile su ujedno i posljedna objava. Iz sadržaja ovoga ajeta Muhamed a.s. je naslutio, da se primakao kraj njegovoj misiji i da će ga Allah dž.š. uskoro pozvati sebi. U vječnost za to je u govoru koji je tada održao, rekao prisutnima: ljudi! Poslušajte moje riječi, jer ja neznam hoću li se ikada više sastati s vama na ovom svetu mjestu. U daljem govoru hazreti peygamber je uputio nekoliko dragocjenih savjeta svojim slušaocima, rekao im je između ostalog, da ljudski život i imetak treba smatrati svetim kao što je svet taj dan. Mjesec i mjesto gdje se izvršuju obredi Hadža (9. Zil Hidže, Arafat) zatim je upozorio da će svi ljudi doći pred Allaha dž.š. i daće odgovarati za svoja djela. I napomenuo je, da je đavo doživio poraz i izgubio svaku nadu da će ljudi njemu robovati. Ali će ipak biti zadovoljan, ako mu se ljudi budu pokoravali makar i u neznatnim stvarima. Za kamatu je rekao, da je strogo zabranjena a za krvnu osvetu, da je treba potpuno izbaciti iz islamskog društva. Onda je objasnio osnovna pravila i dužnosti bračni drugova. Uzimajući naročito u zaštitu pravo žene, koja do tada nisu bila poštovana konačno toplo je preporučio ljudima dva amaneta, koja trebaju dobro čuvati: a to su Kur-an, božja knjiga i sunet, postupak njegova poslanika. Ako se toga budete držali, nećete zalutati ni skrenuti s pravoga puta rekao je Muhamed a.s.

Alejhislamova bolest

Po povratku u Medinu nakon kratkog vremena osjetio je Muhamed a.s. da mu se bliži kraj ovozemnog života. Oslabio je, zdravstveno stanje mu se stalno pogoršavalo, pa je morao leći u postelju. U toj bolesti ipak je jednoga dana pribrao dovoljno snage pa je posljedni put izašao u džamiju. Uputio je prisutnima nekoliko riječi u kojima im je preporučio, da se međusobno paze i vole kao braća i da jedni druge podpomažu. Zamolio ih je, damu oprostite i halale, ako je nekome slučajno nešto našao učinio. Zatim je ovlastio hazreti Ebu Bekra, da ga zamjenjuje u imamskoj dužnosti a onda se povukao u svoju sobu iz koje nije više izlazio. U ponedjeljak 12. Rabijul-Evela 11.godine po Hidžri (8.Juna 632. god.) ispustio je svoju plemenitu dušu Muhamed a.s. posljedni Božiji poslanik i preselio sa ovoga na budući svijet, izvršivši potpuno tešku misiju, koju mu je Allah dž.š. povjerio. Ukopan je u Medini na onom istom mjestu, gdje je i preselio na bolji svijet u sobi svoje žene hazreti Ajiše. Tu mu je podignuto turbe, koje se zove Revzaimutahera i koje posjećaju mnogobrojni hodočasnici prilikom dolazka na - ili povratka s hadža.

Hulefai-Rašidin

Prva četiri vladara koji su vladali islamskom državom odmah iza smrti Muhameda a.s. zovu se Hulefai-Rašidin. Čestite i pravedne halife, koji su bili na pravom putu prvi od njih je hazreti Ebu Bekr, drugi hazret Omer, treći hazreti Osman i četvrti hazreti Alija r.a. Nji sve četiri su vladali samo 30 godina onako kako je Muhamed a.s. bio predvidio da se upravlja sa državom tako je brzo došlo do neslaganja među muslimanima da su vladali oko 30 godina od 632. do 661. godine po Isau a.s.

Hazreti Ebu Bekr (11-13)

Poslije smrti Muhameda a.s. izabran je za halifu najzaslužniji čovjek toga vremena, hazreti Ebu Bekr. Kur-anom nije određeno, ko će biti vođa muslimana poslije pejgamberove smrti a ni sam Muhamed a.s. za svoga života nije odredio sebi nasljednika. Nego je prepušteno muslimanima da sami sebi izaberu halifu. Ebu Bekr je bio veoma ugledan i cjenjen kod muslimana. Među prvima je primio islam i branio hazreti pejgamberra od napadaja mušrika, cjeli svoj imetak utrošio je na širenje islama. U svemu je bio desna ruka Muhamedu a.s. zajedno su iselili iz Meke u Medinu, zajedno išli u borbu učestvovao je u svim bitkama, koje je vodio hazreti Pejgamber. Zamjenjivao je Muhameda a.s. u imametluku, kada je ovaj bio bolestan ili sprečen. Zbog ti svoji zasluga bio je izabran za prvoga halifu zamjenika božjeg poslanika. Ebu Bekr je energično ugušio pobunu plemena, koja su bila odkazala davanje zekata poslije Muhamedove a.s. smrti. Proširio je granice islamske

države do Sirije i Iraka i došao u sukob sa Persijancima i Bizantincima. Ali je vladao kratko vreme, svega dvije godine. Umro je 13. god. po Hidžri (634. po Isa a.s.).

Hazreti Omer (13-23)

Poslije smrti Ebu Bekra izabran je za halifu hazreti Omer. To je bila oporuka Ebu Bekra, jer je ovaj smatrao da je Omer najzaslužniji i najdostojniji da bude halifa. Za deset godina svoje vladavine hazreti Omer je postavio čvrste temelje islamskoj državi. Uredio je državnu administraciju i financije. Uveo je šerijatske sudove, koji su bili potpuno samostalni u odlučivanju. Zaveo je muslimanski kalendar za čiji je početak uzeo Hidžru kao najznamenitiji događaj u istoriji islama. Za vrijeme vlade hazreti Omera islamska se država toliko proširila da je u njen sastav ušla Perzija, Palestina i Egipat.

Hazreti Osman (23-35)

Hazreti Omer je pao kao žrtva atentata ali još za života zamoljen je da odredi sebi nasljednika. On to nije učinio nego je odredio šestoricu ugledni ashaba (drugova) Božjeg poslanika da oni između sebe izaberu halifu u roku od tri dana. Nakon njegove smrti tako je i bilo pa je izbor pao na hazreti Osmana.

Hazreti Osman je učinio veliku uslugu Islamu time što je sakupio cjeli Kur-an u jednu zbirku- Musaf. Uložio je veliki imetak na širenje islama. Za vrijeme njegove vladavine, islam je dopro na zapadu od Tripolisa i Tangera a na sjeveru-istoku sve do Tiflisa.

Hazreti Osman je bio blage naravi pa je pao pod uticaj svoji rođaka, koji su koristili njegovu dobrotu i blagost, da bi došli do položaja. Tako je izazvao nezadovoljstvo kod hazreti Alijini pristalica, pa ovi zatraže od hazreti Osmana da napusti položaj halife. Pošto on na to nije pristao nezadovoljstvo pojačalo pa su buntovnici upotrebili silu: provalili su mu stan i ubili ga pri učenju Kur-ana. Hazreti Osman je vladao 12 godina od 23.-35. po Hidžri.

Hazreti Alija (35-40)

Poslije smrti hazreti Osmana, Medinlije su ponudili Hazreti Aliji položaj halife. Jer su smatrali, da je on za to najzaslužniji. Primio je islam kao dječak i među prvima. Bio je jedan od najbolji poznavalaca šerijata. Bio je bistar, mudar, obrazovan i pismen, zavrijeme hazreti pejgambere pisao je Kur-an. Kada bi koji ajet bio objavljen osim toga bio je najveći junak među ashabima. Prisutstvovao je svim borbama, osim pohoda na tebuk. U prvi mah, hazreti Alija nije prihvatio ponudu Medinelija, ali kada je sagledao situaciju, prihvatio se položaja vođe muslimana. Međutim, pristalice hazreti Osmana nisu priznale za halifu hazreti Aliju. Jedan od njih bio je i Muavija, tadašnji namjesnik u Siriji. Hazreti Alija se odlučio da silom upokori Muaviju, pa povede vojsku protiv njega. Došlo je do oružanoga sukoba. Najprije kod basre (tzv. bitka oko deve) a zatim na siffinu, gdje je izginulo mnogo ashaba, kad je hazreti Alija vidio, da ginu muslimani i s jedne i s druge strane, odustao je dalje od borbe i predložio da se spor riješi mirnim putem.

Muavija je prihvatio predlog Alijin. Pa su se sporazumjeli da delegiraju po jednu osobu, koje će riješiti spor po propisima Kur-ana. Delegati su sporazumno donijeli odluku, da svrgnu i Aliju i Muaviju. Te da predlože izbore novog halife. Kad je Alijin delegat izjavio, da razrešava i Aliju i Muaviju hilafetske titule. Ustaje Muavin delegat i izjavljuje, da on razriješava Aliju a postavlja Muaviju za Halifu! Time se spor još više zaoštio.

Ne zadovoljene Haridžije

Tako se pojavila i treća stranka, tzv. Haridžije koji nisu bili zadovoljni ni sa Alijom ni sa Muavijom. Oni odluče da ubiju i Aliju i Muaviju. Odredili su za to 17. dan ramazana 40. godine po hidžretu. Čovjek, koji je bio određen da ubije Muaviju nije u tom uspio: a onaj koji je bio određen da ubije Aliju uspio je i ubio ga, upravo u momentu kada je hazreti Alija pošao u džamiju, da klanja sabah namaz. To je bilo u Kofi koju je hazreti Alija bio uzeo za svoju prijestolnicu, tako se završila vladavina Hulefi-Rašidina, od koji je samo Ebu Bekir umro prirodnom smrću. Dok su ostala trojica pala kao žrtve atentata. Od ovi atentatora nije bio ni jedan kršćanin niti Jevrej sve su to bili po imenu muslimani. Ovakvi je bilo dosta atentata Muhamed a.s. je imao dva unuka Hasan i Husein, Alijini sinovi su pali kao žrtve u ovom bestidnom činu. Pa iz ovoga se može zaključiti kako su ti poštovali Muhameda a.s. jer to su jedina dva člana Muhamedove a.s. porodice pa da i oni moraše tako

umriti. A mi svi znamo koji imamo unčadi kako je to žao Muhamedu a.s. To je ono što sam već rekao mi nismo ubijala božje poslanike jer ih nije bilo među nama. Ali se iz ovoga čina vidi da mi nebi možda bili bolji od izraelićana. Kada bi sada dolazila božja objava.

Omejevići (41-132/661-750)

Poslije smrti hazreti Alije, halifet je preuzeo Muavija, čime je vlast prešla na porodicu Omejevića.

Ugledajući se na susjedne neislamske države Muavija je učinio halifet nasljednim, što znači da je on prvi u islamskoj državi zaveo monarhiju. Bizant je naročito vršio veliki uticaj na Muaviju i ostale Omejeviće halife. Pa su ovi po uzoru na Bizantinca uveli dvor, dvorski ceremonial i raskoš, što je odudaralo od koncepcije islama i načina života i rada Muhameda a.s. i prve četvorice halifa.

Dinastija Omejevića je oko 12 godina (661-750) trajala. Za to vrijeme smjenilo se 13 halifa, među kojima su bili veoma zasluženi za širenje islama, te za napredak i uređenje islamske države. Za njihove vladavine uveden je u opticaj arapski novac, zavedena je vojna obaveza, osnovano je brodogradilište, a islamska država postala je i pomorska sila. Sirotinja i nevoljnici dobili su punu državnu zaštitu, čak su i slijepci imali plaćenog vodiča. Gradili su se puti, vodovodi, javna kupališta, bolnice, džamije, hanovi i druge javne ustanove. Država se bila toliko proširila, da je islam prodro duboko u aziju na istoku, a u evropu na zapadu španija. Omejevići su imali vladu u Siriji.

Abasovići (132-656/ 750-1258)

Dinastija Omejevića nije bila omiljena kod naroda jer su oni preoteli vlast od hazreti Alije. To im narod nije mogao zaboraviti. Zato je iz dana u dan raslo nezadovoljstvo prema njima. Naročito među Šijama (hazreti Alijinim pristalicama) i Abasavićima. To nezadovoljstvo došlo je do kulminacije za vreme Mervana II (127-132) posljednjeg vladara iz dinastije Omejevića. On nije bio u stanju uspostaviti red i održati se na vlasti. Morao je napokon, bježati u Egipat. Gdje su ga Abasevići ubili, a za halifu proglasili Ebul-Abasa esefaha. Tako je hilafet prešao sa dinastije Omejevića na dinastiju Abasevića.

Džafer el Mensur, drugi halifa iz dinastije Abasevića osvojio je Bagdad i proglasio ga prijestolnicom. On je bio protivnik luksuza i raskoši, pa je i za sebe ostavio veliko bogatstvo, koje su trošili njegovi nasljednici. Među Abasovićkim halifama, naročito se istakao Harun er. Rešid. Za njegova vremena u državi je zaveden red i mir. Što je on koristio trošeći basnoslovne svote na nauku i umjetnost. On je na svom dvoru okupio najveće učenjake i pjesnike toga vremena. Sjaj i raskoš na dvoru Abasevića kao i život i blagostanje koje je tada vladalo. Opisano je i uvijekovljeno u prekrasnim pričama iz 1001 noći. Abasovići su vladali islamskom državom preko 5 stoljeća (132-656). Za to vrijeme na halifetskoj stolici smjenila su se 22 halifa, vladara islamske države.

Za vrijeme Abasovića stvorena je velika islamska država. Granice su se širile, vojska je napredovala a unutar

države raslo je bogatstvo i blagostanje, nauka, prosvjeta i kultura doživljavale su svoj vrhunac za vladavine Abasovića.

Provala Mongola (656-1258)

Sjaj, raskoš i blagostanje je vladalo u islamskoj državi. Zapalo je za oko susjednim, zavojevačkim divljim narodima, koji su bili željni plačke i vlasti. A vojna i moralna snaga muslimana koji su se odali uživanjima, naglo je počela padati. Taj momenat iskoristili su Mongoli, sjeverni susjedi islamske države. Godine 656/1258 provalili su mongoli u istočne djelove ogromnoga islamskoga carstva. Razorili Bagdad i ubili tadašnjeg halifu Mustasima . Samo jedan član iz dinastije Abasevića spasio se bjegom u Egipat, gdje se proglasi halifom.

Ogromna islamska država raspala se na nekoliko samostalnih država, čiji su vladari priznavali halifu u Egiptu kao vrhovnog vjerskog poglavara. Činjenica je da su Mongoli pobijedili arabe i razorili islamsku državu, ali je isto tako činjenica da je islamska kultura i civilizacija osvojila Mongole, pa su oni primili islam. Proširili ga i prenijeli čak u Indiju, Indonesiju, Kinu i Rusiju, ali ovo sve nije urodilo baš plodom. Jer se gubilo ponašanje vjernika prema svome stvoritelju Allahu dž.s. pa je takav islam slabo napredovao na svim poljima.

Turci (Osmanlije)

Koncem 7. vijeka po hidžri (oko 1300 god po Isau) pojavljuju se na historijskoj pozornici i Turci.

Jedan ogranak iz ogromnog mora mongolski naroda. Turci su poznati i pod nazivom Osmanlije, po imenu njihovog prvog vladara Osmana. Za kratko vreme, kao ratnički narod, Turci su zavladali malom azijskom i prešli u Evropu godine 1453. osvojili su Carigrad. Sultan Selim (1512 – 1520) osvojio je Egipat, oduzeo halifet od Fatimovića i sebe proglasio halifom. Tada je (1517) halifat prešao sa Kurejševića (Abasovića) na Osmanlijsku dinastiju. Na hilafetskoj stolici izmjenilo se 29 turskih sultana. U vremenu od preko 4 stoljeća, od Selima I do Abdulmedžida II. Turski Sultani, vršili su halifatsku funkciju preko mešihata- vjerskog tjela, koje se brinulo za vjerske poslove. Na čelu mešihata stajao je šejhulislam.

Godine 1924. Kemalistička revolucija svrgla je posljednjeg sultana, ukinula halifet i mešihat, a proglasila republiku. Od toga vremena, muslimani nemaju halife. A Osmanlije nemaju svoju državu jer su i oni izazvali kaznu božju, koja slijedi nezahvalnike.

Islam u našim krajevima

Učvrstivši se u maloj aziji, turci su prešli na balkan i počeli osvajati balkanske zemlje. Poslije bitke na marici (1371) i bitke na kosovu (1389) pod tursku vlast su dospjele Bugarska i Srbija, koje su prve bile na udarcu turski osvajanja u Evropi. Time je turcima bio otvoren put u Bosnu, koja je tada bila samostalna država. Bosnu je osvojio sultan Mehmed II el-fatih, 1663. godine. Tada je i islam došao u naše krajeve, pa su naši preci – bogumili lišom prešli na islam.

Turci su vladali našim krajevima preko 400 godina i za to vrijeme mnogo učinili za napredak i prosperitet naši zemalja. Osnovali su nove gradove. Gradili puteve i mostove, podizali džamije, medrese, tekije, vodovode, banje, hanove, minarete (javne kuhinje za sirotinju) čim su udarili temelje islamskoj kulturi i civilizaciji u našim krajevima. Brojni su kulturni spomenici koje su nam turci ostavili. Od dolazka turaka na balkan u Jugoslavenske zemlje na ovom tlu živi, djeluje i razvija se naša islamska zajednica, koja danas broji preko 3 Mio muslimana. I oni žive skućeno na ovom području od kako su turci otišli muslimani sprovode bjedan život neka im se Allah dž.š. smiluje.

Kako sačuvati džamije da se nebi pretvorile u crkve

Islamska vjerska zajednica donese jednoglasno odluku, da će praviti zdravu, čvrstu i jaku islamsku zajednicu. U tome nečasnome djelu im se pridružiše niži forumi vlasti, tako zvani medžlisi. Uz to ih silovito podržase džamijske vođe (imami) i utvrdiše sa svojim bestidnim protiv kuranskim djelom da odstrane iz islamske zajednice svoje stare članove, bolesne, i one koji ne mogu da sjede na koljeni. Pri obavljanju namaza/molitve. Ali za ovo djelo treba izbaciti iz džamija klupe, stolice i skemlije, koje su naši djedovi, očevi koristili kod klanjanja ili molitve, tako hodže očistiše džamije od klupa, stolica i skemlija i također od stari, bolesni i oni koji ne mogu da sjede na koljenima i sada su u džamijama poželjni zdravi i mladi

ljudi, koji mogu sjediti na koljenima. Pa da vidimo sada kako će da napreduje islamska zajednica koju nam usavrši islamska ulema. Jer su prije nekoliko godina pisali u preporodu, ko ne može obavljati namaz kako treba neka klanja kod svoje kuće, bolje je da ne dolazi džamiji. A ovo se često čuje od naši hodža, kako daju savjete svojim džematlijama: klanjaj tamo u čošku kako moreš ili kod svoje kuće. Ne mogu klupe biti u džamiji, zna se gdje su klupe – u crkvama - i na take mizerne načine naša ulema kuša o malovažiti crkve kod svoje vjerske zajednice i na takav način hodže otuđuju svoje članove, koji su plaćali članarinu odnosno vazifu nekoliko desetina godina, i davali pomoć vjerskoj zajednici na razne načine. A danas ih kada su ostarili i obagovli treba izbaciti iz društva. Ovo djelo ne trefljava samo stare i gabove, nego njihove sinove i unuke. Jer ni jedan sin neće ovo djelo akceptirati, čiji otac kuka na džamijske vođe. a tako neće biti zadovoljan ni unuk čiji se djed žali na islamsku vjersku zajednicu. Na vama je poštovane džematlije da ocjeniti ovaj potez, koji povukoše vaši imami. Pa se mi pitamo zašto vjerske zajednice nisu povezane sa zakonom. Ovo je prava činjenica, kad vidimo kako naše vođe postupaju sa ovom šakicom vjernika, jer ih ne ide u džamiju više od 2% pa šta bi radile naše vođe kada bi imali kakav veći upliv u vlasti, od svoji sljedbenika, bože sačuvaj. na vama je draga djeco da ocjenu date da li je ovo humano od naših vođa. ja vam na ovo skrećem pažnju sa ovim riječima: Što smo mi stari poniženi od naših vođa danas. A to isto vas čeka sutra, jer su vaši pastiri nabacili omču oko vaših vratova i polako vuku konope dok ne stegne oko guše, a

kada stegne omča oko vrata nećeš lako skinuti. Jer će doći vreme kada će tvoj hodža tebi i tvojim umrlim opraštati grijehe a ti ćeš za to plaćati skupu cijenu, vjerujući ako hodža ne oprosti odoh ja u džehenem. Tako je bilo kod kršćana prije Martin Luterove revolucije. Za to bi najvolio kada bi mogao svakome čovjeku šapnuti na uho vjeruj u gospodara svoga, čitaj knjige njegove, kur-an i Bibliju to su božije upute svima Allahovim stvorenjima: džinima i ljudima. A ništa nije drugo objavljeno ni hodžama. Mi svi možemo samo čitati božije objave i tumačiti pod svoje. Ali znajte da niko ne dobiva nikakve direktne objave od gospodara svjetova od kako je Muhamed a.s. preselio na ahiret. Za to ne dozvolimo da nas drugi uče šta piše u Kur-anu ili bibliji, kada su to zakoni nas sviju i svi treba da znamo ove propise. Iz Kur-ana znamo da za namaz nema opravdanja, izuzev teške bolesti, evo šta nam uzvišeni Allah poručuje u

S. 4:103. A kada molitvu završite, Allaha spominjite, i stojeći i sjedeći i ležeći. A u bezbjednosti obavljajte molitvu u potpunosti, jer vjernicima je propisano da u određeno vrijeme molitvu obavljaju.

Iz ovoga Kur-anskog teksta razumijemo, kakve promašaje prave oni koji ne daju da se u džamiji klanja sa stolice, i oni su se sa svojim znanjem spustili na nisko, a uz to su zaniijekali treći imaski šart (ve kutubihi).

Poštovani čitaoci, znam da ovaj ajet nije potpuno jasan. Ali znajte da u cjelome Kur-anu, nema niti jednoga ajeta koji zabranjuje klanjati sa stolice. Niti je kur-anom propisano kako treba sjediti ili stajati u namazu. To nam

potvrđuje sledeći ajet iz.

S. 7:205. I spominji Gospodara svoga ujutro i navečer u sebi, ponizno i sa strahopoštovanjem i ne podižući jako glas i ne budi nemaran.

Iz zadnjega ajeta se jasno vidi, da nije naznačeno kako se treba sjediti ili stajati kod molitve. Nisu li mogli naši imami, znati kako će ovo ne djelo, teško potrefiti njihove članove, jer stari narod isto voli doći u krug džamijski viditi svoje stare prijatelje i čuti šta mladi besjede. Zar naša ulema nije mogla čekati da njihovi članovi sami odustanu od džamijske posjete, ili su im džamije prepune vjernika pa nema mjesta za klupe, i stolice osim ovoga svega šta napisa još bi rekao da niko ne može biti siguran kako se treba u namazu sjediti jer ove radnje nisu spomenute u Kur-anu pa ko bih mogao biti siguran u to kako je Muhamed a.s. klanjao jer je svašta dodavano namazu i prepisivano božijem poslaniku iz počasti prema njemu, niko nema čvrste dokaze da treba sjediti na koljeni to nam najbolje potvrđuju mezhebi u islamu, oni su osnivani 150 godina poslije smrti božijeg poslanika. Četiri su mezheba i svaki prepovjeda drugovačije klanjanje, pa kad su ovakve promjenu nastale, u roku od 150 godina šta se je moglo desiti, za ovi 1280 godina od osnivanja mezheba do sada. I još jedan dokaz odmah poslije Muhamed a.s. smrti su nastali Aleviteni, koji su povjerovali u poslanikova zeta hazreti Aliju oni u svojim bogomoljama imaju klupe kao i u crkvama i oni poste sasvim malo a molitvu obavljaju uz razne svirale i kelimu izgovaraju ešhedu en lai lahe illelahu ve ešhedu ene ala

ali. Alevitena ima u Turskoj, Siriji, Iranu i Iraku. Ovako slično imaju prauunci Muhamedovi a.s. od Heseinova sina Ismaila i oni se zovu Ismaiteni. Nji ima u Pakistanu i okolnim državama sve su to muslimani kao i bošnjaci ali te razlike u molitvi nije moguće opisati za to promislite dragi moji jeli stvarno nama bošnjacima došla posebna opomena. Još bi mogao reći ako vjerujemo da je Allah dž.š. sveznajući! kako bi mogli reći da je dragi bog odredio ove radnje koje se suprotstavljaju medicini, mi svi znamo da ima ljudi koji ne mogu činiti sedždu jer ih hvata nesvjesnica a znamo i mnoge koji ne mogu da sjede na koljeni. Sve su ovo dokazi da su ljudi svašta izmišljali ono što nisu znali. Još bi spomenuo kako nije bilo imamima kod ove odluke žao naši ratni invalida koji su svoju krv prolili za našu državu. jer ovo i njih trefljava makar one koji ne mogu sjediti na koljenima. A sada da vidimo šta Allah dž.š. poručuje svome poslaniku Muhamedu a.s. u

S.6:52. I ne tjeraj od sebe one koji se ujutro i navečer gospodaru svome mole želeći naklonost njegovu – ti nećeš za nji odgovarati, a ni oni neće odgovarati za tebe, jer bi, ako bi ih otjerao nasilnik bio.

Kad analiziramo ovaj ajet, zar se ne tretiraju kao nasilnici oni koji brane vjernicima, da dolaze u džamiju. Ovo sve nije samo iz moga uma, nego iz više mišljanika, čuo sam dosta o ovoj temi od naši imama, i džematlija, pa sam pokušao ovu temu u kratko i sažeto opisati, jer sam i ja od oni koji ne mogu sjediti na koljeni i moje je lično mišljenje da su hodže dali ovaj predlog na usvajanje

putem glasanja da nebi bilo ovo djelo usvojeno ni u jednoj džamiji. Al je ovo usvojeno sa jednoglasnim mišljenjem, kao što je bilo u komunističkoj vladavini, sramota velika. evo još samo nekoliko kratki Kur-anski ajeta koji upućuju Muhameda a.s. kako treba praviti islamsku vjersku zajednicu.

- S.80:1-12. On se namrštio i okrenuo,
2. za to što je slijepac njemu prišao,
3. a šta ti znaš – možda on želi da se očisti,
4. ili pouči pa da mu pouka bude od koristi.
5. Onoga koji je bogat,
6. ti njega savjetuješ,
7. a ti nisi kriv ako on neće da vjeruje,
8. a onoga koji ti žureći prilazi,
9. i strah osjeća,
10. ti se na njega ne osvrćeš.
11. Ne čini tako! Oni su pouka –
12. Pa ko hoće pouči će se –

Iz ovi ajeta se jasno razumi, da je ova poruka upućena božijem poslaniku! jer se je on jedne prilike namrštio i okrenuo na drugu stranu, kada mu je slijep čovjek prišao da ga nešto pita. i Muhamedu a.s. se kaže da ne odbija onoga koji mu prilazi i još se podvlači ti onoga koji je bogat savjetuješ a na siromahe ne gledaš to je i u našim džamijama koje zdrav bujrum a hromi neka sjede kod svoji kuća jeli ovo pravi put? sa kojim će naš uzvišeni gospodar biti zadovoljan, ocijenite uvaženi čitaoci?

Ja nisam mjerodavan da bi davao, tako zvane fetve, ali je moja želja da se svakome vjerniku omogućí dolazak u

džamiju i da slobodno klanja onako kako on hoće. Jer ja stvarno mislim da se je ova ulema, okomila na ovu šakicu vjernika, koji prakticiraju vjeru islam, onako kako su nam to turci dostavili. Uporedimo kod nas vehabitene koji su može se reći juče došli, pa oni dolaze u džamiju kako hoće vežu ruke na prsa, stoje razmaknuti nogu, kad imam predaje selam na desnu stranu vehabiteni sjede mirno, a kad imam predaje na lijevo, vehabiteni na desno, i gleda direktno u lice onome što sjedi do njega, kada imam kazuje vaz ili uči Kur-an vehabiten klanja, kada imam dovu čini vehabiten napušta džamiju. Pa kada ovo sve saberemo ja bi vas zamolio dragi čitaoci da ocjenite da li u tome islamskom društvu ima i jedna čista duša i humano srce, koje bi moglo i najmanji svoj glas podići u odbaranu ovi hudi osakaćeni muslimana, i naši jadni ratni invalida, neka im Allah bude na pomoći amin!

Zašto se boji islamska ulema da će džamije postati crkve

Nije li za islamsku ulemu sinagoga, i crkva, božija kuća kao i džamije. Mi čitamo u časnome Kur-anu sasvim malo o džamijama, i to se spominju samo dvije džamije koje su napravite iz inata prema islamu. A Muhamedu a.s. nije bilo dozvoljeno da u njima obavlja molitvu, to mu je Allah dž.š. zabranio zato što ove džamije nisu bile sagrađene radi uzvišenog Allaha. Ali nama ništa u kur-anu ne piše kako treba praviti džamije i kakve one trebaju izgledati, i za to se džamije ne prave ni malo skromne sa malim troškom. Nego se prave raskošne i sa velikim

troškom što nije bogu dragom milo. Jer se one prave bog zna najbolje iz inata kao, i one dvije što su napravite za Muhamedova a.s. vremena. I sada vi dragi čitaoci, ocijenite svoje džamije jesu li pravite radi Allaha! Ako su pravite radi Allaha dž.š. trebaju biti sa malim troškom napravljene. I pune klanjača barem petkom. Ako su pravite iz inata, onda su pravite sa velikim troškom, i nema u njima klanjača ni petkom više od dva do tri safa. Uvaženi čitaoci raspitajte se kod početka gradnje vaše džamije, jesu li pitali kolika je džamija u susjednom džematu, pa ako kažu 12 metara, naša mora biti 13 metara, makar jedan metar veća od njihove, to je taj inat što bogu nije po volji. Još bi spomenuo po čijoj ideji počеше praviti munare, tako velike i skupocjene, 300 godina poslije poslanikove smrti. To znači munara nije sunet a nije farz kad nije spomenuta u časnome Kur-anu, pa neka svako za sebe ocijeni koliko je uloženo novca u munare i kakav je trošak napravljen bez ikakve koristi, a plus toga to je veliki grijeh. Jer je to rasipanje svoje imovine odnosno novca u bezkorisna djela koja Allah dž.š. ne voli. Jer narod nepravi više po jednu munaru kod svake džamije nego od jedne pa do deset munara, oko jedne džamije, iz ovoga se može zaključiti kada čovjek napusti Allaha i njegove propise kako i njega uzvišeni Allah! prepusti šejtanu, pa ga on rukovodi u njegovoj pokvarenosti. Do te mjere da svak se čudi njegovoj benaštini, ali on sam to ništa ne primećuje, i on bi najvolio kada bi mogao napraviti 50 munara kod svake džamije. Bože ukaži na pravi put amin.

Malo bi spomenuo sinagoge o njima je sve opisano u Tevratu. Musa a.s. je dobivao obavjest od boga dragog kako treba napraviti kovčag u kojem se nosi božije svjedočanstvo to piše u

2.knjiga Musaova 25. 1.- 40.

U ovi 40 ajeta ubačeno je pravljenje stola.

A sada dragi moji opisa ću ukratko gradnju taberna kule za to što znam da nemate sveto pismo tevrat u svojim kućama pa vidite kako je sve u tenčine opisano u bibliji kako se treba šta praviti. Pa se opet neki plaše ako budu držali klupe u džamijama da će postati crkve, imali ove ikakve logike da se uopšte spomene bilo gdje?

2. knjiga Musaova 26:1-37

2:1. A tabernakulu ćeš načiniti od deset zavis a od tankoga platna uzvedenog i od porfire i od skerleta i od crvca: i po njima da budu vezeni kerubi.

2:2. Jedna zavjesa neka bude 28 lakata duga i četiri lakta široka; sve zavjese da budu jedne mjere.

2:3. Pet zavis a neka se sastavljaju jedna s drugom, i pet drugi zavis a neka se sastavljaju jedna sa drugom.

2:4. I načini petlje od porfire po kraju jedne zavise, gdje će se krajevi sastavljati, i tako načini po kraju druge zavise, gdje će se krajevi sastavljati.

2:5. 50 petalja načini na jednoj zavisi, a 50 petalja načini na kraju druge zavise, gdje će se sastavljati s drugom, a petlje da budu jedna prema drugoj.

2:6. i načini 11 kuka od zlata, da zapneš zavjese jednu za drugu kukama, i tako će biti tabernakula jedan.

2:7. i načini zavise od kostrijeti za naslon nad

tabernakulom; jedanest takvi zavisu načini.

2:8. Zavisu jedna neka bude 30 lakata duga, a široka 4 lakta, ti 11 zavisu da su jedne mjere.

Bila je ovo kratka mustra kako se opisuje u bibliji svaka stvar ova gradnja tabernakule im 37 ajeta kako se pravi. iza ovoga dolazi kako se pravi oltar i tu se nalazi 21 ajet ali mislim da ovo nebi koristilo opisivati, eto toliko o tome.

Mezhebi u islamu

Iz ovi dosta izloženi činjenica se vidi da je i u njima uvijek bilo neslaganja pa su zato došli do raspada u islamu ali do danas oni nisu sagledali svoje negativne greške. Jer kada čuješ mualima sa bine kada održava govor njegov je cilj da on pokaže narodu kako je on mnogo koješta naučio pa da narod kaže kako je ovo pametna glava. A on mualim opšte nemisli dali je to što on priča i malo skladno sa Kur-anskim propisima. Ili bilo kakvom logikom, jer on zna da još toliko ti muslimani poštuju hodžu kada bi on sahat vremena govorio i trudio se da sve i jednu riječ slaže, narod bi to sve prećutao i to mualimu daje moral pa on misli kako on zna a drugi niko ništa ne zna. Pa on priča o mezhebima u islamu o terikatima o sufima i svašta da ne nabrajam sve i još na kraju podvlači da je to sve u islamu ispravno. Dragi profesore kada bi ti bio ispravan za tebe bi sve ovo bilo ne ispravno. Samo malo promisli šta ti kazuješ da je Muhamed a.s. tako pozivao ljude u islam nebi niti jednoga čovjeka prevuko sebi. Da je Muhamed klanjao

jedan namaz ovako a drugi onako pa četiri namaza svaki drukčije klanjati, to niko nebi prihvatio. Jer bi on tim pokazao neznanje i to nije Muhamedu a.s. takvoj ličnosti dolikovalo. A mezhebi u islamu oni nisu u Kur-anu spomenuti pa ih nema potrebe ni spominjati niti bilo šta o njima proučavati. Oni su nastali od prilike 150 godina poslije smrti Muhamedove a.s. pa ni jedan mezhebski učenjak ne može kazati ja sam vidio Muhameda, pa mi on reče to i to. Niti može kazati meni je pričao moj djed, koji je vidio Muhameda a.s. on samo može kazati ja sam čuo gdje pričaju za Muhameda a.s. da je rekao nešto ili da je klanjao opušteni ruku ili svezani. Ili rašireni ili skučeni nogu, toga je mnogo pripisivano pa bilo iz ljubavi prema Muhamedu a.s. ili iz lošeg namjera ali sve u svemu što kažu čula kazala to je sve pohmućaj pa proli. Iz same logike se zna šta zbližava ljude, samo jedno umno mišljenje a on klanja pored tebe ti stojiš skučeni a on rašireni nogu vi nemate isto mišljenje. Pa još kad ti zamisliš da bi on svakoga ubio ko nije kao i on a ti nebi njega ubio, za sav svijet ako si pravi vjernik pa ko ti reče da je to sve ispravno. Pa prema tome ko god ove pojave koje nepostoje u časnom Kur-anu ili u Hadisu pokušava približiti Kur-anu. On samo uvlači trulež u islam. Svako zna kad dođe kod ljudi do neslaganja oni počinju svađu prepirku i onda okreću leđa jedni drugima i smišljaju u svojim glavama šta bi mogli jedan drugom nauditi, imami osnivaše mezhebe a narod im dade podršku i dođe do raspada u islamu. Ovo potvrđuju svakodnevne pojave koje se dešavaju kod muslimana. To još nema ni u jednom narodu a kako to Kur-an prezire i naređuje ljudima međusobno dogovaranje. Ali kod arapa izgleda

nema dogovora, od kako su se turci povukli u svoje granice.

S.10:19. Ljudi su jednu zajednicu sačinjavali a onda su se jedan drugome suprotstavljali a da nije riječi ranije izrečene od gospodara tvoga, ovima bi već bilo presuđeno o onome oko čega se razilaze.

Zar nije ovaj Kur-anski ajet dovoljan da svaki pametan čovjek može razumiti šta Allah sa njim kazuje i kada bi se ljudi samo malo držali Allahovi zakona mnogo bi lakše živjeli i na ovom i na budućem svijetu. Ovde među nekima vjernicima mnogo se više spominje imam Meazem od božijih poslanika, osim Muhameda a.s. A zna se da nijedan osnivač mezheba nije dobivao nikakve direktive od uzvišenog gospodara. Pa zar to nije jedna vrsta širka tako uzdizati onoga koji nije dobivao nikakve objave od boga. Nego je izmišljo novotarije, a Muhamed a.s. veli u Hadisu: Dvojici smideš pomoć uskratiti, to je onaj u kojeg se žena bavi prostitucijom i on za to zna, a uvijek joj oprašta. A drugi je koji izmišlja novotarije u vjeri. Pa kakve mrake ovde nema kad imamo oni koji prisiljavaju u svoju vjeru pa kojeg su oni mezheba vela havle. Sada bi ovo potvrdio jednim divnim ajetom koji glasi.

S.2:256 U vjeri nema prisiljavanja. pravi put se jasno razlikuje od zablude! Onaj ko nevjeruje u šejtena a vjeruje u Allaha – drži se za najčvršću vezu koja se neće prekinuti. A Allah sve čuje i zna.

U ovom ajetu se izričito zabranjuje prisila u vjerovanju,

ali je isto tako zabranjena prisila u ne vjerovanju. Tako je to isto propisano sa međunarodnim zakonima. Smide čovjek vjerovati u što hoće i obavljati vjerske obrede svugde nesmiye mu niko smetati.

Prvi imanski šart

Amentu billahi = ja vjerujem boga dž.š.

Temelji sviju vjera koje je je bog dragi objavio preko svoji poslanika i u svetim knjigama jesu vjerovati u jednoga jedinoga boga Allaha dž.š. stvoritelja svjetova. Ko čvrsto vjeruje da postoji bog stvoritelj svega što vidimo. taj mora biti daobar vjernik a ujedno i dobar čovjek. Kad znamo, da nas je stvorio Allah dž.š. i obdario nas raznim blagodatima dao nam zdravlje i razum, da možemo raditi, živiti i stalno napredovati u životu, onda moramo iznad svega vjerovati boga. i biti mu zahvalni na njegovim darovima. Osim toga mi moramo raditi sve ono što nam je on naredio. A klonuti se onoga što nam je on zabranio. Pošto naš razum nije u stanju da potpuno shvati i upozna biće Allaha dž.š. mi njega trebamo vjerovati kako je on sebe sam opisao u svetim knjigama. Evo kako to Allah dž.š. reče u časnom Kur-anu.

S.9:24. Reci: ako su vam očevi vaši, i sinovi vaši, i braća vaša, i žene, i rod vaš, i imanja vaša koja ste stekli, i trgovačka roba za koju strahujete da neće profita imati, i kuće vaše u kojima se prijatno osjećate milije od Allaha i njegova poslanika i od borbe na njegovom putu, onda pričekajte dok Allah svoju odluku ne donese. Allah neće

grešnicima ukazati na pravi put.

Iz biblije ev. po Mat. gl.22:36-46

36. Učitelju! koja je zapovjest najveća u zakonu.

37. a Isus reče mu: Ljubi gospodina boga svojega svijem srcem svojim i svom dušom svojom i svom misli svojom

38. ovo je prva i najveća zapovjest.

39. a druga je kao i ova: Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe.

40. Ovima dvima zapovjestima visi sav zakon i proroci.

41. a kad se sabraše farizeji, upita ih Isus:

42. govoreći: šta mislite za krsta, čiji je sin? rekoše mu: Davidov.

43. reče im: kako dakle David njega duhom naziva gospodinu govoreći:

44. reče gospodin gospodinu mome: sjedi meni s desne strane. Dok položim neprijatelje podnožlje nogama tvojim?

45. Kad dakle David naziva njega gospodinom. kako mu je sin?

46. i niko mu ne mogaše odgovoriti riječi: niti smijaše ko od toga dana da ga zapita više.

Drugi imanski šart

Ve melaiketihi = ja vjerujem božije meleke

Meleki su nevidljiva duhovna stvorenja. Bog dž.š. ih je stvorio od svjetlosti. I odredio im posebne dužnosti. Oni ne žive kao ljudi, jer ne jedu, ne piju, ne greše. Niti imaju kakvi prohtijeva. A sa zadovoljstvom izvršavaju svoje

dužnosti! Bog dž.š. dao je melekima velike sposobnosti, da bi mogli izvršavati svoje dužnosti na zemlji i u vasioni. Mi ne znamo kako izgledaju meleki, i koliko ih ima. Znamo samo za imena nekih i kakve su im dužnosti: kao Džebrail, Mikail, Azrail, Israfil i za meleke zvane keramen katibin. Džebrail je donosio objave božje poslanicima, Azrail ima izvjesne dužnosti prilikom rastavljanja duše od tijela. A Kiramen katibin prate čovjeka donose mu dobre misli i pišu njegova djela. Treba znati da postoji jedno nevidljivo duhovno stvorenje koje zanosi ljudsku misao i čovjeka navodi na zlo. To je šejtan kojeg je svemogući Allah dž.š. prokleo zbog neposlušnosti. Svaki vjernik i vjernica treba da se dobro čuvaju od šejtana. Da se bore protiv njega radeći dobro a izbjegavajući loša djela, na koja ih šejtan navodi i nagovara. Na zla djela jer je on Allahov dž.š. neprijatelj. Trebamo vjerovati da meleki postoje, jer nam tako uzvišeni Allah poručuje u časnom Kur-anu.

S.2:98. Ko je neprijatelj Allahu i melekima njegovim i poslanicima njegovim i Džebrailu i Mekailu pa, Allah je doista neprijatelj onima koji neće da vjeruju.

Za Iblisa Allah dž.š. je rekao: da će u džehenem zbog što nije htio da se pokloni odnosno sedždu učini Ademu a.s. kada mu je Bog dž.š. naredio on je neposlušan postao istime božju srdžbu na se izazvao, ali mi smo dužni vjerovati u nevidljive stvari. To nam dragi Bog naređuje u drugoj suri u 3. ajetu, evo šta nam kaže ovaj Kur-anski ajet za šejtana.

S.20:116. A kad smo melekima rekli: poklonite se Adem! Svi su se oni poklonili, samo Iblis nije htio.

S.38:75. O Iblisu rekao je on šta te navelo da se ne pokloniš onome koga sam sobom stvorio? Je si li se uzoholio ili misliš da si uzvišen?

S.38:77. E, izilazi onda iz dženeta! – reče on: proklet da si!

S.38:78. Moje prokletstvo će te do sudnjeg dana pratiti.

Šejtan nije htio da se jedan put pokloni pa ga Bog dragi istjera iz dženeta i prokle ga do dana sudnjeg. Pa kako misle proći oni koji baš ništa ne čine šta je uzvišeni Allah naredio.

Treći imanski šart

Ve kutubihi = ja vjerujem božije kitabe

Treći imanski šart je: vjerovati u božje knjige. To su božje objave, koje su objavljivane ljudima preko božiji poslanika. Nji je donosio poslanicima melek Džebrail a.s u njima su sadržane upute, savjeti, molitve i propisi o životu i radu društva. Objavljene su 4 glavne knjige: Tevrat, Zebur, Indžil i Kur-an. Tevrat je objavljen Musau a.s. Zebur Davudu a.s. Indžil Isau a.s. a Kur-an Muhamedu a.s. Osim ove 4 velike knjige, bilo je još manji 100 knjiga, zbirki, propisa koji se zovu suhufi. Mi trebamo vjerovati u sve božje objave da su svih božiji kitabi i suhufi objavljeni od Allaha dž.š. svi su sadržavali vjerovanje u jednoga boga, u sudnji dan i u odgovornost svakog čovjeka pred Allahom dž.š. u svima knjigama bilo

je naređeno ljudima da čine dobra djela. Da se čuvaju loši djela, da se lijepo vladaju i da se međusobno podpomažu i paze. Razlike su postojale samo u propisima, koji se odnose na društveni život. Jer se čovjek i ljudsko društvo neprestalno razvijalo. Pa su se propisi u pogledu društvenog života mjenjali. Ove 4 glavne knjige one su tako slične jedna drugoj kao i ljudi što su slični jedan drugom. Kako god ne možemo vidati razliku među ljudima. Jer mi ne možemo kada vidimo čovjeka ili ženu preko TV ekrana znati šta je on ili ona po vjeri ili naciji mi samo možemo ocijeniti njihov spoljašni izgled i kazati lijepi su. Tako isto božje knjige ko bi bio dobro izoštrenog pamćenja i kada bi cijeli svoj život sproveo u študiranju biblije i Kur-ana nebi nikada došao do nekoga nesklada među božijim knjigama samo bi mogao malo sagledati božiju mudrost. Jer su te knjige toliko opširne da se nikad ne može sve saznati šta u njima sve stoji i što više čitaš i proučavaš samo dolaziš do saznanja kako uvijek malo znaš o gospodaru svijetova. Pa kada bi ljudi ovo mogli znati i sagledati samo jedan djelić Božije pravde i milosti, prema narodima i sami bi ljudi se toliko zavolili pa bi letio kršćanin, za muslimanom, kad ga vidi bilo gdje. Da pregovori sa njim o njegovoj vjeri u boga dž.š. a tako bi letio musliman za kršćaninom da pregovori sa njim o njegovoj vjeri. I oni bi se toliko volili da nebi nikada došlo između nji do krvo prolića.

Znam poštovani čitaoci kad ovo pročitate da će mnogi kazati zašto onda ratuju kršćani jedni sa drugima ili muslimani kakav kaos prave od istog dana kada su ukopali Muhameda a.s. Svi oni koji siju smutnju na Allahovoj zemlji i krv po njoj prolivaju oni nisu vjernici.

Jer onaj koji vjeruje da će stati pred boga i odgovarati za počinjena djela svoja. I još goriti u vatri on sigurno neće naštetiti ni životinji ni Allahovom stvorenju a jakamoli čovjeku koji je najpametnije božje stvorenje. Evo ću navesti jedan predivan Kur-anski ajet.

S.3:84. Reci: mi vjerujemo u Allaha i u ono što se objavljuje nama i u ono što je objavljeno Ibrahimu i Ismailu, i Ishaku, i Jakubu, i unucima i u ono što je dato Musau i Isau i vjerovjesnicima od gospodara njihova: mi nikakvu razliku među njima nepravimo, i mi se samo njemu iskreno klanjamo.

Ove četiri knjige koje je bog poslao one će važiti do sudnjega dana. Bog će nad njima bditi i čuvati ih od svake izmjene tako slično piše u svakoj božjoj knjigi i svaki narod treba da se drži na propise i zakone svoje knjige. Jer će se na sudnjem danu suditi svakom narodu prema njegovoj knjigi. Sledi jedan Kur-anski ajet koji ovo potvrđuje.

S.45:28 I vidjećeš sve narode kako na koljenima kleče: svaki narod biće pozvan prema svojoj knjizi: danas će te biti nagrađeni ili kažnjeni prema tome kako ste postupali. 29. Ova knjiga naša o vama će samo istinu reći. Jer smo naredili da se zapiše sve što ste radili.

Biblija se sastoji od 66 knjiga 934 stranice i mnogo je obširnija od Kur-ana prema mojoj procjeni naj manje za dva puta je veća, ali Kur-an obuhvata u kratko biblijska poglavlja. Pa ko uči i čita Kur-an isto saznaje sve što i

biblija gaji. Kur-an se sastoji od 613 stranica 114 sura i 6666 ajeta, ali je dosta razborito pisan. U glavnom ja mislim ko se boji susreta sa svojim stvoriteljom treba vjerovati u sve knjige i poslanike božije. Ako bi želio da budde pošteđen Allahove kazne na sudnjem danu.

Četvrti imanski šart

Ve rusulihi = ja vjerujem božije poslanike

Božiji poslanici su odabrani ljudi, kojima je Allah dž.š. slao svoje objave, da ih kazuju i objasne ljudima. Bilo je više božiji poslanika, tako da im svima neznamo ni broja ni imena. U Kur-anu su spomenuta imena 28 božijih poslanika. A među njima su najpoznatiji: Adem, Nuh, Ibrahim, Musa, Isa, i Muhamed a.s. svi su božiji poslanici bili bogom odabrani ljudi. Oni su bili vjerni, pametni, iskreni pa su služili u svakom pogledu drugim ljudima za primjer. Nama Allah dž.š. preporučuje da vjerujemo u sve božije poslanike i da nepravimo nikakve razlike među njima nama je isto preporučeno da vjerujemo u Allahove knjige što znači vjerovati u božje poslanike sve šta su oni kazali, šta su oni donijeli sve je istina, ko tako nevjeruje on nema pravoga vjerovanja u svom srcu. mi ne možemo kazati, mi vjerujemo u Isaa a.s. ali Indžil je neispravan i u njega nevjerovati. To bi bilo slično oca voliti a sina mu mrziti pa bili koji otac htjeo prijateljevati s onim koji njegovu djecu mrzi, jasno da nebi. Zato nema nikakve logike.

Ili kazati mi vjerujemo u Musaa a.s. ali izraelci su pokvareni ili nevjernici to isto ne može pasati. Mi ako

vjerujemo u Isaa da je on božiji poslanik onda treba da vjerujemo i u njegovu knjigu Indžil (novi zavjet). A uz to dvoje dolazi i treće to jeste akceptirati i kršćane kao vjernike muslimane. Jer svaki koji vjeruje u jednog boga on je musliman, ovo jedan lijep Kur-anski ajet potvrđuje. Nema skoro nijednog božjeg poslanika koji nije spominjao riječ musliman, to izgleda ovako.

S.5:111. I kada sam učenicima naredio: vjerujte u mene i u poslanika moga!- oni su odgovorili: vjerujemo, a ti budi svjedok da smo muslimani.

S.57:19. Oni koji u Allaha i u poslanike njegove budu vjerovali imaće u gospodara svoga stepene pravednika i mučenika i dobi će nagradu kao i oni i svjetlo kao i oni: a oni koji ne budu vjerovali i dokaze naše budu poricali biće stanovnici u vatri.

Iz ova dva ajeta se vidi potpuno jasna Allahova poruka da bog zahtjeva da ljudi vjeruju u sve poslanike. Jer su oni bili pod zaštitom božijom. Imali su mimo sve druge ljude sledeće vrline: govorili su samo istinu, bili su potpuno pouzdani i povjerljivi, tačno i vjerno su dostavljali ljudima božiju objavu i bili su sačuvani od grijeha; bili su potpuno pametni i oštroumni. Prvi je božij poslanik Adem a.s. on je ujedno i prvi čovjek na zemlji. Od njega i od njegove žene hazreti Have potječe sav ljudski rod. Posljednji božiji poslanik je Muhamed a.s. poslije njega neće više doći nijedan poslanik, tako neće doći ni jedna više božija knjiga poslije Kur-ana.

S.40:70. Oni koji poriču knjigu i ono što smo slali po

poslanicima, saznaće posljedice toga.

Još bi samo rekao kad sam kod poslanika. Nijedan božiji poslanik nije slavio svoj rođendan, niti je preporučio da iko drugi slavi njegov rođendan. To je tek u četvrtome stoljeću poteklo od cara Konstantina, da su se započeli slaviti dani rođenja. Pa to iz dana u dan uzma sve veći zamah kod živi i mrtvi, nakon 40 dana pa nakon jedne godine itd. Pa je početo slaviti i životinjama rođeni dan, vela havle dokle će ovo ići.

Peti imanski šart

Vel-jevmlil-ahiri = ja vjerujem u sudnji dan

Poštovani čitaoci prije svakog opisa htjeo bi da prekažem ovaj časni ajet, u kojem nas dragi bog upozorava na strašni dan. U Suri 31:33.

S.31:33. O ljudi, bojte se gospodara svoga i strahujte od dana kad roditelji djetetu svome neće moći nimalo pomoći, niti će djete moći svome roditelju imalo pomoći. Allahova prijetnja je istinita, pa neka vas nikako život na ovom svijetu ne zavara i neka vas u Allaha šejtan ne pokoleba.

Sudnji dan to je dan božijega suda kad će uzvišeni sudac pokazati svoju veliku moć narodi biće proživljeni i sabrani pred svog gospodara na rozimahšeru tu će čekati na početak strašnog suda 50000 godina, niti će jesti niti piti za taj vremenski period. Tako će vrućina biti da se nemože opisati a kad sud započne svakom će biti osuđeno za koliko bi deva rodila devče. Jer će svi ljudi

zajedno biti ispitivani preko svoje misli. Niko neće govoriti, to je samo kratki opis o božjoj moći, koja će se toga dana pokazati. Oni koji su vjerovali u boga oni će ga toga dana viđati a oni koji nisu vjerovali oni će biti osuđeni od Allaha ali ga neće viđati. Toga dana ljudi će biti pitani za sve ono što su na dunjaluku radili za svoja dobra djela koja su radili na ovom svijetu biće nagrađeni. A za loša djela biće kažnjeni. I tako će i oni koji su izbjegli kaznu za svoja nedjela na ovom svijetu, doći pred božiji sud i biće po pravdi osuđeni. ko bude radio dobra djela biće nagrađen dženetom a ko bude radio zla djela biće kažnjen džehenemom ako mu dragi bog ne oprost. Za to trebamo cjeloga života nastojati da činimo samo dobra djela i da tako zaslužimo božju milost i nagradu. Kada će biti sudnji dan, to nezna niko osim svemogućeg stvoritelja. evo šta piše u Kur-anu i u bibliji o smaku svijeta.

S.33:63. Ljudi te pitaju, o smaku svijeta. Reci: to jedino bog zna! a ti neznaš. Možda je smak svijeta blizu!

Iz biblije ev. po Mat. gl.24:36-39

36. A o danu tome i o času niko ne zna. Ni anđeli nebeski, do otac moj sam.

37. Jer kako što je bilo u vrijeme (nojevo) nuhovo tako će biti i dolazak sina čovječijeg.

38. Jer kako što pred potopom jedahu i pijahu, ženiše se i udavaše do onoga dana dok Noje uđe u kovčag.

39. I ne osjetiš dok ne dođe potop i odnese sve, tako će biti i dolazak sina čovječijega.

Poštovani čitaoci između 63. Kur-anskog ajeta i bibliškog 36. ajeta nema razlike, samo sam naveo i ova tri biblijska ajeta da vidite kako Isa a.s. najavljuje dolazak svoj kada se niko neće nadati o Isaovu dolazku je opisano opširno u svetom pismu. U ovoj 5. božjoj zapovjedi vidimo kakve će strahote biti još je ovog malo opisano ali čovjek treba stalno da se čuva grijeha pa ako pogreši treba se pokajati i donijeti tobu kako on misli da je bolje. A može i ovako: uzvišeni Allahu, ja se iskreno kajem zbog svoji grijeha, koje sam hotimice ili ne hotice pogrešio. Nastojaću da više negrešim. A tebe dragi Allahu molim da mi oprostiš! Zatim izgovoriti: Kelime i šehadet.

Šesti imanski šart

Ve bil – kaderi. Hajrihi ve šerihi minelahi teala = ja vjerujem u božje određenje

Božje određenje treba shvatiti ovako: svemogući Allah dž.š. stvorio je sve što postoji na zemlji i nebesima. On pravi raspored svih zbivanja na njima. On je uzor nad svim uzrocima, niko ga ne može spriječiti u njegovoj volji i radu. Što hoće to biva: a što neće to ne može biti. Kada je sve unaprijed određeno od strane Allaha dž.š. da li je onda opravdana nagrada za dobro djelo i kazna za zlo djelo? To je opravdano. Jer nam je svemogući Allah dž.š. podario razum da znamo razlikovati dobro od zla. osim toga, slao je ljudima svoje poslanike s objavom, da ih upute na pravi put i da ih upozore na ono što je zabranjeno i što ne valja činiti. Pošto ljudi imaju svoju

slobodnu volju, oni mogu sami da se odluče, da li će činiti dobra ili zla djela. Allah dž.š. ima savršeno znanje. I on je na osnovu toga svoga savršenoga znanja, unapred znao, da li će se pojedinci koristeći svoju slobodnu volju, odlučiti za zlo ili dobro djelo. Pa je to i odredio, božije znanje nije ni najmanje uticalo na dotičnoga, da uradi zlo ili dobro.

Na primjer: Jedan astronom na osnovu stečenog znanja i iskustva tačno izračuna i zna kada će se dogoditi pomračenje sunca ili mjeseca ali to njegovo znanje ni najmanje ne utječe na te prirodne pojave, jer bi se one dogodile i bez njegova znanja. Uz ovo sve bi dodao jedan Kur-anski ajet da vidite šta dragi bog zahtjeva od nas.

S.4:136 O vjernici vjerujte u Allaha i poslanika njegova, i u knjigu koju on svome poslaniku objavljuje, i u knjigu koju je objavio prije. A onaj ko nebude vjerovao u Allaha, i u meleke njegove, i u knjige njegove i u poslanike njegove, i u onaj svijet daleko je zalutao.

Poštovani čitaoci u ovom divnom ajetu ovako kratkom sve je Allah dž.š. spomenuo, znači sve šest imanski šartova imamo u ovom ajetu. Knjige koje su prije slane to je Tevrat, Zebur, Indžil, to je biblija koja se sastoji od 66 mali knjiga koje je bog slao po svojim poslanicima. Adem je dobio 40 suhufa, listova, pa svi ostali su primali objave kako je Allah htjeo.

Prvi islamski šart

Kelime i šehadet = Ja srcem vjerujem i jezikom očitujem da je samo Allah bog a da je Muhamed a.s. sluga i poslanik božiji.

Ovo očitovanje to nije dovoljno iskazati jezikom nego treba svojim djelima potvrditi. Jer kada bi bilo ovo dosta izgovoriti to bi značilo reći nevjerniku, de izgovori ove riječi i on izgovori a ne zna šta to znači, i postao vjernik. Ne jer bog dž.š. samo prima ono sa srca iskrenost to bi značilo kad nevjernik posrne pane potrebe sada je učinio sedždu bogu, ne to isto bog ne prima. Jer sedžda mora biti savjesno učinjena radi Allaha a pored ove izgovorene rečenice mi trebamo Allaha voliti svom dušom svojom, umom svojim, srcem svojim. Vjera u boga to je ljubav prema bogu, a mi možemo boga iskreno voliti samo tada kad se mislimo o njegovim blagodatima, koje nam je on podario. Sve što je pod zemljom i na zemlji i u zemlji i u moru i vasioni sve je radi čovjeka stvoreno i njemu dato na korištenje. A sve ovo što nabroji može bez čovjeka postojati a što bi god nedostajalo to bi čovjeku falilo. Pa ako zamislimo ko nam je dao vid, sluh, pamćenje, zdravlje i zamislimo da nam je sve ovo dao Allah dž.š. pa zar ga nećemo iznad svega voliti to je prava i iskrena vjera. Pa samo zamislimo da nam je dragi Allah podložio zemlju prirodu i sve blagodati ne možemo ni nabrojiti. evo šta nam bog dragi poručuje u bibliji poslije potopa Nojeva.

Prva knjiga Mojsijeva gl.9:1-4

Zakoni za novi svijet. Zavjet i duga.

9:1. i bog blagoslovi Noja (Nuha) i sinove njegove i reče im radujte se i množite se i napunite zemlju:

2. i sve zvjeri zemaljske i sve ptice nebeske i sve što ide po zemlji i sve ribe morske neka vas se boje i straše: sve je predano u vaše ruke.

3. što se god miče i živi neka vam bude za jelo, sve vam to dado kao zelenu travu.

4. ali ne jedite mesa s dušom njegovom a to mu je krv.

Iz ovi ajeta se vidi koliku je milost ukazao prema robovima svojim uzvišeni stvoritelj, pa zar nećemo biti zahvalni na ovim božijim blagodatima. Zbog ovih blagodati mi treba da činimo nešto za uzvrat a to jest odazivati se bogu dž.š. sa onim šta on zahtjeva od robova svoji a to je molitva jer boga ko moli bog ga voli a ko ga ne moli on ga ne voli. Uz molitve imamo post, zekat i hadž evo šta Allah poručuje u Kur-anu u vezi sa molitvom.

S.22:77. O vjernici, molitvu obavljajte i gospodaru svome se klanjajte i dobra djela činite da biste postigli ono što želite.

Ovaj ajet nam kaže koliko Allah voli da ljudi molitvu obavljaju i da mu se klanjaju i da dobra djela činimo. Ako bi htjeli postići ono što želimo.

iz biblije, ev. po Mat gl. 6:1-15

Nastavak besjede na gori: o milostinji. Molitvi i postu. Nebrinite se za zemaljsko.

6:1. Pazite da pravdu svoju ne činite pred ljudima da vas oni vide: inače plate nemate od oca svoga koji je na nebesima.

2. kad dakle daješ milostinju ne trubi pred sobom kao što čine licemjeri po zbornicama i po ulicama da ih hvale ljudi. Za isto vam kažem: primili su platu svoju.

3. a ti kad daješ milostinju da nezna lijeva tvoja što čini desnica tvoja.

4. tako da bude milostinja tvoja tajna i otac tvoj koji vidi tajno platiće tebi javno.

5. i kada se moliš bogu, nebudi kao licemjeri. Koji rado po zbornicama i na raskršću po ulicama stoje i mole se da ih vide ljudi. Zaisto vam kažem da su primili platu svoju.

6. a ti kada se moliš uđi u klet svoj i zatvorivši vrata svoja pomoli se ocu svome koji je u tajnosti: i otac tvoj koji vidi tajno platiće tebi javno.

7. a kad se molite, ne govorite mnogo kao neznabošci, jer oni misle da će za mnoge riječi svoje biti uslišani.

8. vi dakle ne budite kao oni: jer zna otac vaš šta vam treba prije molitve vaše.

9. ovako dakle molite se vi: oče naš koji si na nebesima da se sveti ime tvoje:

10. da dođe carstvo tvoje: da bude volja tvoja i na zemlji kao na nebu:

11. hljeb naš potrební daj nam danas:

12. i oprosti nam dugove naše kao i mi što opraštamo dužnicima svojim.

13. i ne navedi nas u napast no izbavi nas od zla. Jer je

tvoje carstvo i sila i slava uvijek, amen.

14. jer ako opraštate ljudima grijehe njihove oprosti će i vama otac vaš nebeski.

15. ako li ne opraštate ljudima grijeha njihovi. ni otac vaš neće oprostiti vama grijeha vaši.

Ovo je Isa a.s. molitva pa vas ponizno molim pročitajte pažljivo ove biblijske ajete i uporedite Kur-anskim ajetima pa će te se uvjeriti da je sveto pismo od Allaha dž.š. i da nema razlike u zakonu božijem. Kao što to neki teolozi tvrde i kažu da je sveto pismo iskrivljeno. Ja sam već pisao da u bibliji stoji da nijedno slovo iz nje neće faliti do sudnjega dana. pa pročitajte bibliju dragi moji pa ćete se sami uvjeriti kuda vas vode pojedini profesori i imami koji se uče biti pobožni.

Drugi islamski šart

Pet dnevni namaza klanjati

Drugi islamski šart jeste: propisan muslimanima svaki dan u određeno vrijeme, propisane namaze klanjati. Namaz kao stroga vjerska dužnost (farz) propisan je u Meki, 27. noć mjeseca redžepa, uoči lejlemiradža a to je bilo prije hidžre na godinu. Namaz je temelj i glavni stub islamske vjere, zato svi punodobni i umno zdravi muslimani svaki dan pet puta u određeno vreme trebaju izvršavati ovu dužnost.

Kod kršćana je isto propisana molitva ali nije vrijeme određeno kad, i oni se mole kad hoće. Kad pođe spavati kad ustane prije i poslije jela i tako dalje. O zakonima iz

tevrata koji važe od kako je knjiga objavljena Musa a.s. i važiće sve do sudnjeg dana kako Kur-an prema Allahovu zakonu koji je vrijedio za one koji su bili i nestali! A ti nećeš u Allahovu zakonu izmjene naći.

2: Knji. Musaova gl. 22:1-4

Zakoni protiv oštećenja svojine bližnjega. Protiv tlačenja siromašni itd.

22: 1. ko ukrade vola ili ovcu ili kozu, i zakolje ili proda, da vrati pet volova za jednoga vola, a četiri ovce ili koze za jednu ovcu ili kozu.

2. Ako se lupež uhvati gdje podkopava, te bude ranjen tako da umre, da nebude kriv za krv onaj koji ga bude ubio:

3. Ali ako se bude sunce rodilo, da je krv za krv.

A lupež sve da naknadi: ako li ne bi imao, onda da se on proda za svoju krađu.

4. Ako se nađe što je pokrao u njegovoj ruci živo.bio vo ili magarac ili ovca ili koza. Da vrati sam drugo.

2. knjiga Musaova gl. 23: 1-8 Zakoni o pravdi i ljubavi prema bližnjemu. istjeravanje hananeja

23: 1. Ne iznosi lažnije glasova: ne pristaj s bezbožnikom da svjedočiš krivo.

2. Ne idi za množinom na zlo. I ne govori na sudu povodeći se za većim brojem da se izvrne pravda.

3. Siromahu u parnici njegovoj ne gledaj što je siromah.

4. Ako naiđeš na vola neprijetelja svoga ili na magarca njegova. Gdje je zalutao. Odvedi ga k njemu.

5. Ako vidiš gdje je nenavidniku tvojemu pao magarac

pod teretom svojim. Nemoj da ga ostaviš. Nego mu pomози.

6. Nemoj izvrnuti pravde siromahu svojemu u parnici njegovoj.

7. Riječi lažne kloni se. I bezazlenoga i pravoga nemoj ubiti. Jer neću opravdati bezbožnika.

8. Ne uzimaj poklona. Jer poklon zaslepljuje okate i izvrće riječi pravima.

Treći islamski šart

= Ramzan postiti

U treći islamski šart spada: postiti mjesec ramazan. Postiti znači: sustegnuti se od jela, pića, pušenja, seksualnog uživanja i ostalih tjelesnih prohtjeva, i to od zore, pa do zalaska sunca. Farz je postiti uz ramazan svakom punodobnom, pametnom i zdravom muslimanu i muslimanki. Međutim ima slučajeve kada pojedine osobe ne moraju postiti uz ramazan. I ako ispunjavaju navedene uslove. To su: teži bolesnici, putnici, trudnice, kao i žene koje doje djecu, ako će im post štetiti zdravlju. Ove osobe napostiće dan za dan. Kad im se za to pruži prilika. Sasvim ohronuli starci i starice, te bolesnici kod kojih nema izgleda za ozdravljenje, ne moraju napaštati propuštene dane posta, nego će za svaki dan podijeliti fidju, ako im to materialne mogućnosti dozvaljaju. Fidja je jedno dnevna hrana za jednu osobu. Žene koje su u hajzu i nifasu, ne smiju postiti ni klanjati. Propuštene dane posta će kasnije dan za dan napostiti: dok namaze, kiji su im prošli nisu dužne naklanjati. Jelo, piće,

pušenje i spolno općenje kvari post međutim, ako onaj koji posti nešto pojede iz zaborava post mu neće biti pokvaren, ako odmah prestane to činiti, čim se sjeti da posti. Ili ga neko upozori na to. Ali, ako je svjestan da posti, pa slučajno, nehotice, proguta malo vode prilikom uzimanja abdesta ili gusula, post će mu biti pokvaren, pa će morati napostiti taj dan. Ko se svjesno i namjerno omrsi, bez opravdana razloga mora napostiti taj dan i još kao kaznu 60 dana neprekidno postiti. U slučaju da ne mogne toliko dana neprekidno postiti, podjeli će za svaki dan po jednu fidiju. Ovo se zove kefaret. Dovoljan je jedan kefaret za više prekršaja. Dužni smo napostiti samo dan za dan ako pojedemo nešto što nismo željeli od čega ne osjećamo nikakve slasti, ako na primjer: sirove riže, sirove pšenice, tjestu, papira i slično, zatim ako progutamo malo vode iz neopreznosti. Kako smo već gore naveli, prilikom uzimanja abdesta ili gusula: ili nas neko prisilno omrsi: ili ako nismo postili iz opravdani razloga (putnici, bolesnici, trudne žene i dojilje).

Itikaf ramazanska dužnost

Za ramazan je vezana još jedna dužnost. Koja spada u suneti – kifaje. To je itikaf. Ova dužnost obavlja se na taj način, što se zadnji deset dana ramazana provede u ibadetu. To se čini obično u džamiji, itikaf počinje 20. dana ramazana iza ikindije. A završava se pred iftar posljednjeg dana ramazana. Ako ovu dužnost obavi makar jedna osoba u jednom mjestu onda ta dužnost spada sa ostali građana. A ako je ne obavi niko u jednome mjestu,

onda su svi muslimani toga mjesta propustili jedan važan sunet. Itikaf obično obavlja jedna ili dvije osobe, koje znaju lijepo i pravilno učiti Kur-an a uz to da imaju lijepo vladanje. te osobe povuku se u džamiju i provode cijelo vreme itikafa u džamiji baveći se samo ibadetom. One ne smiju izilaziti iz džamije, osim u iznimnim slučajevima, kao naprimjer: radi uzimanja abdesta, gusula ili obavljanja prirodne nužde. Bolje je da dvije osobe budu u itikafu, jer dok jedna spava druga će bdjeti i ibadet činiti, tako da se za ti 10 dana ibadet nikako ne prekida. Muhamed a.s. je sam sobom itikaf obavljao. Iz toga se vidi koliko je to važna i časna dužnost.

Sadakai – Fitr

Vadžib je svakom imućnome muslimanu i muslimanki dati sadakai-fitr za sebe i za svoju malodobnu djecu. Visina sadakai-fitr u naravi iznosi 1670 g pšenice, ili sira, uglavnom to nije ništa drugo, nego jedno dnevna hrana za jednu osobu. Pa nije potrebno polemisati o visini sadakai-fitra kao što je to kod nas slučaj. Svake godine sam obaveznik može odrediti njen iznos u novcu na taj način, što će izračunati koliko mu može biti novaca za jednu dnevnu ishranu. Sadakai-fitr se daje siromašnim vjernicima a prvenstveno siromašnoj rodbini i komšijama, međutim tu sadaku nije dozvoljeno dati rodbini u uzlaznoj i silaznoj liniji: roditeljima, i njihovim roditeljima, zatim djeci, unučadima i praunučadima. Najbolje je dati sadakai-fitr za potrebe islamske zajednice. Sadakai-fitr obično se daje krajem ramazana,

pa do pred klanjanje bajram namaza. Ako se ne podjeli u tom vremenu, nego poslije bajram namaza onda to više nespada u sadaka i-fitr nego u običnu sadaku.

O postu iz Kur-ana

S.2:183. O vjernici! Propisuje vam se post, kao što je propisan onima prije vas, da biste se grijeha klonuli.

184. I to neznatan broj dana: A onome od vas koji bude bolestan ili na putu isti broj drugih dana. onima koji ga jedva podnose otkup je da jednog siromaha nahrane. A ko drage volje da više, za njega je bolje. A bolje vam je, neka znate, da postite.

S.2:187. Dozvoljava vam se da se u noćima dok traje post sastajete sa svojim ženama: one su odjeća vaša, a vi ste njihova odjeća. Allah zna da vam je bilo teško, pa je prihvatio pokajanje vaše i oprostio vam. Zato se sada sastajte s njima u želji da dobijete ono što vam je Allah već odredio. I jedite i pijte sve dok budete mogli razlikovati bjelu nitu od crne nite zore od tada postite do noći. Sa ženama ne smijete imati snošaj dok ste u itikafu u džamijama to su Allahove granice, i ne približavajte im se! Eto tako Allah objašnjava ljudima propise svoje da bi se onoga što im je zabranjeno klonuli.

Kršćanski post iz biblije (Indžil)

Kršćanski post počima ca. od 15. februara do 1. aprila bolje rečeno od fašinga do uskrsa to jeste 6 nedilja ca. i oni treba da poste od zore do zalazka sunca. Isto nema jesti ni piti, pušiti, sa ženama općiti ili bilo kakvo tjelesno uživanje koristiti u vreme posta, bolje rečeno i kršćani treba da poste isto kao i muslimani razlike nema nikakve. To nam potvrđuje Kur-anski ajet iz S.2.183.

O postu iz biblije

Evo šta kaza Isa a.s. u bibliji: ev.po Mat. gl.6:16-20

16. A kada postite. Ne budite žalosni kao licemjeri: jer oni načine blijeda lica svoja, da i vide ljudi gdje poste za isto vam kažem da su primili platu svoju.

17. A ti kada postiš, namaži glavu svoju. i lice svoje umij.

18. Da te ne vide ljudi gdje postiš, nego otac tvoj koji je u tajnosti i otac tvoj koji vidi tajno platiće tebi javno.

19. ne sabirajte sebi blaga na zemlji gdje moljac i rđa kvari. Gdje lupeži potkopavaju i krađu:

20. Nego sabirajte sebi blago na nebu gdje ni moljac ni rđa ne kvari. I gdje ne potkopavaju i ne krađu.

Četvrti islamski šart: zekat = porez

Muhamed a.s. je bio božiji poslanik. A i vođa islamske države. Prvu objavu koja je preko džibraila a.s. dostavljena Muhamedu a.s. božiji poslanik je počeo obznanjivati prvo svojoj bližnoj rodbini, a poslije sve šire i više pristalica je dolazilo i primali islam. Kada je to postala veća zajednica trebalo je osnovati vojsku, učitelje, ljekare, praviti puteve, vodovode itd. onda je trebalo ukupljati novac za te socijalne i državne svrhe, da bi mogla država da funkcioniše. Zatim je Allah dž.š. propisao zekat, ili porez, to je trebalo plaćati jedan put godišno 2,5% od onoga što ti prekogodni. I to je morao plaćati svaki koji je živio u islamskoj državi bez obzira kojoj vjeri ili naciji pripada. Ovako nam kaže Kur-an.

S.9:60. Zekat pripada samo siromasima i nevoljnicima, i onima koji ga skupljaju i onima čija srca treba pridobiti. I za otkup iz robstva, i prezaduženima. I u svrhe na Allahovu putu, i putniku-namjerniku. Allah je odredio tako! A - Allah sve zna i mudar je.

Poštovani čitaoci, ovde sam spomenuo zekat to je arapska riječ. Ali ste već pročitali šta se sve plaća iz ovoga zekata. Isto što iz poreza pa to nije ništa drugo nego porez. A to nam potvrđuje ovaj ajet o zekatu. Ovde ste zapazili da ja nisam spomenuo da treba davati zekat musliman i muslimanka, jer bi stime značilo da drugi nisu dužni davati porez nego samo muslimani. A to bi bilo iznositi laž na Allaha dž.š. i njegovu knjigu. A ja

sam vam na početku knjige rekao da neću lagati to mi nije u duši. Ovaj porez mora svaki čovjek plaćati i to u onoj državi u kojoj radi tu je avtomatski i porezovan ali nije 2,5 % nego 25 % i još jedan dokaz da je svaki građanin obavezan porez plaćati. Gdje god dođeš u prodavnicu bilo u koju državu pa šta god kupiš odmah na računu stoji koliko su oduzeli PDV. A niko te nepita koje si nacije ili vjere. Pa ja se nadam da će te razumiti, jer ćete čuti od mnogi mufesira koji kažu musliman gdje radi to nije bitno on treba porez plaćati u islamsku zajednicu to nema logike nikakve. To bi bilo svoga muslimana kazniti što je musliman, da plaća dva puta porez. Jedan put u kršćanskoj zemlji gdje radi a drugi put u islamsku vjersku zajednicu što je musliman. Sve ovo kako sam objasnio ovo se potpuno podudara sa ljudskim propisima i među narodnim zakonima. To možemo sami posvjedočiti kad smo bili očevidci u minulom ratu jugoslavenskom. Neke republike su zahtjevale od svoji građana koji su bili privremeno zaposleni po drugim državama da plaćaju 10% od mjesečne zarade u svoju matičnu državu. Ali su se odmah u sprotivile one države u kojim su ovi bili zaposleni i kazali da to nije u skladu sa međunarodnim, zakonom tako da su morali ovi odustati od 10%. To nam potvrđuje ovaj krasni Kur-anski ajet.

S.9:29. Borite se protiv onih kojima je data knjiga a koji nevjeruju ni u Allah ni u onaj svjet, ne smatraju zabranjenim ono što Allah i njegov poslanik zabranjuju i ne ispovjedaju istinsku vjeru, sve dok ne daju glavarinu poslušno i smireno, glavarina znači porez.

Ovaj ajet potvrđuje da izraelićani, kršćani i mnogobošci moraju davati zekat pa kad oni moraju davati zekat u islamsku državu dali bi bilo logično da muslimani ne plaćaju poreze u kršćansku zemlju. Ovde ne treba velika mudrost da bi ovo sagledali. To znači gdje čovjek zarađuje novac tude treba i porez plaćati (zekat). To su osnovni principi života i društvenog poredka i to je tako važno isto pravilo za Muhamedova a.s. vremena prije 1400 godina.

Hadž mnogo božićki

Je li postojala kaba(Meka) prije Ibrahima a.s.? Ima mnogo varijanti da je kaba postojala prije Ibrahima a.s. ali nema nikakvi veliki tragova ko bi je pravio pa zbog ovoga ću navesti neke detalje iz koji se može naslutiti da je kaba postojala prije Ibrahima a.s. imao je polu sestru Saru a ona mu je bila i žena. Duge godine su sproveli u braku ali nisu imali djece. Sari je bilo žao da Ibrahim a.s. ostane samohran zbog što je ona nerodkinja. Sara je imala svoju sluškinju egipćanku po imenu Agara ili Hadžera. Sara se odluči da svoju sluškinju dadne Ibrahimu a.s. za ženu. Kad je Agara rodila Ismaila. Poslije nekoliko godina Allah dž.š. se smilovao na Saru te i ona rodi sebi sina Izaka ili (Ishaka) kad je imala 90 godina a Ibrahim a.s. bijaše stotinu godina kad Ishak odraste da su ga mogli od sise odbiti Sara posta ljubomorna na svoju robinju Agar i njezinog sina Ismaila. Sad ću ovdje dodati par ajeta iz Biblije tako da bi ovo bolje odgovaralo istini.

1.Knjiga Musaova gl. 21:9-19.

I Sara vidje sina Agare egipćanke koja ga rodi Abramom.
Gdje se pod smijava.

21:10.Pa reče Abramom: otjeraj ovu robinju sa sinom
njezinim, jer sin ove robinje neće biti nasljednik s mojim
sinom s Izakom.

21:11.A to Abramom bi vrlo krivo radi sina njegova.

21:12.Ali bog reče Abramom: Nemoj da ti je krivo radi
djeteta i radi robinje tvoje, što ti je god kazala Sara
poslušaj: Jer će ti se u Izaku sjeme prozvati.

21:13.Ali će i od sina robinjina učiniti narod, jer je tvoje
sjeme.

21:14.I Abram usta u jutru rano. Uze hljeba i mješinu
vode, i dade Agari metnuvši joj na leđa, i djetetu, i otpusti
je. A ona otišavši lutaše po pustinji bersabejskoj.

21:15.A kad nesta vode u mješini, ona baci djetetu pod
jedno drvo.

21:16.Pa otiđe koliko se može strijelom dobaciti i sjede
prema njemu; jer govoriše:

Da ne gledam kako će umrijeti djetetu i sjedeći prema njemu
stade iza glasa plakati.

21:17.A Bog ču glas djeteta, i anđeo boži viknu s neba
Agari, i reče joj: Šta ti je Agaro? Ne boj se, jer bog čuje
glas djetinji odande gdje je.

21:18.Ustani digni djete i uzmiga u naručje, jer ću od njega učiniti velik narod.

21:19.I Bog joj otvori oči, te ugleda studenac: i otišavši napuni mješinu vode i napoji djete.

Iz ovog zadnjeg ajeta vidimo da je bunar habu zemze zvani studenac bio tu ali Agara ga nije vidila dok joj nije dragi Bog oči otvorio i još jedna činjenica tada je bilo mnogo naseljeni mjesta zašto Agara nije išla u naseljena mjesta znači bila je božija volja da se majka s Ismailom naseli kod njegova svetog hrama. Uz ovo sledi jedan Kur-anski ajet.

S.22:26.I kada smo kao prebilježište Ibrahimu pokazali mjesto gdje je hram. Rekli i očisti ovaj hram moj za one koji će ga obilaziti koji će tu u blizini njegovoj stanovati, i koji će molitvu obavljati.

U glavnom ima ajeta koji dokazuju da je hram već bio tu da ga je Ibrahim i Ismail a.s. samo očistili a ima ajeta koji kažu da su ga podizali Ibrahim i Ismail? Bog dragi zna naj bolje kako je bilo. Iz ovoga dosadašnjeg izlaganja jedno je sigurno da je kaba bila za Ibrahima a.s. vakta i da su je vjernici posjećali za vremena Ibrahima a.s. , kakve su obrede imali tada to mi neznamo jedino šta znamo da je veliko razdoblje od Ibrahima do Muhameda a.s. i ljudi su iz dana u dan sve više napuštali vjeru u Allaha dž.š.

A znamo da je Ibrahim a.s. imao samo jednoga ćovjeka koji mu je povjerovao. A to je bio njegov bratić Lut a.s.

Pa iz ovoga se zna da je malo vjernika hodočastilo kabu za Ibrahimova a.s vremena. kad se zna da Ibrahimov otac Azar nije povjerovao Ibrahimu a.s. a Lut a.s. samo je imao svoje dvije kćerke koje su bile vjernice a njihova mati Lutova a.s. žena je bila licemjerka i ona je skamenita u Sodomi i Gomori. Kada je božija kazna stigla taj narod Lutov samo je Lut a.s. sa njegove dvije kćeri bio pošteđen kazne Allahove.

A Bog ih je prepuštao Šejtanu te ih je on vodio njihovoj pokvarenosti. Arapi su se odali u mnogo bošstvo zato su pravili kipove pa je svako pleme imalo više bogova. Jer je bio Bog od sunca, noći, ljepote tako da je bilo u kabi preko trista bogova sve do Islama, Muhamed a.s.

Arapi su cjenili kabu kao sveto mjesto pa su oko nje tevaf činili goli sve do oprosnog Hadža, koji je predvodio božiji poslanik i nema nikakve prilike da je Muhamed a.s. ikada obavio Hadž s mnogobošcima to potvrđuje biografija božijeg poslanika. Kad on nije nikada prisustvovao bilo kakvoj zabavi, kako bi onda s golima kabu, tevaf činio, jer ovo neznabošstvo arapa to se ne može ni naslutiti. Jer je od Ibrahima a.s. do Muhameda a.s. cirka 3700 godina. A od Muhameda a.s. do sada 1430 godina. I zamislite kako smo mi napravili preokret za tako mali period. Pa će mo onda moći prepostaviti, kako je išlo od Ibrahima do Muhameda a.s.

Šta se je moglo kod arapa za taj dugi period promjenuti, ili kad znamo da su živu žensku djecu u zemlju zakopavali. Iz straha da će osiromašiti, jer se žene brzo množe i oni su misleći, da neće imati šta jesti ako bih se ih puno na množilo. I zato su usvojili zakon žensku djecu uništavati, do žena nisu ništa držali žene su bile ponižene

kao robkinje, mnogobošci su obavljali Hadž, slično Muslimanima, samo što su oni oko bejtulaha obilazili goli. Jer su smatrali, da nebi bio Hadž ispravan ako bi tevaf činili u onoj odjeći u kojoj su došli do kabe. I još su imali dva kipa na safi i mervi pa su i tu dosta vremena ostavljali. Jer su ih obožavali kao bogove. I te dvi radnje znači tevafti goli nema kipova na safi i mervi to je dvoje Muhamed a.s. zabranio. A ostalo sve je isto izuzev molitve to neznam kako su hvalili Allaha dž.š., ali i to je bilo vjerovatno na mnogobožački način.

Obrazloženje o Hadžu

Ako znamo da Muhamed a.s. nikada nije u svome životu prisustvovao, nikakvoj igranki ili bilo kakvoj zabavi. Kako bih mogli kazati da je on s mnogobošcima Hadž obavljao i gledao gol narod, kako tevafi oko bejtulaha. Bili to Allah dž.š. dozvolio svome poslaniku? Nikako! Jer bi stim bila omalovažena čast i dostojanstvo božijega poslanika Muhameda a.s.

Ako vjerujemo da Muhamed a.s. nije sunetit, to znači da Allah dž.š. nije dozvolio, da ga ljudi vide gola i da pušte njegovu mubarek krv i ako vjerujemo da Bog dragi nije dozvolio, da iko vidi sveto tijelo ili sramotna mjesta Muhameda a.s.

I još jedan dokaz. Ako vjerujemo kada je Muhamed a.s. umro i kad su došli mualimi, da kako je to uobičajeno, da operu mubarek tijelo božijeg poslanika i stali oko njega kako bi ga preobukli i gasul učinili. Dragi Allah je hotio i

oni su zaspali. A kada su se probudili Muhamed a.s. tjelo je pred njima stajalo u ćefinu opremljen za ukop.

I ovde vidimo, da dragi Allah dž.š. nije dozvolio, da vidi iko njegovo tjelo.

Oni su, kad su ovo sagledali, ukopali tjelo božijeg poslanika, tu gdje je i ležao.

Pa kad sve ovo analiziramo, kako bi mogli zamisliti, da je boži poslanik ikada zamotavao peškire oko sebe, da bi takav hodao oko bejtulaha, božije kuće. Nikada. To njemu nije dolikovalo. Mi svi znamo kakav je ihram iz dva djela. Čovjek, kad omota dva peškira oko sebe, dok je pri svjesti, on to čuva, da nepadne s njega. Ali, kad legne i zaspe, to se sve uzverne i ukažu se sramotna mjesta. To priznaju mnogi hodočasnici. A Muhamed a.s. sigurno ovo nebi sebi dozvolio. Ni kad bi spavao. Na vama je cjenjeni čitaoci, da sami ocjenite koliko je ovde realnosti, samo zamislite bili iko od vas htjeo obući ihram, pa proći čaršijom, da ga narod gleda, i ako nebi, pa kako bi onda išao pred svoga gospodara s kojim se ništa ni na zemlji, ni na nebu ne može uporediti. Iz ovoga se vidi gdje mi spuštamo uzvišenog stvoritelja. Evo i drugog primjera, ako je sve ovo bilo lijepo prije 1430 godina, pa zar se nismo ni malo modernizovali za taj dugi period. Uzmimo samo kakve su kuće bile i pravite prije 50 godina, a kakve se sada prave niko nebi ni pomislio, da bi htjeo imati onu staru kuću, prije 50 godina. Jesmo li mi u zabludi ili nismo. Na vama, je da odlučite cjenjeni čitaoci. Evo šta nam Allah dž.š. u Kur-anu poručuje.

S.7:26. O sinovi Ademovi, dali smo vam odjeću, koja će pokrivati stidna mjesta vaša. A i raskošna odjela, ali odjeća čestitosti, to je ono najbolje. To su neki Allahovi

dokazi, da bi se oni opametili.

S.7:31. O sinovi Ademovi, lijepo se obucite, kad hoćete, da molitvu obavite! I jedite i pijte, samo ne pretjerujte; on ne voli one koji pretjeruju.

Ovde uz ova oba ajeta samo malo dodati komentara. Iz 26.ajeta vidi se, da je Allah dž.š. dao odjeću svojim robovima, da pokrivaju svoja stidna mjesta. I to uvijek važi do dana sudnjega, ali sinovi Ademovi su pravili sebi odjeću od kože, to je bilo kruto i oporo. Ali nama nije rečeno, da mi moramo nositi uvijek to isto, što se je nosilo za Ademova a.s. vremena. U 31. ajetu nama se kaže, da se trebamo lijepo oblačiti, i to uvijek sa vremenom i modom i mogućnostima. I to mi premjenjujemo. Hvala Bogu dragom neće niko, da oblači čakšire, pa da hoda po gradu. Zbog čega onda ne mjanjamo modu u meki. Jeli ima negdje Kur-anski ajet, koji bi nas upućivao na ovo oblačenje. To vam tvrdim, da ne postoji niti jedan ajet iz kojega bi se moglo išta na slutiti o ovom oblačenju. Kur-an nam zabranjuje odjeću tjesnu, kratku i prozirnu. To su Allahovi dž.š. propisi, pa se ih predržavajte. Ko želi zaslužiti milost Božiju. Desete godine po hidžri (632god). Muhamed a.s. je obavio prvi i posljednji Hadž. Tada su muslimani bili u većem broju od mnogobožaca i Muhamed a.s. je izjavio, da neće niko prisustvovati Hadžu go. I od toga Hadža hodočasnici su počeli se umotavati u peškire, da bi tako obavili Hadž. I to je ostalo do danas. Je li ovaj obred Hadža mio gospodaru našem. O tome bi mnogo bilo za govoriti, jer su ljudi mnogo materijalni sredstava utrošili, pa bi samo malo

radi primjera naveo. Tu je sada toliko štošta unešeno, kad hadžije dolaze jednu polovinu hadžija. Oni navrate u Medinu, da bi ih tu malo operutali i onda kažu: ``Imamo mikat``. Početak Hadža u zu-l-huljefi mjestu u blizini Medine. Na putu za Meku. Ako bi hadžija prošao određeno mjesto gdje mu je mikat. A da ne preuzme hadžiske obaveze, dužan je zaklati kurban, ili se povratiti na mjesto mikata, ovo sve je samo guli se turčine u kratko rečeno. Oni to crpe iz koje kakvi hadisa mezhebah samo jeli paru dobit, sve valja, uglavnom naj manje se služe sa Kur-anom. A hadis ne može pobiti Kur-ana, a Kur-an može pobiti hadis. U svakom pogledu, evo par ajeta koji bi mogli potvrditi ove moje navedene primjere.

2. Knjiga Mojsijeva (Musaova) gl.20:26

26.Nemoj uz besameke ići k oltaru mome, da se ne bi otkrila golotinja tvoja kod njega.

Otkrivanje Ivanovo, gl.16:

16:15. Evo idem kao lupež; blago onome koji je budan i koji čuva haljine svoje, da gol ne hodi i da se ne vidi sramota njegova.

Sura 23

1. Ono što žele – vjernici će postići,
2. Oni koji molitvu svoju ponizno obavljaju,
3. I koji ono što ih se ne tiče izbjegavaju,
4. I koji milostinju udjeljuju,
5. I koji stidna mjesta svoja čuvaju,

6. Osim od žena svojih ili onih, koje su u posjedu njihovu, oni, doista, prijekor ne zaslužuju;

Ova tri zadnja ajeta objavljena u tri različite božije knjige i trojci boži poslanika u razdoblju od prvog do drugog ajeta je preko četiri hiljade godina. A od drugoga do trećega hiljadu i četiri stotine godina. Prvi ajet je objavljen Musau a.s. ; drugi Isau a.s. i treći ajet Muhamedu a.s.

Ovi ajeti po suštini imaju ista značenja i preporuku da se Allahovi robovi trebaju čuvati golotinje i da se stide. To je božija preporuka od kada je Adem a.s. i hazreti Hava izbaciti iz dženeta. Njima je Allah stvorio odjeću od kože i obuko ih, da ne hode goli i odma je usledila Allahova uputa koja je ljude usmjeravala u pravcu Allahove milosti. To glasi ovako.

S.20:123. Izilazite iz njega (dženeta) svi. Reče on – jedni drugima ćete neprijatelji biti! Od mene će vam upute dolaziti, i onaj ko bude slijedio uputu moju neće zalutati i neće nesrećan biti.

S.20:124. A onaj ko okrene glavu od knjige moje, taj će teškim životom živjeti i na sudnjem danu ćemo ga slijepa oživjeti.

Cjenjeni čitaoci, sve ovo što sam izlagao moj je cilj bio, da dokažem, da je Muhamed a.s. poštovo sve božije zapovjedi i da njemu nije dolikovalo, da zamota dva peškira i da ukaže desno rame i prsa gola. Ali ja prepuštam vama, da vi ovo ocjenite kao buduće hadžije, kad nigde u Kuranu nepiše, da ta roba hadžinska nesmi biti sašivena. Ako bih htjeli, da ljudi izgledaju svi isti, zar

nema u Meki dugački košulja i obući gaće ispod i opet će biti isti, da je Allah dž.š. želio da budu svi isti on bih nas na to upozurio u časnom Kur-anu. I još jedno, Bog dragi, kada je stvario ljude on je mogao stvoriti, da budu svi jednaki, ali on to nije hotio. Iz ovoga možemo zaključiti, da bogu dragom nije bitno toliko, kakav će čovjek izgledati s vanjske strane, mnogo je važnije nutarnja strana.

Poštovani čitaoci u cjelome Kur-anu trideset i jedan ajet govori o Hadžu u različitim surama, ja sam ih napisao, devet u ovoj knjigi, ali ću ih sviju napisati, da možete lakše doći do nji. Broj sa dvi tačke označava suru. Broj sa jednom tačkom označava ajet. 2: 158. 196. 198. 203. / 3: 96. 97. /22: 27. 29. / 48: 27. Ove sam spomenuo u svojoj knjigi. A sledeći u Kur-anu:

2: 125. – 130. 197. 200. /5: 95. – 97. / 8: 34. 35. /9: 3. 28. / 14: 35. 37. /22: 25. 26. 28. 36. 37.

Bacanje kamenčića na šejtena

Ovde bih opet napisao par rečenica o časnome Kur-anu, ako vi vjerujete, da je Kur-an toliko opširan, da će cjeli svijet saznati samo jednu trećinu Kur-ana do sudnjega dana. I ako vjerujete, da je Muhamed a.s. znao jednu trećinu više nego što je u Kur-anu da li bi iko od nas mogao zamisliti, da je Muhamed ikada bacaio kamenčiće na drvene stubove. Nikada božiji poslanik nebi sebi ovo dozvolio, jer ovakvi simbola nije nikada bilo na svijetu od kada su ljudi stvoreni samo malo promisliti. Treba, li postavi tri stuba od jednoga od drugoga 150 metara do

trećega, od trećega 150 metara do četvrtoga. I sada tuda letati i bacati kamenčiće na šejtana. Šejtana mi ne možemo viditi a kako bi ga onda gađali, kada ga ne vidimo a plus toga nije šejtan tako budala pa da sjedi kod stuba da ljudi “brabonjaju” kamenčiće na njega. Izvinjavam se zbog ove riječi koja mi se čini najprikladnija za ovako ponašanje. Ko god ovo prepisuje takvoj ličnosti, on je u velikoj zabludi. Ko misli, da ja ovo pogrešno razumijem, neka on kod svoje kuće udari tri stupca i neka svaki dan baca kamenčiće na njih pa ako iko dođe, i bude pitao šta ti to radiš, pa mu ti kažes, da bacaš kamenčiće na šejtana. Ako bude od hiljade jedan koji će kazati, da ti je to pametno što radiš, onda znaj, da ni ja nisam u pravu. I tako će te se uvjeriti najlakše u moju sposobnost. Zamislite koliko hodočasnika svake godine posjeća kabu. A još nigde nisi vidio takav stupac pred hadžinom kućom, pa kad to hadžija neće, da ima kod svoje kuće, i da baca kamenčiće. Kako to može činiti kod Allahova svetoga hrama (Meke). Samo bih još napomenuo koliko ljudi izgine kod ovi stubova. Malo koji Hadž, da prođe bez žrtava, ali oni o tome nemisle, koliko im je dragi Allah digao pamet zbog njihovi grijeha i nema ni jednoga hadžije, da kaže poginulo toliko ljudi kod prokletoga šejtana. Okanimo se ovoga ne djela. Nego samo čuješ bio hadžija ili hadžinica, kako kazuju sve sam lahko obavio hadžske obrede. Ali na šejtana ići, toje braćo najteže i kod njega se odma vidi, da je njemu vrednije bacanje kamenčića nego sve drugo šta je radio u Meki. I zato se to uvijek njeguju ove besposlice. Jer ovakve ceremonije prevlače mušterije, kao što je ići od safe do merve ubrzanim koracima, i tresti ramenima. Pa

samo posmotri kako ova radnja izgleda, žalosna, da se čovjek umiljava svom gospodaru na takav mizeran način. A svak zna, da u Kur-anu piše lijepo se ponašajte na molitvi. Ponizno stojte i lijepo se obucite. Samo kad bi ljudi razumili ove tri zadnje riječi, drukčije bih dragi Bog davao nafaku svojim robovima. A naročito hadžijama. Spomenuću, još neke riječi, koje se ne spominju u Kur-anu, a prisutne su kod hadžski obreda: zu-l-hulejva, muzdelifa, i minu. Ovo su dodatna mjesta, da bi bilo narodu interesantnije, posjećati ova sveta mjesta, koja su spomenuta u Kur-an. Još bih rekao, da u Kur-anu nigde nije rečeno, da čovjek može ili treba tući šejtana, štapom ili kamenjem. Bog dragi zna, kako nas je stvorio a kako je stvorio šejtana i Bog dž.š. je nama objavio, kako će mo tražiti zaštitu od šejtana. Sa euzu-bismilom! Mi se samo tako možemo boriti protiv šejtana. A svaka druga borba bi bila samo izazov šejtana na sebe. Sada, da vidimo dragi čitaoci šta nam uzvišeni gospodar poručuje u svetom pismu. Prije cirka šest hiljada godina.

Iz biblije o bacanju kamenčića na šejtana

3. Knjiga Mojsijeva gl. 26:1-12

Obricanje blagoslova i prijetnja prokletstvom

26:1. Nemojte graditi sebi idola ni likova rezanijeh, niti stubova podižite ni kamena sa slikama ne mećite u svojoj zemlji, da mu se klanjate. Jer sam ja gospodin Bog vaš.

26:2. Držite subote moje i svetinju moju poštuajte; ja sam gospodin.

26:3. Ako uživite po mojim uredbama, i zapovjesti moje uzdržite i učinite.

26:4. Daću vam dažd na vrijeme i zemlja će rađati rod svoj, i drveta će u polju rađati rod svoj.

26:5. I vršidba će vam stizati berbu vinogradsku, a berba će vinogradska stizati sijanje, i ješćete hljeb svoj do sitosti, i živjećete bez straha u zemlji svojoj.

26:6. Jer ću dati mir zemlji, te ćete spavati, a neće biti nikoga da vas plaši: učiniću, te će nestati zle zvjeri iz zemlje. I mač neće prolaziti preko vaše zemlje.

26:7. Nego će te tjerati neprijatelje svoje i padaće pred vama od mača.

26:8. Vas će petorica tjerati stotinu, a vas stotina tjera će deset tisuća i padaće neprijatelji vaši pred vama od mača.

26:9. I obratiću se k vama, i učiniću vam da rastete, i umnožiću vas i u čvrstiću zavjet svoj svama.

26:10. I ješćete žito staro. Od mnogo godina, i izasipaćete staro kad dođe novo.

26:11. I namjestiću stan svoj među vama. I duša moja neće mrziti na vas.

26:12. I hodiću među vama, i biću vam bog i vi ćete biti moj narod.

5: Knjiga Mojsijeva gl. 5:8-11

5:8. Ne gradi sebi lika rezanoga, niti kakve slike od stvari koje su gore na nebu ili koje su dolje na zemlji ili koje su u vodi ispod zemlje.

5:9. Nemoj im se klanjati niti im služiti, jer sam ja gospodin bog tvoj. Bog revnitelj, koji na sinovima pohodim bezakonja otaca njihovi do trećega i do četvrtog koljena. Onih koji mrze na me.

5:10. A činim milost na tisućima onijeh koji me ljube i čuvaju zapovjesti moje.

5:11. Ne uzimaj uzalud imena gospodina boga svojega, jer neće pred gospodinom biti prav ko uzme ime njegovo uzalud.

Iz ovi sviju citata jasno se vidi, da je dovoljno samo slijediti Allahove upute. A sve drugo će Allah dž.š. davati kako bude htjeo. Zato nije potrebno ništa uveličavati, da bi se Allahu umilili, jer se najlakše ljudi mogu preblžiti Bogu kroz ono što im je Bog naredio.

Peti islamski šart = Hadž obaviti

Cjenjeni čitaoci, ako vjerujemo da se možemo najlakše približiti gospodaru svome, kroz ona djela koja nam je dragi Allah naredio. I ako ti zakoni važe za sve, pa onda treba da važe i za peti Islamski šart. Evo šta nam Kur-an veli.

S.22:27. I oglasi ljudima hadž! Dolaziće ti pješke i na kamilama iznjurenim: Dolaziće iz mjesta daleki,

S.22:29. Zatim neka sa sebe prljavštinu uklone. Neka svoje zavjete ispune i neka oko hrama drevnog obilaze.

S.2:158. Safa i Merva su Allahova sveta mjesta. Zato onaj koji kabu hodočasti ili umru obavi ne čini nikakav prestup, ako krene oko njih. A onaj koji drage volje učini kakvo dobro djelo pa Allah je doista blagodaran i sve zna.

Iz ova tri ajeta vidimo šta trebamo da radimo. Ja ću dati malo komentara. U 27. dolaziće iz mjesta daleki: zatim neka se okupaju. I neka obilaze oko svetog hrama. Safa i Merva su sveta mjesta, zato onaj koji hodočasti kabu ili umru obavi ne čini nikakav prestup, ako krene oko nji obilaziti. Onaj koji učini dobro djelo, Bog će ga nagraditi. Allah je blagodaran i sve zna. Znači u ova tri ajeta imamo jedan farz, obilazak oko bejtulaha, i umra i jedan vadžib, obilazak od Safe do Merve, jer u ajetu stoji, ko nebi obišao Safu i Mervu ne čini nikakav prestup. A ko to ne učini nema grijeha.

S.2:196. Hadž i umru radi Allaha izvršavajte! A ako budete spriječeni, onda kurbane, koji vam se nađu pri ruci zakoljite. A glave svoje, dok kurbani ne stignu do mjesta svoga, nebrite. A onaj među vama, koji se razboli ili ga glavobolja muči, neka se postom, ili milostinjom, ili kurbanom iskupi. Kad budete slobodni, obavite umru do Hadža. I zakoljite kurbana do koga možete lako doći. A onaj koga ne nađe neka posti tri dana u danima Hadža, i sedam dana po povratku, to jest puni deset dana, to je za onoga koji nije iz Meke. I bojte se Allaha i znajte da on strogo kažnjava.

I u ovoj 2:196 ajetu imamo još jedan dodatni vadžib kurban, ili ko ne stigne naći kurbana, neka posti deset dana, tri dana u danima Hadža i sedam dana poslije Bajrama.

S.2:203. I spominjite Allaha u određenim danima. A ni onome ko požuri i ostane samo dva dana nije grijeh: A neće se ogriješiti ni onaj koji se dulje zadrži, samo ako se grijeha kloni. I bojte se Allaha i znajte, da će te svi biti

pred njim sakupljeni.

U ovom ajetu Allah dž.š. nama daje olakšicu. Ko žuri pa samo dva dana ostane, nema mu grijeha. A ni onome ko dulje ostane. Samo ako negriješi.

S.3:96. Prvi hram sagrađen za ljude jeste onaj u Meki blagoslovljen je on i putokaz svijetovima.

S.3:97. U njemu su znamenja očevidna, mjesto na kojem je stajao Ibrahim. I onaj ko uđe u nj treba da bude bezbjedan. Hodočastiti hram dužan je, Allaha radi, svaki onaj koji je u mogućnosti: A onaj koji neće da vjeruje-pa, zaista Allah nije ovisan ni okome.

Hram u Meki je prvi koji je sagrađen za ljude 97. ajet kaže da je svaki musliman koji je moćan dužan Allaha radi hodočastiti kabu.

S.2:198. Ne propisuje vam se u grijeh ako od gospodara svoga molite da vam pomogne da nešto steknete. A kad pođete sa Arefata, spominjite Allaha kod sveti mjesta: spominjite njega! Jer vam je on ukazao na pravi put. A prije toga ste bili u zabludi.

S.48:27. Allah će obistiniti san poslanika svoga da ćete sigurno u sveti hram ući bezbjedni, ako Allah bude htio neki obrijanih glava a neki podrezanih kosa bez straha. On je ono što vi niste znali znao. I zato vam je, prije toga. Nedavnu pobjedu dao.

Po mome sopstvenom mišljenu isto sledim hadžske

obrede, onako kako je to Muhamed a.s. obavljao. Hadž se stastoji iz dva farza i nekoliko vadžiba, koji nisu stroga naredba božija.

1.Farz je obilasiti oko bejtulaha (kabe).

2.Farz je 9. dan zilhidžeta boraviti na Arefatu.

Vadžibi hadža su sledeći, koji ima pet, i to su:

1.Izvršiti saj između Safe i Merve:

2.Boravak na muzdelifi?

3.Obrijati se ili podrezati kosu

4.Oprosní tevaf.

5.Kurban zaklati ili postiti tri dana u danima hadža i sedam dana poslije hadža. To je svega deset dana to važi za onoga koji nije iz Meke. S.2:196 ajet.

Kad smo kod kurbana još bi dodao da u ovim

Kur-anskim ajetima ne postoje kazne, ko nebi stigao do kurbana. Izuzev ovi deset dana posta kako sam već pisao. Pa bi izostavio kaznu ako hodočasnik nije u zu-l-hulejfi preuzeo hadžske obaveze da treba za kaznu klati kurbana itd.

U najkraće ja bi iz ostavio bacanje kamenčića na šejtane izmjeno bi odjeću za muškarce hodočasnike i nebi da tresu ramenima oko Safe i Merve. To je ružno i nebih glasno učio telbijju. Ni to ničemu neliči, nego izgubljenim ovcama.

S.7:31.O sinovi Ademovi, lijepo se obucite, kad hoćete da molitvu obavljate! I jedite i pite, samo ne pretjerujte, on nevoli one koji pretjeruju.

S.7:205. I spominji gospodara svoga ujutro i navečer u sebi. ponizno i sa strahopoštovanjem i ne podižući jako

glas. I ne budi nemaran.

Poštovani čitaoci pažljivo pročitajte ova dva zadnja Kur-anska ajeta. 31.ajet nebi dozvolio pravome vjerniku da zamotava peškire oko sebe kod ovako lijepe odjeće, kako ima lijepi dugački košulja.

A 205. ajet također nebi dozvolio pravome vjerniku da se tako glasno moli. Jer Bog dragi čuje sve, a zna i što u sebi pomislite pa ako vjerujemo u ove

Kur-anske ajete zašto da toliko dižemo glas kod telbije. Je li to po božijoj volji? Još bi spomenuo jedan hadis. Jedne prilike kad su drugovi

Muhameda a.s. počeli glasno da se mole. Alejhi selam ih je u pozorio sa rječima: ``Šta je vama ljudi, vi ne dozivate gluhoga, slijepoga i nijemo ga. Vi dozivate onoga koji sve čuje, vidi i sve zna.``

Cjenjeni čitaoci žao bi mi bilo u duši mojoj, da me ocjenite kao nevjernika, zbog ovi moji izlaganja dosadašnji. Ja vam tvrdim i sa Kur-anom dokazujem što se i vi sami može te uvjeriti. Ja nisam mjerodavan da dajem bilo kakve fetve. Moj je cilj, da prekućim ljude njihovom stvoritelju uzvišenom! Da ne uzimaju Allahovu knjigu i njezine ajete za zlo upotrebu. Kao što se ovo dešava kod naši učenjaka. Sve valja samo neka je paru dobiti. To si uradio nepravilno, kolji kurban i biće oprošteno. Imaš pare ne možeš sa zdravljom obaviti hadž, plati bedela i sve je u redu. Majka i otac umrili nisu hadž obavili samo pare daj, ima študenata u Riatu, oni će Hadž obaviti za svakoga. To ne ide tako, jer nestoji nigde u časnom Kur-anu, da može iko za drugoga obaviti Hadž. Ili ikakvu drugu radnju, koja postoji kao naredba božija

između čovjeka i Boga! Izuzev posta i to u izuzetnim slučajevima. To sam već pisao u trećem islamskom šartu.

Bedel u Hadžiluku

Dragi moji u časnome Kur-anu se ne spominje nikakav bedeluk. Ko sam ne može peti šart izvršiti, nejma mu koristi da plaća drugoga da ide na Hadž za njega. Svaka molitva koja se upućuje svevišnjem stvoritelju mora biti sa srca, iz ljubavi prema

Allahu dž.š. i Bog nagrađuje svoga roba prema toj ljubavi koju njegov rob iskaže. A kakva bi to bila ljubav i vjera da Hadžija plati, da drugi kazuje Bogu koliko onaj vjeruje u Boga, koji je samo dao pare.

To Bog dragi ne uvažava. To bi izgledalo kao kad tuženik ode advokatu da mu napravi molibu, ili žalibu, da preda sudijama. Bog je drugovačija ličnost i on ne prima advokata. Pa samo promislite logično kada se jedan čovjek zaprlja bili drugi mogao mjesto njega otići u rjeku ili na more, pa se tamo kupati i sunčati, a da ovaj koji ga je platio sjedi kod kuće i bude čist, i uživa morsku plažu. Ko zaključi da može ovo biti pa neka plaća, da drugi jedu za njega. Pa neće trebati prati svoje zube, i trošiti vrijeme i kalodont. Još bi se moglo navesti bezbroj primjera, ali ovo zna svaki koji hoće, da promisli. A pogotovu onaj koji kaže da se može bedel platiti, on sigurno zna da u Kur-anu nepostoji ni jedan ajet da se može bedel platiti. Ali je njemu lazum idara, jer i on misli kako bi za nekoga Hadž obavio. Za dobre pare.

Uvaženi mualim pojašnjava što je Hadž

Stade profesor pred kameru da pojasni vrednosti hadža. Pa iskaza nekoliko fadileta o boravku na arefatu i postu. Istoga dana kako kaza ko bude postio taj dan kada hadžije borave na arefatu za dvije godine biće mu grijesi oprošteni. Odnosno za prošlu godinu biće oprošteni, a za iduću godinu neće biti pisani. To je nagrada velika pa ko more neka deveti dan Zilhidžeta u postu sprovede. Mualim nastavlja kako je do sada išao deset puta na hadž, a misli još puta otići obaviti hadž. Pa vidite kako može i profesor besposlicu činiti kada nemisli logično. Jer on ide toliko puta na hadž, a zna da je dosta jedan put, a ja vjerujem da u njegovoj blizini ima famelija koje i za hranu oskudijevaju. Pa kada bih tu bilo i malo humanosti bilo bi sevapnije platiti vjerniku siromaku da i on obavi hadž, ako voli, nego ići jedan deset puta. A neko nemože ni jedan put. Pa ima i drugi mjesta, gdje bi mogao uložiti pare. U toj siromašnoj državi dati u gradnju puta, vodovoda, dovod struje, a da ne kažem koliko je izbjeglica u tuđoj kući živi bez krave. Pa neka profesor pogleda samo jedan put emisiju Josipa Pejakovića. Pa će se uvjeriti gdje bi bilo sevapnije dati novac. Ili neka profesor posluša dnevnik BiH, pa će se uvjeriti koliko ljudi radi a neprima platu po nekoliko mjeseci, a treba hraniti fameliju, to je žalosno, dragi moji čitaoci. Ali ćete Vi lako prepoznati, one koji vole davati pare za hadž. oti dok Vas sretnu odmah pita kako si hadžija. A nezna te nikako, pa ako ti kažeš nisam hadžija, on kaže hoćeš biti, ako bog da. I na taj način oni kušaju poslati što više

hadžija pa iz Bosne nikada nije više išlo hodočasnika nego sada, iz ove bjede. Ali je važno, nosi braći pare, a ovde kako bude! Kad bog dragi hoti svoga roba kazniti, Allah dž.š. njemu oduzme pamet, pa on sam sebe kažnjava, bože sačuvaj. Sve su ovo ukratko pojašnjenja, kako čovjek može praviti promašaje. U svome ponašanju kad odstupi od Allahovi propisa.

Zlo upotreba Kur-ana

Napisaću par ajeta koji su po mome mišljenju zloupotrebjeni. A to neće Allah dž.š. akceptirati, jer bi to bila velika potvora uzvišenom stvoritelju. Na vama je uvaženi čitaoci! da ocjenite ovo moje djelo i da date svoje mišljenje. Slijedi Kur-anski ajet koji je upućen mnogobošcima, pa su sa njima uporedili Jevreje i kršćane to bogu neće biti milo.

S.9:3. I proglasi od Allaha i njegova poslanika ljudima na dan velikog hadža: Allah i njegov poslanik ne priznaju mnogobošce. Pa ako se pokajete. To je za vas bolje: a ako se okrenete, znajte da Allahu nećete umaći! A nevjernike obraduj kaznom nesnosnom!

S.9:28. O vjernici, mnogobošci su sama pogan, i neka više ne dolaze na hadž svetom hramu poslije ovogodišnjeg hadža. A ako se bojite oskudice. Pa Allah će vas ako hoće, iz obilja svoga imućnim učiniti. Allah zaista sve zna i mudar je.

U ova obadva ajeta su spomenuti mnogobošci. A u 3. ajetu se spominju i nevjernici, ali se nigde ne spominju

Jevreji i kršćani. Pa nas ova dva ajeta jasno upućuju, da nebi trebali braniti dolazak, u meku ovima dvima vjerama. Dobro bi se trebali ovde ispitati, oko ovog djela. Ja sam već na početku knjige pisao koji su vjernici, a koji su nevjernici. Jevreji i kršćani, niti se ubrajaju u nevjernike niti u mnogobošce! Već u sljedbenike knjige kao i muslimani. Dodaću još dva Kur-anska ajeta, a ima ih svega 31 ajet koji govore o hadžu. Ali nema ni jednog da kaže za Jevreje i kršćane, da ne dolaze svetom hramu. To je čudno gdje naša ulema pronade da oni nesmiju dolaziti u Meku.

S.8:34. A zaslužuju da ih Allah kazni kad brane drugima pristup svetom hramu. A oni nisu njegovi čuvari. Čuvari njegovi treba da budu samo oni koji se Allaha boje, ali većina njih ne zna.

S.8:35. Molitva njihova pored hrama svodi se samo na zviždanje i pleskanje rukama: zato kaznu iskusite jer ne vjerujete.

Na Vama je da oštudirate ova dva zadnja ajeta na koga bi se odnosila kad brane drugima, pristup svetom hramu.

Ženidba kršćankom ili jevrejkom

S.10:60. I šta misle oni koji o Allahu iznose laži, šta će na sudnjem danu biti? Allah je doista neizmjereno dobar prema ljudima, ali većina njih ne zahvaljuje.

S.2:221. Ne ženite se mnogoboškinama dok ne postanu vjernice: uistinu je vjernica bolja od mnogoboškinje,

makar vam se i svidala. ne udavajte vjernice za mnogobošce dok ne postanu vjernici uistinu je vjernik bolji od mnogobošca makar vam se i dopadao. Oni zovu u džehenem, a Allah, podrškom svojom, nudi dženet i oprost, i objašnjava ljudima dokaze svoje da bi razmislili.

Mili čitaoci ovaj gore navedeni ajet često možete čuti da se prepričava ili ga naći u mnogim knjigama. Jer ga mnogi koriste za zloupotrebu radi svoji interesa nemisleći šta će biti sa onima koji budu lagali na Allaha dž.š. i njegovu knjigu. Jer je to negiranje dva imanska šarta, bože sačuvaj. Ako im dragi bog ne oprostí šta će biti s njima. A to šta oni rade nema nikakve koristi nego samo posticanje na nacionalnu mržnju, koju Allah sigurno nevoli. Oni ovaj ajet koji se odnosi na mnogobošce i mnogoboškinje podmeću pod Jevreje i Kršćane, da bi što veću mržnju izazvali. Je li Allahu mило da se njegovi robovi krve na njegovoj zemlji? Ima li igde otac ili vladar da voli da se njegova djeca odnosno narod svađaju ili voli da žívu u miru. Nije li bolje da svi ljudi žívu u miru i božijem zadovoljstvu. A sada slijedi drugi Kur-anski ajet iz sure Al-maida, kojega nikada od svoga imama nisi čuo, a nisi ga ni u bilo kakvoj knjigi pročitao izuzev ovoj mojoj. Jer ja želim da prekažem Allahovu volju i njegovu knjigu u onoj istini koliko mi dragi bog omogući. Pa i Vas svíju molim da se posvetíte čítanju i izučavanju Allahovi propisa. Tj. kur-anu i bibliji, to su Allahove knjige kojima laž nije prisutna.

S.5:5. Od sada vam se dozvoljavaju sva lijepa jela: i dozvoljavaju vam se jela onih kojima je data knjiga, i

vaša jela su njima dozvoljena; i čestite vjernice su vam dozvoljene, i čestite kćeri onih kojima je data knjiga prije vas, kada im vjenčane darove njihove date s namjerom da se njima oženite, a ne da s njima blud činite i da ih za prilježnice uzimate. A onaj ko otpadne od prave vjere uzalud će mu biti djela njegova i on će, na onom svijetu nastradati.

Ovaj ajet nam dozvoljava da se ženimo pošteno sa jevrejkama i kršćankama i nema ni jednoga ajeta koji bi nam zabranjivao ovu ženidbu niti postoji ajet koji kaže da treba ako si oženio drugu vjeru da bi je trebao prevesti na islam kao što to neki tvrde. Ako ona sama poželi da primi islam to je dozvoljeno ali u vjeri nema prisile. Tako nam Kur-an veli. Muahmed a.s. je bio oženit sa jevrejkom i kršćankom ali nema nikakvi tragova da su one primile islam. Jedino postoji hadis da je Muhamed rekao, ako oženiš jevrejku ili kršćanku da je trebaš čekati pred sinagogom dok ona molitvu obavi. Iz ovoga se isto vidi da nije zabranjeno uzeti drugu vjeru. Jer su najčvršći suneti oni koje je Muhamed a.s. radio ili preporučio da treba raditi. Ima neki djela šta je Muhamed a.s. radio a nama to nije dozvoljeno ali to je odmah u Kur-anu zapisano, ali kod ženidbe sa drugom vjerom nije takav slučaj. Ovo je slobodan izbor kad je ženidba u pitanju, jer Allah dž.š. sparuje kako on hoće, njemu slava.

EZAN

Poziv za svaki namaz jeste ezan, koji se oglašava kad namaz počinje ili kratko pred početak molitve. Ezan može učiti obična osoba sa lijepim glasom, dabi prevukla što više vjernika u džemat. Sada se ezan uči sa munare, da se što dalje čuje. Za Muhamedova a.s. vremena ezan se nije čuo daleko, jer tada nije bilo munare. Muhamed a.s. je pravio džamije bez munara to je bilo kao današnji mesdžid. Munare su počete praviti od prilike 300 godina poslije pejgamberove smrti. Ali se je za Muhameda a.s. učio ezan i njegov poznati mujezin bio je to hazreti Bilal. Naj poznatiji jer je imao lijep glas. Ezan je suneti-mukede (pritvrđeni sunet) sunet koji ne treba nikad izostaviti. Ezan nije preporučen ženskim osobama. Ženske ne trebaju ezaniti niti kametlejšeti. Za Muhamedova a.s. vremena ovo je bilo sve skromno, ezan se je čuo toliko daleko koliko je mogao čovjek sa prirodnim glasom dozvati. Nisu se koristila pojačala kao što je to današnji slučaj niti je bilo minareta gdje bi se ljudi izvišivali prilikom učenja ezana da bi se što dalje čuo ezan. Munare nisu farz niti vadžib a ni sunet. Pa sada pogledajte koliko se ulaže sredstava u munare. Kada se ljudi otkuče od Allahovi propisa kako im dragi bog oduzme pamet pa oni se sami kažnjavaju, ali kud je sve oni sada prave pojačala, zvučnike pa se ezan čuje 10 km od džamije. A ko je udaljen jedan kilometar od džamije kad čuje ezan ne može stići na molitvu. Znači ako ne stigne džamiji prije nego čudne ezan neće obaviti namaz, pa ako znamo da je ovo tačno što se mora ezan tako

daleko čuti pa ako vjerujemo da će ezan probuditi toliko muslimana. Koji rade u smenama ili koji ne klanjaju i toliko djece muslimanske malodobne koji ne klanjaju i još ako ima drugi vjera i nji budi ezan. Ako je ovo sve istina kako će odgovoriti bogu dragom onaj koje odgovoran za ova djela. Znam da će neki reći i Muhamed a.s. je ezanio, to je tačno ali tada nije se koristilo nikakvo pojačanje i danas kad nebi bilo pojačanja nebi se niko protivio. Pitaj mo se jeli ovo u skladu sa božijim propisima sigurno da nije. Evo šta nam Allah dž.š. poručuje u časnom Kur-anu.

S.7:55. Molite se ponizno i u sebi gospodaru svome, nevoli on one koji se previše glasno mole.

S.20:7. Ako se ti glasno moliš – pa, on zna i što drugom tajno rekneš i što samo pomisliš!

Ako vjerujemo u Allahove riječi treba li se glasno moliti da drugi čuju ili mislite da će molitva biti uvaženija što se glasnije čuje. To neće sigurno jer kod boga nema šale još jedan primjer ima li i jedan otac koji bi htio kada djeca spavaju u jacijsko ili sabahsko vreme ezanti, pa probuditi djecu da plaču i da ih majka tješi. Ja mislim da takvi otaca nema a to ni bog dragi ne zahtjeva da bi takav škandal ljudi radili. Ako ne bi budio svoju vlastitu djecu, kako bi imao smjelost tuđu buditi.

Prvi dio o arapskim imenima

Imena nema muslimanski jer nije Kur-anom određeno kakva će ljudi imena nositi. Za oto nije važno ime jednoga čovjeka. Jer ne znači ništa ako je jednome čovjeku ime Rašid da on ne može biti lopov ili dobar. Ništa ime ne smeta niti utječe šta na sudbinu božiju. To svi vidimo da dragi Allah dž.š. daje nafaku svakome bez razlike kakvo on ime nosi. Ako mislite da su arapska imena muslimanska, nisu, jer sam već kazao da nema imena nikakvi koja Kur-an propisuje ili biblija. Imena su zasnovana većinom na nacionalnoj osnovi. Evo nekoliko primjera: Muhamed a.s., Ebu-Bekir, Osman, Omer, Alija, oni su svi imali ista imena prije nego što su Islam primili. Muhamed a.s. je od rođenja uvijek imao isto ime. kada je poslije 40. godina počeo primati božiju objavu kako je izmjenio imena božiji poslanika koji su bili prije njega par hiljada godina. To ni danas nije uobičajeno ime mjenjati. Jer je to vlastita imenica i vidimo kako to izgleda Mojsije = Musa, Izaja = Zekerija, Ivan = Jahja, Noja = Nuh, Isus = Isa itd.

Mi ne možemo znati je li Muhamed zahtijevao ove izmjene, ako nije Muhamed a.s. od Boga tražio izmjene imena prijašnji poslanika. Pa onda nam dragi bog daje do znanja da treba svaki narod da ima svoja imena prema svome jeziku koji oni govore. A to kod nas nije u običajeno. Mi imamo svoj jezik ali imena tuđa. Je li Vi mislite da je Muhamed a.s. bio bošnjak dabi on nadivao arapska imena? Nema prilike za to nikakve! Jer je i on sam kazivao kako treba rodnu grudu voliti i težiti za

svojim rodnim krajem, to su neke činjenice o kojima se može mnogo pričati, kada bi ime činilo od lopova pravoga čovjeka pa svi bi mi onda bili Muhamedi. Ili kada bi odijelo činilo čovjeka sa pravim čovjekom pa mi bi svi obukli đubeta i stavili ahmedije i postali hodže, ali ni to ne ide. Jer treba sabrati znanje u glavu, znači nekoristi obuču se kao advokat a ljudi te pitaju o pravu a ti nemaš pojma ni o čemu. O ovome bi se mogla velika knjiga napisati. Ali sada jedan drugi primjer: Ko misli da će nas povezati ili zbližiti sa muslimanima arapska imena neće ni oto. Samo ću navesti male dokaze: Muhamedovi a.s. unuci Hasan i Husein, zet Alija poginuli su u atentatu od muslimana, pa svaki dan u iraku i svake godine kod hazreti Alijine džamije toliko muslimana gine od svoji arapski imena. Onda u Pakistanu svaki dan pa čak i u džamijama ubijaju jedni druge muslimane, a svi nose arapska imena. Vidite da ništa ne koristi povezivanje sa ljudima ako se ne povežemo sa uzvišenim gospodarom svjetova. On je utočište svakom.

Drugi dio o arapskim imenima

Nekoliko imena ćemo uporediti da vidite razliku između arapski i naši riječi. Kebira = velika, Lejla = noć, Medina = pohvalna, Medžida = slavna, Nahla = pčela, Rebia = proljeće, Saiba = prava.

Koliko sam ovde napisao imena na arapskom i kada bi sva arapska imena napisao nema ni jednog imena arapskog da se ne može prevesti na bosanski i kada je to

moguće zbog čega da nosimo arapska imena. To je znak naše ne sposobnosti i izaostalosti. Ili mislimo kakosu to lijepa imena, ili mislimo kako su arapi popularni pa hoćemo zato da se poznamo svugde to je znak i dokaz naše ne moći. Jer nećeš čuti ni u arabiji da kažu eno ga arap je baš je kulturan. Pa i svi hodže iz bosne za vreme rata su bježali u zapadne države, a niko nije volio ići na istok. Pa meni jedan efendija u ratu kaže: „da mi se je izvući iz bosne“, ja ga upita „kuda efendija bili išao u arapske države“, efendija odgovara „nebi, da je meni na zapad da okušam dženeta ovega svijeta“. Kraj citata.

Još jedan primjer: Turska se nalazi skoro sva na azijskom kontinentu i graniči s arabijom, pa je Kemal Paša 1924 godine potpuno se odvojio od arapa, zabranio arapska ibrezimena, pismo i pokrivenim ženama ulazak u državne ustanove. Na vama je poštovani čitaoci da odlučite bili bošnjaci mogli bez arapski imena?

Još jedan primjer u vezi arapski imena, dragi moji, možda neki ne znate, da svi kršćani koji žive u arapskim državama, nose arapska imena. Pa zar ovo nije za muslimane pravi dokaz koji i malo hoće da razmisle i koji imaju imalo ponosa prema sebi.

Takmičenje učača Kur-ana

Često sam prisustvovao takmičenju učača Kur-an u zagrebačkoj džamiji za vreme komunističke vladavine. Tako me je to učenje oduševljavalo kada su učači jedan za drugim nastupali tako su imali divne glasove sve ljepši od ljepšega. Za to vrijeme kada su oni učili. Ja sam cijelo vreme u plaču provodio od radosti. Pa se je moglo čuti i

u seoskim džamijama ovi prelijepi glasova za vreme Ramazana. Ja sam mislio kad bosna bude imala svoju vladu da će ovi takmičenja biti po svima džamijama, ali na žalost toga je nestalo u svijetu, pa i u bosni. Pitao sam mnoge ljude šta je to sada poslije rata zavladao kakva je to demokratija zatim sam namjestio satelitsku antenu da mogu gledati sve arapske države i Tursku. Na Turskom satelitu ima program non stop uči Kur-an. I to samo jedan muškarac, a tako na arapskim programima. Ali se mjenja više muškaraca. Ženskoga glasa nema čuti što me je mnogo ožalostilo. Te sam nabavio internet da bi pokušao da ublažim svoju tugu ali ni ovo ne pođe za rukom. Jer u internetu svega i svašta ima ali punodobno žensko nema da uči Kur-an. Pa mi ovo dade jade još veće. Kada sam uspostavio kontakt preko interneta sa njemačkim islamskim teologom, pitao sam ga: „Zašto nema preko interneta punodobne ženskaći da uče Kur-an?“ Teolog: „to je njima bog zabranio“, moje drugo pitanje: „jesi li ti to čuo od drugoga ili si negdje pročitao ili vadiš iz svoje glave?“ Teolog se počeo služiti časnim Kur-anom, te i ja sazna da teolog ništa ne misli sa svojom glavom. Nego se prepustio profesoru arapu da ga on uči šta sve piše u Kur-anu. I to mene jadnika ponuka da i ja kažem šta moju dušu tišti. Teolog kaza da ženski glas nadražuje muskarce za to im nije dozvoljeno učiti Kur-an na javnim mjestima. Ova izreka nemože se potvrditi ni sa hadisom niti Kur-anom, niti kakvom logikom jer u Kur-anu stoji svaki je odgovoran za ono šta on sa sobom radi i svak treba svoju želju obuzdavati. I Allah je hotio da su žene tako mile ljudima. Da ima čovjek gdje grešiti, ako ne bude mogao svoje prohtjeve savlađivati. Kad bi bilo da

žena mora čuvati svoj glas i ljepotu da muškarci ne greše, to bi bila ne pravda za žene, a bog dragi ne želi da vam oteža nego da olakša. Evo šta nam Allah dž.š. poručuje u Kur-anu.

S.24:30. Reci vjernicima neka obore poglede svoje i neka vode brigu o stidnim mjestima svojim: To im je bolje jer Allah uistinu zna ono što oni rade.

Kur-an – Žene i Učenje

Ovaj 30. ajet iz 24. sure kaže da i muškarci trebaju o sebi brinuti i čuvati svoja stidna mjesta, a ne samo žene, kako to oni tomače. Opet se teolog počeo služiti sa Kur-anom i to sa onima ajetima koji se odnose na Muhamedove a.s. žene. Pa ću pokušati da dokažem istinu i da ugušim laž sa Allahovim riječima Kur-ana.

S.24:23. Oni koji objede čestite bezazlene vjernice. Neka budu prokleti i na ovom i na onom svijetu: Nji čeka patnja nesnosna.

S.24:24. Na dan kada protiv nji budu svjedočili jezici njihovi i ruke njihove, i noge njihove za ono što su radili.

Ova obadva ajeta ukazuju šta će biti sa onima koji potvore žene vjernice. Nji čeka na sudnjeme danu patnja nesnosna. Sada pažljivo čitajte sledeće Kur-anske ajete, pa ćete ustanoviti kome se oni objavljuju i na koga se odnose.

S.33:28. O vjerovjesniče, reci ženama svojim: ako žele, život na ovom svijetu i njegov sjaj, onda se odlučite, daću vam pristojnu otpremu i lijepo ću vas otpustiti.

S. 33:29. A ako želite Allaha, i poslanika njegova, i onaj svijet, pa Allah je doista onima među vama koje čine dobra djela pripremio nagradu veliku.

S.33:30. O žene vjerovjesnikove, ako bi koja od vas očiti grijeh učinila kazna bi joj udvostručena bila, a to je Allahu lako.

S.33:31. A onoj koja se bude Allahu i poslaniku njegovu pokoravala i dobra djela činila daćemo nagradu dvostruku i pripremićemo joj opskrbu plemenitu.

S.33:32. O žene vjerovjesnikove, vi niste kao druge žene! Ako se Allaha bojite, na sebe pažnju govorom ne skrećite pa da u napast dođe onaj čije je srce bolesno, i ne usiljeno govorite!

S.33:33. U kućama svojim boravite i ljepotu svoju, kao u davno pogansko doba, nepokazujte, i molitvu obavljajte i zekat dajite i Allaha i poslanika njegova slušajte! Allah želi da vas, o porodicu poslanikova grijehe odstrani i da vas potpuno očisti.

S.33:34. I pamтите Allahove ajete i mudrost, koja se kazuje u domovima vašim: Allah je uistinu dobar i sve zna.

Poštovani čitaoci ovi zadnji sedam Kur-anski ajeta što sam napisao jedan iza drugoga oni su ovako poredani u 33. Suri. I ovaj svaki ajet potpuno jasno govori o Muhamedovim a.s. ženama, to je lako ocijeniti kada se ne spominje niko drugi osim Muhameda i njegovi žena. Pažljivo pročitajte 32. i 33. ajet koje njemački teolog pod

bacuje svima ženama. Ali ne samo on nego i svi drugi grijешnici koji su se okomili protiv svoji majki, sestara, kćerki i žena, jer oni to uče tamo gdje žena nesmije izaći ni u komšinsku kuću bez pratioca i gdje živi oko milion kršćana, pa ni oni se nesme živi pokazati. Jer nemaju ni osnovnu slobodu. Ako u Kur-anu stoji da treba svačije pravo poštovati i da ne treba niko da bude oštećen zbog njegove boje, nacije i vjere. Ove principe poštuju sve civilizovane države. Pa nije čudno što oni ovakve ajete jasne uzimaju za zloupotrebu. Oni to sve čine iz ne znanja. Jer su oni tako učili i nisu smili ništa da progovore sa svojim profesorom o njekoј logiki. I kada nauči tako pogrešno on misli da je to ispravno kad on drugo ne zna. A čovjek najlakše brani ono što najbolje zna.

Sada žena i učenje Kur-ana zašto bi to trebalo biti ženi zabranjeno kad žena ima ljepši glas od muškarca. To bi značilo da Allah diskriminira ženu. Dao joj je lijep glas a sada ako ona to ispolji slijedi kazna, to bog dragi ne čini tako, jer Allah ne želi da vam oteža nego da olakša pa da vidimo šta nam dragi Allah poručuje u bibliji.

Dozvoljeno po svetim knjigama ženi što i čovjeku

Prva knjiga Mojsijeva: gl.1

1:26. Potom reče bog: da načinimo čovjeka po svoјemu obličju; kao što smo mi, koji će biti gospodar od riba morski i od ptica nebeski i od stoke i od cijele zemlje i od svijе životinja što se miču po zemlji.

1:27. I stvori bog čovjeka po obličju svojemu, po obličju božjemu stvori ga: muško i žensko stvori ih.

1:28. I blagoslovi ih bog i reče im bog: rađajte se i množite se, i napunite zemlju, i vladajte njom, i budite gospodari od riba morski i od ptica nebeski i od svega zvjerinja što se miče po zemlji.

Prva knjiga Mojsijeva gl. 3:20-23

3:20. I Adam nadjede ženi svojoj ime Eva: zato što je ona mati svima živima.

3:21. i načini gospodin bog Ademu i ženi njegovoj haljine od kože, i obuče ih u nji.

3:22. I reče gospodin bog: eto, čovjek posta kao jedan od nas znajući što je dobro, što je zlo: ali sada da ne pruži ruke svoje i uzbere i s drveta od života, i okusi, te do vijeka živi.

3:23. I gospodin bog istjera ga iz vrta edenskoga da radi zemlju, od koje bi uzet.

Šta možemo zaključiti iz ovi divni bibliški ajeta. Bog stvori čovjeka po obličju svome, kao što smo mi. To jeste da čovjek posjeduje neke Allahove vrline: ljepotu, pamet, glas, ljubav itd. Mi ne možemo dragoga boga viditi ali ga vidimo kroz njegova sva djela koja je on stvorio. Pa i njegove glasove čujemo kroz njegova stvorenja, kao što su učaći Kur-ana i pjevači čije je to djelo, ko daje takvu nadarenost osim divnog stvoritelja Allaha dž.š.! Sve što bog stvori na zemlji u moru sve dade čovjeku na raspolaganje pa i zemlju. Čovjek upravlja sa svačim i sve živo ga se boji to je božje djelo. Stvori bog muško i žensko i blagoslovi ih i reče im množite se i napunite zemlju i vladajte njome. Nije li ovo neizmjerena dobrota

gospodara našega, iz ovi ajeta se vidi da je žensko skoro izjednačeno s čovjekom. Sada cjenjeni čitaoci vi odlučite kakvi su to vjernici koji mogu braniti ženama da Kur-an uče na javnim mjestima. Koliko bi više bilo ljudi i cura na ovim skupovima, gdje bih se takmičili svi skupa, u učenju Kur-ana. Jasno da bih se nekome navrćale loše misli ali neka gleda da ih otkloni. Mi stanemo na namaz pa nam se navrće dosta onoga što nebih trebalo. Ako je bog nadario roba svoga sa nekom prirodnom osobinom on je dužan da to koristi u dobre svrhe, ako on to nebi koristio to bi bilo kao kada bi čovjek kupio odjelo i stavio u orman i kad odjelo istruhne onda ga baci. Za badava tako je isto sa osobom koja je lijepa i sa lijepim glasom. Neka znaju i ne strahuju islamski ulemari. Jer oni izgleda da neznaju da Allah dž.š. kažnjava i nagrađuje svoje robove prema njihovoj srčanoj namjeri. A ko može znati kada ona pjevačica pođe na binu pjevati, pa toliko publike pleska rukama i njozi se dive. Samo bog zna koliko ona u duši svojoj ispoljava zadovoljstvo svome stvoritelju.

A ona koja sjedi u četiri zida ona se nema čemu radovati. Ali ako je to njezina volja, blago njoj. A ako joj neko uskraćuje njezinu slobodnu volju teško njemu. Njegova duša neće dženeta viditi, bog zna najbolje. Svak je dužan da koristi svoje tehničke mogućnosti koje mu je dragi Allah dž.š. dao. Samo jedan primjer ima li igde majstor bilo kakav pa da pravi bilo kakve proizvode i da ih krije od svakoga. Kad znamo da svaki šnaider ili obučar odmah svoje proizvode meće na izlog da bi ih svakome pokazao. Pa ako vi znate kakvoga proizvođača da svoje stvari napravljene taji da ih drugi nevide. Onda možemo

lako zaključiti bili bog dragi htjeo stvarati svoje robove pa ih tako čuvati da ih drugi nevide. Pa to nebi imalo nikakvoga smisla. I bog dragi tako ne čini, on hoće da pokaže svoju moć kroz svoja djela. Pa nisu li to Allahova djela ljepota čovječija pa i nadarenost sa lijepim glasom. Na to nas posjeća bibliški citat: Stvori ću čovjeka po obličju svome ili Kur-anski ajet kad bog reče Iblisu: Zašto se ne pokloni onome koga sam sobom stvorio? Ovo će nam potvrditi sledeći Kur-anski ajet.

S.7:32. Reci: ko je zabranio Allahove ukrase, koje je on za robove svoje stvorio, i ukusna jela? Reci: ona su za vjernike na ovom svjetu, na onom svjetu su samo za nji. Eto, tako mi podrobno izlažemo ljudima koji znaju. Eto to su Allahovi ukrasi s kojima on odlikuje svoje robove kako on hoće pa neka ih niko ne uskraćuje ženama a ni ljudima. Niko neće pred Allahom polagati račun za drugoga.

Islamsko odijevanje žene

Oblačenje žene po islamskim propisima. Često se o ovoj temi govori u džamijama, pišu se razne brošure. Pa je to čudno kako žene smiju ići iz kuće. Oni to toliko uveličavaju kao da žene nisu najljepša Allahova stvorenja. I to samo jedan ajet u cjelome Kur-anu govori o odjeći žena.

S.33:59. O vjerovjesniče, reci ženama svojim, i kćerama svojim i ženama vjernika neka spuste haljine svoje niza se. Tako će se najlakše prepoznati pa neće napustovane

biti. A Allah prašta i samilostan je.

Poštovane sestre ja bi svakoj do koje stigne ovaj ajet preporučio da ga na pamet nauči kad je ovako kratak i što je samo jedan. Iz prve rečenice ovog ajeta vidimo da se spominju Muhamedove žene, kćeri i žene vjernika. Neka spuste haljine svoje niza se tako će se najlakše prepoznati pa neće napustovane biti. Prije islama u arabiji su žene bile jako ponižene silovane, maltretirane na sve moguće načine. U to vreme mnogobošci su žensku djecu živu u zemlju zakopavali. Vjerovatno ko je imao više ženske djece. Pa je to Kur-an zabranio i za to je islam tako brzo uzeo zamah. Jer su mnoge majke plakale i govorile eto da je islam došao prije godinu dana bila bi sada moja kćerkica u životu. Pa su za to mnogi primili islam i srcem i dušom kako se je islam širio tako su se i društveni zakoni mjenjali. Pa su se trebale muslimanke razlikovati od nevjerkinja tako da ih nevjernici nebi napustovali. Jer će doći u sukob sa muslimanima zbog žene. A danas nije više taj slučaj da se mora žena bojati ako nije zamotana. više je upadna žena ako se zamota. Ali današnji zakon štiti svačije pravo i zadnja rečenica jeste: (Allah prašta i samilostan je) a nema nikakve prijetnje ili kazne pa po mojoj ocjeni ovo nije strogi farz. Jer kod strogi Allahovi obaveza odmah se spominje kazna. Allah dž.š. diže ženu u Kur-anu na više stepene nego je u bibliji žena. Žena je po Kur-anu samo jedan stepen niža od čovjeka i to od muža svoga i to se odmah navodi zbog čega je muž za jedan stepen stariji. Za to što on troši svoju imovinu na ženu. Jer tada nije bilo industrije da bi žene radile i zarađivale svoju obskrbu. A danas žena radi kao i muž pa

se i ta pravila mjenjaju ako obadvoje rade u industriji pa treba da i kod kuće djele posao podjednako i da se dogovaraju. Ja isto tvrdim 100% sve što čovjek čini da bi se umilio svome gospodaru on će za to biti nagrađen. Pa i onažena koja se zavije radi Allaha blago njozi, a teško onoj koja se zavije radi nacionalizma. Jer bog ne voli one koji kavgu podstiču.

Prvi džamijski otvor

Kratak komentar o vazovima naši imama sa otvora džamija. Prvi otvor tu je bilo najmanje 15 imama koji su bili prisutni ovom zboru. A koliko ih je održalo govor nisam pazio. Jer nisam mislio pisati ovu knjigu. Kasnije sam došao na ovu ideju, poslije obavljanja razgovora sa pojedinim imamima (vođama) došao sam do zaključka da sa njima nema razgovora ni kada se radi o namazkome vremenu. Ako neko od džematlija kaže efendija vreme je učiti podne efendija: vreme je kada ja rečem! Ako rečem u jedan sat klanjaćemo u jedan, a podne bude u 12 sati. Pa sve je tako što bi god ti efendiju upitao. On je narogušit toliko mu se čini da je odskočio od svojih džematlija. A sada sa džamijskoga otvora imami dolaze na binu jedan iza drugog i svaki ima isti početak kao da je to nekim pravilom utemeljeno. Ali bome izgleda da jest. Kad stane pred mikrofon prouči euzu bismillu zatim hvala Allahu gospodaru svjetova. Zatim dolazi neka je salavat na Allahova poslanika Muhameda a.s. njegove ashabe i sve one koji slijede njegovu uputu. Sada vidite poštovani čitaoci koliko je ovde više utrošeno slova kod

Muhameda a.s. nego kod Allaha dž.š. a drugi poslanika nikada ni ne spominju. Tu naša ulema pravi razliku među božijim poslanicima. Što Allah dž.š. ne voli. Jeli toliko teško kazati „neka je salavat na sve božije poslanike“. Pa ako će imenovati Muhameda a.s. posebno možda nebi bilo grijeha, ali je sigurno bogu milije da se ne čini nikakva iznimka to nam uzvišeni gospodar poručuje u časnome Kur-anu u suri An-Nisa.

S.4:150 Oni koji u Allaha i u poslanike njegove ne vjeruju i žele da između Allaha i poslanika njegovi u vjerovanju naprave razliku, i govore: u neke vjerujemo a u neke ne vjerujemo i žele da između toga nekakav stav zauzmu –

4:151. oni su zbilja pravi nevjernici: a mi smo nevjernicima pripremili sramnu patnju.

Iz ova dva ajeta jasno se vidi šta čeka one koji prave razliku među božijim poslanicima. A na vama je cjenjeni čitaoci dali naši imami prave razliku kada jednoga spominju a druge poslanike zanemaruju. I kada mu kažeš efendija šta bi smetalo spomenuti ostale poslanike? On reče: „Muhamed je pečat svima poslanicima i njega je dovoljno spomenuti.“ Kur-an ne propisuje nikakve pečate to nam potvrđuje 150. ajet. A sada pred mikrofonom kako koji efendija dolazi u svom govoru ili nahuškava narod na borbu ili podkopava pod druge narode. Pa ću citirati najuvaženijega efendiju od kojega sam ja očekivao da će nešto kazati sa čim bi ostale imame zastidio. Ali ne bih tako, započe uvaženi imam:“ kako je bošnjak otišao u englesku da boksuje sa englezom kada

su izašli u ring englez poskakuje i boksa, a bošnjak mlati rukom i viče naletičeš ti meni. Pa kada mu englez naleti on ga zviznu u čelo i englez leži a sudija broji. Bošnjak: broj ti koliko hoćeš ja sam šaronju udario u vršaju nije se nikada digao. Efendija: a ovaj oblak što se je nadnio nad ameriku on će se opet spustiti. Mi ne žurimo, mi polako a sigurno.”

Pa se je iz svakoga imamskog govora samo ovako nešto čulo. A jučer ih je amerika spasila od srbske kame, pa imali iko ne zahvalniji od nas muslimana. Onoga ko mu valja on tako nagrađuje nije li to znak nezahvalnosti. Pa da su se srbi obradovali teroru 2001 u New Yorku to bi bilo do neklen opravdano. Ma da nije amerika ni nji bez opravdana razloga bombadirala. Ali je čudno za bošnjake šta oni imaju protiv amerike. Pa ili oni neznaju ili oni vole podržavati teror da stim budu u centru pažnje. Teško nama svima sa ovakvim imamima, jer oni nemogu pretpostaviti kakav je život u terorističkoj državi. Kud god ti ode član porodice nisi siguran da će doći živ ili osakaćen.

Drugi džamijski otvor

Govor najjuvaženijeg imama sa ovoga otvora džamije gdje ga sluša više hiljada ljudi. Stade imam pred mikrofona te počeo kao i svi ostali imami: zahvali se gospodarstvu svijeta za tim počeo donositi salavate na Muhameda a.s. i njegovu porodicu teško se ustavi. A drugi božiji poslanika niti jednoga da spomene. Pa sa ovim govorom imam sam sebe okarakterisa kao

nevjernika po Kur-anskim propisima. Jer tamo piše koji prave razliku između božiji poslanika. vidi u suri 4:150 ajet i 4:151. Oni su zbilja pravi nevjernici: a mi smo nevjernicima pripremili sramnu patnju.

Imam:“Poštovana braćo i sestre evropa nam je donijela dobro a donijela nam je i slabo. Ali što nam je donijela slabo to ćemo odbaciti, a što nam je donijela dobro to ćemo prihvatiti. Donijela nam je dobro da se smide vjera ispovjedati i klanjati svugde. A slabo nam je donijela drogu.”

Poštovani čitaoci na vama je da odlučite nije li ovaj govor podsticaj na mržnju prema drugima narodima. Kada imam kaže da je evropa donijela drogu u bosnu. Znade li imam i jednu evropsku državu u kojoj je dozvoljeno trošiti ili proizvoditi drogu? To sigurno ne zna jer takve države nema u evropi. Nije li to podvaljivanje i mržnja prema drugima vjerama i nacijama. To imam dobro zna kakvi su zakoni za šverc sa drogom u cjelom svjetu. Ali neznaju mnogi koji ga slušaju i odmah psuju majku evropi. Jer imam na taj način ugoni reakciju u svoje slušaoce, a to je samo produbljivanje mržnje među narodima. I ne vodi miru ni saradnji. Ne znali imam da je u afganistanu dozvoljeno proizvoditi i trošiti drogu, i sam afganistan proizvede droge 50%, a cijeli svijet 50%. Ako imam sve ovo zna i namjerno širi ovakvu propagandu onda njegova duša neće dženeta vidati.

Drugi imam iz susjedne države dolazi pred mikrofoni, učini hvalu Allahu dž.š. i Muhamedu a.s. isto kao i

njegov prethodnik i nastavi savjet slušaocima. Baci pogled po publici i ugleda svoji zemljaka, zatim podviknu:”eno ih, kako ne smetaju granice kada je vjera u pitanju i nastavi tako i treba. Gdje god je napadnut jedan musliman svi su napadnuti, tako je rekao Muhamed a.s. u hadisu.”izvuče se imam a ja bi takvim imamima poručio ako su ovo pročitali u hadisu kao što imam reče, hadis ne može pobiti Kur-an a Kur-an može pobiti hadis. Allah dž.š. nam poručuje u časnome Kur-anu sura An-Nisa.

S.4:59. O vjernici, pokoravajte se Allahu i pokoravajte se poslaniku i predstavnicima vašim. A ako se u nečemu ne slažete, obratite se Allahu i poslaniku, ako vjerujete u Allaha i u onaj svijet. To vam je bolje i posljedice su ljepše.

Pa samo malo komentara uz ovaj krasni ajet. pokoravajte se predstavnicima svojim. Znači vladarima države to jeste svaki narodi i pojedinac treba da ostvaruje svoja prava u okvirima i granicama svoje države a nikako izlaziti van svoje države. Jer bih to bilo praviti kavgu a bog dragi ne voli kavgadžije. Ovaj današnji primjer je dovoljan za sve. Vidimo na istoku kako muslimani toliko godina se grupišu pa ništa ne ostvaruju nego iz dana u dan samo ubijaju jedni druge. I za to je uvijek neko drugi kriv, to je taj izlazak iz svoji granica i ne poštivanje svoji vladara. A drugi primjer na zapadu u engleskoj već dugo godina vlada pobuna između katolika i protestanata ali oni ne idu nikud van svoji granica. I to stoji uvijek u engleskoj i irskoj. U mnogo država ima katolika a tako protestanata pa kako bi izgledalo kada bi u austriji rekao

katolik oni tamo tuku moje katolike sada ću i ja ubiti protestanta komšiju, ili obratno. To bi onda buknulo po austriji, švicarskoj, italiji, njemačkoj i svim zapadnim državama. To su dovoljne slike za svakoga razumna čovjeka. Pa hoćemo li se ikada opametiti, da ne dajemo tako loš primjer svijetu.

Sa dženaze

Idem rijetko po dženazama pa ću i odavde navesti neke primjere. Hodža dolazi da bi obavio dženazu namaz. On zahtjeva poseban sok koji on može trošiti, jer ga drugi sokovi hvataju za grlo pa ne može učiti Kur-an. Gdje ga famelija, umrloga, dobro ugosti hodže, oni to odmah javno hvale. Tako se zahvaljuju da ih i drugi čuju. Pa kad im neko umre, da bi napravili dobar doček. A kad opremi mejta u ćefine, neko od roda umrloga pita da bi vidio mejta, hodža: „što će te ga gledati to ne valja raditi. To rade samo kauri.“

Nebi li hodža mogao proći bez ovakvi upadni riječi. Kad ovo stvarno ne vodi nikakvome dobru. Pitaju hodžu sinovi umrloga, koliko treba novaca staviti u kofertu pozvanim hodžama na dženazu? Hodža:“eto 50 maraka i sala deset to je 60 maraka. Niko ne meće manje u kofertu.“

Hodža kad daje dovu pred polazak sa mejtom u mezare, podvikne:“neka žene ostanu kod kuće.

Muhamed a.s je zabranio da žene prate dženazu.“ Kako mogu islamski učenjaci, ovakvu potvoru iznositi na Allahova poslanika. Ako vjeruju u njega, kad je

Muhamed a.s. rekao samo za one žene koje se ne mogu strpiti da glasno ne plaču i ne viču neka ne prate dženazu. I nikakva grijeha nebi bilo kada bi žene klanjale dženazu sa muškarcima. Nebi li to bilo sevapnije i bogu dragom ugodnije. I za današnju kulturu pristojnije. Nego da žene po obalama traže zaklon da se sakrivaju od hodže i svoji ljudi, zar mi ne vidimo da to niko ne čini do muslimani. Ovo stvarno ne pripada u islam nit po Kur-anu ni hadisu, pa se ja pitam gdje je taj duhovni moral kod muslimana zalutao.

Na dženazi

Kada dođem na dženazu poselamim se sa nekim efendijom, pitam kako ste on pokazuje rukom prema narodu i odgovara ne valja ništa, ja pitam zašto efendija, viditiš ti ovi žena. Naši ljudi ne znaju ženama zapoviditi kada rekne da bih išla na dženazu zaprećati joj šaku u nos i kazati, sjedi tamo gdje ti je mjesto. Znači po hodžinom mišljenju žene trebaju da samo sjede u četiri zida. Ove preporuke nema u Kur-anu ni u društvenome uređenju. Ovo mogu slijediti samo oni čija su srca okorjela prema svome stvoritelju i njegovim poslanicima, zar ne vidimo da i naš reisul ulema svake godine u Potočari kod Srebrenice klanja dženazu namaz sa ljudima i ženama skupa. Pa da li ovaj skupni namaz čini ikakav prestup negativan. Ne! Ovo je još i te kako pozitivno, jer će svaka majka i sestra biti zadovoljna da je mogla taj dan prisustvovati dženazi pa da i ona nešto prouči sinu, mužu ili bratu svome. A sada promislite kako bi izgledalo da je

toga dana rekao vođa dženaze mi ćemo sada klanjati dženazu, neka se žene izdvoje one ne mogu klanjati. Bili moglo biti veće poniženje, sigurno da nebi. Ako znamo da je ovo istina pa kako možemo ikada kazati da žene ne klanjaju dženazu namaz. Jasno je da ovaj namaz nije za žene farzi-kifaje kao za muškarce ali to je dragi Allah iz svoje milosti dao olakšicu za žene. Znajući da su one opterećene s poslom više nego ljudi. Ali to neznači da je ženama zabranjeno klanjati dženazu. Pa i džumu namaz kao i ljudima. Zato bih trebao svaki imam kada vidi grupu žena da su došle na dženazu kazati ako hoćete da klanjate dženazu stanite u safove pozada ljudi i klanjajte. Bili ovo ikome smetalo, sigurno da nebi, a grijeha ako bude neka bude za moj vrat. Kako imam reče po njegovome nebi smilo žensko doći na dženazu. Kako bi to izgledalo da na taj tužni dan nesmiju doći kćeri, unuke, sestre, stričevke. Bili to bilo humano po bilo kakvoj kulturi ocjenite vi poštovani čitaoci.

Drugi dio sa dženaze

Ako je umrla majka ili otac, a imaju samo žensku djecu, ovoj ženskoj djeci treba omogućiti ako one to žele da one prve ponesu svoga roditelja na tabutu. Jer sigurno i njihov roditelj voli da ga ponesu njegove kćeri nego neko drugi. Ako vjerujemo da bog dragi prima samo iskrene molitve i da može biti najiskrenija molitva roditelja za djecu i obratno. Onda znamo kada djeca ponesu svoga roditelja i zamisle da je to zadnji put tada će najprije uzdahnuti i milost prema svome roditelju zamisliti. A

Allah dž.š. takve molibe uvažava tako nam časni Kur-an veli.

S.31:14. Mi smo naredili čovjeku da bude poslušan roditeljima svojim. Majka ga nosi, a njeno zdravlje trpi i odbija ga u toku dvije godine. Budi zahvalan meni i roditeljima svojim, meni će se svi vratiti.

S.70:11. I ako će jedni druge vidati. Nevjernik bi jedva dočekao da se od patnje toga dana iskupi sinovima svojim.

12. I ženom svojom, i bratom svojim.

13. i porodicom svojom koja ga štiti.

14. i svima ostalim na zemlji, - samo da se izbavi.

Samo malo dodati komentara uz ove ajete. Vidimo iz 14. ajeta što je majka i kako se ona posebno spominje. Nisu li to dokazi da je žena cijenjena kod svoga stvoritelja. Pa neka dobro promisle oni koji stavljaju žene na nizak stepen. Iz 70. sure vidimo kako će čovjek htjeti da se iskupi sinovima svojim i ženom svojom, bratom. porodicom i svim ostalim. A nigde u cjelome Kur-anu nema nijednoga ajeta da će žena tražiti pomoć od svoga muža. To je čudno kad čujemo mnoge mualime kako oni omalovažavaju žene u odnosu na ljude, jer kod nji je ko jači neka kobači. I još jedan hadis: čovjek će na sudnjem danu kada vidi božju strahu, letiti i tražiti ženu svoju. Pa kad je nađe on će je moliti. Kaži da sam ti bio dobar muž, bojim se Allaha dž.š. a ona će odgovoriti: dragi moj ja bi lako udovoljila tvojoj molibi, ali se i ja bojim Allaha dž.š. a muž će i dalje letiti tržiti sinove i sve ostale da bi

se spasio. A nema nikakvi naznaka da će žena letiti tražiti spas bilo od koga. Ali to neznaci da žene mogu biti sigurne od kazne svoga gospodara, one će odgovarati za svoja djela isto kao i ljudi samo što su žene savršenija božija stvorenja. I one su uvijek pod tuđim režimom. To je lako ocijeniti samo ako hoćemo priznati. Ako posmatramo gdje god se pomoli žena svak je rado čeka, bili to muškarci ili žene. Jer svak zna da ona nedolazi nasilnički, jer žene nemaju u sebi agresiju koju ljudi imaju. Da nebi mnogo polemisao evo jedan hadis: Upita jedan od ashaba, Muhameda a.s. “božij polaniče kako ću zaraditi dženet?” Muhamed a.s. “Poštuj majku”, ashab opet pita “šta još trebam raditi?” “Poštuj majku”, ashab opet isto pita i dobiva isti odgovor: “poštuj majku!” Tek četvrti put reče božij poslanik “poštuj i oca”.

Tako da je majka tri puta spomenuta prije oca i još bi se mnogo moglo pisati o vrednoćama žene po Kur-anskim propisima, ali bi otišao predaleko dok bi sve opisao.

Ukopavanje mrtvi

Kada se opraštaju od umrloga pred polazak na mezarluke hodža pita prisutne: hoće te li halaliti ovom (oslovi po imenu)? Prisutni odgovore: hoćemo, onda i hodža ponavlja i ja mu halalim. Ovde ne fali još puno da hodža kao u kršćana što je bilo prije Martina Lutera, jer su tada svećanici opraštali grijehe, pa ko je imao pare da plati, svećenik mu oprosti grijehe. A ko ne može platiti pop mu neće oprostiti grijehe. Pa je narod što se kaže zdirao kožu sa sebe da bi platio popu određenu sumu novca, da

oprosti njegovom umrlom. I to je tako trajalo sve do protestantske revolucije, do 1517 godine.

Pa i mi muslimani, ja se bojim idemo sa istim putem. Kao što je bilo u kršćana. Evo kako to izgleda u praksi nekoliko primjera: Muhamed a.s. kada se je opraštao od umrloga on je pitao: O vi prisutni muslimani, kakav je ovaj Allahov rob bio? Džemat odgovara: dobar. I isto pitanje i odgovor tri puta se ponavljao i četvrti put: Hoće te li mu halaliti. odgaovor: hoćemo. Jer u hadisu se kaže kome 40 ljudi klanja dženazu i posvjedoče da je dobar on ide u dženet bez ikakva ispita. A sada je to svedeno na hoće te li mu halaliti i ja mu halalim. Pa sada vi cjenajni čitaoci ocjenite razliku u ovim pitanjima i odgovorima. I još efendija uporno tvrdi da on neće odustati od suneta Muhamedova a.s. ni po kakvu cjenu. Vrlo dobro mi je poznat slučaj gdje je otac ostavio u amanet svojoj djeci. Kada ga budu ukopavali da mu prostru jorgan i metnu jastuk pod glavu i to je famelija obećala učiniti kako je otac zahtjevao. Kada je dženaza pošla, famelija je ponijela jorgan i jastuk da izvrše amanet očin. kad je efendija sazna šta oni hoće, on je rekao da neće klanjati dženazu, ako oni ne odustanu od očina amaneta. Bila je to velika ne hora (snijeg) to je isto išlo efendiji na ruku i presili fameliju da odustane od roditeljova zahtjeva. I ako je to vrlo ugledna mnogobrojna i imaju visoko obrazovani u toj fameliji. Iz ovoga vidimo da stvarno efendija ne odustaje od suneta. A Muhamed a.s. je rekao u kojoj kući neko umre, da u toj kući ne treba ni vatra da gori za nekoliko dana. to znači da komšije trebaju tu fameliju hraniti. Da u toj žalosti dotična famelija nebi imali velike brige oko prebavljanja hrane. Pa sada vidite kako

efendija u ovim slu čajevima ne slijedi hadis, jer kad je jesti i piti i primati pare sve more valjati.

Drugi dio ukopavanje mrtvi

Efendija kaže treba mejta u kopati u ćefinima kao što je Muhamed a.s. radio. A u sanduku ukopati to nije islamski. A četeresnicu i godišnicu praviti što opšte nije nikada Muhamed a.s. praktikovao to rade kršćani. Sada opet ono isto dolazi, nared kada je jesti, piti, zaraditi neku paru efendiji more valjati od hadisa odustati. Pa doklen ćemo stići bog dragi zna. Evo šta je objavljeno Ademu a.s. kada je ponikla mržnja među njegovim sinovima. I kada je Kabil ubio svoga brata Abila. To je bilo prvo ubistvo od kako je bog dragi stvorio ljude na zemlji. Do tada nije niko ukopan pa evo šta Allah dž.š. poručuje. Kada je Kabil rekao da će ubiti svoga brata. Iz biblije i Kur-ana reče Abil Kabilu.

S.5:28. I kada bi ti pružio ruku svoju prema meni da me ubiješ, ja nebi pružio svoju prema tebi, da te ubijem, jer ja se bojim Allaha, gospodara svjetova.

S.5:29. Ja želim da ti poneseš i moj i svoj grijeh i da budeš stanovnik u vatri. A ona je kazna za sve nasilnike.

S.5:30. I strast njegova navede ga da ubije brata svoga, pa ga on ubi i postade jedan od izgubljeni.

S.5:31. Allah onda posla jednoga gavrana, da kopa po zemlji da bi mu pokazao kako da zakopa mrtvo tijelo brata svoga.- teško meni! povika on zar i ja ne mogu, kao ovaj gavran, da zakopam mrtvo tijelo brata svoga! i pokaja se.

Molim čitaoce da pažljivo analiziraju ove Kur-anske ajete, zato što ni jednom božijem poslaniku nije objavljeno ništa manje niti više od ovi Kur-anski ajeta. Znači od Adema a.s. do Muhameda a.s. ovi zakoni božiji su vredili za sve narode od uvijek i ostaju. Bog zna najbolje do dana sudnjega. Pa pogledaj mo razliku danas kako su se ljudi kroz nauku i civilizaciju unapređivali. Od boga dragog je rečeno ukopati u zemlju. Pa sada je na vama cjenjeni čitaoci da ocjenite koliko se je koji narod unapredio. Muslimani su počeli stavljati daske iznad mejta da nebi zemlja dolazila do mrtvoga tjela. A u arabiji u nekim mjestima ne meću ni daske niti bilo šta drugo. A kod nas su počeli obašivati mezar sa daskama i to je sve unapređenje za punu 1400 godina. A sada samo malo pogled baciti na druge koliko su oni otišli dalje u ovom pravcu. A Kur-an nam nalaže da istražujemo što je ljepše i bolje. Pa iz ovoga se jasno vidi koliko mi iza ostajemo iza neki naroda. Ali nije samo u ovoj oblasti nego u svima drugima. Pa ću neke naznačiti: Prvo ekonomska politička i vojna moć to su tri najvažnija faktora. Samo malo dodati komentara: kada bi mi imali ikakvu političku moć nebi svaki dan padalo toliko žrtava od terora u islamskim zemljama. I nebi se stalno ratovi vodili. Primili bi pouku od evropski država. Sve ovo pokazuje našu slabost a kad slušamo neke naše vođe od nas nije niko napredniji na kugli zemaljskoj. Neka nas dragi Allah dž.š. uputi na pravi put, amin.

Nova ideja o mezarima

Naj novije preporuke o izgledu mezarluka jesu da se ne ograđuje posebno jedan ili više mezarluka. Da se ograde cjelokupno svi mezarluci. Da se prave manji spomenici, nišani, sa malim napisom, bez plastični vazni za cvjeće, bez betoniranja oko mezarluka i marmorne ploče. Tako nam mualim preporučuje. Pa ovo bi bilo jedan korak napred a dva koraka nazad. Vela havle.

Obrazloženje:

Kada si počeo da kopaš mezarluk, prvo skinuti humus znači odstraniti crnu zemlju od ilovače, odvući daleko od mezarluka, tako isto između mezara skinuti homus otjerati daleko od mezara. A kada se mejt pogrne samo sa ilovačom onda više glave umrloga sa betonom učvrstiti spomen ploču, na kojoj piše ime i prezime, datum rođenja i smrti. I još ko je mogućan jedan poučan Kuranski ajet koji bi savjet bio ovom narodu, druge tri strane oko mezara zatvoriti sa drvenim gredicama ili betonskim višine 10 – 20cm. I to za ravnati pjeskom. iz ilovače neće rasti bujad, kupina, ni trava, a da vjetar donese prašine i sjemena pa da koja travka nikne, to je lako iz pjeska rukom izguliti. Ne treba kramp niti kosa. Lako održavati, napraviti posudu za cvjeće ko hoće. A to nije pod moranje. Ali što god je ljepše to je uzvišenom stvoritelju draže i ugodnije. U ovakve mezare narod će ići šetati od divote i čitati napise kada je ko umro, i čitati lijepe Kuranske preporuke, i neće se bojat da će zapeti za kupinu ili da će obuću isprljati kao što je sada po našim

mezarlucima. Treba se obući u radno odjelo ako bi htjeo otići na mezare. Kome smeta cvjeće na mezarima? Zar se ne spominju dženetske bašče u časnom Kur-anu i jesu li naši mualimi zaboravili, kada su apelovali na džematlije ponesite lojni svijeća, ko upali svijeću u džamiji on je upalio svijeću u mezaru kome namjeni. Pa sada se to sve mjenja a Kur-an uvijek isti. A nije ni novi poslanik došao subhanallah.

Islam je zagonetka na zapadu

Visoko školovani i ugledni mualim, izađe pred kameru da pojasni što je islam u zapadnim državama, pa ga reporterkinja upita: “gospodine vi ste kazali prije dvije godine, da je islam na zapadu samo zagonetka. Visoko ugledni mualim, odgovarajući procjedi kroz svoje guste bjele zube, pa jesam rekao ali oni na zapadu, neznaju mnogo od svoje vjere, pa kako bi onda znali o islamu. Nastavi mualim: ja sam skoro razgovarao sa nekima intelektualcima, pa su mi rekli sada je malo bolje počeli su saznavati šta je islam. Biće bolje dodade mualim. Kako mualim kaza: oni na zapadu ne znaju šta je islam. Mualim je potpuno u pravu, jer kada bi oni znali na zapadu šta im islam donosi oni nebi pustili da hodže šire glasine po njihovim gradovima. Kako su oni kafiri i nevjernici, kako će u džehenem. Kako ih nije grihota varati. Te se ženiti lažno sa njihovim ženama, samo da bi dobio boravak u njihovoj državi. I kada dobije boravak on se razvjencaje i misli kako je sada dobio priznanje kod Allaha dž.š., što je prevario kršćanku, da dobije pravo na

boravak u dotičnoj državi. Ni tude nema hajra dobra nikakva. Jer boga dragog niko ne može prevarati. I ovu sliku je lako uviditi bez velike mudrosti. Samo baciti pogled na islamske države. I odmah ćeš viditi očiglednu sliku. Kako oni sa svojim znanjem i varanjem letaju kao rasijani leptiri, traže spas po kršćanskim državama. A kršćani ne letaju po islamskim državama da traže spasa. Pa ni je li ovo jasna slika za svakoga koji ima samo dva vijuge u svojoj glavi. A ja mislim da oni na zapadu ne znaju šta je islam na istoku. jer bi im za ovo dok bi saznali, trebalo dosta truda uložiti. A ne samo upaliti TV i čuti vijesti i odmah će saznati kako na istoku gine svaki dan toliko muslimana, jedni druge zlostavljaju bez ikakve koristi i potrebe. A to ne radi ni jedan narod kao muslimani, isto su počeli odmah poslije poslanikove smrti. I ako je sve ovo Kur-anom zabranjeno oni ne poštuju Allahove zabrane. Pa čemu se takvi robovi mogu nadati, nego propasti i kazni božijoj. Allah dž.š. veli u časnome Kur-anu:

S.4:93. Onome koji hotimično ubije vjernika kazna će biti džehenem, u kome će vječno ostati, Allah će na njega gnjev svoj prosuti i prokle će ga i patnju mu veliku pripremiti.

Na vama je cjenjeni čitaoci da ocjenite, bili onaj koji vjeruje u ovaj ajet smijo ubiti onoga ko njega ne napada. I oni biraju sveta mjesta kao što su džamije pa i ovo je dokaz kako oni poštuju svoga stvoritelja, bože sačuvaj.

Pismo princa Sauda turskom sultanu

Evo još i ovaj primjer za vreme osmanskoga carstva činita je dova turskome sultanu sa džume namaza. Sve doklen nisu vehabije zauzeli tajf, meku i medinu bilo je to 1804 godine. Saud je izdao naredbu kojom se zabranjuje učenje dove osmanskome sultanu na džumama petkom u meki. Ova pojava je bila veoma opasna stvar. Princ Saud je nakon što je ušao u meku poslao pismo sultanu Selimu III sa ovim sadržajem: Od sada Selime, u meku sam ušao 4. Muharema 1218 h.g. dao sam garanciju stanovništvu na život i imetke, nakon što sam porušio što sam našao u Meki od paganski mušričkih znakova. Ukinuo sam sve dažbine i poreze koje si ti propisao osim onoga što je po šerijatu ispravno. Ako to utvrdi sudija imenovan i ovlašten za tu djelatnost dužnost ti je da narediš namjesniku Damaska i Kaira, da ne dolaze u ovaj sveti grad sa bubnjevima i sviralama, jer to nema ništa sa vjerom.

Ovo je sadržaj upućenoga pisma turskome sultanu Selimu III od vladara Meke princa Sauda. Iz ovoga svega vidimo kako su i tada imami citirali sa mimbere svega šta nije u skladu sa vjerom. Samo da bi svoje sljedbenike sa lažnim nadama obmanjivali. I to je ostalo u dušama pokvarenima sve do danas. Kad ovo sve sagledamo onda nam neće biti začudno kada čujemo svoga vođu sa mimbere gdje kazuje svojim slušaocima kako su sve svete knjige iskrivljene samo je Kur-an pravi. I kako će svi u džehenem samo će muslimani u dženet. Ovakvi primjera ima na pretek ali nije moguće sve spomenuti,

nego bi naveo ove strašnije pa ću i ovaj iz moga djetinstva spomenuti koji sam od više imama čuo. Kako hvale četvoricu Halifa koji su vladali poslije Muhamedove a.s. smrti. Bilo je to poslije drugoga svjetskog rata. To je izgledalo ovako (Ebibekrihi Omere, Osmane, Ve Alijih sehabeti ve karabeti, ve tabi in) pa šta mi sve nećemo čuti od naše uleme u negativnom smislu, a to su sve pojave koje narod izvode iz dina i vjere. Ovo sve djeluje loše po cijelo društvo i za to islam tone iz dana u dan u provaliju iz koje se neće vratiti bože sačuvaj nas svoga prokletstva, amin.

S.3:19. Inedine indelahil islam

= Allahu je prava vjera jedino – Islam.

Ove dvije rečenice koje napisala ona su kako vidite iz treće sure iz 19. ajeta. Prvo je citat na arapski a druga rečenica jeste kako je preveo Besim Korkut. Ova rečenica je mnogo omiljena kod islamske uleme i često se čuje njezino citiranje jer je mnogi učenjaci prevode ovako (Kod Allaha je priznata **samo** vjera islam) jer ovo “samo” bih značilo da druge vjere bog dragi ne prizna, nego islam. Pa zato se često uči petkom na mimberi a i na drugim mjestima. Ja sam bio na iftaru i tamo bi hodža. Ja ga upita od kada se počeo učiti ovaj ajet. Hodža: skoro. Ja ga upita jeste li vi istoga mišljenja, da je samo vjera islam priznata, efendija odgovori pjevajući tri puta samo islam i ništa drugo. Kada smo završili sa jelom efendija guknu inedine indellahil islam. Zatim jemek dovu. Efendija misli kako će on uvjeriti dragoga Allaha da je samo islam

priznat, ovo je velika zabluda kod svakoga koji misli da može kod Allaha politiku sprovoditi. Allah zna šta je objavio a zna i šta ljudi misle u dušama svojima. Jer u nekim prevodima ova rečenica se prevodi (kod) Allaha je priznata isto vjera islam. Kako je ko preveo neka bude na njegovu dušu. A ovde treba samo malo logike i brzo će se naći rešenje. Evo kako to izgleda u časnom Kur-anu.

S.3:85. A onaj ko želi neku drugu vjeru osim islama neće mu biti primljena. I on će na onom svijetu nastradati.

S.9:33. On je poslao poslanika svoga s uputstvom i pravom vjerom da bi je izdigao iznad svih vjera, makar nebilo po volji mnogobošcima.

S.21:92. Ova vaša vjera jedina je prava vjera a ja sam vaš gospodar, zato se samo meni klanjajte!

S.21:93. i oni su se između sebe u vjeri podvojili, a svi će se nama vratiti.

Ovi svi ajeti gore navedeni mogu se zloupotrebiti. Ako nebi znali kome su oni upućeni. Vidimo kako Allah dž.š. kaže makar nebilo pravo mnogobošcima. A nema nigde makar nebilo pravo kršćanima ili Jevrejima. To se nije nigde u Kur-anu spomenulo. To znači ovi svi ajeti se odnose na arape tadašnje. Oni su prije islama bili mnogobošci i tada je uvijek njima ajet jedan za drugim dolazio. ko bude htio drugu vjeru neće mu biti primljena itd.

Ali se samo ljuto varaju oni koji tvrde da je Muhamed a.s. poslan kršćanima i jevrejima. to ne može zdrav razum ni zamisliti. Jer bi to bilo iznositi potvoru na gospodara svjetova. I na njegovu knjigu, evo nekoliko

ajeta kome je Kur-an poslan. Nije moguće sve ajete spomenuti ali ću pokušati one kraće napisati.

S.36:6. Da opominješ narod čiji preci nisu bili opominjani, pa je ravnodušan!

S.42:7. Eto tako mi tebi objavljujemo Kur-an na arapskom jeziku, da bi opominjao meku i one oko nje i upozorio na dan kada će se sakupiti u koji nema nikakve sumnje. Jedni će u dženet a drugi u džehenem.

S.43:3. Mi je objavljujemo kao Kur-an na arapskom jeziku da biste razumjeli.

S.32:3. A oni govore: On je izmišlja! Ne, ona je istina od gospodara tvoga da opominješ narod kojemu prije tebe nije došao niko da ga opominje, da bi išao pravim putem.

S.6:92. A ova knjiga, koju objavljujemo, blagoslovljena je, ona potvrđuje onu prije nje da opominješ meku i ostali svijet. A oni koji u onaj svijet vjeruju – vjeruju i u nju i o molitvama svojim brigu brinu.

Ova tri ajeta potvrđuju kome je Kur-an objavljen:

S.6: ajeti 19,156,157.

Ine dine: komentar

U 6. ajetu vidi se da je objavljen arapima. Kada znamo da su jevreji i kršćani dobili prije opomenu a arapi nisu. U 7. ajetu je očigledno: tebi objavljujemo Kur-an na arapskom jeziku pa i ovo potvrđuje da nije objavljen jevrejima ni kršćanima. Kad oni neznaju arapski i još se kaže da bi opominjao meku i one oko nje. Pažljivo pročitajte ajete i odmah će te znati da je Muhamed a.s.

došao arapima a da nije cjelom svijetu kao što se to često ponavlja među učenjacima. Samo jedan ajet kaže opominji Kur-anom doklen on dopre. Znači ko ga primi, znači ko god hoće može primiti islam a ko neće u vjeri nema prisile. To sam već pisao. Još bi malo pojasnio komentarom. Oko ovoga spomenutoga ajeta (inne dine indelahil islam), kada bi ovaj prevod bio tačan kod (Allaha je priznata samo vjera islam) onda bih se Kur-an kosio sam sobom. A to nemože biti kad u Kur-anu stoji da nema protiv riječnosti. Pa evo nekoliko primjera i dokaza, koji potvrđuju bibliju da je istinita i da je od Allaha dž.š. Napisa ću nekoliko kraći Kur-anski tekstova iz razni sura, čitaj pažljivo.

S.3:3. On tebi objavljuje knjigu, pravu istinu, koja predhodne potvrđuje, a tevrat i indžil objavio je:

S.3:4. još prije, kao putokaz ljudima, a objavio je i ostale knjige koje rastavljaju istinu od ne istine. One koji u Allahove riječi ne vjeruju čeka teška patnja: A Allah je silan i strog.

S.12:111. U kazivanjima o njima je pouka za one koji su razumom obdareni, Kur-an nije izmišljena besjeda, on priznaje da su istinite knjige prije njega objavljene i objašnjava sve i putokaz je i milost narodu koji vjeruje.

S.35:31. A ono što ti iz knjige objavljujemo sušta je istina, ona potvrđuje da su istinite i one prije nje, - Allah zaista o robovima svojim sve zna i on sve vidi.

Poštovani čitaoci promatrajte ova 4 zadnja ajeta. kako oni potvrđuju da je biblija istinita. Kad nebi ništa više bilo opisano bili iko mogao da posumnja, da je biblija

iskrivljena kao što to mnogi učenjaci javno ispoljavaju. Kur-an je objavljen poslije biblije ca. 650 godina. Bog bi znao da je biblija neispravna. Pa bi nam to napisao u Kur-anu makar jedan put. Poštovani čitaoci 24 Kur-anska ajeta potvrđuju istinitost biblije i priznanje jevrejske i kršćanske vjere. Pa ne dozvolimo da nas šejtan u Allaha pokoleba. Ko zaniječe Allahove knjige i poslanike on nema pravoga dina i vjere u svome srcu. Jer je izostavio 3. i 4. imanski šart, bože zakloni.

Ajeti koji potvrđuju bibliju:

2:4.,53./97./136.//3:199.//4:47./136./162.//5:46./48.//

6:92.//20:113.//28:46./49.//32:23.//36:6.//41:3.//

42:15.//46:12./30.//35:36.

Cjenjeni čitaoci na vama je da ocjenite ili su ova 24 ajeta za u zaborav potisnuti ili samo jedan dio ajeta iz 3:19. Allahu je prava vjera jedino islam. A po mome mišljenju ovo je sve potpuno ispravno samo ajet 3:19. je objavljen arapima i on se ne odnosi na jevreje i kršćane. To možete zaboraviti ako želite donijeti čistu dušu pred gospodara svoga. Arapi su imali više vjera i ovaj ajet je njima upućen ko bude htio drugu vjeru osim islama neće mu biti primljena. Još jedan primjer: Ima država pa nisu isti zakoni po svima republikama. Tako je i u to vreme bilo Muhamed a.s. je tomačio Kur-an arapima ali se to nije odnosilo na druge nacije. Nego na mušrike koji su u to vreme bili u velikoj zabludi. Neka im Allah dž.š. na pravi put ukaže, amin.

Važnost arapskog citata

Dali ima ikakve koristi citirati bilo šta na arapskom jeziku? Onima koji ne znaju arapski, pa im onda kazivati na njihovom jeziku to je samo od jednoga posla praviti dva. I postati ljudima dosadan, ovo će te najlakše razumiti ako znate bilo koji strani jezik. Kad negde dođete u svoje društvo ili rod najbliži, pokušajte najprije citirati na stranom pa onda na maternom jeziku pa će te viditi koliko će to dugo trajati, da vam neko neće reći da si budala, ili šta se praviš važan. A ti slušaš svoga imama tolike godine, pa da ne kažeš ni uh!, ovo nigde nije kod drugi naroda popularno, nego kod efendije. Biblija nije objavljena na engleskome ili francuzkom jeziku. Ali je prevedena na sve jezike, i popovi je tako citiraju. Zar nebi mogli i naši učenjaci uzeti savjet od nji. Ja mogu razumiti kada se radi o nekoj grupnoj molitvi, ili namazu to treba znati na arapskom jeziku. Tako da muslimani mogu svugde namaz obaviti zajedno. Jeli to efendija uči na arapskom jeziku, misleći da dragi Allah neće razumiti, šta on besjedi. Hoće! jer Allah dž.š. razumije sve jezike. To nam kaže ovaj Kur-anski ajet da je sve šta je drveno štala i još sedam mora da su tinta sve bi se prije potrošilo nego riječi božije. Ovo je dokaz da Allah razumije sve jezike.

Sledi ajet:

31:27. Da su sva stabla na zemlji pisalke a da se u more, kad presahne ulije još sedam mora nebi se ispisale Allahove riječi: Allah je uistinu silan i mudar.

Pa znamo kada je Sem, Nuhov sin, zidao babilonski

toranj, tada se je Allah dž.š. rasrdio na nji i podjelio razne jezike. A do tada je cjelo čovječanstvo istim jezikom govorilo. Ko vjeruje u Allaha kao što treba on sigurno zna da njega bog dragi razumi i kad samo misli. A onaj koji misli da je bog arap i da samo zna arapski jezik, on ima lošu predstavu o svome stvoritelju, neka zna!

Poštovani čitaoci, Allahu dž.š. je najdraža molitva na vašeme maternom jeziku. Jer bog dragi najvoli čuti svakoga svoga roba pojedinačno, kakvu on ima prestavu o svome stvoritelju. A to svaki čovjek najlakše iskazuje bogu kada ga podesi tuga i nevolja. Ovo će te najlakše razumiti kada bih neko od vaših prijatelja došao kod vas, i tražio da mu nešto posudite. I izvadi iz svoga džepa papir da vam pročita molibu, koju mu je advokat skicirao kako će od vas iskati novac. On bi vama tada čitao tekst koji mu je drugi čovjek napisao a ništa nebi iz svoje duše kazivao. Cjenjeni čitaoci na vama je da odlučite. Hoćete li lakše novac posuditi onome koji te moli onako kako on zna. Ili onome koji je pročitao advokatovu molibu. Kako god se vi odlučite tako je isto kod uzvišenoga stvoritelja! Jer čovjek ima u sebi ugrađene božije elemente. I što god čovjek voli to i bog dragi voli. Mi znamo kako volimo kada nas drugi cijene i poštuju i čine nam dobro. Eh, tako isto i bog dragi voli onoga svoga roba koji ga cijeni i čini mu dobro. Tako je isto moliba bogu dragom na tuđeme jeziku, znači ti svome stvoritelju samo čitaš tekst šta je drugi napisao a ništa sam ne komponuješ u svojoj glavi. A bogu je jako interesantno da vidi kako su ljudi različiti u svemu. Jer se u tome odražava božija moć. Pa za to molite Allaha na svom jeziku Allah razumije sve jezike. Dokazi da je čovjek povezan sa bogom dragim i da sadrži

u sebi božije elemente jesu sledeći: navesću šta nam dragi Allah poručuje u svojim svetim knjigama:

Prva knjiga mojsijeva:

26. Po tom reče bog: da načinimo čovjeka po svojem obličju, kao što smo mi, koji će biti gospodar od riba morski i od ptica nebeski i od stoke i od cjele zemlje i od svije životinja što se miču po zemlji.

27. i stvori bog čovjeka po obličju svome, po obličju božjemu stvori ga muško i žensko stvori ih.

28. i blagoslovi ih bog, i reče im bog: rađaj te se i množite se i napunite zemlju i vladajte njom, i budite gospodari od riba morski i od ptica nebeski i od svega zvjerja što se miče po zemlji.

Prva knjiga mojsijeva gl.3:

22. i reče gospodin bog: eto čovjek posta kao jedan od nas znajući što je dobro što je zlo: ali sada da ne pruži ruke svoje i uzbere i s drveta od života i okusi te do vjeka živi.

23. i gospodin bog izгна ga iz vrta edenskoga da radi zemlju od koje bi uzet.

Pažljivo čitajte bibliske tekstove. Pa će te se sami uvjeriti, u Allahove riječi, da mi imamo zajedničke elemente, koji nas povezuju sa uzvišenim stvoriteljom. Jer vidite kako Allah dž.š. reče svojim melekima da načinimo čovjeka po obličju svome. A kada Adem bi stvoren. Opet bog dragi reče. I stvori bog čovjeka po obličju svome. A u časnom Kur-anu šta potvrđuje ove bibliske tekstove jeste: stvoriću čovjeka sa sobom. Sledi Kur-anski ajet:

S.38:75. O Iblisu! Rekao je on šta te navelo da se ne pokloniš onome koga sam sobom stvorio? Jesi li se uzoholio ili misliš da si uzvišen?

I ovaj Kur-anski ajet kaže da čovjek ima u sebi ono što ga povezuje s bogom. Pa za oto radite slobodno po svome zovu duše svoje. Kuda te ona zove tamo idi to je pravi put. Pa ako ti duša tvoja kaže da moliš gospodara svoga na arapskom jeziku ti moli ali nemoj dozvoliti da te dvonogi šejtani u zabludu vode. Jer ćeš otići u slijepu ulicu iz koje se nećeš znati vratiti.

Helmut Hofer opet na slobodi

Zlo upotreba Kur-anski ajeta u korist materializma. Što nije dozvoljeno niti hadisom niti Kur-anom. Muhamed a.s. je rekao učiti, tomačite Kur-an, ali se ne bogatite na osnovu Kur-ana. Još jedan hadis, ko bude učio Kur-an za novac on će na budućem svjetu biti proživljen bez mesa na svom licu. Znači kao kostur, pa ko u ove hadise vjeruje bili on htjeo učiti išta iz Kur-ana za novac. Ja mislim ko bi imao imalo vjere u duši svojoj, da nema balga na ovom svjetu za koje bih on učio Kur-an za novac. A sada vi ocjeniti koliko ima u vašoj blizini koji uče jasine za nisku cijenu. I promislite da li ima u vašim mjestima oni koji pogrešno tomače Allahove riječi. Kao što je to kod Helmuta Hofera. Bio je to njemac, koji je trgovao sa autodjelovima. I u Iranu ga potvoriše da je počinio blud sa jednom irankom, studenkinom koja nije bila udata, a ni Helmut nije bio oženit, i ako je bio star 58

godina. I kako reče iranski sud, da Helmutovo djelo po Kur-anu zahtjeva smrtnu kaznu. I osudiše Helmuta 1997 na 99 udara bičom. Godinu dana kasnije 1998 iranski vrhovni sud u Teheranu izreče Helmutu smrtnu kaznu. To natjera njemačku vlast da stupe u odbranu svoga državljanina Helmut Hofera, te platiše novčanu kaznu. Pa prestaše važiti Kur-anski propisi. Koji su i onako zloupotrebljeni. Samo dabi se domogli ne zakonita novca. I Helmut bi oslobođen 1999 i vrati se u njemačku. Ali je sproveo u Teheranskom zatvoru 27 mjeseci. Sve je ovo bilo bespravno, ali moj je cilj da ukažem kako ima oni koji Allahovu knjigu koriste u loše namjere. Ne misleći hoće li Allah oprostiti takve uvrede. Evo šta nam Allah dž.š. poručuje u Kur-anu o bludu ili o prostituciji. S.4:15. Kada neka od žena vaši blud počini zatražite da to protiv nji četvorica od vas posvjedoče, pa ako posvjedoče, držite ih u kućama sve dok ih smrt ne umori ili dok im Allah ne nađe izlaz neki.

Ovaj časni ajet se odnosi na udate žene a vi sada ocjenite bili se moglo naći četiri svjedoka koji su vidjeli ovaj slučaj. Jasno da nebi, kad to svak krije. A sledeći ajet se odnosi na ne udate i ne oženite kao što je Hofer Helmut.

S.4:16. A ako dvoje to učine, izgrдите ih: pa ako se pokaju i poprave, onda ih namiru ostavite, jer Allah prima pokajanje i samilostan je.

S.5:8. O vjernici, dužnosti prema Allahu izvršavajte i pravedno svjedočite! Neka vas mržnja koju prema nekima ljudima nosite nikako ne navede da nepravedni budete! Pravedni budite, to je najbliže čestitosti, i bojte se Allaha, jer Allah dobro zna ono što činite!

Iz ovoga zadnjega ajeta vidimo da bog dragi zahtjeva od nas da prema bogu naredbe izvršavamo i da budemo pravedni i da pravedno svjedočimo. I da budemo pravedni prema onima koje mrzimo. Da nas ne navede mržnja pa da lažno na njih svjedočimo ili da ih krivo osudimo. Kada bi se ljudi ovoga osmoga ajeta držali, bili se događalo ovo sve što se događa. Bili Helmut Hofer mogao biti osuđen?

Mevlud i šerif

Mevlud = rođendan božijega poslanika Muhameda a.s. Božiji poslanici nisu imali običaj ništa slaviti pa ni dane svoga rođenja. Niti su to ostavljali u nasljedstvo, da drugi slave. To je narod počeo veličati i slaviti rođendan svoga dostavljača vjere u znak poštovanja. I da bih ga stime uzdizali na više stepene. Evo šta nam opisa o tome: Hafiz Salih ef. Gašević, rođen je u Nikšiću oko 1855 godine. Rahmetli hafiz ef. Gašević bavio se i prevodilačkim radom. Godine 1296 po h. preveo je sa turskoga na arapsko hrvatski jezik ovaj mevlud i šerif, koji je napisao poznati turski pisac Sulejman Čelebija. Sve do hfz. ef. Saliha Gaševića u našim krajevima su vjerske knjige pisane na turskom i arapskom jeziku. Evo kako izgleda prevod mevluda.

Abdullah otac Muhameda a.s.

Otac našega Muhameda Abdullah,

odabrao je milosnika hak Allah.

Odmah u ovoj rečenici vidimo da je Gašević ili Sulejman

Čelebija progutao udicu, jer su hotili da oca Muhamedova a.s popularišu. Za oto što je poslanikov otac. A to ne može ići tako, kada se zna koga Allah dž.š. ne populariše da ga ljudi nisu kadar popularisati. A osim toga zna se da su Muhamed a.s. roditelji mnogobošci bili. Pa je li se Gašević stidio toga ili je zaboravio da su oni mnogobošci bili. Ali kao hafiz morao je poznavati istoriju sveti knjiga. I porijeklo pejgamberovo, a nije se imao zašto stiditi napisati istinu kada se zna da je Ibrahim a.s. bio božiji prijatelj i poslanik. A njegov otac Azar je bio mnogobožac. Ibrahim a.s. je molio boga da oprostí njegovu ocu grijehe. Dok mu nije došla zabrana od Allaha. Da ne moli za nevjernika, i Ibrahim je odmah prekinuo moliti. još bi spomenuo za primjer Nuha a.s. i on je bio božiji poslanik. A za njegovu ženu i sina zna se da će u džehenem. Ako bog ne odredi drugovačije. Sve je ovo mogao znati Čelebija i hfz. Gašević, ali su i oni htjeli da okrenu muslimane na stranputicu. Bog zna najbolje.

*Emina majka Muhameda a.s.
Kad je Emina sa njim bila hamila,
alameta mnogo jeste vidjela.
Kad približi vakat da se on rodi,
svako dobro na ovaj svijet nastupi.
Kad je majka Muhameda rodila,
kazala je da je čudo vidjela.
Ko svjetlica iz kuće nam poleće,
nur od njega do nebesa odleće.
Na hevaju melek dušek prostrije,
iz dženeta sundus sje.
Tri bajraka razapeta viđo ja,*

poslušajte što govorim vama ja.
 Na magribu na mašriku dva ajan,
 treći bajrak baš od ćabe na tavan.
 odmah znadoh gdje je on rob najbolji,
 dragom bogu od svakoga najbolji.
 Melaića mnogo siđe sa neba,
 okruži se naša kuća ko kaba.
 Rastupi se duvar a ja pogleda,
 pokraj sebe mnogo čudo ugleda.
 Iz dženeta tri hurije dođoše,
 Muhameda svako jako hvališe.
 Blago tebi, sretna majko govore,
 a pohvalom moga sina spominjaju.
 Nikad nije majka vakog rodila,
 blago tebi, što si njega nosila.
 A kad dođe vakat da se porodi,
 što će doći ono dobro da vidi.
 I srčanu ranu svaku vidiš ti,
 na svijetu što ga ima car si ti.
 Melaića memnun bješe od više,
 od veselja i nebesa igraše.
 Pa pogleda kad hurija nemaše,
 a Muhamed Allahu se moljaše.
 Prema ćabi u ćošetu bijaše,
 dragom bogu sve on sedždu činjaše.
 Kad je majka Muhameda rodila,
 pozdravom je kaba sedždu činila.
 Od veselja do zemlje se sagnula,
 i na trag se bez zijana vratila.
 Prikući mu 40. godina,
 od kako je njega majka rodila.

*Poče njemu božiji Kur-an salazit,
a da zove u din emer dolazit.*

Komentar uz Mevlud i Šerif

Cjenjeni čitaoci, ja prepisa 22 rečenice iz mevluda Saliha Gaševića. Ali moram reći samo su dvije zadnje rečenice istinite. Kada bi pisao sve koje su neistiniti trebao bi pola mevluda prepisati. Ja se nadam da ćete moći razumiti, ova bezpotrebna veličanja majka Muhameda a.s. kada se zna da je Emina bila mnogoboškinja. i ona je takva preselila na ahiret. Pa kako bi ona mogla sve ovo viđati i činiti šta oni u mevludu opisuju, to nema nikakva smisla. Jer to je samo voditi svoj narod u zabludu i uzdizati ga na druge narode bez ikakve koristi. Mi svi možemo lako zaključiti iz ovi mevludski stihova kako je turski pisac Sulejman Čelebija i Salih Gašević opisali Eminu majku Muhameda a.s. Oni su nju na mnogo više stepene uzdigli nego što je Isaova a.s. majka, u Kur-anu uzdignuta ili u bibliji. Pa ima li ovo ikakve koristi. Kad se zna da Muhamed a.s. roditelji nisu ni jedan put spomenuti u Kur-anu i ništa njima ne koristi što mi nji veličamo. Ako ih bog dragi ne veliča. A zna se iz hadisa kada se Muhamed a.s. vraćao iz meke sa oprosnog hadža. On se je svratio na mezar svoje majke Amine. A njegovi prijatelji su malo dalje čekali na Muhameda a.s. i čuli su gdje božiji poslanik plače na sav glas. I oni su od te žalosti počeli glasno plakati. Kada je Muhamed a.s. čuo gdje njegovi prijatelji plaču, on se je povratio njima i upitao šta vam je što plačete? Oni su odgovorili: Ti si nas

rasplakao božiji poslaniče! Zašto ti plačeš? Božiji poslanik je odgovorio: Mati mi je umrila kao mnogoboškinja, pa sam molio Allaha da joj oprostí grijehe. Ali nisam dobio obavjest hoće li joj biti oprošteno. I to me je natjeralo na plač. Iz ovoga svega se može zaključiti da su poslanikovi roditelji mnogobošci bili. I to ništa ne smeta Muhamedu a.s. da on ne može biti dobar vjernik. A ni njegovim sljedbenicima, svaki čovjek je kovač sudbine svoje, a tako isto i jedan narod. Jer neće niko za drugoga pred bogom račun polagati. Navešću jedan primjer za faraonovu ženu, ona je bila žena takoga nevjernika. Ali je za nju zagarantovano da će u džennet. Pa kada ovo sagledamo, da li ima ikakve koristi ovakvo uveličavanje kao što je u mevludu? Ne, to je samo širenje propagande koja uzdiže narod na druge narode. Jer oni koji su malo upućeni u vjeru, kad čuju kako je njihov peygamber bio priznat kod Allaha dž.š. i oni se odmah uzdižu na druge narode. Misleći da su bogu draži od drugi naroda. I svi smo mi svjedoci ti viđeni zločina, koji čine muslimani jedni drugima. Kada bi učili slavili poslanikov rođendan mogli bi iskazivati ono šta je Muhamed a.s zaista radio, i tomačiti Kur-an i hadis, da bi narod primio pouku. A ne izmišljati lažne stihove da narod mora suze brisati. Kad se zna za sigurno da je Muhamed a.s. rođen kao i ostala djeca od oca Abdulaha i majke Emine i živio do 40. godina kao i osali ljudi. Evo šta Allah dž.š. reče o Muhamedu a.s.

S.18:110. Reci: Ja sam čovjek kao i vi, meni se objavljuje da je vaš bog jedan bog. Ko žudi da od gospodara svoga bude lijepo primljen, neka čini dobra

djela i neka klanjajući se gospodaru svome ne smatra njemu ravnim nikoga!

Iz prve rečenice ovog ajeta vidi se da je Muhamed kao i ostali ljudi. A kako bi onda bio uzdignut iznad drugi poslanika. U Kur-anu stoji na više mjesta da bog dragi nepravi razliku među svojim poslanicima. Pa kako bi dozvolio svojim robovima da oni prave razlike među njegovim poslanicima. Na vama je da promislite da li ima iko ko bi ovaj zadnji ajet razumio. Bili se osudio praviti razlike među božijim poslanicima, bože zakloni.

Obrazloženje uz zadnju temu

Cjenjeni čitaoci bilo bih mi na srcu žao, da vi zamislite da sam ja htjeo da omalovažim božijega poslanika Muhameda a.s. ili njegove roditelje, nedaj bože dragi. Ja sam htjeo samo da ukažem na negativne pojave kod mnogi pisaca vjerski knjiga. Koji uveličavaju dolazak Muhameda a.s. na ovaj svjet preko svake mjere. Samo iz ti razloga da bi ušćorlučili drugima narodima. I ako svi dobro poznaju biografiju Muhameda a.s. on je rođen u meki 20.04.571 po isau. Preselio na ahiret 8.6.632. Rođen je od oca Abdulaha i majke Emine. Bio je prvo djetе, roditelji su mu bili posve mladi. Muhamed nije imao braće ni sestara. Otac mu je umro dva mjeseca prije njegova rođenja. A majka kada mu je bilo 6 godina. Muhamed je rasto kod svoga djeda Abdul-Mutaliba do svoje osme godine i djed mu je preselio na ahiret.

Pa ga uze sebi amidža ebu Talib, gdje je Muhamed ostao do 25. godine svoga života. Tada se je oženio sa h. Hatidžom i ona mu je izrodila svu djecu, osim sina Ibrahima. Svi su pomrili za Muhamedova a.s. života osim h. Fatime. Pitat će te se zašto ja napisa da su Muhamed a.s roditelji mnogobošci. Nisam mogao pisati da su jevreji ili kršćani kad nisu. A nisam mogao pisati da su muslimani kada je vjera islam objavljena 40 godina poslije rođenja Muhameda a.s. Uzvišeni Allah dž.š. je nagrađivao svoje poslanike raznim mudžizama kako je htio. Ali nama nije dozvoljeno da pravimo bilo kakvu razliku među poslanicima božijim. Muhamed a.s. je najveća mudžiza jeste Kur-an časni. Jer je on napravio veliki preokret među čovječanstvo.

S.3:144. Muhamed je samo poslanik, a i prije njega je bilo poslanika. Ako bi on umro ili ubijen bio, zar bi ste se stopama svojim vratili? Onaj ko se stopama svojim vrati neće Allahu ni malo nauditi, a Allah će zahvalne sigurno nagraditi.

Još bi spomenuo ovaj Kur-anski ajet koji se odnosi na Isa a.s. kakav je on imao dar od gospodara svjetova, Kur-an reče ovako:

S.3:48. I pouči će ga pismu i mudrosti, i tevratu i indžilu,

S.3:49. I poslati kao poslanika sinovima izrailovim: donosim vam dokaze od gospodara vašeg: napravi ću vam od ilovače nešto poput ptice i puhnu ću u nju, i biće voljom Allahovom prava ptica. I iscjeliću slijepa od

rođenja i gubava, i oživljava ću mrtve voljom Allahovom, i kaziva ću vam šta jedete i šta u domovima svojim gomilate: To će, uistinu, biti dokaz za vas, ako pravi vjernici budete:

S.3:50. I da potvrdim istinitost tevrata, objavljenoga prije mene, i da vam dopustim nešto što vam je bilo zabranjeno. I donosim vam dokaze od gospodara vašega, zato se Allaha bojte i mene slušajte -

S.3:51. Allah je doista i moj i vaš Gospodar, pa se njemu klanjajte: to je pravi put!

S.3:52. A kada se Isa uvjerio da oni neće da vjeruju, uzviknuo je: Koji će biti pomagači moji na Allahovu putu? – Mi rekoše učenici, mi ćemo biti pomagači Allahove vjere, mi u Allaha vjerujemo, a ti budi svjedok, da smo mi poslušni njemu.

S.3:53. Gospodaru naš, mi u ono što ti objavljuješ vjerujemo i mi poslanika slijedimo, zato nas upiši među vjernike!

Ovako slični ajeta ima dosta koji opisuju o Allahovim poslanicima. Ali nije moguće cijeli Kur-an, ili Bibliju, prepisati. Zato ću spomenuti u kratko mudžize nekih poslanika božiji. Sulejman a.s. je mogao prepješačiti, za jedan dan koliko obični čovjek za trideset dana. Vjetar mu je puhao kuda je on htjeo. Džini su mu bili podčinjeni, i bakar mu je tekao kao voda itd. Davud a.s. njemu je bilo željezo mehko kao tjesto. On je pravio što je htjeo od željeza bez da ga grije. Jusuf a.s. znao je tumačiti snove. Musa a.s. je imao štap, i on je sa svojim štapom uz Allahovu volju mogao činiti šta hoće. Musa je sa štapom more rastavio i sklapio ga nazad.

I faraonu je devet očevidni čuda pokazao. Što je premoralo faraona da pusti iz robstva Izraelski narod. Sve ovo što opisao nije iz moga uma nego iz sveti pisama.

Narodi veličaju božije poslanike

Svaki narod uveličaje božijeg poslanika, svoga vjerodostavljaja. Većinom misleći kako će sebe kroz to uveličavanje uzdignuti iznad drugih, ili učiniti sebe boljim od ostalih naroda. Pa se samo kroz ta veličanja nadmeću koće bolju laž skrojiti. To je pogrešan put, jer dragi bog zna kakve je mudžize davao svojim poslanicima. A zna namjere svojih robova, i za loše namjere Allah kažnjava na ovom svijetu i na budućem. Ni jednom narodu ne koristi, da je njegov donositelj vjere prhtio kao ptica, kad oni nemogu da prhte. Jer Allahova svetost nepada na ljude slučajno. Evo nekoliko primjera od Ademovi sinova. Kako Kabil ubi svoga brata Abila, znači ništa nije pomoglo što su oni božijeg poslanika sinovi. I Nuh a.s. je božiji poslanik pa se zna za njegovu ženu, da će u džehenem ako joj Allah dž.š. ne oprosti. Tako isto i za njegovog sina zna se da će u džehenem ako Allah ne odredi drugovačije. Tako isto za Luta a.s. ženu. Ove obadvije žene nisu nikakve svetosti primile od svoji ljudi. A ko je bliži čovjeku od njegove žene. Tako isto za Muhameda a.s. on je iza sebe ostavio vlastito jedino dijete H. Fatima, zeta H. Aliju, i dva unuka Hasana, i Huseina, ovi najbliži su pobijeni u atentatima. Osim H. Fatime, ona je umrila prirodnom smrću. Dragi moji vi sada odlučite koji imate svoje unuke.

Dali bi Muhamedu a.s. bilo svedno što su lopovi pobili njegovu najbližu porodicu. Jasno je da nebi! Kada Muhamed nije mogao da spasi svoju obitelj. Kako bi spasio ostali svijet? Svaki će čovjek odgovarati za sebe samoga. Evo šta Allah kaže za svoje poslanike u Kur-anu.

S.2:253. Neke od ti poslanika odlikovali smo više nego druge. S nekima od njih je Allah govorio, a neke je za više stepeni izdigao. A Isau, sinu Merjeminu, jasne smo dokaze dali i Džibrilom ga pomagali. Da je Allah hito, nebi se međusobno oni poslije njih ubijali, kad su im jasni dokazi već došli, ali oni su se razišli: neki od njih su vjerovali, a neki su poricali. A da je Allah htio, oni se nebi međusobno ubijali, ali Allah radi ono što on želi.

Mi svi znamo povijest o božijim poslanicima. Kad je o njima jasno opisano u božijim knjigama. Tako isto znamo da Allah dž.š. nije nama dozvolio da pravimo bilo kakvu razliku među njegovim poslanicima i znamo da Bog dragi nije u Kur-anu nigdje spomenuo da je jedan od poslanika bio bolji od drugoga poslanika. Pa ko pravi razliku među božijim poslanicima spušta se na nisko.

Priče o božijim poslanicima

Priča o Ademu iz Biblije

1.Musa:2,1-9; 15-25

¹ Tako se dovrši nebo i zemlja i sva vojska njihova.

² Sedmi dan bio je dovršio Bog djelo svoje, što ga stvorio. On počinu sedmi dan od svega djela svojega, što ga je bio stvorio.

³ I blagoslovi Bog sedmi dan i proglasi ga svetim, jer taj dan počinu od svega djela svojega, što ga je bio stvorio i učinio.

⁴ To je opis postanja neba i zemlje, kad su bili stvoreni. U vrijeme, kad Gospod Bog stvori zemlju i nebo,

⁵ Nije još bilo na zemlji nikakva grmlja poljskoga, i na poljima nije još raslo nikakvo bilje, jer Gospod Bog nije još pustio dažda na zemlju i nije još bilo ljudi, da obrađuju zemlju.

⁶ No dizala se je magla iz zemlje i natapala je svu površinu tla.

⁷ Tada načini Gospod Bog čovjeka (Adama) od praha zemaljskoga i udahnu mu u lice duh života. Tako postade čovjek živo biće.

⁸ Tada zasadi Gospod Bog daleko na istoku vrt u Edenu i stavi tamo čovjeka, kojega je bio načinio.

⁹ I dade Gospod Bog, te niče iz zemlje svakojako drveće, ugodno za pogled i dobro za jelo, i drvo života usred vrta i drvo spoznanja dobra i zla.

¹⁵ Uze dakle Gospod Bog čovjeka i stavi ga u vrt edenski, da ga obrađuje i goji.

¹⁶ A dade Gospod Bog čovjeku ovu zapovijed: "Sa svakoga drveta u vrtu smiješ jesti;

¹⁷ Samo s drveta spoznanja dobra i zla ne jedi, jer čim bi jeo s njega, morao bi umrijeti."

¹⁸ Tada reče Gospod Bog: "Nije dobro čovjeku, da je sam. Načinit ću mu pomoćnicu, koja mu pristaje."

¹⁹ I dovede Gospod Bog sve životinje zemaljske i sve ptice nebeske, što ih bio načinio od zemlje, pred Adama, da vidi, kako će ih nazvati. Kako Adam nazove živa bića, onako će se zvati.

²⁰ Adam nadjenu dakle imena svoj stoci i pticama nebeskim i svima životinjama zemaljskim; ali se Adamu ne nađe među njima pomoćnica, koja bi mu pristajala.

²¹ Zato Gospod Bog pusti dubok san na Adama, i dok je on spavao, uze mu jedno rebro i ispuni mjesto opet mesom.

²² Gospod Bog načini ženu od rebra, što ga je bio uzeo čovjeku, i dovede je k čovjeku.

²³ Tada Adam reče: "Ta je napokon kost od kostiju mojih i meso od mesa mogega. Ona će se zvati žena, jer je uzeta od čovjeka."

²⁴ Zato ostavlja muž oca i mater i prijanja za ženu svoju, i budu jedno tijelo.

²⁵ Oboje, Adam i žena njegova, bili su goli, pa ipak se nijesu stidjeli jedan od drugoga.

1. Musa 3, 1-24

¹ Zmija je bila lukavija od svih životinja zemaljskih, što ih je bio učinio Gospod Bog. Ona reče ženi: "Je li doista rekao Bog: 'Ne smijete jesti ni s kojeg drveta u vrtu?'"

² Žena odgovori zmiji: "Od plodova drveća u vrtu smijemo jesti.

³ Samo od plodova drveta, što stoji usred vrta, zapovjedio je Bog: 'Od toga ne smijete jesti, pa ni dotaknuti ga, inače morate umrijeti.' "

⁴ Zmija reče ženi: "Nikako nećete umrijeti,

⁵ Dapače zna Bog, da će vam se otvoriti oči, čim budete jeli s njega, i da ćete postati kao Bog, kad spoznate, što je dobro i zlo."

⁶ Sada istom vidje žena, kako je plod drveta dobar za jelo i ugodan za pogled, i kako je plod drveta poželjan, jer daje spoznanje. I ona uze od njegova ploda i jede; i mužu svojem, koji je bio uz nju, dade od njega, i on isto jede.

⁷ Tada se obadvoma otvoriše oči, i oni opaziše, da su bili goli. Zato spletoše lišće smokvino i načiniše sebi od njega pregače.

⁸ A kad začuše sušanj koraka Gospoda Boga, koji je hodio po vrtu za dnevnog vjetrića, skriju se oni, Adam i žena njegova, pred Gospodom Bogom među grmenjem u vrtu.

⁹ A Gospod Bog viknu Adama i upita ga: "Gdje si?"

¹⁰ On odgovori: "Kad začuh sušanj koraka tvojih u vrtu, uplaših se, jer sam gol, pa sam se skrio."

¹¹ Tada upita on: "Tko ti je rekao, da si gol? Da nijesi možda jeo s drveta, s kojega ti zabranih jesti?"

¹² Adam odgovori: "Žena, koju si mi dao da bude uz mene, ona mi dade s drveta, i jedoh."

¹³ I Gospod Bog upita ženu: "Zašto si to učinila?" Žena odgovori: "Zmija me zavede; zato sam jela."

¹⁴ Tada reče Gospod Bog zmiji: "Jer si to učinila, da si prokleta među svom stokom i svima životinjama zemaljskim! Na trbuhu ćeš svojemu puzati i prah ćeš jesti sve dane života svojega!

¹⁵ Neprijateljstvo ću staviti između tebe i žene, između roda tvojega i roda njezina. On će ti satrti glavu; a ti ćeš ga raniti na peti."

¹⁶ Ženi reče: "Mnoge ću ti muke umnožiti, kad zatrudniš. U bolovima ćeš rađati djecu, a ipak ćeš žudjeti muža svojega, koji mi dade s drveta, i jedoh."

¹⁷ Adamu reče: "Jer si popustio molbi žene svoje i jeo s drveta, za koje sam ti zapovjedio: 'Ne smiješ jesti s njega', to neka je prokleta zemlja zbog tebe; s mukom ćeš se od nje hraniti sve dane života svojega.

¹⁸ Trnje i korov rađat će ti, i ti ćeš jesti zelje poljsko.

¹⁹ U znoju ćeš lica svojega jesti kruh, dok se ne vratiš u zemlju, od koje si uzet, jer prah si i u prah se vraćaš."

²⁰ Adam nadjenu ženi svojoj ime Eva; jer postade mati svima živima.

²¹ A načini Gospod Bog Adamu i ženi njegovoj haljine od kože i obuće ih u njih.

²² Tada reče Gospod Bog: "Eto, čovjek sad postade kao jedan od nas, tako da spoznaje, što je dobro i zlo. Da sada samo on ne pruži ruku svoju i također ne uzme s drveta života i jede i vječno živi!"

²³ Zato ga progna Gospod Bog iz vrta edenskog, da obrađuje zemlju, od koje je bio uzet.

²⁴ I kad je bio prognao Adama, postavi istočno od vrta edenskog kerubine s mačem ognjenim, iz kojega se vijao plamen, da čuvaju put k drvetu života.

Priča o Nuhu/Noi iz Biblije:

1. Knjiga Mojsijeva 7,1-24

¹ Jednoga dana reče Gospod Noi: "Uđi u kovčeg s cijelom obitelji svojom; jer tebe samo nađoh pravedna pred sobom u svemu naraštaju ovom!"

² Od svih životinja čistih uzmi k sebi po sedmero, muško i žensko, a od životinja nečistih po dvoje, muško i žensko.

³ I od ptica nebeskih po sedmero, muško i žensko, da se kasnije mognu rasploditi na zemlji!

⁴ Jer već do sedam dana pustit ću dažd na zemlju za četrdeset dana i četrdeset noći i istrijebit ću sa zemlje sva bića, što sam ih stvorio."

⁵ Noa učini sve onako, kako mu je bio zapovjedio Gospod.

⁶ Noa je imao šest stotina godina, kad dođe potop na zemlju.

⁷ Sa svojim sinovima, svojom ženom i ženama svojih sinova uđe Noa u kovčeg pred vodama potopa.

⁸ Od životinja čistih i nečistih, od ptica i od svega, što gmiže po zemlji.

⁹ Uđe k Noi u kovčeg po dvoje, muško i žensko, kao što je bio Bog zapovjedio Noi.

¹⁰ Nakon sedam dana prodriješe vode potopa na zemlju.

¹¹ U godini šeststotoj života Noina, sedamnaesti dan drugoga mjeseca, taj dan prodriješe svi izvori velikog bezdana, i otvoriše se ustave nebeske.

¹² Dažd je padao na zemlju četrdeset dana i četrdeset noći.

¹³ Upravo taj dan udoše u kovčeg Noa i sinovi njegovi Šem, Ham i Jafet, i s njima žena Noina i tri žene sinova njegovih.

¹⁴ Oni i sve vrste zvijeri, stoke i životinja, što gmižu po zemlji, i sve vrste ptica, sve, što je imalo krila i perje.

¹⁵ Udoše k Noi u kovčeg, po dvoje od svih živih bića.

¹⁶ Uvijek muško i žensko od svih bića uđe, kao što mu je bio zapovjedio Bog; onda Gospod zatvori za njim.

¹⁷ Nato se izli potop na zemlju za četrdeset dana. Voda naraste i podiže se kovčeg, tako da je plovio nad zemljom.

¹⁸ Sve više nabuja voda i diže se visoko nad zemlju, a kovčeg je plovio na vodi.

¹⁹ Do tako silne visine nabuja voda na zemlji, da su bila pokrivena sva visoka brda pod cijelim nebom.

²⁰ Voda se pope petnaest lakata visoko iznad brda, tako da su ona bila poplavljena.

²¹ Tada pogiboše sva bića, što su se micala na zemlji, ptice, stoka, zvijeri i sve, što gmiže po zemlji, a i svi ljudi.

²² Sve, što je imalo u sebi dah života, sve, što je živjelo na suhu, pomrije.

²³ Tako istrijebi on sva bića, što su živjela na zemlji, čovjeka, stoku, štogod gmiže i ptice nebeske; sve je bilo istrijebljeno sa zemlje. Ostade samo Noa i što je bilo s njim u kovčegu.

²⁴ Voda se je penjala još sto i pedeset dana dalje na zemlji.

1. Knj. Mojsijeva: 9,1-29

¹ I blagoslovi Bog Nou i sinove njegove i reče im: "Rađajte se, množite se i napunite zemlju!

² Strah i trepet pred vama neka obuzme sve životinje zemaljske i sve ptice nebeske, sve, što se miče na zemlji, i sve ribe morske: sve je predano u vaše ruke.

³ Sve, što se miče, što živi, neka vam bude za hranu: kao nekoć zeleno bilje, tako vam sada sve dajem,

⁴ Samo mesa, što još ima u sebi svoju snagu životnu, naime krv, ne smijete jesti.

⁵ I za vašu krv, od koje ovisi život vaš, iskat ću račun; od svake životinje iskat ću za to račun, od čovjeka, od svakoga, pa i od brata njegova iskat ću račun za život čovječji.

⁶ Tko prolije krv čovječju, njegova se krv ima također proliti od čovjeka, jer je Bog stvorio čovjeka po slici Božjoj.

⁷ A vi se sad rađajte i množite se; raširite se na zemlji i namnožite se na njoj!"

⁸ Potom reče Bog Noi i sinovima njegovim, što su bili s njim:

⁹ "Evo, sklapam sad zavjet s vama i s vašim potomcima, što će biti nakon vas,

¹⁰ I sa svima živim bićima, što su s vama, s pticama, sa stokom i sa svima zvijerima, što su s vama, sa svima životinjama zemaljskim, što izadoše iz (plovnog) kovčega.

¹¹ I to sklapam zavjet svoj s vama u tu svrhu, da nijedno stvorenje ne bude više uništeno od vode potopa, i da od sada ne dođe više potop, da zatre zemlju."

¹² Nato nastavi Bog: "Ovo neka bude znak zavjeta, što ga sklapam između sebe i vas i svih živih bića, što su s vama, za sve buduće naraštaje.

¹³ Dugu svoju stavljam u oblake, koja će biti za znak zavjeta između mene i zemlje!

¹⁴ Kad eto navučem oblake na zemlju i ukaže se duga u oblacima;

¹⁵ Tada ću se spomenuti zavjeta svojega, koji postoji između me ne i vas i svih živih bića svake vrste; i nikada više neće biti vode za potop, da uništi sva stvorenja.

¹⁶ Kad se ukaže duga u oblacima, pogledat ću je i spomenut ću se vječnoga zavjeta između Boga i svih živih bića svake vrste, što su na zemlji."

¹⁷ I reče Bog dalje Noi: "To je znak zavjeta, što ga sklopim između sebe i svih živih bića na zemlji."

¹⁸ A sinovi Noini, koji izadoše iz plovnog kovčega, bili su: Šem, Ham i Jafet; Ham je otac Kanaanu.

¹⁹ Ova trojica bila su sinovi Noini i od njih se cijelo čovječanstvo zemlje razgranalo.

²⁰ Noa počeo obrađivati zemlju i zasadi vinograd.

²¹ A kad je pio vino, opio se, i ležao je otkriven u šatoru svojemu.

²² Ham, otac Kanaanu, promatrao je golotinju oca svojega, i rekao to obojici braće svoje vani.

²³ A Šem i Jafet uzeše plašt i metnuše ga obojica na ramena svoja, stupiše natraške unutra i pokriše njim golotinju oca svojega. Lice njihovo bilo je pri tom natrag okrenuto, tako da ne vidješe golotinje oca svojega.

²⁴ A kad se Noa rastrijezni od vina i doznade, što mu je bio učinio najmlađi sin njegov,

²⁵ Reče on: "Proklet da je Kanaan; neka je najniži sluga braći svojoj!"

²⁶ Potom nastavi: "Blagoslovljen da je Gospod, Bog Šemov; Kanaan neka je sluga njegov!"

²⁷ Neka raširi Bog Jafeta; neka prebiva u šatorima Šemovim; Kanaan neka mu je sluga!"

²⁸ Noa poživje nakon potopa još trista i pedeset godina.

²⁹ A svega poživje Noa devet stotina i pedeset godina; i umrije.

Priča o Musa/Mojsija iz Kur-ana:

Sura 28, 1-50

1. Ta. Sin. Mim.

2. To su znaci Kitaba jasnog.

3. Recitiramo ti vijest o Musau i faraonu s Istinom, za ljude koji vjeruju.

4. Uistinu! Faraon se uzdigao na Zemlji i učinio stanovnike njene sektama, tlačeći skupinu njih, koljući sinove njihove, a dajući da žive žene njihove. Uistinu, on je bio od mufsida.

5. I željeli smo da obdarimo one koji su učinjeni slabima na Zemlji, i učinimo ih imamima, i učinimo ih nasljednicima,

6. I da ih učvrstimo na Zemlji, i pokažemo faraonu i Hamanu i vojskama njih dvojice - ono čega su se od njih pribojavali.

7. I objavismo majci Musaovoj: "Zadoji ga; pa kad se za njega uplašiš, tad ga baci u rijeku, i ne plaši se, niti tuguj. Uistinu, Mi ćemo ti ga vratiti i učiniti ga (jednim) od izaslanika."

8. Pa je pokupila njega porodica faraonova, da bi im bio neprijatelj i jad. Uistinu! Faraon i Haman i vojske njihove bili su oni koji čine greške.

9. I žena faraonova reče: "Osvježenje oka je meni i tebi. Ne ubijte ga! Možda će nam koristiti ili da ga usvojimo kao dijete." A oni ne zapaziše.

10. I posta srce majke Musaove prazno; skoro bi ga sigurno otkrila, da nismo učvrstili srce njeno, da bude od vjernika.

11. I reče sestri njegovoj: "Slijedi ga!" Pa je gledala njega izdaleka, a oni ne opaziše.

12. I zabranili smo njemu dojilje od ranije, pa (ona) reče: "Hoćete li da vam ukažem na čeljad kuće (koja) će se brinuti o njemu za vas, i oni će mu biti savjetnici?"

13. Tad ga vratismo majci njegovoj da joj se oko osvježi i ne žalosti, i da zna da je obećanje Allahovo Istina. Ali, većina njih ne zna.

14. I pošto je dostigao snagu svoju i dozrio, dadosmo mu sud i znanje. A tako plaćamo dobročinitelje.

15. I uđe u grad za vrijeme nehajnosti stanovnika njegovih, i nađe u njemu dva čovjeka (kako) se biju, ovaj iz sekte njegove, a ovaj od neprijatelja njegovog. Pa zatraži pomoć od njega onaj iz sekte njegove, protiv onog od neprijatelja njegovog. Tad ga udari Musa šakom, te ga dokrajči. Reče: "Ovo je od posla šejtanovog. Uistinu, on je neprijatelj, zavodnik očiti."

16. Reče: "Gospodaru moj! Uistinu, ja sam učinio zulm duši svojoj, pa oprosti mi!" Pa mu je oprostio. Uistinu! On, On je Oprosnik, Milosrdni.

17. Reče: "Gospodaru moj! Zato što si me obdario, zato neću biti pomagač zločinaca."

18. Pa osvanu u gradu prestrašen, iščekujući, tad gle! onaj koji ga je zvao u pomoć jučer, zove ga u pomoć. Musa mu reče: "Uistinu, ti si očiti zabludjeli."

19. Pa pošto je želio da dograbi onog koji je neprijatelj njima dvojici, (taj) reče: "O Musa! Zar želiš da me ubiješ, kao što si ubio dušu jučer? Samo želiš da budeš tiranin na Zemlji, a ne želiš da budeš od onih koji popravljaju."

20. I dođe čovjek s najdaljeg kraja grada trčeći. Reče: "O Musa! Uistinu, velikani o tebi odlučuju da te ubiju, zato izlazi. Uistinu, ja sam ti od savjetnika."

21. Tad izađe iz njega prestrašen, iščekujući. Reče: "Gospodaru moj! Spasi me od naroda zalima."

22. Pa pošto se zaputio prema Medjenu, reče: "Možda će Gospodar moj da me uputi pravom putu."

23. Pa pošto stiže vodi Medjena, nađe na njoj zajednicu ljudi napajaju (stoku); i nađe pored njih dvije žene - odbijaju. Reče: "Šta je s vama dvjema?" Rekoše: "Ne napajamo dok se ne povuku čobani, a naš otac je starac uveliko."

24. Tad napoji njima dvjema, zatim se okrenu sjenci, pa reče: "Gospodaru moj! Uistinu, ja sam - šta god mi spustiš od dobra - onaj kojem treba."

25. Tad mu jedna od njih dvije dođe, idući stidljivo. Reče: "Uistinu, moj otac te poziva da ti isplati nagradu što si napojio za nas." Pa pošto mu je došao i ispričao priču, reče: "Ne boj se! Spasio si se od naroda zalima."

26. Jedna od njih reče: "O oče moj! Unajmi ga! Uistinu je najbolji taj kojeg bi unajmio, snažan, pouzdan."

27. Reče: "Uistinu, ja želim da te oženim jednom od mojih kćeri, ovih dviju, da se unajmiš meni osam godina.

Pa ako ispuniš deset, pa od tobe je; i ne želim da ti otežam. Naći ćeš - inšaAllah - da sam od pravednih.”

28. (Musa) reče: “To je između mene i između tebe. Koji god od dva rosa ispunim, pa neće biti neprijateljstva prema meni. A Allah je nad onim šta govorimo Jamac.”

29. Pa pošto Musa ispuni rok i pođe s porodicom svojom, opazi na obronku brda vatru. Reče porodici svojoj: “Sačekajte! Uistinu ja sam spazio vatru; možda ću vam ja od nje donijeti vijest, ili glavnu vatru, da biste se vi ogrijali.”

30. Pa pošto joj pride, bi pozvan s desne strane doline, u kraju blagoslovljenom, iz drveta: “O Musa! Uistinu! Ja, Ja sam Allah, Gospodar svjetova;

31. I baci štap svoj!” Pa pošto ga vidje da se brzo kreće kao da je on džinn, okrenu se povlačeći se i i ne vrati se. “O Musa! Pridi i ne plaši se. Uistinu, ti si od sigurnih.

32. Zavuci ruku svoju u njedra svoja, izaći će bijela, bez ozljede. I saberi si krilo svoje od straha. Pa to će biti dva dokaza od Gospodara tvog faraonu i uglednicima njegovim: uistinu, oni su narod grješnika.”

33. Reče: “Gospodaru moj! Uistinu, ja sam ubio od njih dušu, zato se bojim da će me ubiti.

34. A brat moj Harun, on je rječitiji od mene jezikom, pa pošalji ga sa mnom (kao) potporu, potvrđujući mene. Uistinu, ja se plašim da će me poreći.”

35. Reče: “Ojačat ćemo ruku tvoju bratom tvojim i dati vama dvojici moć, pa vam neće doseći. Sa znacima Našim, vas dvojica i ko vas bude slijedio, bićete pobjednici.”

36. Pa pošto im dođe Musa sa znakovima Našim jasnim, rekoše: “Ovo je samo sihr izmišljeni, i nismo mi ovo čuli

u predaka naših ranijih.”

37. I reče Musa: “Gospodar moj je Najbolji znalac onog ko je došao s Uputom od Njega, i ko će za kraj imati dom. Uistinu, to neće uspjeti zalimi.”

38. I reče faraon: “O uglednici! Ne znam da vi imate drugog boga osim mene. Zato mi zapali o Hamane, na ilovači, te mi načini toranj, da bih se ja uspeo bogu Musaovom. A uistinu, ja ga smatram (jednim) od lažova.”

39. I uzoholi se on i vojske njegove na zemlji bez prava, i misliše da se oni Nama neće vratiti.

40. Pa dograbismo njega i vojske njegove, te ih bacismo u more. Zato pogledaj kakav je bio kraj zalima.

41. I učinili smo ih imamima (koji) pozivaju vatri, a na Dan kijameta neće biti pomognuti.

42. I pratili smo ih na ovom Dunjau prokletstvom, a na Dan kijameta oni će biti od odvratnih.

43. I doista smo dali Musau Knjigu - nakon što smo uništili pokoljenja ranija - jasne uvide ljudima, i uputu i milost, da bi se oni poučili.

44. I nisi bio na strani zapadnoj kad smo Musau izdali naredbu, i nisi bio od svjedoka.

45. Ali, Mi smo stvorili pokoljenja, pa im se život odužio. I nisi bio stanovnik među stanovnicima Medjena, da im učiš ajete Naše. Međutim, Mi smo bili Pošiljatelji.

46. I nisi bio na obronku planine kad smo pozvali. Ali, milošću Gospodara tvog (poslat si) da opominješ narod kojem nije došao nijedan opominjač prije tebe - da bi se oni poučili.

47. I da ih ne snađe nesreća zbog onog šta su pripravile ruke njihove, pa reknu: “Gospodaru naš! Zašto nam nisi

poslao poslanika, pa da slijedimo ajete Tvoje i budemo od vjernika?”

48. Pa pošto im je došla Istina od Nas, rekoše: “Zašto (mu) nije dato slično šta je dato Musau?” Zar nisu nevjerovali u ono šta je dato Musau od ranije? Rekoše: “Sihra dva, međusobno pomažuća”, i rekoše: “Uistinu, mi smo u svako nevjernici.”

49. Reci: “Pa donesite od Allaha Knjigu koja je bolja uputa od ove dvije, da bih je slijedio, ako ste istiniti.”

50. Pa ako ti se ne odazovu, tad znaj da slijede strasti svoje. A ko je zabludjeliji od onog ko slijedi strast svoju bez ikakve upute od Allaha? Uistinu! Allah ne upućuje narod zalima.

Priča o Lutu/Lot iz Biblije:

1.Knj. Mojsijeva: 13, 1-14

¹ Tako otide Abram iz Egipta prema Negebu, on i žena njegova i sve, štogod je imao, i Lot s njim.

² A bio je Abram vrlo bogat stokom, srebrom i zlatom.

³ Iz Negeba pođe od mjesta do mjesta sve do Betela, do mjesta, gdje mu je prije bio šator, između Betela i Aja,

⁴ Do mjesta, gdje je prije bio načinio žrtvenik; i tamo prizva Abram ime Gospodnje.

⁵ A i Lot, koji je išao s Abramom, imao je ovaca, goveda i šatora.

⁶ I tako im nije bilo dosta zemlje, da ostanu zajedno, jer je blago njihovo bilo tako veliko, da nijesu mogli ostati zajedno.

⁷ I nastala svađa među pastirima stada Abramova i pastirima stada Lotova; a uz to su tada prebivali još i

Kanaanci i Perizeji u zemlji.

⁸ Zato reče Abram Lotu: "Neka ne bude svađe između mene i tebe, između mojih i tvojih pastira; jer braća smo.

⁹ Nije li sva zemlja pred tobom? Odišli se radije od mene! Ako ćeš ti nalijevo, ja idem nadesno; ako li ćeš ti nadesno, ja idem nalijevo."

¹⁰ I Lot podiže oči svoje i vidje, da je sav kraj na Jordanu posve natopljen - Gospod naime nije bio još zatro Sodomu i Gomoru - kao vrt Gospodnji, kao zemlja egipatska, sve do Soara.

¹¹ I Lot izabra sebi sav kraj na Jordanu; i potom Lot otide na istok; tako se razdijeliše jedan od drugoga.

¹² Abram je ostao u zemlji kanaanskoj. Lot se je nastanio u mjestima kraja na Jordanu i razapeo šatore svoje sve do Sodome.

¹³ A ljudi u Sodomi bili su nevaljani i ogriješili su se veoma pred Gospodom.

¹⁴ A Gospod reče Abram, pošto se bio Lot odijelio od njega: "Podigni oči svoje i pogledaj s mjesta, gdje stojiš, prema sjeveru, jugu, istoku i zapadu;

1.Knj. Mojsijeva: 19, 1-38

¹ Kad oba anđela uvečer dođoše u Sodomu, upravo je tada sjedio Lot na vratima sedomskim, čim ih Lot ugleda, ustade pred njima, pokloni se sve do zemlje,

² I reče: "Molim vas, gospodo, svratite se u kuću slugu svojega, da prenoćite, i operite noge svoje! Sutra rano možete onda uraniti i put svoj nastaviti." A oni rekoše: "Ne, mi ćemo prenoćiti vani."

³ Ali on navali i primora ih, pa se oni navratiše k njemu i

dodoše u kuću njegovu. On im tada ugotovi večeru i dade ispeći nekvasnih pogača, i oni jedoše.

⁴ Ali prije nego još otidoše da legnu, opkoliše ljudi grada Sodome kuću mlado i staro, sav narod do posljednjega čovjeka.

⁵ Oni pozvaše Lota i rekoše mu: "Gdje su ljudi, što večeras dođoše k tebi? Izvedi nam ih, da ih upoznamo!"

⁶ Tada Lot izađe k njima van pred vrata, a zatvori vrata za sobom;

⁷ I reče: "Ne činite takva zla, braćo moja!

⁸ Evo, imam još dvije kćeri koje ne spoznaše muža: njih ću vam izvesti, pa činite s njima što vam je drago; samo ne dirajte u ove ljude; jer uđoše u sjenu krova mogega!"

⁹ Ali oni viknuše: "Odstupi odatle!" i rekoše: "Ovaj dođe ovamo kao došljak i sad hoće da nam sudi. Sad ćemo učiniti tebi još gore nego njima!" I navališe silom na čovjeka, na Lota, i primicali su se sve bliže, da razbiju vrata.

¹⁰ Tada ona dva čovjeka pružiše ruke svoje i uvukoše Lota k sebi u kuću i zatvoriše vrata.

¹¹ A ljude pred kućnim vratima, malo i veliko, udariše sljepoćom, tako da su se uzalud mučili da nađu vrata.

¹² Nato dva čovjeka rekoše Lotu: "Ako imaš ovdje još koga svojega, zeta, svoje sinove i kćer, ili koga još drugoga u gradu, izvedi ih iz ovoga mjesta!

¹³ Jer mi ćemo zatrti ovo mjesto; jer teška se tužba digla proti njima pred Gospodom, zato nas posla Gospod, da ih zatremo."

¹⁴ Tada Lot izađe van i porazgovori se sa zetovima svojim, koji su se bili oženili kćerima njegovim, i reče: "Ustajte! Izađite iz mjesta ovoga, jer će Gospod zatrti

grad ovaj!" Ali su zetovi njegovi mislili, da se on samo šali.

¹⁵ Kad osvanula zora, navališe anđeli na Lota, da se požuri, i rekoše: "Ustani! Uzmi ženu svoju i dvije kćeri svoje, što su još kod kuće, da i ti ne pogineš zbog krivnje grada toga!"

¹⁶ Kad se je on još uvijek skanjivao, uzeše ljudi za ruku njega, ženu njegovu i obje kćeri njegove i izvedoše ih izvan grada; jer mu je Gospod bio milostiv.

¹⁷ Oni ga izvedoše van i pustiše ga istom pred gradom, i rekoše mu: "Bježi, jer ti se radi o životu, ne ogledaj se natrag i ne ustavljaj se nigdje u toj nizini Jordana; bježi u goru, da i ti ne pogineš!"

¹⁸ Lot im odgovori: "Nemoj tako, Gospode!"

¹⁹ Evo, sluga tvoj nađe milost u očima tvojim i veliko mi iskazuješ milosrđe, kad hoćeš da mi spasiš život. Ali ja ne smijem bježati u goru; mogla bi me pri tom lako zadesiti nesreća, pa bih poginuo.

²⁰ Eno, tamo je grad dosta blizu, kamo bih mogao uteći, a malen je. Tamo bih htio uteći, jer je malen, pa da ostanem na životu,"

²¹ On odgovori: "Evo, neka ti bude, i u tom ću te poslušati, da ne razorim grad, o kojem govoriš.

²² Bježi brze tamo; jer ne mogu ništa činiti, dok ne stigneš onamo!" Zato se prozva taj grad Soar.

²³ Sunce je upravio ogranulo, kad je Lot došao u Soar.

²⁴ Tada pusti Gospod na Sodomu i Gomoru dažd sumpora i ognja od Gospoda, s neba.

²⁵ I uništi te gradove, svu nizinu sa svima stanovnicima tih gradova i sve, što je raslo na poljima.

²⁶ A kad se je žena njegova iza njega ogledala natrag

postade stup od soli.

²⁷ Rano drugoga jutra otide Abraham na mjesto, gdje je bio stajao pred Gospodom.

²⁸ Kad se zagleda dolje na Sodomu i Gomoru i na svu pokrajinu one nizine, vidje, kako se dim dizao od zemlje kao dim iz peći.

²⁹ Bog će dakle spomenu Abrahama, kad je Bog zatirao gradove one nizine, i izvede Lota iz, propasti, a uništi gradove, u kojima je bio Lot prebivao.

³⁰ Lot otide od Soara dalje gore i nastani se s kćerima svojim u gori; jer se je bojao ostati u Soaru. I stanovao je u jednoj pećini s obje kćeri svoje.

³¹ Tada reče starija mlađoj: "Naš je otac star, a nema više nijednog čovjeka u zemlji, koji bi htio općiti s nama, kako je to običaj po svemu svijetu.

³² Hajde da dadnemo ocu svojemu vina, neka pije, pa da legnemo s njim, da po ocu svojemu dobijemo djecu!"

³³ I dadoše onu noć ocu svojemu vina da pije; tada ode starija unutra i leže uz oca svojega, a on ne opazi ni kako ona leže, ni kako ustade.

³⁴ Drugo jutro reče starija mlađoj: "Eto, ležala sam noćas uz oca svojega. Dajmo mu da pije vina i ovu noć, pa onda pođi ti unutra i lezi uz njega, da po ocu svojemu dobijemo djecu!"

³⁵ Tako dadoše i ovu noć ocu svojemu vina da pije, te pođe mlađa i leže uz njega, a on ne opazi ni kako ona leže, ni kako ustade.

³⁶ Zatrudnješe dakle obje kćeri Lotove od oca svojega.

³⁷ I starija rodi sina i nadjenu mu ime Moab; on je otac današnjim Moapcima.

³⁸ I mlada rodi sina i nadjenu mu ime Ben-Ami; on je

otac današnjim Amoncima.

Priča o Ibrahimu/Abramu iz Biblije:

1.Knj. Mojsijeva 12,1-20

¹ Jednoga dana reče Gospod Abram: "Idi iz zemlje svoje i od roda svojega i iz doma oca svojega u zemlju, koju ću ti pokazati!

² Jer učinit ću te velikim narodom, i blagoslovit ću te, i uveličat ću ime tvoje; i ti ćeš biti blagoslov.

³ Blagoslovit ću one, koji tebe blagoslivljaju, i proklet ću one, koji tebe proklinju; u tebi će biti blagoslovljena sva plemena na zemlji."

⁴ I pođe Abram, kako mu je bio zapovjedio Gospod, i s njim pođe Lot. Sedamdeset i pet godina bilo je Abram, kad iseli iz Harana.

⁵ I uze Abram Saraju, ženu svoju, i Lota, sina brata svojega, i sve blago, što su ga imali, i svu družinu, što su je bili dobili u Haranu, i izadoše, da zapute u zemlju kanaansku; i oni dođoše u zemlju kanaansku.

⁶ Prođe Abram zemlju sve do svetišta Šekema, sve do hrasta Moreh. Kanaanci su tada prebivali u zemlji.

⁷ Tada se Gospod ukaza Abram i reče: "Potomcima tvojim dat ću zemlju ovu." I on načini ondje žrtvenik Gospodu, koji mu se bio ukazao.

⁸ Potom otide odatle dalje u gore istočno od Betela i postavi šator svoj između Betela na zapadu i Aja na istoku; tu načini Gospodu žrtvenik i prizva ime Gospodnje.

⁹ Onda se diže Abram i otide dalje, prema Negebu.

¹⁰ A kad nastade glad u zemlji, siđe Abram u Egipat, da se tamo za koje vrijeme skloni; jer je glad teško pritiskivala zemlju.

¹¹ Kad se približi Egiptu, reče Saraji, ženi svojoj: "Znam dobro, da si lijepa žena za gledati;

¹² I kad te vide Egipćani pomislit će: 'To mu je žena,' i mene će ubiti, a tebe ostaviti na životu.

¹³ Reci jednostavno, da si mi sestra, da mi zbog tebe bude dobro, i da zbog tebe ostanem na životu!"

¹⁴ I kad dođe Abram u Egipat vidješe Egipćani, da je žena vrlo lijepa.

¹⁵ Vidješe je i dvorani faraonovi i hvališe je pred faraonom. I bi žena dovedena u dvor faraonov,

¹⁶ I on je činio dobro Abramom zbog nje; dobio je ovaca, goveda, magaraca, sluga i sluškinja magarica i deva.

¹⁷ Ali Gospod pusti teška zla na faraona i na dom njegov zbog Saraje, žene Abramove.

¹⁸ Tada dozva faraon Abrama i upita: "Što si mi to učinio? Zašto si mi tajio, da ti je žena?"

¹⁹ Zašto si rekao: 'Ona mi je sestra', pa je uzeh sebi za ženu? A sada, eto ti žena tvoja; uzmi je i idi!"

²⁰ I zapovjedi faraon ljudima za njega, neka isprate njega, ženu njegovu i sve, što god je imao.

1.Knj. Mojsijeva: 16,1-16

¹ Saraja, žena Abramova, nije mu rađala djece; a imala je sluškinju Egipćanku, po imenu Agaru.

² Tada reče Saraja Abramom: "Gle, Gospod mi je uskratio djecu; uzmi dakle sluškinju moju za ženu; pa možda po njoj dođem do djece." Abram pristaje na riječ Sarajinu.

³ I Saraja, žena Abramova, uze Agar, Egipćanku, sluškinju svoju, iza deset godina, otkako se nastani Abram u zemlji kanaanskoj, i dade je Abram, mužu svojem, za ženu.

⁴ I on uđe k Agari, i ona zatrudnje. A kad ona opazi, da je trudna, prezre gospodaricu svoju.

⁵ Tada reče Saraja Abram: "Uvreda, što mi se nanosi, ti si skrivio. Ja ti dadoh sluškinju svoju za ženu, a ona sad, kad vidje, da je trudna, prezire mene. Gospod neka sudi meni i tebi!"

⁶ Abram odgovori Saraji: "Gle, sluškinja tvoja u ruci je tvojoj; čini s njom, kako ti drago!" I Saraja stade s njom strogo postupati, te ona pobježe od nje.

⁷ Anđeo Gospodnji nađe je na studencu u pustinji, na studencu na putu u Šur.

⁸ I upita je: "Agaro, sluškinjo, Sarajina, odakle dolaziš i kamo ideš?" Ona odgovori: "Bježim od Saraje, gospodarice svoje."

⁹ Anđeo Gospodnji reče joj: "Vrati se natrag gospodarici svojoj i podvrgni se vlasti njezinoj!"

¹⁰ I još joj reče anđeo Gospodnji: "Umnožit ću potomstvo tvoje tako, da se neće moći prebrojiti od množine."

¹¹ Dalje joj reče anđeo Gospodnji: "Eto, trudna si sad i roditi ćeš sina, kojemu nadjeni ime Išmael; jer Gospod usliši vapaj tvoj!"

¹² On će biti čovjek sličan divljemu magarcu; ruka će se njegova dizati na svakoga, a svačija ruka na njega, i boravit će u blizini sve svoje braće."

¹³ Tada ona prozva Gospoda, koji je bio s njom govorio: "Ti si Bog Svevidljiv"; jer, reče ona, "ja sam zaista gledala onoga, koji mene vidi i ostala živa."

¹⁴ Zato se zove studenac onaj Beer-Lahai-Roi "studenac Svevidljivoga". On leži, kako je poznato, između Kadeša i Bereda.

¹⁵ I Agara rodi Abramovu sina, i Abram nazva sina, što mu ga darova Agara, Išmael.

¹⁶ Abramov je bilo osamdeset i šest godina, kad Agara rodi Abramovu Išmaela.

1.Knj. Mojsijeva 17,1-27

¹ Kad Abramov bi devedeset i devet godina, javi se Gospod Abramov i reče mu: "Ja sam Bog Svemoćni; hodi preda mnom i budi savršen!

² I sklopit ću zavjet između sebe i tebe, i dat ću ti veoma mnogobrojno potomstvo."

³ Tada Abram pade ničice na svoje lice, i Bog je s njim govorio ovako:

⁴ "Evo, ja sklapam zavjet s tobom, i ti ćeš postati otac mnogim narodima.

⁵ Zato od sada tvoje ime neće biti Abram, nego ćeš se zvati Abraham; jer te postavljam ocem veoma mnogobrojnim narodima.

⁶ Umnožit ću veoma potomstvo tvoje i načinit ću od tebe narode, i kraljevi će izaći od tebe.

⁷ Sklapam zavjet vječan između sebe i tebe i potomstva tvogega, kroz sve naraštaje, i bit ću Bog tebi i potomcima tvojima.

⁸ Tebi i potomstvu tvojemu dat ću zemlju, u kojoj sad prebivaš kao tuđinac, svu zemlju kanaansku, u vječni posjed; a ja ću biti Bog njihov."

⁹ I reče Bog dalje Abrahamu: "Tako držite zavjet moj, ti i

potomstvo tvoje kroz sve naraštaje!

¹⁰ A ovo je zavjet moj između mene i vas i potomstva tvogega, što ćete ga držati: sve muško kod vas ima se obrezivati.

¹¹ A obrezivat ćete se na mesu svoje prednje kože, i to neka bude znak zavjeta između mene i vas!

¹² Osam dana iza rođenja neka se obreže kod vas svaki dječak, kroz sve naraštaje, i sluga rođen u kući i rob za novac kupljen od kojega god tuđinca, koji nije iz potomstva tvogega.

¹³ Ima biti obrezan i rođeni u kući tvojoj sluga i kupljeni od tebe za novac rob. Tako ima biti zavjet moj vječno utisnut u meso vaše.

¹⁴ A neobrezan muški, koji ne bude obrezan na mesu svoje prednje kože, neka se istrijebi iz naroda svojega; on je prelomio zavjet s menom."

¹⁵ Još reče Bog Abrahamu: "Saraju, ženu svoju, ne zovi više Saraja, nego neka joj bude ime Sara!

¹⁶ Jer ja ću je blagosloviti i dat ću ti sina od nje; blagoslovit ću je; izaći će od nje narodi, i kraljevi narodima proizaći će od nje."

¹⁷ Tada Abraham pade ničice na svoje lice i nasmija se; jer pomisli u sebi: "Zar da se jednome stogodišnjaku rodi sin, ili da rodi Sara, koja ima devedeset godina?"

¹⁸ Zato reče Abraham Bogu: "O da bi samo Išmael živio pred tobom!"

¹⁹ Ali Bog odgovori: "Ne, Sara, žena tvoja, rodit će ti sina, ti mu nadjeni ime Izak! S njim ću sklopiti zavjet vječni, što će vrijediti i za potomke njegove.

²⁰ A i za Išmaela uslišio sam te: eto, blagoslivljam ga i činim ga plodnim i dajem mu veoma mnogobrojno

potomstvo. Dvanaest knezova izaći će od njega, i učinit ću ga ocem velikog naroda.

²¹ A sklopit ću zavjet svoj s Izakom, koga će ti roditi Sara iduće godine u ovo doba."

²² Kad završi Bog s njim svoj govor, diže se od Abrahama.

²³ Tada Abraham uze Išmaela, sina svojega, i sve koji se rodiše u kući njegovoj, i sve, kojegod je bio kupio za novac, sve, što je bilo muško u kući Abrahamovoj, i obreza još isti dan meso njihove prednje kože, kako mu je bio zapovjedio Bog.

²⁴ A bilo je Abrahamu devedeset i devet godina, kad bi obrezan na mesu svoje prednje kože.

²⁵ A Išmaelu, sinu njegovu, bilo je trinaest godina, kad bi obrezan na mesu svoje prednje kože.

²⁶ U jedan isti dan bili su obrezani Abraham i sin njegov Išmael.

²⁷ I svi muški kuće njegove, rođeni u kući i od tuđinaca za novac kupljeni, bili su obrezani s njim.

1.Knj.Mojsijeva 18,1-33

¹ Opet se javi Gospod Abrahamu kod hrastova Mamre, kad je za dnevne žege sjedio na ulazu u šator.

² Kad on naime podignu oči svoje i pogleda oko sebe, i gle, tri čovjeka stajala su pred njim. Kad ih ugleda, potrča im od ulaza u so tor u susret i pokloni se sve do zemlje;

³ I reče: "Gospode, ako sam našao milost u očima tvojim, nemoj eto da mimoideš slugu svojega!

⁴ Dajte, molim, da vam se donese malo vode, da operete noge svoje! Onda se odmorite pod drvetom!

⁵ A ja ću vam iznijeti nešto za pojesti, da se okrijepite. Tada možete poći dalje. Pa zato ste i prošli pokraj sluge svojega." I oni rekoše: "Učini, kako si rekao!"

⁶ Nato Abraham otrča k Sari u šator i reče: "Uzmi brzo tri mjerice brašna, bijeloga brašna, zamijesi i ispeci pogače!"

⁷ Onda otrča Abraham govedima, uze tele mlado, debelo i dade ga momku, koji ga bržebolje zgotovi.

⁸ Nato donese masla i mlijeka i tele, što ga je dao zgotoviti, i postavi to pred njih, a sam ih je posluživao pod drvetom, dok su oni jeli.

⁹ Tada ga upitaše: "Gdje je Sara, žena tvoja?" On odgovori: "Unutra u šatoru."

¹⁰ Potom reče Gospod: "Do godine u ovo doba opet ću se vratiti k tebi; tada će Sara, žena tvoja, imati sina." A Sara je slušala na ulazu u šator, što je bio za njim.

¹¹ A Abraham i Sara bili su stari i vremešni, i u Sare bilo je već prestalo, što biva u žena.

¹² Zato se Sara sama u sebi nasmija; jer pomisli: "Kad sam već uvenula, zar da još pomišljam na ljubav? I moj je gospodar isto tako star."

¹³ A Gospod reče Abrahamu: "Što se smije Sara i misli: 'Zar ću zbilja još roditi, kad sam ostarjela?'"

¹⁴ Je li Gospodu išta nemoguće? Do godine u ovo doba opet ću doći k tebi, i tada će Sara imati sina."

¹⁵ Tada Sara zataji i reče: "Nijesam se smijala." Jer se je uplašila. A on reče: "Ne, ti se jesi smijala."

¹⁶ Nato se ljudi digoše odanle i okrenuše prema Sodomi, i Abraham pođe s njima, da ih isprati.

¹⁷ A Gospod pomisli: "Zar da krijem od Abrahama, što kanim učiniti?"

¹⁸ Abraham će ipak postati narod velik i moćan, i u njemu će biti svi narodi na zemlji blagoslovljeni.

¹⁹ Zato ću mu dati, da to sazna, pa da zapovjedi djeci svojoj i potomstvu svojemu, neka se drže puta Gospodnjega radeći po pravdi i pravici, da bi Gospod izvršio na Abrahamu, što mu je obećao."

²⁰ Reče dakle Gospod: "Tužba na Sodomu i Gomoru doista je velika, i grijeh njihov veoma je težak.

²¹ Zato ću sići i vidjeti, da li su doista činili kako to govori o njima tužba, što je doprla do mene; pa ću to razvidjeti."

²² Nato okrenuše drugi ljudi odanle prema Sodomi, a Abraham još ostade pred Gospodom.

²³ I Abraham pristupi bliže i reče: "Zar ćeš zbilja i pravednoga pogubiti s bezbožnim?

²⁴ Može biti ima u gradu pedeset pravednika. Zar ćeš ih zbilja uništiti ili zar radije se nećeš smilovati mjestu zbog pedeset pravednika, što su u njemu?

²⁵ Daleko neka je od tebe, da tako što učiniš, i da zajedno s bezbožnim usmrtiš i pravednoga, i da bude pravedniku kao i bezbožniku! Daleko to neka je od tebe! Zar da sudac cijeloga svijeta ne sudi po pravdi?"

²⁶ Tada odgovori Gospod: "Ako nađem u Sodomi pedeset pravednika u gradu, oprostiću cijelomu mjestu zbog njih."

²⁷ A Abraham uze iznova i reče: "Evo, ja sam se eto već usudio da govorim s Gospodom svojim, premda sam samo prah i pepeo.

²⁸ Može biti da ima pravednika pedeset manje pet. Zar ćeš zbog ovih pet zatrti cijeli grad?" On odgovori: "Neću ga uništiti, ako nađem tamo četrdeset i pet."

²⁹ I opet nastavi s njim govoriti i reče: "Može biti da ih se tamo nađe samo četrdeset." Od odgovori: "Neću to učiniti zbog tih četrdeset."

³⁰ Tada reče: "Ah, ne ljuti se, Gospode, ako još jedanput progovorim! Može biti da ih se tamo nađe samo trideset." On odgovori: "Neću to učiniti, ako tamo nađem trideset."

³¹ I opet reče: "Ja sam se već usudio da govorim Gospodu! Može biti da ih se tamo nađe samo dvadeset." On odgovori: "Neću ih uništiti i zbog tih dvadeset."

³² Tada reče: "Ah, ne ljuti se, Gospode, ako samo još jedno progovorim! Može biti da ih se tamo nađe samo deset." On odgovori: "I Neću ih uništiti i zbog tih deset."

³³ Nato Gospod otide, iza toga završi razgovor s Abrahamom, a Abraham se vrati natrag kući.

Priča o Jusufu/Josip iz Kur-ana:

Sura 12, 1-102

- 1.Elif lam Ra. Ovo su ajeti knjige jasne!
2. Objavljujemo je kao Kur-an na arapskom jeziku da biste razumjeli.
3. Mi ti kazujemo najljepše kazivanje (time) što ti objavljujemo oval Kur'an, iako si prije njega sigurno bio od nemarnih.
4. Kad reče Jusuf ocu svom: "O oče moj! Uistinu sam ja vidio jedanaest planeta i Sunce i Mjesec. Vidio sam ih sebi potčinjene."
5. Reče: "O sinčiću moj! Ne kazuj snoviđenje svoje braći svojoj, pa da ti ispletu spletku. Uistinu! Šejtan je čovjeku neprijatelj otvoreni."

6. I tako te je odabrao Gospodar tvoj i poučio te tumačenju hadisa, i upotpunjuje blagodat Svoju nad tobom i na porodici Jakubovoj, kao što ju je upotpunio na precima tvojim prije, Ibrahimom i Ishakom. Uistinu! Gospodar tvoj je Znalac, Mudri.

7. Doista su u Jusufu i braći njegovoj znaci za one koji pitaju.

8. Kad rekoše: “Sigurno su Jusuf i brat njegov draži ocu našem od nas, a mi smo družina. Uistinu, naš otac je u zabludi očitoj.

9. Ubijte Jusufa ili ga odbacite u (neku) zemlju, biće samo za vas live oca vašeg, i bićete poslije toga narod dobrih.”

10. Govornik između njih reče: “Ne ubijte Jusufa, a bacite ga na dno bunara; pokupiće ga neki karavan, ako ste radini.”

11. Rekoše: “O oče naš! Šta ti je, ne bi nam povjerio Jusufa, a uistinu, mi smo njegovi iskreni savjetnici?

12. Pošalji ga s nama sutra da se provede i izigra, a uistinu, mi ćemo biti njegovi čuvari.”

13. (Jakub) reče: “Uistinu, mene žalosti da ga odvedete, i bojim se da će ga pojesti vuk, a vi biti o njemu nemarni.”

14. Rekoše: “Ako ga pojede vuk - a mi družina - uistinu bismo mi tat bili gubitnici.”

15. Pa pošto ga odvedoše i saglasiše se da ga smjeste na dno bunara, i objavismo mu: “Sigurno ćeš ih obavijestiti o odluci njihovoj, a oni neće opaziti.”

16. I dođoše ocu svom jacijom plaćući,

17. Rekoše: “O oče naš! Uistinu, mi smo išli da se utrkujemo, a ostavili smo Jusufa kod opreme naše, pa ga je pojeo vuk. A nisi ti taj koji će nam povjerovati, iako

smo istiniti.”

18. I dođoše s košuljom njegovom sa krvlju lažnom. Reče: “Naprotiv, zavele su vas duše vaše (toj) stvari. Pa strpljivost je lijepa. A Allah je Onaj od kojeg se traži pomoć protiv onog šta opisujete.”

19. I dođe karavan, pa poslaše vodonošu svog, te spusti svoju kofu. Reče: “O radosne vijesti! Ovo je dječak.” I sakriše ga (kao) robu, a Allah je Znalac onog šta su uradili.

20. I prodaše ga po niskoj cijeni, dirhema nekoliko; a bili su o njemu ravnodušni.

21. I onaj iz Misra koji ga je kupio reče ženi svojoj: “Časnim učini boravište njegovo. Možda će nam koristiti ili (da) ga uzmemo (kao) dijete.” I tako učvrstismo Jusufa na zemlji, i da bismo ga naučili tumačenju hadisa. A Allah je Taj koji dominira komandom Svojom, ali, većina ljudi ne zna.

22. I pošto dostiže zrelost svoju, dadosmo mu sud i znanje. A tako nagrađujemo dobročinitelje.

23. I htjede da ga zavede ona u čijoj je on kući bio i zamandali (sva) vrata i reče: “Dođi ti!” Reče: “MeazAllah! Uistinu, On, Gospodar moj, učinio je lijepim boravište moje. Uistinu, to neće uspjeti zalimi.”

24. A doista ga je željela i poželio bi (on) nju da nije vidio jasan znak Gospodara svog. Tako je bilo, da bismo otklonili od njega zlo i razvrat. Uistinu, on je bio od robova Naših iskrenih.

25. I potrčaše vratima, i razdera košulju njegovu straga, i zatekoše muža njenog kod vrata. Ona reče: “Šta je plaća onom ko tvojoj porodici poželi zlo, osim da bude zatvoren - ili kazna bolna?”

26. (Jusuf) reče: “Ona je htjela da me zavede.” I posvjedoči svjedok iz porodice njene: “Ako je košulja njegova razderana sprijeda, onda je istinu rekla, a on je od lažaca.
27. A ako je košulja njegova razderana otpozadi, onda je slagala, a on je od istinitih.”
28. Pa pošto vidje košulju njegovu razderanu otpozadi, reče: “Uistinu, to je neka vaša (ženska) spletk. Uistinu, spletk. vaša je strašna.”
29. Jusufe! Ostavi se ovog. I traži (o ženo) oprost za grijeh svoj. Uistinu, ti si od onih koji čine greške.
30. I govoriše žene u gradu: “Žena Azizova je nastojala da zavede slugu svog, doista je nju zaludio ljubavlju. Uistinu, mi je vidimo u zabludi očitoj.”
31. Pa pošto je čula spletku njihovu, posla po njih i pripremi za njih naslonjač, i dade svakoj od njih pojedinačno nož i reče: “Izađi pred njih!” Pa pošto ga vidješe, zadiviše mu se i posjekoše ruke svoje i rekoše: “Hašelillah! Nije ovo čovjek! Ovo je jedino melek plemeniti.”
32. Reče: “Pa to vam je onaj zbog kojeg ste me korile. I doista, nastojala sam da ga zavedem, pa se uzdržao. I ako ne učini šta mu naređujem, sigurno će biti zatvoren i sigurno će biti od poniženih.”
33. Reče: “Gospodaru moj! Tamnica mi je draža od onog čemu me pozivaju. I ako ne odvratiš od mene spletku njihovu, težit ću njima i biću od džahila.”
34. Tad mu se odazva Gospodar njegov, te odvrati od njega spletku njihovu. Uistinu On, On je Onaj koji čuje, Znalac.
35. Zatim im se učini (najboljim), nakon što su vidjeli

znakove, da ga zatvore neko vrijeme.

36. I s njim u tamnicu uđoše dva mladića. Jedan od njih dvojice reče: "Uistinu ja, ja sam vidio (da) cijedim vino." A drugi reče: "Uistinu ja, ja sam vidio (kako) na svojoj glavi nosim hljeb kojeg je jela ptica." "Obavijesti nas o tumačenju toga, uistinu, mi vidimo (da) si tu od dobročinitelja."

37. Reče: "Vama dvojici neće doći hrana kojom se opskrbljujete, a da vas ne obavijestim o tumačenju toga prije no vam dođe. To je od onog šta me je naučio Gospodar moj. Uistinu! Ja sam napustio millet naroda koji ne vjeruje u Allaha, a oni su u Ahiret nevjernici,

38. I slijedim millet predaka svojih, Ibrahima i Ishaka i Jakuba. Nije za nas da Allahu pridružujemo ikakvu stvar. To je iz blagodati Allahove prema nama i prema ljudima. Ali, većina ljudi ne zahvaljuje.

39. O drugovi moji u tamnici! Jesu li gospodi raznoliki bolji, ili Allah Jedini, Nesavladivi?

40. Obožavate mimo Njega samo imena koja ste nadjenuli vi i preci vaši - nije objavio Allah za njih nikakav dokaz. Sud je samo Allahov. Naredio je da obožavate jedino Njega. To je vjera prava, ali, većina ljudi ne zna.

41. O drugovi moji u tamnici! Što se tiče jednog od vas dvojice, pa napajaće gospodara svog vinom; a što se tiče drugog, pa biće raspet te će jesti ptica iz glave njegove. Presuđena je stvar - ona o kojoj pitate."

42. I reče onom od njih dvojice za kojeg je mislio da će on biti spašen: "Spomeni me kod gospodara svog." Pa učini šejtan da on zaboravi spomen gospodaru njegovom, te provede u tamnici nekoliko godina.

43. I reče vladar: “Uistinu! Ja sam vidio sedam krava debelih, jede ich sedam mršavih; i sedam klasova zelenih i drugih suhih. O uglednici! Objasnite mi snoviđenje moje, ako san tumačite.”
44. Rekoše: “Zbrka snova! A nismo mi za tumačenje snova znalci.”
45. I onaj od njih dvojice koji se spasio i sjetio nakon (dugo) vremena, reče: “Ja ću vas obavijestiti o tumačenju njegovom, zato pošaljite mene.”
46. “Jusufe! O istiniti! Objasni nam o sedam krava debelih (kako) ich jede sedam mršavih, i sedam klasova zelenih i drugih suhih, da bih se ja vratio ljudima, da bi oni znali.”
47. Reče: “Sijaćete sedam godina uobičajeno. Pa ono što pokosite, tat to ostavite u klasu njegovom, osim malo od čega ćete jesti.
48. Zatim, doći će poslije toga sedam žestokih, (koje) će pojesti šta ste pripremili za njih, izuzev malo šta ćete sačuvati.
49. Zatim, doći će poslije toga godina u kojoj će ljudima kišiti, i u kojoj će cijediti.”
50. I reče vladar: “Dovedite mi ga!” Pa pošto mu izaslanik dođe, (Jusuf) reče: “Vrati se gospodaru svom pa ga upitaj kakvo je stanje žena koje su posjekle ruke svoje. Uistinu, Gospodar moj je o spletki njihovoj Znalac.”
51. Reče: “Šta je bila stvar vaša kad ste nastojale da Jusufa zavedete?” Rekoše: “Hašelillah! Ne znamo o njemu ništa zlog.” Žena Azizova reče: “Sad će se pokazati istina. Ja sam nastojala da ga zavedem, a uistinu, on je od istinitih.”

52. To zato da zna da ga ja nisam izdala u odsustvu, i da Allah ne vodi splotku izdajica.
53. I ne oslobađam dušu svoju. Uistinu, duša je sklona zlu, izuzev onom čemu se smiluje Gospodar moj. Uistinu, Gospodar moj je Oprosnik, Milosrdni.
54. I reče vladar: “Dovedite mi ga. Izabraću ga za dušu svoju.” Pa pošto je govorio s njim, reče: “Uistinu, ti si danas kod nas uticajan, pouzdan.”
55. Reče: “Postavi me nad magacinima zemlje. Uistinu, ja sam čuvar, znalac.”
56. I tako učvrstismo Jusufa na Zemlji. Stupao je po njoj kud god je htio. Pogađamo milošću Našom koga hoćemo i ne uništavamo nagradu dobročinitelja.
57. A sigurno je nagrada Ahireta bolja za one koji vjeruju i boje se.
58. I dođoše braća Jusufova, te mu udoše, pa ih prepozna, a oni njega ne prepoznaše.
59. I pošto ih je snabdio potrepštinom njihovom, reče: “Dovedite mi brata vašeg, po ocu vašem. Zar ne vidite da ja dajem po mjeri i da sam ja najbolji od uslužitelja?”
60. Pa ako mi ga ne dovedete, tad kod mene neće biti mjere za vas, i ne približujte mi se.”
61. Rekoše: “Nastojaćemo ga pridobiti od oca njegovog, a uistinu, mi smo djelatni.”
62. I reče (Jusuf) momcima svojim: “Stavite robu njihovu u vreće njihove, da bi je oni prepoznali kad se vrate porodici svojoj, da bi se oni vratili.”
63. Pa pošto se vratiše ocu svom, rekoše: “O oče naš! Uskraćena nam je mjera, zato pošalji s nama brata našeg, dobićemo mjeru, a uistinu, mi ćemo biti njegovi čuvari.”
64. Reče: “Zar da vam ga povjerim, osim kao što sam

vam povjerio brate njegovog ranije? Pa Allah je Najbolji Čuvar i On je Najmilosrdniji od milosrdnih.”

65. I pošto otvoriše svoj prtljag nađoše svoju robu njima vraćenu. Rekoše: “O oče naš! Šta da tražimo? Evo naše robe, vraćena nam je, i snabdječemo porodicu našu i čuvaćemo brata našeg, i dodat ćemo mjeru deve. To je mjera lahka.”

66. (Ja’kub) reče: “Neću ga poslati s vama, dok mi ne date zavjet Allahom, da ćete mi ga sigurno dovesti, izuzev ako vi badete opkoljeni.” Pa pošto mu dadoše zavjet svoj, reče: “Allah je nad onim šta govorimo, Jamac.”

67. I reče: “O sinovi moji! Ne ulazite na jednu kapiju, a ulazite na kapije različite. I neću vam ja koristiti protiv Allaha nimalo. Sud je samo Allahov. U Njega se pouzdavam, i u Njega zato neka se pouzdaju pouzdavatelji.”

68. I pošto uđoše kako im je naredio otac njihov, nije im pomoglo protiv Allaha ništa, izuzev žudnje u duši Jakubovoj, koju je zadovoljio. A uistinu, on je bio posjednik znanja jer smo ga naučili; međutim, većina ljudi ne zna.

69. I pošto uđoše Jusufu, (on) primi k sebi brata svog. Reče: “Uistinu! Ja, ja sam brat tvoj, zato se ne žalosti zbog onoga šta su radili.”

70. Pa pošto im je pripremio potrepštinu njihovu, stavi pehar za piće u vreću brata svog, potom pozva muezzin: “O karavano! Uistinu, vi ste kradljivci!”

71. Rekoše - a pristupili su njima: “Šta ste to zagubili?”

72. Rekoše: “Zagubili smo pehar vladarev, a ko ga donese imaće on dein tovar, a ja sam tome jamac.”

73. Rekoše: “Tako nam Allaha, doista znate da nismo došli da činimo fesad na zemlji i nismo lopovi.”

74. Rekoše: “Pa šta je kazna za to, ako ste lažljivci?”

75. Rekoše: “Kazna za to - onaj u čijoj vreći bude nađen - pa on je kazna za to. Tako kažnjavamo zalime.”

76. Tad poče s vrećama njihovim prije vreće brata svog, zatim ga izvadi iz vreće brata svog. Tako smo splanili za Jusufa. Mogao je po zakonu vladarevom uzeti brata svog, jedino što je htio Allah. Uzvisujemo stepene kome hoćemo. A nad svakim posjednikom znanja je Znalac.

77. Rekoše: “Ako krade, pa već je ukrao brat njegov prije.” Tad to pritaji Jusuf u duši svojoj i ne otkri to njima. Reče: “Vi ste goren položaja, a Allah je Najbolji znalac onog što navodite.”

78. Rekoše: “O cijenjeni! Uistinu, njegov otac je jako star, zato ummi jednog od nas umjesto njega. Uistinu, mi tebe vidimo (jednim) oddobročinitelja.”

79. Reče: “Sačuvaj Allahu! Da uzmemo, izuzev onog kod koga smo našli stvar našu; uistinu, mi bismo tad bili zalimi.”

80. Pa pošto izgubiše nadu u njega, odvojiše se za dogovor. Najstariji između njih reče: “Zar ne znate da je vaš otac već uzeo od vas zavjet (u ime) Allaha, i od ranije što ste Jusufa zanemarili? Zato neu napustiti zemlju dok mi ne dopusti otac moj ili mi Allah dosudi; a On je Najbolji od sudaca.

81. Vratite se ocu svom i recite: “O oče naš! Uistinu, sin tvoj je ukrao. A ne svjedočimo, izuzev ono šta znamo, i nismo za nevidljivo čuvari.

82. I pitaj grad - onaj u kojem smo bili - i karavan s kojim so putovali, a doista, mi smo istiniti.”

83. (Ja'kub) reče: "Naprotiv, zavele su vas duše vaše (toj) stvari. Pa strpljenje je lijepo. Možda će Allah sve da mi ih dovede. Uistinu! On, On je Znalac, Mudri."
84. I okrenu se od njih i reče: "O žalosti moja nad Jusufom!" A izbijelile su oči njegove od žalosti, pa se on savlađivao.
85. Rekoše: "Tako nam Allaha, nećeš prestati spominjati Jusufa, dok se ne razboliš ili budeš od propalih!"
86. Reče: "Samo se žalim za jad svoj i tugu svoju Allahu, a znam od Allaha ono šta ne znate.
87. O sinovi moji! Idite pa se raspitajte za Jusufa i brata njegova, i ne gubite nadu u rewh Allahov. Uistinu, u rewh Allahov nadu gubi jedino narod nevjernika."
88. Pa pošto udoše kod njega, rekoše: "O cijenjeni! Dotakla je nas i porodicu našu nevolja, donijeli smo robu beznačajnu. Pa napuni nam mjeru i daj nam sadaku. Uistinu! Allah će nagraditi davaoce sadake."
89. Reče: "Znate li šta ste učinili sa Jusufom i bratom njegovim, kad ste vi bili neznalice?"
90. Rekoše: "Jesi li uistinu ti, Jusuf?" Reče: "Ja sam Jusuf, a ovo je brat moj. Doista nas je Allah obdario. Uistinu, onaj ko se boji (Allaha) i strpi se - pa uistinu, Allah neće dati da propadne nagrada dobročinitelja."
91. Rekoše: "Tako nam Allaha, doista te je Allah odlikovao nad nama, a zaista smo bili grešnici."
92. Reče: "Nema vam prijekora danas. Vama će oprostiti Allah, a On je Najmilosrdniji od milosrdnih.
93. Idite sa ovom mojom košuljom, te je bacite na lice oca mog, postaće onim koji vidi. I dođite mi sa porodicom svojom svi."
94. I pošto ode karavan, otac njihov reče: "Uistinu, ja

nalazim Miris Jusufov, makar smatrali da buncam.”

95. Rekoše: “Tako nam Allaha, uistinu si ti u zabludi svojoj staroj.”

96. Pa pošto dođe donosilac radosnih vijesti, baci je na lice njegovo, pa se povrati u onog koji vidi. Reče: “Zar vam nisam rekao: ‘Ja uistinu znam od Allaha ono šta ne znate?’”

97. Rekoše: “O oče naš! Traži nam oprost grijeha naših, uistinu, mi so bili grešnici.”

98. Reče: “Tražiću vam oprost Gospodara svog. Uistinu! On je Oprosnik, Milosrdni.”

99. Pa pošto uđoše Jusufu, primi k sebi roditelje svoje i reče: “Uđite u Egipt, inšaAllah, sigurni!”

100. I podiže roditelje svoje na prijesto i padoše njemu ničice, i reče: “O oče moj! Ovo je tumačenje snoviđenja mog od prije. Doista ga je učinio Gospodar moj istinitim. I doista mi je učinio dobro kad me je izveo iz tamnice i doveo vas iz pustinje, nakon što je šejtan posijao razdor između mene i između braće moje. Uistinu, Gospodar moj je fin kome hoće. Uistinu On, On je Znalac, Mudri.

101. Gospodaru moj! Doista si mi dao nešto vlasti i naučio me tumačenju hadisa; Stvoritelj nebesa i Zemlje. Ti si Zaštitnik moj na Dunjau i Ahiretu. Uzmi me (kao) muslimana, i priključi me dobrima.”

102. Eto to su neke nepoznate vjesti koje mi tebi objavljujemo, a ti nisi bio s njima kada su se oni odlučili, i kada su onako lukavi bili.

Priča o Davudu/ David iz Biblije:

2. Knj. Samuelova gl.11:1-27 Davudova preljuba i krivica za krv.

1. Iduće godine u vrijeme, kad obično kraljevi idu na vojsku, posla David Joaba s njegovim ljudima i s cijelim Izraelom. Oni opustošiše zemlju sinova Amonovih i opkoliše Rabah. David je bio ostao u Jerusalemu.

² Jedno večer diže se David s postelje svoje i prohodao se na krovu kraljevske palače. Tada vidje s krova ženu gdje se kupala. Žena je bila vrlo lijepa.

³ Kad se kralj dade propitati za ženu, rekoše mu: "To je Batšeba, kći Eliamova, žena Hitejina Urije."

⁴ Nato posla David poslanike i dade je dovesti. Kad dođe k njemu, on leže s njom. Izakako se ona bila očistila od svoje nečistoće, vrati se u svoju kuću.

⁵ Kad zatrudnje žena, posla ona i poruči Davidu: "Trudna sam."

⁶ Tada isporuči David Joabu zapovijed: "Pošlji mi Hitejina Uriju!" Joab posla Uriju k Davidu.

⁷ Kad Urija dođe k njemu, zapita David, kako je Joab i kako su čete i kako ide rat.

⁸ Onda reče David Uriji: "Idi sada u kuću svoju i operi sebi noge!": I kad Urija ostavi palaču kraljevu, iznesoše za njim jelo kraljevsko.

⁹ Ali Urija leže na vratima palače kraljeve kod sluga gospodara svojega i ne otide u kuću svoju.

¹⁰ Javiše to Davidu: "Urija nije otišao u kuću svoju." Tada upita David Uriju: "Pa ti si došao s puta. Zašto nijesi otišao u kuću svoju?"

¹¹ Urija odgovori Davidu: "Kovčeg i Izrael i Juda stanuju u kolibama. I moj gospodar Joab i sluge gospodara mojega taboruju na slobodnu polju, pa da onda idem ja u kuću svoju, da jedem i pijem i spavam kod žene svoje? Tako ti bio živ i tako bila živa duša tvoja, ne ću to učiniti!"

¹² Tada reče David Uriji: "Ostani još i danas ovdje! Sutra te otpuštam." Tako osta Urija još onaj i idući dan u Jerusalemu.

¹³ Kad je na poziv Davidov jeo i pio kod njega, ovaj ga opoji. Ali kad je uveče otišao, leže na postelju svoju kod sluga gospodara svojega da spava i ne ode u kuću svoju.

¹⁴ Idućega jutra napisa David knjigu Joabu i posla je po Uriji.

¹⁵ U knjizi je pisao: "Namjestite Uriju sprijeda, gdje je najžešći boj! Tada se povucite od njega, da bude pogođen i padne!"

¹⁶ I Joab kod opsjedanja grada namjesti Uriju na mjesto, gdje je znao da su bili hrabri ljudi.

¹⁷ Kad onda građani izadoše i na Joaba navališe, padoše neki od čete, od momčadi Davidove. I Hitejin Urija nađe smrt.

¹⁸ Tada Joab posla k Davidu i javi mu sve, što je bilo u boju.

¹⁹ On dade glasniku zapovijed: "Kad pripovjediš kralju sve, što je bilo u boju,

²⁰ Razgnjevit će se kralj i zapitat će te: 'Zašto ste se u boju tako blizu primakli gradu? Zar nijeste znali, da se strijelja sa zida?

²¹ Tko je ubio Abimeleka, sina Jerubaalova? Nije li žena bacila na njega sa zida gornji kamen mlinski, tako da je umro u Tebesu? Zašto ste išli tako blizu zida?' - Onda reci samo: 'Pao je i sluga tvoj, Hitejin Urija.'"

²² Glasnik otide i došavši javi Davidu sve, što mu je bio naložio Joab.

²³ Glasnik javi kralju: "Ljudi su bili jači od nas i izadoše proti nama na slobodno polje. Moradosmo ih uzbiti do gradskih vrata.

²⁴ Tada strijelci stadoše strijeljati na sluge tvoje. Pritom pade nekoliko od sluga kraljevih. I sluga tvoj, Hitejin Urija, nađe smrt.

²⁵ David odgovori glasniku: "Javi Joabu ovo: Ne uzimaj to k srcu; jer mač proždire sad ovoga, sad onoga! Bori se

samo hrabro proti gradu i razori gal Tako ga ohrabri!"

²⁶ Kad žena Urijina doznade, da je pao muž njezin, Urija, žalila je za mužem svojim.

²⁷ Čim prođe vrijeme žalovanja, dade je David dovesti u kuću svoju. Ona mu posta žena i rodi mu sina. Ali se Gospodu ne dopade, što je bio učinio David.

2.Knj. Samuelova gl.12:1-31

¹ Zato posla Gospod Natana k Davidu. Kad on dođe k njemu, reče mu: "U jednom gradu živjela su dva čovjeka. Jedan je bio bogat, drugi siromah.

² Bogati je imao ovaca i goveda vrlo mnogo.

³ Siromah nije imao ništa do jednu jedinu malu ovčicu, koju je bio sebi kupio i hranio ju. Odraste uza njega i uz djecu njegovu. Jela je od njegova zalogaja i pila je iz njegove čaše. Spavala je na prsima njegovim i bila mu je kao kći.

⁴ Kad jednoga dana dođe posjet k bogatome čovjeku, njemu žao bi uzeti iz svojih ovaca i goveda, da zgotovi gozbu gostu, koji ga je posjetio; nego uze ovcu siromašnoga čovjeka i zgotovi je gostu, koji se bio uvratio k njemu."

⁵ David se vrlo razgnjevi na toga čovjeka i reče Natanu: "Tako živ bio Gospod, zaslužio je smrt ta; čovjek, koji je to učinio!

⁶ Ovcu ima četverostruko naknaditi, jer je tako radio i nije bio milosrdan!"

⁷ Natan odgovori Davidu: "Ti si taj čovjek. Ovako veli Gospod, Bog Izraelov: "Ja sam te pomazao za kralja nad Izraelom, i ja sam te izbavio iz ruke Saulove.

⁸ Dao sam ti kuću gospodara tvojega i žene gospodara tvojega na krilo tvoje. Predao sam ti kuću Izraelovu i Judinu. I ako bi to bilo malo, dodao bih ti ovo i ono.

⁹ Zašto si prezreo zapovijed Gospodnju i učinio to, što mu nije bilo po volji? Hitejina Uriju ubio si mačem i ženu njegovu uzeo sebi za ženu, jer si njega dao ubiti mačem sinova Amonovih,

¹⁰ Zato se neće nikada odmaći mač od kuće tvoje, jer si prezreo mene i uzeo ženu Hitejina Urije sebi za ženu.

¹¹ Ovako veli Gospod; Evo, ja ću dati, da po tvojoj vlastitoj kući dođe zlo na te. Uzet ću ti žene tvoje pred tvojim očima i dat ću ih drugome. On će na vidiku sunca tamo zlo činiti sa ženama tvojim.

¹² Ti si doduše činio tajno, ali ću ja ovu prijetnju izvesti pred očima svega Izraela i na bijelom danu."

¹³ Tada reče David Natanu: "Sagriješih Gospodu." Natan odgovori Davidu: "I Gospod je tebi oprostio grijeh tvoj. Nećeš umrijeti.

¹⁴ Ali jer si tim djelom bio povodom spoticanja

neprijateljima Gospodnjim, umrijet će sin, koji ti se rodio."

¹⁵ Potom se Natan vrati u svoju kuću. A Gospod udari bolešću dijete, što ga je bila Davidu rodila žena Urijina.

¹⁶ Tada je David radi dječaka posjećivao Boga. David je postio strogo. Kad bi došao kući, spavao bi noću na zemlji.

¹⁷ Starješine na dvoru dolazile bi k njemu, da ga sklone, te ustane sa zemlje. A on nije htio i nije ništa jeo s njima.

¹⁸ Sedmoga dana umrije dijete. Dvorani Davidovi bojali se javiti mu smrt djeteta. Mislili su naime: "Dok je dijete još bilo na životu, nije nas slušao, kad htjedosmo s njim govoriti. Kako mu možemo sad javiti, da je dijete mrtvo? Mogla bi nesreća biti."

¹⁹ Kad vidje David, da sluge njegove šapću među se dosjeti se David, da je umrlo dijete. Zato upita David sluge svoje: "Je li dijete mrtvo?" Oni odgovoriše: "Mrtvo je."

²⁰ I ustade David sa zemlje, umije se i namaza se, promijeni haljine i otide u kuću Gospodnju, da se pokloni. Kad se je bio vratio u kuću svoju, zaiska da mu donesu da jede. I jeo je.

²¹ Sluge njegove upitaše ga: "Kakvo je to postupanje i ponašanje? Kad je dijete još živjelo, postio si radi njega i plakao, a sad, kad je umrlo dijete, ustaješ i opet jedeš."

²² On odgovori "Kad je dijete još živjelo, postio sam radi njega i plakao, jer sam mislio: Tko zna, može mi se smilovati Gospod, da dijete ostane na životu!

²³ Sad je mrtvo. Što bih sad još postio? Mogu li ga opet povratiti? Ja ću otići k njemu, a ono se ne vraća k meni."

²⁴ David je tješio ženu svoju Batšebu. On je išao k njoj i ležao s njom. Ona rodi sina, i on ga nazva Salomon. Gospod ga zamilova,

²⁵ I dade ga preko proroka Natana radi Gospoda nazvati Jedidiah.

²⁶ Joab udari na amonski Rabah i osvoji kraljevski grad.

²⁷ Nato posla Joab poslanike k Davidu i dojavu mu: "Udario sam na Rabah i zauzeo sam grad na vodi.

²⁸ Podigni sad ostali dio ratnika, opkoli grad i zauzmi ga, da ja ne zauzmem grada i moje se ime ne izviče nad njim!"

²⁹ I podiže David sve ratnike otide na Rabah, udari na njega osvoji ga.

³⁰ Uze njihovu kralju s glave krunu. Imala je vrijednost od jednog talenta zlata i dragoga kamenja i pristajala je glavi Davidovoj. On odnese iz grada plijen vrlo bogat,

³¹ Narod, što je stanovao u njemu, dade izvesti, staviti ga na pile, na brane gvozdene i na sjekire gvozdene, i da

radi na pećima, gdje se peku opeke, Tako učini sa svim ostalim gradovima sinova Amonovih. Tada se vrati David sa svom vojskom u Jerusalem.

Priča o Sulejmanu/Salomon iz Biblije:

1.Knj. o carevima gl.10:1-29

¹ Kad je kraljica od Sabe čula o slavi Salomonovoj, koju je bio stekao po imenu Gospodnjem, dođe ona, da ga iskuša zagonetkama.

² Dođe u Jerusalem s veoma velikom pratnjom. Deve su nosile mirisa i zlata vrlo mnogo i dragoga kamenja. Kad je bila došla k Salomonu, iznese mu sve, što je bila preduzela sebi.

³ A Salomon joj odgovori na sva pitanja njezina. Ništa nije bilo, što bi ostalo kralju skriveno, da joj ne bi mogao dati obavijesti.

⁴ I kad kraljica od Sabe vidje svu mudrost Salomonovu i palaču, koju je bio sagradio,

⁵ I jela na stolu njegovu, kako su dostojanstvenici njegovi tu sjedili i sluge njegove dvorile, nadalje odijelo njihovo i peharnike njegove i žrtve paljenice, što bi ih on u hramu prinosiso Gospodu, ona se tada nije više mogla uzdržati,

⁶ I reče kralju: "Istina je bila, što sam čula u svojoj zemlji o tebi i o mudrosti tvojoj.

⁷ Nijesam htjela vjerovati što se govorilo, dok ne dođem i vidim svojim očima. I zaista, ni pola mi nije kazano. Tvoja mudrost i tvoje vrline nadvisuju glas, što sam ga slušala.

⁸ Sretni ljudi tvoji, sretne sluge tvoje, što uvijek stoje pred tobom i slušaju mudrost tvoju!

⁹ Blagoslovljen neka je Gospod, Bog tvoj, koji te je zavolio, tako da te je posadio na prijestolje Izraelovo, jer Gospod ljubi Izraela uvijek, postavi te kraljem, da sudiš i dijeliš pravicu."

¹⁰ Potom darova kralju sto i dvadeset talenata zlata i vrlo mnogo mirisa i dragoga kamenja. Nikada više ne dođe toliko mirisa, koliko darova kraljica od Sabe kralju Salomonu.

¹¹ I lađe Hiramove, koje su donosile zlato iz Ofira, donesoše iz Ofira vrlo mnogo drveta sandalovine i dragoga kamenja.

¹² I kralj dade načiniti iz drveta sandalovine sjedala za hram Gospodnji i za palaču kraljevsku i citare i harfe za pjevače. Toliko drveta sandalovine nikada se više nije donijelo niti ga se je vidjelo do današnjega dana.

¹³ A kralj Salomon darova kraljici od Sabe sve, što joj se je dopalo i što je zaiskala, osim onoga, što joj dade drage volje i darežljivošću jednoga kralja Salomona. Potom se ona diže da se vrati natrag i ode kući sa slugama svojim.

¹⁴ Zlata, što je dohodilo Salomonu u jednoj godini, bilo je šest stotina i šezdeset i šest talenata,

¹⁵ Osim onoga, što je dohodilo od veletrgovaca, od poreza malih trgovaca i od onoga, što je ulazilo od svih knezova beduinskih i upravitelja zemaljskih.

¹⁶ I dade kralj Salomon načiniti dvjesta velikih štitova od kovanoga zlata; šest stotina šekela zlata upotrijebio je na jedan štit.

¹⁷ Nadalje tri stotine lakih štitova od kovanoga zlata; tri mine zlata upotrijebio je na jedan štit. U kući šume libanonske dade ih kralj smjestiti.

¹⁸ Nadalje dade kralj načinite veliko prijestolje od slonove kosti i obložiti ga čistim zlatom.

¹⁹ Šest stepenica vodilo je k prijestolju, i gornji dio odostrag na prijestolju bio je okrugao. Nasloni su bili s obje strane sjedišta, i pokraj naslona bila su dva lava.

²⁰ Dvanaest lavova stajalo je s obje strane na šest stepenica. Takav nije bio još nikada načinjen za koje bilo kraljevstvo.

²¹ Sve posude za piće kralja Salomona bile su od zlata, i svi sudovi u kući zvanj šume libanonske bili su od čistoga zlata. Ništa nije bilo od srebra, koje u vrijeme Salomonovo nije imalo nikakve cijene.

²² Jer je kralj imao lađe taršiške na moru kod lađa

Hiramovih. Svake tri godine jedanput dolazile su lađe taršiške kući, natovarene zlatom, srebrom, slonovom kosti, majmunima i paunima.

²³ Tako nadvisi kralj Salomon sve kraljeve na zemlji bogatstvom i mudrošću.

²⁴ I sav je svijet želio da vidi Salomona, da čuje mudrost njegovu, koju mu je bio Bog dao.

²⁵ Pritom bi svaki donio dar sa sobom, srebrne i zlatne sudove, haljine, oružje, mirise, konje i mazge, svake godine.

²⁶ Salomon nakupi sebi i mnogobrojna kola i konjanike, i imao je tisuću i četiri stotine kola i dvanaest tisuća konjanika. Njih razredi po kolskim gradovima i u okolini kralja u Jerusalemu.

²⁷ Kralj dotjera dotle, da je u Jerusalemu bilo srebra tako mnogo kao kamenja, a cedara tako mnogo kao dudova, što rastu u nizini.

²⁸ Uvoz konja, što ih imao Salomon, bio je iz Egipta i Kue. Trgovci kraljevi dovodili ih iz Kue za plaću,

²⁹ Tako da su jedna kola kod izvoza iz Egipta dolazila po šest stotina šekela srebra, a konj po sto i pedeset. Isto tako preko njih dobivali su ih svi kraljevi hitejski i sirijski.

1.Knj. o carevim gl.11:1-43 Žene, idolopoklonstvo, neprijatelji i smrt Salomonova

¹ Kralj Salomon ljubio je uz kćer faraonovu mnoge žene tuđinke: Moapke, Amonke, Edomke, Sidonke i Hitejke,

² Dakle od naroda, za koje je bio Gospod zapovjedio sinovima Izraelovim: "Ne upuštajte se s njima, i oni ne smiju općiti s vama. Inače oni će posve sigurno zanijeti srca vaša za svojim bogovima." Za njih prionu Salomon ljubeći ih.

³ I imao je sedam stotina žena kraljica i tri stotine inoča. I žene njegove zavedoše ga.

⁴ Kad je bio ostario Salomon, žene njegove zanesoš mu srce za drugim bogovima. Srce njegovo nije više nepodijeljeno pripadalo Gospodu, Bogu njegovu, kao srce njegova oca Davida.

⁵ I Salomon je štovao aštartu, boginju Sidonaca, i Milkomu, grdobu Amonaca.

⁶ Salomon je činio, što se nije dopadalo Gospodu, i nije hodio za Gospodom do kraja kao njegov otac David.

⁷ Tada sagradi Salomon žrtvenu visinu za Kemoša, grdobu Moabaca, na gori, istočno od Jerusalema, i isto tako za Moleka, grdobu Amonaca.

⁸ Isto učini za sve svoje žene tuđinke, koje su prinosile bogovima svojim kad i žrtve zaklanice.

⁹ I Gospod se razgnjevi na Salomona, jer on odvrati srce svoje od Gospoda, Boga Izraelova, koji mu se bio javio

dva puta

¹⁰ I bio mu je zapovjedio, da ne štuje drugih bogova. Ali on nije držao, što mu je bio Gospod zapovjedio.

¹¹ Zato dade Gospod reći Salomonu: "Jer tako stoji s tobom, da nijesi držao saveza mogega i uredaba, što sam ti ih naložio, zato ću otrgnuti od tebe kraljevstvo i dati ga slugi tvojemu.

¹² Ali neću to još učiniti za života tvogega radi tvogega oca Davida. Tek sinu tvojemu oduzet ću ga.

¹³ Ipak neću od njega otrgnuti svega kraljevstva. Jedno ću pleme dati sinu tvojemu radi Davida, sluge mogega, i radi Jerusalema, što sam ga izabrao."

¹⁴ I dade Gospod podići Salomonu protivnika u Edomu Hadada iz kraljevske porodice u Edomu.

¹⁵ Tada, kada je David tukao Edomca, i vojskovođa Joab otišao da pokopa pobijene, i sve muške za oružje sposobne u Edomu dao poubijati

¹⁶ - Jer je Joab proboravio tamo šest mjeseci sa svim Izraelom, dok nije istrijebio sve muške za oružje sposobne u Edomu - ,

¹⁷ Tada uteče Hadad s nekoliko Edomaca, koji su bili sluge ocu njegovu, i ode u Egipat. Hadad je bio tada još malen dječak.

¹⁸ Otidoše iz Midjana i dođoše u Paran. Iz Parana uzeše ljude sa sobom i dođoše u Egipat k faraonu, kralju egipatskomu. Ovaj mu dade kuću i odredi mu hranu. Dade mu i zemlje.

¹⁹ Hadad nađe veliku milost u faraona, tako da mu dade sestru svoje žene Tafnese za ženu.

²⁰ Sestra Tafnesina rodi mu sina njegova Genubata. Tafnesa mu dade u palači faraonovoj prvi odgoj. Tako ostade Genubat u palači faraonovoj među djecom faraonovom.

²¹ A kad Hadad u Egiptu doču, da je David počinuo kod otaca svojih i da je mrtav vojskovođa Joab, zamoli Hadad faraona: "Pusti me da idem u svoju zemlju!"

²² Faraon ga upita: "A manjka li ti što kod mene, te hoćeš da ideš u svoju zemlju?" On odgovori: "Ništa! Ali me pusti da idem!"

²³ Tada mu podiže Bog kao protivnika Rezona, sina Eliadova, koji je bio pobjegao iz okoline svojega gospodara Hadadezera, kralja sobskoga.

²⁴ Ovaj skupi ljude oko sebe i posta vođa četi, tada kad David počini krvoproliće među njima. Oni otidoše tada u Damask, ostadoše tamo, i vladali su u Damasku.

²⁵ On je bio protivnik Izraelov, dokle je god živio Salomon. Osim zla, što ga je spremio Hadad, mrzio je i on Izraela, dokle je god bio kralj nad Sirijom.

²⁶ I Jeroboam, sin Nebatov, Efraimej iz Serede - njegova se mati zvala Serua i bila je udovica - činovnik Salomonov, pobuni se proti kralju.

²⁷ Uzrok, zašto se podiže na kralja, bio je ovaj: Salomon sagradi Milo i poravna jamu u gradu Davida, oca svojega.

²⁸ Ovaj Jeroboam bio je valjan čovjek, i kad vidje Salomon, da se je mladi čovjek pokazao vješt u poslu, postavi ga nadzornikom nad svim rabotnim radnjama kuće Josipove.

²⁹ Tada se dogodi, da Jeroboam ode iz Jerusalema i na putu ga susrete prorok Ahija iz Šila. Ovaj je upravo imao nov plašt na sebi. Obojica su bili sami u polju.

³⁰ Tada uze Ahija novi plašt, što ga je imao na sebi, razdera ga na dvanaest komada

³¹ I reče Jeroboamu. "Uzmi sebi deset komada, jer ovako veli Gospod, Bog Izraelov: Evo, istrgnut ću iz ruke Salomonove kraljevstvo i tebi ću dati deset plemena.

³² Samo će jedno pleme on zadržati radi mojega sluge Davida i radi Jerusalema, grada, koji izabrah između svih plemena Izraelovih.

³³ Jer ostaviše mene i pokloniše se aštarti, boginji Sidonaca, Kemošu, bogu Moabaca, i Milkomu, bogu Amonaca, nijesu hodili putovima mojim, nijesu činili, što je meni po volji, i nijesu držali mojih uredaba i

zapovijedi, kao što je to činio njegov otac David.

³⁴ Ali neću mu oduzeti svega kraljevstva, nego ću ga ostaviti neka vlada, dokle je god živ, radi mojega sluge Davida, kojega izabrah, i koji je držao moje zapovijedi i zakon.

³⁵ Ali ću njegovu sinu uzeti kraljevstvo i tebi ga dati, naime deset plemena.

³⁶ Jedno jedino pleme sinu ću njegovu dati, da bude svjetiljka momu slugi Davidu vazda preda mnoom u Jerusalemu, gradu, koji izabrah sebi, da u njemu stanuje ime moje.

³⁷ A tebe ću uzeti: ti ćeš vladati nad svim, što ti duša želi, i bit ćeš kralj nad Izraelom.

³⁸ Ako saslušаш u svemu, što ti zapovjedim, i uzideš mojim putovima i učiniš, što je meni po volji držeci moj zakon i zapovijedi, kao što je to činio moj sluga David, bit ću ja s tobom i sagradit ću ti kuću, tako tvrdo, kao što sam sagradio Davidu, i dat ću ti Izraela.

³⁹ U tu svrhu ponižavat ću potomke Davidove, ali ne za sva vremena."

⁴⁰ Jer je Salomon tražio da ubije Jeroboama, podiže se Jeroboam i pobježe u Egipat k Šišaku, kralju egipatskom. Ostade u Egiptu do smrti Salomonove.

⁴¹ Ostala Povijest Salomonova i sve, što je činio, i

mudrost njegova, to je zapisano u knjizi povijesti Salomonove.

⁴² A vladao je Salomon u Jerusalemu nad svim Izraelom četrdeset godina.

⁴³ Tada počinu Salomon kod otaca svojih. Pokopaše ga u gradu Davida, oca njegova. Na mjesto njega postade kralj njegov sin Roboam.

Priča o Ejubu/Job iz Biblije:

Job, gl.1:1-22

¹ Bio je čovjek u zemlji Uzu po imenu Job. On je bio čovjek pošten i pravedan, bojao se Boga i klonio se oda zla.

² Imao je sedam sinova i tri kćeri.

³ Imao je sedam tisuća ovaca, tri tisuće deva, pet stotina jarmova volova, pet stotina magaraca; usto veoma mnogo služinčadi. Bio je bogatiji od svih sinova Istoka.

⁴ A bio je običaj u sinova njegovih, da drže gozbu u kući svakog pojedinog u određeni za, njega dan. I k svojim trima sestrama slali bi i pozivali ih, da jedu i piju s njima,

⁵ A kad bi se izredali gozbom, tada bi dao Job da se pozovu i da pripreve za žrtvu. Rano bi onda prinosio žrtvu paljenicu za svakoga od njih, jer je mislio Job: "Možda su sagriješila djeca moja i Boga uvrijedila u svojemu srcu." Tako je činio Job svaki put.

⁶ A dogodi se jednoga dana, te dodoše sinovi Božji i stupiše pred Gospoda. I Sotona se pojavi među njima.

⁷ I Gospod upita Sotonu: "Odakle dolaziš?" Sotona odgovori Gospodu: "Prohodio sam zemljom i putovao po njoj."

⁸ Tada reče Gospod Sotoni: "Jesi li opazio i slugu mogega Joba? Nema takva čovjeka na zemlji. Pošten je i pravedan, boji se Boga i kloni se oda zla."

⁹ Sotona odgovori Gospodu: "Je li možda Job uzalud se tako Boga bojao?"

¹⁰ Ne ograđuješ li njega i kuću njegovu i sve, što mu pripada? Djelo ruku njegovih blagoslivljaš, i njegov se posjed proširuje dalje u zemlji.

¹¹ Ali pruži samo jednom ruku svoju i dotakni se imanja njegova, pa neće li otvoreno ustati proti tebi!"

¹² Tada reče Gospod Sotoni: "Dobro, sve imanje njegovo neka je u tvojoj vlasti! Samo na njega samoga ne smiješ staviti ruku!" I Sotona ostavi Gospoda.

¹³ I dok su jednoga dana Jobovi sinovi i kćeri bili na gozbi u kući svojega najstarijeg brata i pili vino,

¹⁴ Stiže glasnik k Jobu i javi: "Volovi su bili kod oranja, i magarice su pasle uz njih.

¹⁵ Tada udariše Sabeji, oteše ih, pobiše sluge mačem.

Jedini ja utekoh, da ti to javim."

¹⁶ Još je on bio u riječi, kad dođe drugi i javi: "Oganj Božji pade s neba i spali ovce i sluge i proždera ih. Jedini ja utekoh, da ti to javim."

¹⁷ Još je on bio u liječi, kad dođe opet jedan i javi. "Kaldejci sastaviše tri čete, udariše na deve, otjeraše ih i pobiše sluge mačem. Jedini ja utekoh, da ti to javim."

¹⁸ Dok je još taj govorio, dođe daljni i javi: "Sinovi tvoji i kćeri tvoje bili su na gozbi i vino su pili u kući svojega najstarijeg brata.

¹⁹ Najednom zahuji jak vihor iz pustinje i udari u četiri ugla kuće, tako da se ona sruši na mlade ljude. Tako oni pogiboše Jedini ja utekoh, da ti to javim."

²⁰ Tada ustade Job, razdera svoju haljinu i ošiša sebi glavu. Onda se baci ničice na zemlju, duboko se pokloni

²¹ I pomoli se: "Gol izađoh iz krila matere svoje. Gol se opet vraćam onamo. Gospod dade, Gospod uze. Neka je blagoslovljeno ime Gospodnje!"

²² Kod svega toga ne sagriješi Job i ne reče nikakve nepristojne riječi protiv Boga.

Job, gl.42:1-17

¹ Tada Job odgovori Gospodu:

² Znam, da sve možeš, da se ne može smesti što naumiš.

³ "Tko je to, što zamračuje osnovu Božju nerazumnim govorima?" Tako sam govorio bez razumijevanja; bilo je odveć čudesno, a da bih shvatio.

⁴ "Slušaj, ja ću govoriti, ja ću te pitati; ti me pouči!"

⁵ Ušima bio sam čuo o tebi; a sada te je vidjelo oko moje

⁶ Zato opozivam i kajem se u prahu i pepelu!

⁷ I kad je bio Gospod tako izgovorio Jobu, reče Gospod Elifazu iz Temana: "Moj se je gnjev raspalio na tebe i na obadva prijatelja tvoja; jer nijeste pravo govorili o meni kao moj sluga Job.

⁸ Zato sada uzmite sedam bikova i sedam ovnova, otidite k mojemu slugi Jobu i prinesite žrtvu za se! A moj sluga Job neka se pomoli za vas, jer samo zbog njega neću da učinim s vama po ludosti vašoj; jer nijeste pravo govorili o meni kao moj sluga Job."

⁹ Tada otidoše Elifaz iz Temana, Bildad iz Šuaha i Sofar iz Naama i učiniše, kako im je bio zapovjedio Gospod. I Gospod pogleda na Joba.

¹⁰ I Gospod preokrenu sudbinu Jobovu, jer se je bio pomolio za prijatelje svoje. Dvojinom dade opet Jobu sve, što je bio posjedovao.

¹¹ Tada dodoše k njemu sva braća njegova i sve sestre njegove i svi prijašnji znanci njegovi. Održaše u kući njegovoj gozbu s njim, iskazaše mu svoju sućut i

potješiše ga za svu nesreću, koju ju je bio Gospod pustio na njega. I dadoše mu svaki po komad srebra i po zlatni prsten.

¹² A Gospod je blagoslivljao Joba poslije još više negoli prije. Pasjedovao je četrnaest tisuća ovaca, šest tisuća deva, tisuću jarmova volova i tisuću magarica.

¹³ Imao je sedam sinova i tri kćeri.

¹⁴ Jednoj dade ime Jemima, drugoj Kazija i trećoj Keren-Hapuk.

¹⁵ U svoj zemlji nije bilo žena, koje bi bile tako lijepe kao kćeri Jobove. Otac im njihov dade jednaku baštinu s braćom njihovom.

¹⁶ Job je potom živio još sto i četrdeset godina i vidio je djecu i unučad, četiri koljena.

¹⁷ I umrije Job star i sit života.

Komentar uz priče o božijim poslanicima

Komentar o Ademu a.s. Allah dž.š. zapovijedi Džebailu da donese zemlje i da napravi čovjeka po božijoj zapovijedi. Džebail melek (anđeo) donese zemlje, crne, žute i bjele i napravi lubinu po zapovijedi božijoj. Te Allah dž.š. udahnu dušu u Adema od svoga duha, i Adem postade živo biće. Ali bude nujan – neveseo, jer ne voli biti sam, i bog dragi učini da Adem zaspe, zatim naredi Džebailu da ga raspori i da mu izvadi lijevo rebro. I bog

dragi od istoga rebra stvori Ademu drugaricu, hazreti Havu/Evu. Adem se razveseli kada je vide kako je lijepa. Allah reče: Ademe, ti i tvoja žena živite u dženetu, jedite i pijte šta hoćete, samo se ovom drvetu ne prikućujte, da ne budete grešnici i pokaza im bog na šejtana i reče bog! Ademe zaista ovaj je neprijatelj tebi i tvojoj ženi, pa ga takvoga i smatrajte. Ali hazreti Eva ne bude odlučna i šejtan je prevari i okusi plod sa zabranjenoga drveta i proguta, i navede Adema na grijeh, ali Adem nije progutao zabranjeni plod, nego je pokušao, ali se sjetio da pogreši svome gospodaru, i uhvati Adam svoj plod u grlu. I za oto u čovjeka stoji u grlu tako zvana Ademova jabuka a u žena to nema. Tako Adam i Eva izazvaše na se srdžbu božiju i bog ih izbací iz dženeta, jedno na mašrik a drugo na magrib. Ali je Adem zapamtio kada je bio u dženetu kako treba boga dragoga moliti, i on je stalno molio Allaha i putovao u želji da susretne hazreti Havu. Bog je hotio da se sretnu na brdu Arefatu, kada su adam i Eva došli na tu daljinu da su se mogli vidati, Eva je od te radosti pala na zemlju, Adam je došao njoj i podigo je sa zemlje, da je Adam pao pa da je Eva došla njemu onda bi žene išle za ljudima u ašikluk, ali je bilo kako je bog dragi hotio. Iz ovoga svega vidimo da bog dragi oprašta grijehe svojim robovima, ako ga mole. Adam je molio stalno i bog mu se smilovao. I osta Adem na zemlji dok se nije 40000 ljudi izmnožilo. Hava se je 20 puta obliznula uvijek je rađala žensko i muško skupa.

Komentar o Nuhu/Noa:

Kada se Nuh uvjeri da njegov narod neće vjerovati, i počeše Nuha vrijeđati i nazivati lažcem. Nuh poče moliti boga za spas, i bog mu se smilova, i reče mu: Pravi lađu po mojoj zapovijedi. Kada voda provre iz neba i zemlje ti i oni s tobom uđite u lađu i uzmite sa sobom od svih životinja po dvoje ženku i mužjaka. I tako se Nuh spasi sa svojom famelijom kroz svoju molitvu. A cjeli svjet bi potopljen, jer je voda bila po cjelome svjetu na anjvišem brdu bila je voda 40 aršina duboka, i bog dragi ostavi Nuha na zemlji da živi 950 godina i blagoslovi ga gospod bog zbog njegove molitve.

Komentar o Musau/Mojsiju.

Musa a.s. zasluži poslanstvo napajajući ovce svoga budućega punca Pjetra svećanika. I čuvajući ovce, jer je Musa imao veliku milost prema Allahu dž.š. i njegovim stvorenjima, on je uvijek nosio štap sa sobom i obaljivao lišće sa drveta ovcima da jedu. I zato se Allah dž.š. smilova Musau i ostavi ga da živi 1500 godina. I ovo je dokaz da je Allah uzvišeni imao veliku milost prema svome robu Musau a.s. ali treba reći da je Musa ovo zaradio kroz Allahovu milost i svoje ponašanje.

Komentar o Lutu/Lot:

Lut a.s. on je kako se opisuje bio bratić Ibrahima a.s. i on je jedini koji je povjerovao Ibrahimu a.s. i bog mu se smilova i učini ga vjerovjesnikom.

I posla ga u sodomu da opominje narod da se boje gospodara svoga. Ali mu niko ne povjerovah, kada Allah hoti uništiti sedomski narod zbog njihovi grijeha, tu osta skamenjena i Lutova žena zbog svoga licemjerstva prema svome mužu. I Lut izbježe iz sodome sa svoje dvije kćeri i nastani se sa njima u jednoj pećini i one ga napojiše vinom i zanoći sa njim starija kćerka i zatrudni tako isto i mlađa svaka rodi po jednoga sina ali ni to nije pogoršalo odnose između boga i Luta jer se je bog dragi zavjetovao da neće pisati grijeha svojim poslanicima a hoće im opraštati, tako je to ko zasluži božiju milost.

Komentar o Ibrahimu/Abramu:

Ibrahim a.s. je kroz svoju vjeru i zahvalnost prema Allahu dž.š. postao božiji prijatelj i poslanik. Ibrahim je zapadao u mnoga iskušenja, ali nije nikada vjerom pokolebo u svoga stvoritelja, i zato ga je bog dragi zavolio i uzdigao na visok stepen na ovom svijetu. A tako će biti i na budućem svijetu. Dade bog Ibrahimu pa mu se rodi sin kada je Ibrahim bio star 100 godina a Sara 90 godina, pa su to sve izvanredna čuda koja su se dešavala ali je sve ovo Ibrahim a.s. osvajavo uz Allahovu milost i svoju molitvu i hvalu uzvišenom stvoritelju.

Komentar o Jusufu/Josip:

Jusuf a.s. je 11. sin Jakubov/Jakov a.s. Jusuf je bio čvrst u vjeri, uvijek je hvalio Allaha dž.š. i čuvao se Allahovi zabrana. I kada mu se je ponudila žena njegova šefa (egipćanka) on je to odbio i rekao da mu je draža tavnica

od onoga na što ga ona navraća. I Allah mu dade znanje da je mogao snove rasuđivati i postade poslanik božiji i dođe do velike časti u Egiptu. Bio je šef na magacinima prehranbeni artikala. Bio je to kratak opis zašto Jusuf posta Allahov poslanik. Jusuf je imao dva sina Efraima i Manasiju.

Opći komentar o poslaničkim pričama:

Cjenjeni čitaoci do sada napisah mnogo priča i komentara uz njih. Ja se nadam da će te razumiti ove komentare, jer je sve pisano sa značajnim i vrlo važnim ciljem. Pisao sam raznovrsne priče iz Kur-ana a tako iz Biblije, da bi se mogli čitaoci uvjeriti, da su ove dvije knjige od jednoga stvoritelja Allaha dž.š. i da nema među njima razlike, to se može svaki čitaoc sam uvjeriti. Kada pročita da dragi Bog zahtjeva od svakoga svoga poslanika da ispovjeda vjeru samo u jednoga jedinoga stvoritelja i da mu ne smatraju nikoga ravnim i to je tako poteklo od Adema prvoga božijega poslanika i ostalo do posljednjega Muhameda a.s. Kada vidimo kako ima lijepi priča u bibliji a tako isto u Kur-anu, to su dokazi da im je jedan izvor u to nema ni malo sumnje. Dalje vidimo da bog dragi zahtjeva od sviju svoji poslanika da budu poštteni, miroljubivi, družoljubivi i ponizni prema narodu da ne budu drski da ne lažu i da govore samo istinu. Dalje vidimo da su svi božiji poslanici dobivali poslanstvo božije kroz svoje ponašanje, nema ni jednoga poslanika da je bio razbojnik, lažov, petljanec i slično tome. Svi su božiji poslanici služili kao uzor svome

narodu, u svakome ponašanju, evo jedan primjer:

Komentar o Ejubu/Job a.s.:

Ejub je bio mnogo bogat među najbogatijima, imao je 7 sinova, i tri kćerke, imao je 7000 ovaca i 3000 kamila, i 500 jarmova volova i 500 magaraca imao je veliku fameliju. Ali je Ejub a.s. uvijek izvršavao molitve svome gospodaru i stalno ga je hvalio i veličao. Jednoga dana šejtan (sotona) reče bogu dragome: lako te Ejub veliča kada si mu dao veliko bogatstvo! Daj mi na raspolaganje njegovo bogatstvo pa da vidiš hoće li te hvaliti? Bog reče: prepuštam ti vlast nad njegovim bogatstvom ali zdravlje njegovo ostavi na miru. I gle šta šejtan uradi. Prvo ubi sve ovce na polju i čobane samo jednoga živa ostavi i ovaj otrča do Ejuba i reče mu sve ovce i čobani pomriše u polju. Samo ja teško pobježe da ti kažem. Ejub reče bog dao, bog uzeo njemu hvala. I nastavi Ejub dalje hvaliti boga. Opet dotrča čoban od kamila i reče Ejubu sve kamile i čobani pomriše u polju samo ja pobježe da ti kažem. Ejub reče bog dao bog uzeo njemu hvala i nastavi Ejub i dalje veličati gospodara boga svoga. Isto bude sa volovima, i magarcima i sa svim Ejubovim imanjem. Ali Ejub i dalje osta vjeran gospodaru svome. Vidje šejtan da je poražen, pa reče bogu dragome, Ejub ti čini molitvu i dalje jer si mu dao zadovoljstvo u fameliji. Daj mi na raspolaganje čeljad njegovu, pa da vidimo hoće li ti biti pokoran. Bog reče daje ti se. I šejtan pomori svu Jobovu čeljad izuzev dviju žena, ali Job i dalje osta čvrst u vjeri bogu dragom.

Kada šejtan vide da ništa nije uspio on zatraži da mu se da Jobovo zdravlje na raspolaganje. Pa da vidiš hoće li ti biti Job i dalje poslušan. Bog mu dade zdravlje Jobovo na raspolaganje, ali da ga ne usmrti. I udari na Joba teška bolest, prišt. Kakvu niko do tada nije bolovao, niti će ikada više bolovati. kroz tu tešku jobovu bolest svi ga njegovi drugovi napustiše samo jedna žena osta uz njega, i još donesoše odluku da Job boluje zaraznu i prelaznu bolest i da ne može biti među narodom, te ga otjeraše u pustinju i žena ode sa Jobom da bi ga služila i hranila u njegovoj teškoj bolesti i Job je bio smješten u šatoru a žena mu je svaki dan išla u grad prositi. Tako da bi se prehranjivali, i ona je jednoga dana došla kod pekara i zamolila da joj da kruh, a pekar je rekao da će joj dati sedam kruhova za njezini 7 pletenica. Jer je ona imala izvanredno dobre kose. I Jobova žena dade svoje kose za sedam kruhova a kada dođe Jobu on je upita šta je sa kosom a ona reče da ih je dala za 7 kruhova. A Job se zakle ako ikada ozdravim za to ću te udariti 100 puta, što si se tako ponizila. I Job je bolovao 17 godina a nije molio boga za ozdravljenje, jer je uvijek kazao da ga je stid moliti za ozdravljenje. Dokle nebi toliko bolovao koliko je bio zdrav, ali je stalno iskazivao hvalu bogu dragome. Ali su mu crvi sve meso pojeli, jednoga dana crv mu je napao na jezik a drugi na srce. Tada je Job zaplako bogu dragome, jer mu je bilo žao što neće više moći iskazivati, hvalu svome gospodararu. Tada se bog smilova na Joba i crv sa jezika pade na zemlju i posta pčela, jako korisna i ljekovita. A crv sa srca pade u vodu i postade pijavica isto ljekovita.

Učini bog dragi da Job ozdravi, i vrati mu čeljad njegovu i sve bogatstvo uduplo. Reče bog Jobu: sveži snop slame i udari ženu svoju ali zakletvu ne prekrši. Znači treba biti snop od 100 slamki. Iz ovoga se može zaključiti kako bog nije dozvolio Jobu da udari ženu sa 100 štapova, nego sa 100 slamki. I Job će biti uzor na sudnjem danu, kada bude čovjek pitan što nisi klanjao (hvalio boga) ako kaže bio sam bolestan, pa nisam mogao klanjati. Job će kazati ja sam bolovao najtežu bolest pa nisam nikada molitvu izostavio. I nema oprosta. A tako ako kaže bio sam bogat, pa sam puno radio, Job će kazati ja sam bio bogatiji pa nisam molitve izostavljao i nema oprosta. Svi božiji poslanici su bili iskušavani, na razne načine pa sam zbog čitaoca napisao mnoga iskušenja, jer kod nas se često čuje bog dragi iskušaje onoga ili kažu bog stavlja muslimane na kušnju. Ja mislim kod onoga koji je labav u vjeri nema šta iskušavati, da bi mu bog dao kaznu da ga iskuša hoće li pokolebati u vjeri. Kad on i tako nekad klanja a nekad ne klanja a nekad posti a nekad ne posti. Za toga se zna da je slab vjernik i taj je iskušan.

Vehabiski grijeh

Muhamed ibn Abdul-Vehab osnivač vehabiskog ustanka pobune u Islamu. On potiče iz obrazovane porodice iz plemena Benu Tamim. Otac mu je bio sudac, rođen je 1111 h. god. u selu Ujaina (Aijaina) kod Huraimil u pokrajini Načd. Umro je u godini 1206 po hidžri, spomenut ćemo Muhameda ibn Abdul – Vehaba

njekoliko pozitivni dijela, Muhamed je od devet godina znao Kur-an na pamet. Muhamed je od jednaest godina obavio Hadž, izvršio peti islamski šart dužnost. Muhamed je govorio Arapski, Perziski, i Engleski jezik. Ibn Abdul-Vehab je završio Islamski fakultet u Medini. I tu je odmah počeo pokazivati neslaganje u Islamu. I mržnju protiv Osmanskog carstva i tako je dobio pristaše, koji su ga slijedili u njegovim nečasnim djelima. I za to se Muhamed ibn Abdul-Vehab osili i iznese javno pred narodom svoje novotarije u vjeri: prvo iskaza da nije dozvoljeno posjećati mezar Muhameda a.s. niti drugi poslanika, a ni ostalih vjernika. Pa ni svojih rođaka, i još zabranjuje kada se čini moliba Allahu dž.š. da se spominje bilo čije ime uz Allahovo. Jer je takvu molibu u kojoj bi se bilo čije ime spominjalo smatrao da je poraditi ljude s Allahom uzvišenim. Zato Abdul-Vehab napisao zakon svojim sljedbenicima. I proglasi vjernike sa nevjernicima, koji se ne drže na njegove propise. I Abdul-Vehab se spoji sa vladarima istočni pokrajina u derijeti i osta kod njih dok nisu prihvatili njegovu vjeru. Vladari u tome nađeše priliku za jačanje, učvršćivanje i proširenje svoje vlasti. Ovladali su beduinima koji su postali njihova jaka vojska, kojoj se teško bilo oduprijeti. Vjerovali su da svaki koji nepovjeruje u ono što kaže Ibn Abdul-Vehab je nevjernik i da je njihova krv i imetak dozvoljeni. Znači ko ne slijedi Abdul-Vehaba ubiti ga imetak oharačiti. Pojava ovakve misije bila je 1243. h.g. a osnivanje i širenje bilo je poslije 1250. h.g. Učeni ljudi kao i njegov brat Šejh Sulejman napisao je dijelo u kojem odgovara na zablude i opasnosti koje se kriju iza riječi i učenja koje je propagirao njegov brat. Njegovu misiju i

učenje podržao je Muhamed ibn Saud koji je porijeklom iz plemena Beni Hanife, kada je umro Muhamed ibn Saud podršku Abdul-Vehabu dao je njegov sin Abdul-Aziz ibn Muhamed ibn Saud. Od najpoznatije Šejhova koji su pisali odgovor ibn Abdul-Vehabu je učenjak Šejh Muhamed ibn Sulejman Elkurdi, je rekao između ostalog: O ibn Abdul-Vehabe. Savjetujem ti u ime Allaha uzvišenog da tvoj jezik uvučeš i poštediš muslimane tvoga vrijeđenja. Ako čuješ osobu da vjeruje da postoji utjecaj od nekoga osim Allaha i da se taj tome obraća mimo Allaha, nastoj da ga poučiš ispravnom vjerovanju i ponudi mu dokaze da nema utjecaja bez Allaha! Pa ako takva osoba odbije onda ga proglasi nevjernikom. Kada je Muhamed ibn Abdul-Vehab i oni koji su ga pomagali krenuli sa ovom nečasnom misijom. Zbog koje su proglasili nevjernicima većinu muslimana zauzeli su dosta plemena. Njihova vlast se širila. Zauzeli su Jemen i dva časna grada Meku i Medinu. Njihova vlast je brzo stigla do granica Sirije. Oni su u početku svoga djelovanja bili poslali grupu svoji učenjaka sa zadatkom da nastoje pokvariti učenje o vjerovanju kod islamske uleme u Meki i Medini. Učenjaci Islama su im odgovarili da je u stvari njihovo učenje skup propisa o izvođenju iz Islama. Onda su im dostavili sve dokaze o pogrešnosti njihovi stavova na što se ovi nisu mogli braniti. Učenjaci Islama bilo je jasno da se radi o skupini zabludjeli džahila koji su izgledali zbunjeni. Učenjaci Meke i Medine su napisali ugovor kod šerijatskog sudije u Meki sa objašnjenjem da ovo našto ta skupina poziva je čisti grijeh, i raspisali su da se to zna u svijetu. To je bilo u vrijeme vladavine Šerifa Mesuda ibn Seida sada ibn

Zejda koji je umro 1265. h.g. on je naredio da se ova skupina odmetnika uhapsi. Međutim neki su uspjeli pobjeći iz zatvora i otišli su u pleme Derijete i izvjestili svoje vehabije o tome što se desilo. To im je samo povećalo inat i oholost. Onda je vođa Meke zabranio da njihovi sljedbenici ulaze u harem na Hadž. Tada su vehabije počeli napadati neka plemena koja su bila u pokornosti i dobrim odnosima sa Emirima Meke i odpočeli su pravi sukobi. Početak oružani sukoba između vehabija i mekelija na čelu Šerifom Galiba ibn Mesaida ibn Saida ibn Zeida je bio 1205. h.g. Između ti zaraćeni strana bilo je više okrešaja u kojima je stradao veliki broj ljudi. Vehabije su iz dana u dan jačali i stalno su nova plemena njima pristupala. A sve je manji broj plemena ostajao pod upravom vladara Meke. Godine 1217. po Hidžri, Vehabije su okupili veliku vojsku i napali su Taif, osvojili su ga i većinu stanovništva pobili a žene i imetke porobili veoma mali broj se uspio spasiti. Najavili su poslije ovoga pohoda na Meku ali su znali da se u Meki nalaze silne Hadžije pa su poslije Hadža napali na Meku. Predsjednik Šerif Galib nije bio dovoljno spreman da se odupre vehabijskoj vojsci te se zbog toga izmjestio u Džidu. Stanovnici Meke su se bojali za svoje živote pa su poslali izvidnicu pred vehabijsku vojsku da traže od njih sigurnost ako se predaju pod njihovu upravu. Dali su im sigurnost i ušli su u Meku 1218. h.g. Zadržali su se u Meki 14 dana tražeći od njih da se pokaju. Obnavljajući im Islam i zabranjujući im da čine dijela za koja su vehabije smatrali da su mnogoboštvo kao molitvu ili posjetu mezarima. Vehabije su ponovo unišili u Meku 1220. h.g. Zatim su zauzeli i Medinu, opljačkali su

prostor u kojem se nalazi kabur Muhameda a.s. i pokupili sve vrednosti. Porušili su kube iznad poslanikovog kabura. Po Medini su počinili nezapamćene zločine. Porušili su sva obilježja na mezarima drugova Muhameda a.s. Imenovali su namjesnikom nad Medinom Mubareka ibni Mudijana. Njegova vlast nad Medinom i Mekom trajala je 7 godina. Za to 7 godina zabranili su dolazak na Hadž Sircima i Egipćanima. Počeli su ogrtati Kabu crnim ogrtačem. Osmanska država toga doba je bila veoma slaba.

Osveta protiv islamske države

Koji je bio zvanični priznati mezheb islamske osmanske države. Sve to trebalo je izvesti silom i mačem. Vehabije su 1788 god. napali Kuvait i osvojili ga. Napredovali su sjeverno i stigli do Bagdada koji su obsjedali. Cilj je bio da se stigne do kerbele i mezara Huseina unuka Muhameda a.s. da bi ga porušili i proglasili zabranu posjetu njegovom mezaru. 1803 su izvršili napad na meku i zauzeli je. Godinu dana kasnije, 1804 napali su Medinu i također je osvojili. Porušili su velika kubeta koja su natkrivala mezar Allahova poslanika Muhameda a.s. nakon što su potpuno zauzeli Saudisku Arabiju uputili su se prema Siriji. Došli su u blizinu Homa. 1810 g. su napali Damask kao što su napali i Nedžef. Što se tiče Damaska branio se veoma uspješno. Isto vrijeme sa opsadom grada Damaska poslali su svoje pristalice i zauzeli sjeverne djelove Sirije i izvršili proboj čak do Halepa. Općepoznato je bilo da iza ovoga vehabiskoga

pokreta stoji Engleska jer su Ali Saud bili njihove sluge a iskoristili su vehabiski mezheb u političke svrhe da bi udarili iznutra islamsku državu. Počeli su sa izazivanjem raspada među muslimanima koji su veoma brzo prerasli u prave oružane sukobe unutar osmanske islamske države. Ali stalno se je vodilo računa da sljedbenici ovog vehabiskog mezheba ne spoznaju bit ovog pokreta a posebno njegovu vezu sa Englezima. Muhamed ibn Abdul Vehab je bio u početku Hanbelejskog mezheba. Po nekim pitanjima je i sam donosio odluke. U mnogim pitanjima razilazio se s učenjacima drugih mezheba. Počeo je vatreno da se zalaže kod ljudi da slijede njegova mišljenja smatrajući ih najispravnijim. Takvim stavom i ponašanjem izazvao je huju, osudu i žestoke prosjede islamskih učenjaka. Vladara islamskih masa bilo je očigledno da izlijeće sa stavovima koji su suprotni onim što su učenjaci razumjeli iz Kur-ana i suneta. Zbog navedeni i slični mišljenja u kojima se je Muhamed ibn Abdul Vehab suprotstavljao većini učenjaka, biva odstranjen iz sredine, radi štete, i rasipa koji je nastajao među muslimanima. Protjeran zbog smutnje koju je izazvao među muslimanima premješta se u pleme Anza, čiji vođa je bio Muhamed ibn Saud. Obzirom da je vođa Anze bio u neprijateljstvu sa vođom Derijete iz koje je ibn Abdul Vehab protjeran. To je išlo na ruku da je dočekan lijepim dočekom i našao sigurno utočište. Ubrzo je našao pristalice i simpatizere svome novom učenju mezhebu. 1747 g. vođa Muhamed je javno obznanio da se stavlja svojim uticajem i moći na stranu vehabiskog pokreta i proglašava mišljenja Abdul vehaba najispravnijim. Time je vehabiski pokret postao

zapaženiji jer je imao direktan uticaj na vlast. Ovo što je ibn Abdul Vehab poučavao i propagirao, vođa Muhamed ibn Saud je to vlasću primjenjivao. Tako je u toku 10 godišnjeg rada uspostavljana vehabiskoga mezheba koji se suprotstavljao silom na tlu arabije, uspjelo je uspostaviti ovaj mezheb na oko 30 milja kvadratne površine. Nakon smrti vođe Muhameda ibn Sauda 1765 nasledio ga je sin Abdul Aziz. U njegovom periodu nije došlo ni dokakvi važni promjena i može se reći da je vehabiski pokret imao jednu mirnu fazu bez ikakvi vidljivi pomaka. Izvan teritorija koje su bile pod vlašću abdul aziza niko nije obraćao pažnju na novi mezheb koji se javljao, niti je iko slutio opasnosti koja vreba iza njega i zlo muslimanima koje im se spremalo. Međutim, nakon 41 godine od osnivanja vehabijskoga pokreta od 1747 – 1788 naglo se je premjetilo ponovno njegovo aktiviranje. Ovaj put njihov glas se je čuo daleko van granica teritorija, kojima su gospodarili za ovaj novi mezheb čulo se u svim krajevima tadašnje islamske države. Sam vladar je osjetio nemir od ovi novi bivanja koja nisu slutila ničemu dobrom. 1787 g. Abdul Aziz je proglasio samostalnu državnu upravu i zaveo nasljedni sistem vladavine osiguravši mjesto svome sinu saudu da bude vladar poslije njega. Okupila se je velika svjetina vehabija pod vodstvom Muhameda ibn Abdul Vehaba i pred tom svjetinom je Abdul Aziz objavio da pravo na vlast zadržava u okviru svoje porodice. Njegova djeca isključivo su nasljednici vlasti poslije njegove smrti. Narod je poslušno podržao ovu odluku. To se sve dešavalo uz već postojeći islamski oblik vladavine što je sa islamskog gledišta neispravno. Jer je Muhamed a.s.

rekao ako se dvojici vladara da pravo da vladaju ubite zadnjega od njih dvojice. Stvar je potpuno jasna. U veliko se odmotava klupko dugoručnog plana, koji su Englezi postavili na put rušenja islamskog vladanja. Približilo se vreme nabacivanja kolonizatorskog jarma muslimanima za vrat. Englezi su vukli konopce a vehabije su bili igrači. Uporedo sa proglašavanjem deklaracije o novom vladaru i uspostavljanju paralelnog vladajućega sistem uz već postojeći halifet (kojega su nosioci bili osmanlije) donosi se i druga deklaracija. Vehabiski mezheb se proglašava zvaničnim mezhebom a potiskuje se do tadašnji hanefiski mezheb, koji je bio službeni priznati mezheb. U Emejevićkom, Abasijskom i osmanskome periodu. Bio je ispravan i valjan za te mnoge generacije od trećega stoljeća po hidžri, pa do 20., a eto došle su vehabije i njima nije valjao hanefiski mezheb. 1788 g. vehabije su pokrenuli veliku vojnu huntu na Kuvait. Napali su ga i osvojili. I prije toga englezi su pokušavali da pokore Kuvait ali im nije polazilo za rukom. A sada preko vehabija koje su oni pomagali novcem i oružljem uspješe. 1792 g. Muhamed ibn Abdul Vehab je umro. Nasledio ga je njegov sin. Po istom šablonu kao što je bilo i u svjetovnoj vlasti. Vlast se prenosi sa oca na sina. Saudiske vođe su iskoristili vehabiski mezheb koji je imao oznake vjerskog pokreta u političke svrhe. Domogli su se preko njega vlasti i njime udari li na postojeću islamsku vlast, raspirujući u početnoj fazi djelovanja među muslimanima mezhebsku netrpeljivost i kasnije mezhebske ratove.

Vehabiski pokret

Prije nego što počnemo upoznavanje sa ličnošću osnivača ovoga pokreta i ukažemo na posljedice koje je izrodio ovaj pokret, smatram korisnim da se osvrnemo na osnovane ideje pokreta i njegovog uticaja na tadašnje islamsko društvo. Temeljna djela pokreta su poziv da se obožava samo Allah dž.š. i da se ne čini ibadet nikom drugom osim Allahu dž.š. bez razlike radilo se o kamenju, drveću ili ljudima. Utjecaj ovoga pokreta je bio usaglašan sa naobrazbom Muhameda ibn Abdul Vehaba, koji svojom idejom i reformatorikom djelom nije izašao izvan okvira sredine i učenja koje je usvojio od oca i drugi savremenika. To su uglavnom bili učenjaci koji su se naslanjali na hanbelejski mezheb i misli i ideje Šejha ibn Tejmije i njegovog učenjaka ibn Kajima el Dževzije. Pojavom vehabiskog pokreta nastupilo je vreme kada su se lahko uništavali ljudski životi, napadala naselja, dozvoljavalo se lahko ono što je bilo zabranjeno vjerom, spaljivala su se drveća i rušile kuće. To je sprovedeno nad muslimanima. To je vrijeme kad su bile rasprostranjene vračbine i čarolije koje su neke ljude naveli da smatraju svetim kamenje i drveće. A to iz razloga što je područje hidžaza bilo totalno zapostavljeno, posebno pustinska područja i beduinska naselja od strane vlasti. I niko nije vodio računa o tome šta se tamo dešava. Hidžazu se nije posvećivala nikakva važna pažnja. U to vreme u evropi su bili aktuelni reformatorski pokreti koji su korijenito mjenjali tok povjesti. Iz starog svijeta ušli su u novi moderni svijet. Te

su zahvaljujući nepažnji učmalosti i zaspalosti muslimana postigli da muslimani postanu lak plijen i igračka u rukama industriski moćnog svijeta: Istoka ili zapada. Uspjeh koji je postiglo vehabisko misionarstvo nije imao traženi odjek koji je bio potreban muslimanima ovoga stoljeća. Zato što je reforma koju je zagovarao vehabizam bila ograničena i previše lokalna i što je bila čisto vjerskoga karaktera. Obzirom da je vehabizam nastao među beduinima i u jednoj primitivnoj sredini, onda im se opravdava da su reformu izvršili u toj mjeri zadovoljavajući potrebe beduinski pustinskih uvijeta življenja. Tako da je rezultat svega toga bio da je došlo do ratova koji su povećali jaz i podjeljenost među muslimanima. Dodatno tome, vehabiskom pokretu se prepisuje udio u tim ratovima koji su nastali među muslimanima njegovim povodom. Jer vehabiski pokret nije bio mirni misionarski poziv koji se obraćao nosiocima suprotnog mišljenja. Sa lijepim savjetom i pozivanjem ljudi u svoj pokret na najljepši način. Oni su objavili sveti vjerski rat s ciljem podrške svom pokretu, kako bi silom natjerali protivnike na ulazak u njega. Pa ko bi povjerovao bio bi spašen, a ko bi se suprotstavio i pobunio proglasili bi ga odpadnikom i učinili dozvoljenim prolivanjem njegove krvi i plaćku imovine. Vehabije su tako postupali sa zemljama u koje su ulazili počev od Jemena, Hidžaza, rubni djelova Sirije i Iraka. Svaku državu u koju su ušli, smatrali su je dozvoljenom za objavljivanje rata protiv njeni stanovnika. Ako bi imali snage za zadržavanjem u tim zemljama pripajali bi ih svojim pokretima gdje su već imali vlast. A ako nebi mogli ostati zadovoljavali bi se pustošenjem, rušenjem i

plaćkom plijena. Nema ni najmanje sumnje da je vehabiski pokret ovakvim činom izlazio iz okvira islamske tolerancije. Jer je islamsko misionarstvo isključivo miroljubivog karaktera i ne oslanja se na rat izuzev u nužnim situacijama: kao što je odbrana. Islam ne dozvoljava da se prvi napada ratom na neprijatelja, jer nije dozvoljeno nikoga silom ugoniti u islam. To je od elementarni odluka islama, koje su poznate svakom. Ali vehabije u tom vremenu nisu mislili tako. Smatrali su da je islam krenuo sa sabljom pa su rekli: neka i poziv u njega bude sa sabljom. Po islamskom učenju muslimani trebaju i sa svojim protivnicima koji su nevjernici postupati postupkom tolerancije. Međutim vehabije su se žešće obračunavali sa svojim ne istomišljenicima nego što su to činili muslimani sa svojim protivnicima nevjernicima. U najmanju ruku trebali su postupiti sa svojim neistomišljenicima, kao što to čine muslimani u duhu islamskoga učenja. S tom razlikom što vehabiski neistomišljenici nisu bili nevjernici. To su bila jedna većina muslimanske populacije, koji su vjerovali u Allaha i njegova poslanika, ali se nisu slagali sa učenjem vehabija. Pa i ako su možda neki od njih dozivali mrtve i tražili njihovu pomoć i molili im se za postizanje potreba i traženje izlaza iz teškoća, Kad bi se i pomirili sa činjenicom da su to elementi širka, ipak ne može činiti širk ko vjeruje u Allaha. Te ljude je trebalo poučiti, a ne ubijati ih. Potpora koju su Ali Saud dali vehabijama je bila dovoljna da su mogli objaviti džihad svojim neistomišljenicima. I ako je miroljubiva metoda, po nama, bila veći garant uspjeha i proširenja vjere od metode sile. Njihovo posezanje za argumentom sile

rezultirao je da i neistomišljenici posežu za istim argumentom. To je rezultiralo da se o ovom pokretu iskrivila slika u očima mnogi ljudi i tako su mnogi udaljeni i od pomisli da pristupe takvom pokretu. Veoma mali broj arapa u svojim državama je pristupio ovom pokretu, jer im nije stigao u njenom izvornom obliku, nego je do mnogi dostizala veoma iskrivljena slika. A da su kojim slučajom vehabije upotrebili metodu miroljubivog širenja vjere, vjerovatno bi im povjerovao veći broj ljudi, naročito poslije naglog porasta stepena obrazovanja i interesa za obrazovanjem. A i sada glavna brana za ulazak u ovaj pokret su primitivni i umišljeni pozivači. I koji ne odustaju od metode sile i strogosti koja je bila prisutna i u početku širenja vehabijskog pokreta. Vehabije se također u bitkama, koje su vodili protiv neistomišljenika nisu pridržavali islamskih pravila. Koja su postavljena u borbi muslimana sa nevjernicima. Onih pravila koja su postavljena ranoga perioda islama u kome su se desila mnoga osvajanja. Islam, između ostalog, naređuje da se neprijatelju objavi rat. Bitke koje su vodili vehabije većinom su izvršene iznenadnim napadima, bez najave. Vođa pokrajine Hurem je došao kod ibn Abdul Vehaba nakon što je ta pokrajina primila njegovo učenje i počela ga slijediti, da ga obavjesti da je stanovništvo te pokrajine napustilo njegovo učenje i odkazuju poslušnost i sleđenje ibn Abdul Vehaba. Abdul Vehab je protiv nji poslao vojsku koju je predvodio Abdullah ibn Muhamed ibn Saud. Putovali su danju i noću kako bi što prije stigli do te pokrajine. Na obronke nasilja stigli su noću opkolili su naselje i zauzeli sve važnije kote. Abdulah je naredio da kada nastupi

sabahsko vrijeme svi odjednom ispalite po jedan metak. Kada su sve puške opalile u jedan glas, to je bilo stravično iznenađenje za stanovništvo. Zabilježeno je da su neke trudnice plod pobacile od straha. Kada je ebu Bekir napadao Murtete naredio je vojsci da ne sjeku drveće, da ne diraju žene, djecu i starce i najavljivao je napad. Borbe koje su vodili vehabije protiv muslimana, koje su proglasili odpadnicima od islama, u njima je bilo svega ovoga što je u osnovi islama zabranjeno. Zaplinjivali su masovno imetke od neistomišljenika. Izvršena su mnoga ubistva pod optužbom odpadnika. Evo kako se odigrao slučaj sa Osmanom ibn Muamerom koji je bio među prvima koji su dali podršku vehabiskom pokretu i prvi je dao podršku vehabijama. Međutim završetak mu je bio tragičan. Ubijen je od ljudi iz istoga pokreta. Također vođa plemena darma, Ibrahim ibn Muhamed je ubijen na sjelu zbog toga što je prekršio zavjet dat Muhamedu ibn Abdul Vehabu i Muhamedu ibn Saudu. Bilo je čak slučajeva da se uništavalo kompletno stanovništvo jednog naselja. Tako se je desilo stanovništvu pokrajine Hurma. Muhamed ibn Saud je napisao svome ocu Abdul Azizu 1193 h.g. da su stanovnici sela Hurme svi otkazali poslušnost i ugovor dat vehabijama, te da ako takvi nezaslužuju povjerenje. Otac mu je dao naredbu da uništi kompletno selo. Tako je i urađeno. Selo je uništeno. Preživjelo stanovništvo se raselilo i razbježalo po zemlji. Ibn Abdul Vehabova vjera je počela sa napredkom kada je njegovu kćerku oženio Osman koji je bio princ pokrajine Ujejne. On je nakon te ženidbe stao na stranu ibn Abdul Vehaba i onda se je ovaj pokret počeo omasovljivati. Počeli su rušiti kubeta

iznad mezara, turbeta i same mezare. Posjekli su i mnoga drveća za koja su smatrali da ih narod na neki način poštuje itd.

Šejh Jusuf Rifai u svome djelu poručuje ulemi Nedžda: nabrojao je više desetina primjera, rušenja svega što je podsjećalo na velikane prošlosti. U mjestu Ebvi, gdje je se nalazio kabur Amine, majke Muhameda a.s. tačno na mjestu mezara napravljen je rezervar za benzin. Gdje je tu poštivanje i svetost mezara! U časnoj meki gdje je bila kuća h. Hatidže, je trenutno lokacija stočne pijace. Na mjestu u kome je bila kuća u kojoj je bilo Muhamedovo a.s. rođenje izgrađeni su javni klozeti i sl. Sve su to plodovi vehabiske obrazbe bože na hajr.

Zajednička riječ islamista i vehabija

Jesu li islamisti mogli naći zajedničku riječ sa vehabijama. Kada su znali koje i šta je Muhamed ibn Adbul Vehab. Dosta je bilo znati da je on hafiz, jer kome bog dragi da, da nosi Kur-an u svom umu. I tako ga nagradi, moglo bi se reći da bog ima milosti prema njemu itd. Muhamed ibn Abdul Vehab je odmah po završetku islamskog fakulteta počeo pokazivati ne slaganje u islamu i to su bile sitnice. Zbog koji nije trebalo da dođe do oružani sukoba. Prvo ibn Abdul Vehab je zabranjivao da se posjeća pejgamberov mezarluk kao i drugi poslanika i svoji bližnji. Pitanje vama cjenjeni čitaoci, ni je li se moglo odustati od ovog čina. Kad ni tako ne ide na mezare više od 1% ljudi. Pa ni je li bilo bolje odustati nego li se međusobno krviti. U svakoj državi ima mnogo

teži propisa od ovog napisanog, pa narod to akceptira bez ikakve borbe. Druga zabrana je bila: kad se čini dova Allahu dž.š. da se spominje još nečije ime uz božije. Kako se može iz ovoga zaključiti i ovo je sitnica. Jer kad čovjek čini dovu gospodaru svome, da li on to mora glasno ili tajno izgovarati. Ako moli tajno neće biti nikakvi problema sa vehabijama. A Allah čuje sve i ništa mu nije skriveno. Ali se iza ovoga svega krije ono što sam već ranije pisao: kako Allah dž.š. kažnjava svoje robove jedne preko drugi. Kad su osmanlije počeli misliti kako oni dugo vladaju, kako su oni najpametniji, najpravedniji i bogu dragom najmiliji. Bog dade ibn Abdul Vehabu u pamet pa zavede jedne muslimane sa sobom a drugi se protiviše. I tako poče borba među pripadnicima islama. Koji god ginu uvijek isti muslimani. I Vehabije proglasiše sa nevjernicima sve one koji ne vjeruju u onu što kaže ibn Abdul Vehab. Što još više pogorša stanje između islamista i vehabija. Bilo je to 1243 h.g. iz dana u dan je rasla mržnja sve veća među te dvije strane do danas. A i danas kada bi ove sve pojmove opričao pametnu čovjeku on nebi našao nikakva razloga za prolivanje ljudske krvi. Kad svi znamo da se nikakva vjera nesmiye silom nametati po božijim propisima. To je znao Muhamed ibn Abdul Vehab i sada vidite da li vehabije rade sami protiv sebe, jer im je dragi Allah oduzeo pamet i ne mogu zrelo promisliti. Evo kako pa vi sami osudite: Kada bi vam neko došao i kazao ide jedna organizacija od istoka. Pozivaju u svoju vjeru, ko hoće da primi dobro. A ko neće nema sile. A druga organizacija ide sa zapada šire svoju vjeru. Ko neće da primi ono što oni nude oni pobiše od najvećega do najmanjega. Sada

drugi čitaoci na vama je da odlučite u koju biste se vi grupu opredjelili. To je najveći nedostatak kod vehabizma. Nikome ne smeta što Vehabije nose brade, kratke lače, klanjaju samo farzove, vežu ruke na prsa i stoje kod molitve razmaknuti nogu. Smetnje koje islam i Kur-an ne može prihvatiti jesu najveće namećanje vjere nasilno. A kada bi vehabije dobili jednu svoju državu, ta država nebi mogla eksistirati. Jer vehabije kada bi imali vlast u svojim rukama, nebi dozvolili da se žensko osoblje školuje, mi svi znamo kad majka dobije djecu i pođu u školu da treba pomoći kod izrade školske zadaće, i djeca najlakše primaju od svoje majke za to što je vole. I još jedan dokaz, vi svi znate da se danas sve pakuje u mala pakovanja riž, makaroni, i na paketu stoji koliko treba vode i kako treba dugo kuhati i ko nije pismen on ne može ni ručak napraviti, niti djeci zadaću pokazati. Vehabiteni nebi dozvolili da žene rade u industriji. A mi svi imamo sliku pred svojim očima, koliko su zemlje naprednije ekonomski, u kojim žene rade u poduzećima. Plus toga ni vehabije sami nevole raditi. Na vama je da ocjenu date. Ako ovo ne odgovara istini ja zaista neznam ništa.

Mržnja proklja protiv osmanlija

Kada englezi počеше praviti plan protiv osmanskog carstva pa im pade na pamet potez koji zapad povuče. Bilo je osnivanje jednog vjerskog pokreta koji bi u svojoj vanjskoj formi izgledao islamski, a u stvari zadatak tog pokreta bio da se zapadne sile, preko njega, domognu

vlasti nad osmanlijama i da poruše halifet. I englezka je posredstvom svoga čovjeka muslimanskog izdajnika Abdul Aziza ibn Muhameda ibn Sauda pokušala uzdrmati i oslabiti islamsku državu iznutra. U unutrašnjosti prostora arabije došlo je do formiranja vehabiskog pokreta. Englezi su ga pomogli oružjem i novcem, kako bi mogli dići glas i oružje protiv halife. To se i desilo. Poveden je boj između vehabija i islamske osmanske vojske. Cilj je bio da vehabije preuzmu vlast nad većim djelovima teritorije u arabiji koju su držali osmanlije, da na tim teritorijama zavedu svoj mezheb i da uklone tragove do tadašnjeg hanefiskog mezheba.

Afganistanska biografija

Pade na pamet piscu da opiše događaje u Auganistanu. Sa talibanima za to što se talibani dobro poudaraju sa vehabijama. Aufganistan na čelu sa Nur Muhamedom Taraki, preuzima vlast u svoje ruke sa komunističkom partijom 27.4.1978 g. U ovom kratkom periodu vladavine Muhamed Taraki je pao kao žrtva atentata u septembru 1979 g. i u isto vreme Muhameda Tarakija nasleđuje Hafizullah Amin. Iste godine rusija izvršava invaziju na Aufganistan bolje rečeno 25.12.1979 g. Rusija je štacionirala 7000 vojnika da bi poduprili Hafizullahovu vladu, ali im ne pođe za rukom. I ne spasiše Hafizullahu Amina, te i on posta žrtva atentata 27.12.1979 g. istoga dana dođe na vlast za predsjednika Aufganistana Babrak Karmal. U Februaru 1980 g. rusija štacionira u Aufganistan 85000 svoji vojnika. Da bi se

mogli suprotstaviti pobunjenicima i otvori se žestoka borba. Između talibana i vladajuće stranke Afganistana. Borba je trajala dugo, rusi su koristili sva moguća sredstva, pa čak je bilo priča da su koristili dječije igračke umjesto mina. Ali ni to im nije pomoglo jer je amerika bila podupirač talibanske pobunjeničke ordije. Amerika je od prilike osam godina naoružavala talibane sa najmodernijim oružljem, dali su im rakete protiv avionske. Tako da je rusija izgubila oko 15000 vojnika. A dosta i aviona borbeni, i to je natjeralo ruse da se nakon osam godina povuku iz Afganistana bilo je to 15.2.1989 g. od iste godine je stupio na vlast Muhamed Nadžibulah vladao je do 1992 g. Nadžibulah vladao je tri godine, svi ovi vladari u Afganistanu izginuše od svoga naroda. Ovo bi naveo samo za to da se vidi nepravda koju svaki narod prema sebi čini. Pa ga za to i bog dragi kažnjava, dajući neslogu, nesporazum među njih. Tako bi sa Afganistanom kada se pobuniše protiv svoje vlade. I vlada pozva sovjetski savez u pomoć protiv svoga vlastitog naroda. Misleći da će im rusija pomoći mimo Allahovu pomoć, ali im rusija pomože poubijati 1.500000 ljudi i protjerati iz države oko 5 Mio za ti 8 godina rata.

Rusija se povlači i Amerika prekida pomoć Afganistanu

Kada se Rusi povukoše iz Afganistana tek onda nastala borba bilo je to 1989 g. Sukobiše se dvije stranke obadvije muslimanske, između ove dvije stranke je

trajala borba 12 godina nikada nisu borbu prekidali. Pa ni u svetim mjesecima, u kojim nije dozvoljeno ratovati po Allahovim propisima, na koje bi se muslimani trebali držati. Na vama je cjenjeni čitaoci da ocjenu date da li ovakvi muslimani zaslužuju Allahovu pomoć, I Amerika je pomoć davala talibanima od prilike 8 godina. I mnogo su truda uložili dok su rusiju natjerali da se povuče iz Afganistana. To se desilo 15.02.1989 od ovoga vremena Amerika prekida pomoć talibanima. A kasnije pokušava Amerika da dobije nazad protiv avionske rakete, koje su dali talibanima, da se bore protiv rusije. Jer su Amerikanci ustanovili da je njihov avion u Somalije oboren sa istom raketom. Ali talibani ne htjedoše vratiti preostalo oružlje Ameriki. I počеше talibani krojiti plan kako da se oduže Ameriki za pomoć protiv rusije koju im je Amerika pružila. I odlučíše da sruše dva nebodera u New Yorku da bi se revanširali Americi za pomoć koju su dobili. I to im pođe za rukom i uspješe u svome nečasnome djelu. Za dobro koje im je Amerika činila oni to uzvratiše lošim. Obučíše teroriste rukovati putničkim avionima i poslaše ih 11.9.01 g. da sruše dvije poznate zgrade u New Yorku i tu izginu oko 3000 ljudi. I taj teror natjera ameriku da objavi rat talibanima. Što znači da i ovde ima božije sudbine, jer da nisu talibani izazvali američku silu na se oni su mogli milione muslimana pobiti, po arabiji odnosno aziji bez ikakve intervencije od zapadni država. Ali im je bog dragi oduzeo pamet pa izazvaše na se jačega od sebe i platiše skupo. I smanji se teror na muslimane po aziskim državama. Amerika stupi u borbu sa talibanima 7.10.01 g. ali ovaj put su amerikanci na strani Ferajnigste Fronta, talibanskoga

protivnika i Amerika samo za ne puna dva mjeseca od početka rata zauze Kabul, Kandahar i Kundus. To je bio kratak opis između talibana i Amerike. Na vama je dragi čitaoci da ocjenu date jesu li talibani bili u pravu izvršiti teror na Ameriku, poslije potpore Amerike u rusko - afganistanskom ratu?

Talibanski grijesi

Kada talibani dobiše moć u svojoj državi oni prvo zabraniše da ženske osobe uče visoke škole, da študiraju, što je i to suprotno Allahovim propisima. Onda dozvoliše proizvodnju droge u velikoj mjeri i njezinu upotrebu u svojoj državi. I ovaj čin bog dragi ne voli. Poslije toga počеше rušiti kipove koje su UNESKOM zaštićeni. I cijeli svijet apeluje da ne ruše ono što su budisti pravili prije hiljade godina. Ali talibani ne slušaju nikoga, jer misle kako su oni kod boga dragog priznati i kako je bogu milo ono što oni rade. Pa i to izazva srdžbu božiju. Pa ujedinjene nacije uvedoše sankcije za Afganistan i država zapade u bjedu i siromaštvo. Zatim dođe grupa oko 15 ljudi misionara koji tumače vjeru božijih svjedoka. Te ih talibani uhapsiše, nadajući se da će im misionari ukinuti sankcije koje su uvedene zbog rušenja kipova. Izjavi talibanska vlada da po Kur-anu zaslužuje smrtnu kaznu ko bi prepovjedao širio neku vjeru izvan islama. Te i ovde iznesoše potvoru na uzvišenog Allaha i na Kur-an, kad za sve ovo čuše države iz koji su misionari poticali poslaše svoje ministre da pregovaraju sa talibanom, da oslobodi misionare. Taliban pristaje na

to uz uvjet da mu se ukinu sankcije, koje je sam sebi prouzročio bez ikakve potrebe. Sve ovo što navede do sada o talibanskom grijehu ne vodi nikakvoj koristi nego samo šteti. Jer sve dosadašnje talibanske radnje su suprotne Allahovim propisima. A kada čovjek radi po Allahovim propisima opet ga poklapa loša sudbina. A da nekažemo kako će ga poklapati kada radi suprotno božijoj volji. Pa u prkos svemu tome oni se ne prolaze terora što je to može biti najštetnije po cijelo čovječanstvo i teror ne može nikoga unaprediti a svakoga unazađuje. Kako onoga kome se čini, tako onom ko ga čini. Jer onaj što čini teror treba pare za bombaške elemente i još rad za to. Pa ko vjeruje da Allah dž.š. poručuje u časnome Kur-anu: ko ubije jednu osobu bespravno njemu se piše kao da je pobio cijelo čovječanstvo i ko sebi sam smrt prouzrukuje on će ostati vječno u džehenemskoj patnji, ako mu se Allah ne smiluje. Sada vi sami ocjeniti kakav je onaj koji stavi eksploziv oko sebe, i ode u pun avtobus među ne poznat narod ili u džamiju i aktivira bombu. Toliko djece, žena i nedužna naroda pogine, pa i on sam da li se on boji boga i mislili on u opšte stati pred gospodara svjetova na sudnjem danu. I ko ovakve zločine čini na božijoj zemlji, bi li njemu dragi bog htjeo dati ugodan život na ovom svijetu? Ako mislite da bog dragi kažnjava svoje robove zbog njihovi loši djela u ovoj zadnjoj temi je spomenuto dosta užasni djela. Pa ću zato u sledećoj temi spomenuti samo pozitivne stvari.

Američko ponašanje sa drugim državama

Amerika se sastoji od 52 države pa se zato zovu sjedinjene američke države. u Americi vlada demokratsko uređenje i to sama činjenica pokazuje kad je ona sastavljena od 52 države i mogu 244 godine živiti skupa bez ikakve pobune. To je dokaz da tamo vlada velika pravda i razumjevanje među narodom. Amerika preživljava 244 godine svoje ne zavisnosti što je malo država na ovom svijetu koje su tako dugo prošle bez poraza od drugi zemalja pa i ovde ima božije odredbe.

U Americi živi ca 250 Mio stanovnika, i oni svi slede jednu vladu i nema nikakvi oružani pobuna među njima. U Americi živi oko 40 vjerski sekti. I vlada najviše vodi računa da nebi bila koja sekta, ili vjera ponižena od strane državne vlasti, ili od drugog naroda. Amerika više zastupa demokratiju nego i jedna druga država na svijetu za to je bezbroj dokaza. Samo malo pojašnjenja uz američko ponašnje sa drugim državama. Cjenjeni čitaoci da li iko od vas zna državu koja se je ujedinila, sa drugom državom, jednom ili više pa da su tako dugo ostale zajedno. Kao SAD a to nećete naći. Samo jedan primjer čehoslovačka, dvi republike i ne mogoše skupa živjeti, dođe do podjele. Tako isto Jugoslovenske republike nakon 45 godina dođe do podjele i krvoprolića. Ovakvi primjera ima na pretek. U Americi je 250 mio stanovnika, ima li igde država i sa manje živitelja da živi u boljoj slozi od amerikanaca? Nađite te je ako pravo mislite. U Americi živi oko 40 vjera, razni nacija, znate li i jednu državu gdje su samo dvije vjere ili nacije pa da

nema sukoba među njima. Ako ne nađete onda će te se uvjeriti, da je u Americi prava demokratija i da amerikanci žele svugde uvesti demokratsko uređenje.

Pojedini su protiv Amerike

Mnogi narodi su protiv amerike samo iz ovi navedeni razloga u zadnjoj temi. Jer to možemo najlakše zaključiti kod siromašni ljudi. Kad s njim pričaš vidiš kako bi on volio da je i njegov komšija sirotinja kao i on. Tako isto kad uporedimo talibansku vladu zašto oni izvršiše teror na Ameriku 2001 godine kad je Amerika pomagala talibane ca 8 godina u rusko-talibanskom sukobu. Talibani su donijeli odluku da je njima bolje srušiti dvije zgrade u New Yorku, nego za taj novac napraviti jednu fabriku u Afganistanu. Pa zaposliti 100 radnika da rade u njoj i hrane svoje familije. To je ono što sirotinja misli u svojoj pokvarenoj duši. Kad ja nemam neka nema ni on, pa neka bude kako hoće.

Oni koji misle da bi bilo bolje kada bi srondali američko bogatstvo i vojnu silu tu se dobro varaju, jer Amerika je kao svjetski policajac. I oni koliko toliko brane ratovanje u svijetu i mnoge države akceptiraju volju amerike pa je za to mir u svijetu. I kada bih Amerika izgubila vojni potencijal onda nebi bilo svjetskog policajca. I tada bi radio svako šta hoće. Nastao bi nered na zemlji ratovi, otimice, ubistva i sve što je gore. A to bi izazvalo srdžbu božiju. Pa ću ovo podkrijepiti sa biblijskim citatima koje može svako pročitati u svetom pismu, a ovo je citat.

O razorenju Jerusalema: Ponovni dolazak krstov i kraj svijeta.

Ev.po mateju gl.24:1-31

1.Izišavši Isus iđase od crkve, i pristupiše k njemu učenici njegovi da mu pokažu građevinu crkvenu.

2. A Isus reče im: nevidite li sve ovo? Zaista vam kažem: neće ostati ovdje ni kamen na kamenu koji se neće razmetnuti.

3. A kad sjedoše na gori maslinskoj pristupiše k njemu učenici na samu govoreći: kaži nam kada će to biti? I kakav je znak tvojega dolazka i posljedak vjeka?

4. I odgovarajući Isus reče im: čuvajte se da vas ko ne prevari.

5. Jer će mnogi doći u ime moje govoreći: ja sam krst. I mnoge će prevarati.

6. Čućete ratove i glasove o ratovima. Gledajte da se ne uplašite: Jer treba da to sve bude. Ali nije još tada posljedak.

7. Jer će ustati narod na narod i carstvo na carstvo: i biće gladi i pomori. I zemlja će se tresti po svijetu.

8. A to je sve početak stradanja.

9. tada će vas predati na muke, i pobiće vas. i svi će narodi omrznuti na vas imena moga radi.

10. I tada će se mnogi sablazniti, i drug druga izdaće, i omrznuće drug na druga.

11. I izići će mnogi lažni proroci i prevaraće mnoge.

12. I što će se bezakonje umnožiti, ohladiće ljubav mnogih.

13. Ali koji pretrpi do kraja blago njemu.

14. I prepovjedaće se ovo evanđelje o carstvu po svemu svijetu za svjedočanstvo svima narodima. I tada će doći

posljedak.

15. Kad dakle mrzost opušćenja, o kojoj govori prorok Daniel, gdje stoji na mjestu svetome (koji čita da razumije).

16. Kad koji budu u Judeji neka bježe u gore:

17. i koji bude na krovu da ne silazi uzeti što mu je u kući:

18. i koji bude u polju da se ne vrati na trag da uzme haljine svoje.

19. A teško trudnima i dojiljema u te dane.

20. Nego se molite bogu da ne bude bježanje vaše u zimu ni u subotu:

21. jer će biti nevolja velika kakva nije bila od postanja svijeta do sada niti će biti:

22. i da se oni dani ne skrate, niko nebi ostao: ali izabrani radi skратиće se dani oni.

23. Tako ako vam ko reče: evo ovde je krst ili ondje, nevjerujte.

24. Jer će izići lažni krsti i lažni proroci i pokazaće znake velike i čudesa da bi prevarali, ako bude moguće i izabrane.

25. Eto vam kazah unaprijed.

26. Ako vam dakle reknu: evo ga u pustinji, ne izilazite: evo ga u sobama ne vjerujte.

27. Jer kako što munja izilazi od istoka i pokazuje se do zapada, taki će biti dolazak sina čovječijeg.

28. Jer gdje je strvina tamo će se i orlovi kupiti.

29. I odmah će po nevolji dana tih sunce pomrčati i mjesec svoju svjetlost izgubiti, i zvijezde s neba spasti, i sile nebeske pokrenuti se.

30. I tad će se pokazati znak sina čovječijega na nebu: i

tada će proplakati sva plemena na zemlji i ugleda će sina čovječijeg gdje ide na oblacima nebeskima sa silom i slavom velikom.

31. I poslaće anđele svoje s velikim glasom trubnijem: i sabraće izabrane njegove od četiri vjetra, od kraja do kraja nebesa.

Šesta svjetska sila je Amerika

Što znači pet svjetski sila se je izmjenjalo na ovom svijetu prije Amerike. Amerika je posljednja sila svjetska samo će UNO sasvim kratko vladati poslije Amerike tako stoji u svetom pismu. Ako Amerika ne bude mogla imati u preglednosti cjeli svijet, tada će zavladati veliki nepravde i nemiri u svijetu, koji neće moći niko smiriti izvan Allah dž.š. Pa ću kratko prokomentarisati treći citat iz evanđela po mateju gl.24.

Kada su apostoli upitali Isuza kada će doći ponovno na zemlju i kada će biti kraj svijeta. Isuz je rekao: Čućete ratove i glasove o ratovima. Jer će ustati narod na narod država na državu biće gladi i pomora zemljotresa i sve su to predznaci dolazka Isaova a.s. a to je samo početak stradanja. Poštovani čitaoci ja vama prepuštam da ocjenite da li bi moglo doći do ovakvi ratova dok je amerika svjetska sila. Po mojem mišljenju do ove katastrofe bi moglo doći kada bi amerika poklekla vojno onda bi nastali između država ratovi. Jer bi veće države pokušavale preuzeti manje zemlje. I to bih ubrzalo Isaov a.s. dolazak na zemlju, stime bih bio kraj svijeta na kugli zemaljskoj. Za oto se ne veselite da srondate Ameriku

misleći da ste poslije vi pobjednici. Ne. Kada Amerika izgubi onda je cijeli svijet izgubio i više neće biti pobjednika na ovom svijetu. To su procjene i tumačenja sveti knjiga, a najviše se ove osude nalaze u novom zavjetu.

Medije i Relegija

Jedini je i najbolji spas i opstanak ovi naroda na kugli zemaljskoj. Da se omogući javni i zakonski pristup. Novinara u svaku vjersku ustanovu, kao i postavljanje pitanja vjerskim vođama, i njihovim sljedbenicima. I da ih novinari ispituju o njihovoj logici, pa će tako izići istina na vidjelo. Sazna će se logično mišljenje mnogi teologa, kada dođe novinar pred džamiju, pa citira Kuranski ajet na primjer: O vjernici! Propisuje vam se post kao što je propisan onima prije vas, ili on tebi objavljuje knjigu, pravu istinu koja prethodne potvrđuje, i 3. primjer: Kada Imranova žena reče: Gospodaru moj, ovo što je u trbuhu mome ja zavjetujem samo na službu tebi. I kad novinar citira bilo koju rečenicu iz Kur-ana pa postavi pitanje pred džamijom. U kojoj suri piše ovaj citat, vidjeće se koliko oni znaju o Kur-anu. A kad bi počeli učiti na prevodu Kur-an, brzo bi svaki saznao nešto kazati. Pa da novinari imaju pravo molitvi prisustovati. Pa ako je imam kazao ono što nema mjesta izniti u javnost i dati im do znanja ako budu učili narod bezposlici da će izgubiti posao. A tako isto i u crkvama pitati ih kada počima kršćanski post i koliko dugo traje, ko je izdao Isuzu krista, i kakvi su predznaci Isuzova

dolazka na ovaj svijet. Mnogo ima djela među teolozima koja bih se mogla poboljšati, sa prisustvom novinara. Jer medije se uvlače u razne ustanove, i isleđuju mnoge političare. A kod vjerski vođa nema nikakve preglednosti. Od kako se je komunizam raspao, i dobro nam može poslužiti kao primjer, za vreme komunizma nije bilo voliko napada na groblje, vjerske objekte, i još bi se moglo dosta primjera naći koji ne vode ka dobru. Jer mnoge vjerske vođe sebe prepostavljaju kao da su oni čobani. A drugi su svi ovce i oni svoje ovce vaspituju kako oni hoće. Ali slabo obrazuju to se vidi od vladajući stranki, da ni oni nisu uporedljivi sa nekima zapadnima vladarima. I zato mora u BiH sjediti visoki predstavnik, i dok on tamo mora biti to je dokaz našega ne umijeća. Kada ovo sve sagledam najvolio bih, da mogu svakome čovjeku na uho doviknuti tako snažno kao što gromovi pucaju: O ljudi budite ljudi! Izvršavajte svoje, a poštujte tuđe. To je božiji put. Još bi spomenuo kratak primjer zašto su komunisti 1947 g. potjerali sve hodže u bajbuk po tri mjeseca. Samo zato da im očita šta se smi sa mimbere kazivati narodu, ili bilo gdje. Tada je morao svaki imam strahovati da se nebih prevario pa kazao ono što će ga povući na odgovornost. A sada dođe 15-20 imama na otvor džamije pa kad počnu održavati vazove nema nijednoga među njima koji ne izvrće Allahove riječi naopako. Kako sam već pisao u knjigi. i oni imami tako sami sebe u potpunjuju u svojoj pokvarenosti. Jer nikoga nema ko bi im ukazao na njihove nedostatke. A oni sami to nemogu da uvide. Oni su se tako ujedinili u svojim zlonamjerama, kad bi jedan efendija dva sata govorio narodu sve pogrešno. I neka 20 imama sluša

njega on se ne boji da će biti kritikovan od svoji kolega po profesiji. Ali ni on sam neće nikoga kritikovati. Za ovo sve bi bilo najbolji lijek. Da se oni koji su završili medresu isškoluju za reportere. To bi predonilo veliku korist islamskom narodu, da bi se krenuli ka napredku. A ovako ako ostane dugo vremena, islam je zameten u naj dublje ponore, iz koji neće biti moguće da se vrati. Bože zakloni sve vjernike i vjernice šta smo svevišnjeme gospodaru zgrešili kad nas sve ovakve nesreće prate, neka nam se dragi Allah dž.š. smiluje, amin. Uslišaj svemilostivi bože kako je tvoja volja a ti si uslišitelj najpravedniji. Neka ti je slava i hvala ti si toga dostojan.

Riječ o piscu

Porijeklo:

Rođen je u seljačkoj i siromašnoj porodici. Roditelji su se bavili poljoprivredom i nisu nikada radili u industriji. U jednome braku su se razamrili, bili su mnogo pobožni, postili su i namaze nisu nikada izostavljali. I sudski nisu osuđivani ni u jednoj vladavini.

O piscu nekoliko pozitivni djela koja bi se mogla spomenuti. U dobročinstvu prvo je dijete u roditelja, ima četiri sestre i jednog brata. Rođen je 1942 godine. Jedan put je ženit nije se razvodio, ima troje djece. I djeca su sva visoko obrazovana. Nepuši, nepije alkohol, ne jede meso nikakvo, ne igra nikakve igre (domine, šah, karte itd.). Namaze ne izostavlja, džamije redovno posjeća i član je u tri džemata, cijeli je život proveo u radu i hranio sebe i svoju fameliju sa svojim vlastitim radom. Nije nikada primao pomoć od zavoda za nezaposlene. Niti socialnu pomoć. Nije sudski osuđivan, nije u ratovima učestvovao, i posti godišnje najmanje tri – četiri mjeseca. I sada dragi moji vi će te se najlakše osuditi kada budete ovo čitali, vi sami uspoređujte šta ima pisac a šta imam ja, pa ko bude imao sve osobine kao i pisac on može slobodno kazati da je ravan piscu ove knjige. A ni sam pisac ne misli da je on sam postigao, ove sve vrline bez božije pomoći. Samo jedan primjer, ako čovjeka zapadne žena koja ga neće da sluša. Oni se moraju rastaviti. A kod pisca nije taj slučaj, njemu je dragi bog dao ženu koja ga je htjela slušati. Pa i sve ostale vrline on misli da je postigao uz Allahovu pomoć.

Cijni čitaoci, bilo bih mi žao u duši mojoj, da me kroz moju knjigu ocjenite kao nevjernika ili protivnika bilo koje vjere. Sve što sam pisao to sam činio u dobroj namjeri. Ako sam nešto pisao u negativnom smislu, to sam pisao iz tih razloga da bi se te stvari poboljšale ili uklonile iz društva. Ali ja opet kažem ako se neko osjeti uvređen, s moje strane, neka oprostí meni. I bog dragi će oprostí njemu. Ja se izvinjavam svima koji bi se osjećali uvređeni bilo na koji način s moje strane.

Pisac je koristio Kur-an: Prevod Besima Korkuta
(preveden 1984 god. Sarajevo)

Biblija ili Sveto pismo:

Preveo stari zavjet: Đuro Daničić

Preveo novi zavjet. Vuk Stef. Karadžić

Izdanje Biblijskoga društva: Croatian Bi 043 UBS-EPF
1984 - 3M

Božije Vodstvo: Watch Tower Bible and tract Society of
Pennsylvania 1999

Ahmed b. Zejn Dehlan et al: Vehabizam šta je to?

Knjiga se sastoji od 347 stranica i 84.128 riječi.
Napisana 2010 godine.

Napomena

U nastavku donosimo tabelu najčešće upotrebljavani vlastiti imena, koja je autor u prevodu i napomenama donio onako kako su se ona zvala po Kur-anu. Zato smatramo potrebnim da damo njihove nazive iz ostali sveti knjiga kao biblijsko njihovo porijeklo.

U PREVODU	IZVORNO	BIBLIJKI
Adem	Adam	Adam
Arapi	Al –Arab	Arapi
Azar	Azar	Terah
Babilon	Babil	Babilo
Bejamin	Banyamin	Benjamin
	At – Tewrat wa al ingil	Biblija, stari i novi zavjet
Davud	Dawud	David
Džalut	Galut	Goliat
Džibril	Gibril	Gabriel
Ejub	Ayyüb	Job
Elijese`a	Alyasa	Elizej
Harun	Harun	Aron
Hud	Hud	Eber
Iblis	Iblis	Luzifer
Ibrahim	Ibrahim	Abraham
Idris	Idris	Henok
Ifrit	Ifrit	Satana, Demon
Ilijas	Iliyas	Elijas/Ilija/Elijah
Isa	Isa	Isus/Mesija
Ishak	Ishak	Isak

U PREVODU	IZVORNO	BIBLIJSKI
Indžil	Ingil	Jevandelje/Novi zavjet
Isma'il	Isma'il	Ismael/Jišmel
Isra'il	Isra'il	Izrael/Azrael
Jahja	Yahja	Joe/Jovan/ Ivan Krtitelj
Jakub	Yakub	Jakov
Jedžudž	Yagug	Gog
Jerusalem	Madina al Kudus	Jeruzalem
Jevreji	Yahud	Izrailzi
Junus	Yunus	Jonas/Jona
Jusuf	Yusuf	Josef/Jozef/Josip
Karun	Karun	Kore
Lukman	Lukman	Lokman
Lut	Lut	Lot
Medjen	Madyan	Midijan/Medija
Medžudž	Megug	Magog
Merjema	Maryam	Marija
Mesih	Masih	Mesija/Isus
Mikal	Mikal	Mihael/Mikael
Misir	Al Misr	Egipat
Mrtvo more	Al Bahr al Mayyit	Mrtvo more
Musa	Musa	Mojsije
Nuh	Nuh	Noe/Noa
Samrija	As-Samiryy	Samiri
Sinaiska gora	tur sinin gabal	Sinaj

U PREVODU	IZVORNO	BIBLIJSKI
stari zavjet	At tewrat	Tora
Sulejman	Sulayman	Salamon
Šuajb	Su Ayb	Jitro/Jetro
Tevrat	At Ta-wrat	Tora
Uzejr	Uzayr	Ezra
Zekerija	Zakariyya	Zaharija
Zulkarnein	Du al Karnayn	Aleksandar
Zulkifl	Du Al-Kifl	Ezekijel
Zunnun	Du an Nun	Jona

Sadržaj

	Strana
Predgovor.....	3
Bogo bojazni i bogo ne bojazni.....	5
Zašto nam je potrebno božije vodstvo	7
Kako se čovjek udaljuje od božijeg vodstva	9
Što kaže kur-an o raju i Ademu	11
Allahova pravda prema svjetovima.....	12
Svaki narod će biti ispitivan prema svojoj knjigi.....	13
Sura 10:100. Ajet komentar.....	16
Slobodna volja čovječja.....	20
Mojsije je govorio Faraonu.....	21
Zakoni o robstvu, ubistvu i tjelesnim povredama	23
Isa a.s.,Musa a.s i Muhamed a.s. o postu i kurbanu govore	26
O razlici čisti i ne čisti životinja.....	27
Jakov iz biblije: Izraelski dolazak na ovaj svijet.....	31
Mojsije iz Biblije.....	33
Mojsije komentar.....	35
O Kanancima iz Biblije.....	40
Iz Biblije: Pobjeda nad Ogom Bazanskim.....	41
Uz zadnje biblijske citate: komentar.....	44
Dolazak Isaov a.s. iz Biblije.....	46
Rođenje svete Marije po Kur-anu.....	47
Rođenje Isa a.s.....	48
Mudraci od istoka traže Isusa da mu se poklone.....	50
Ivan poziva narod na pokajanje i krštava Isusa.....	53
Kratak opis o božijim knjigama i poslanicima.....	55
Riječ o vjernima i nevjernima.....	57
Zabrana ženidbe i udaje s bližnim srodnicima.....	60
O udaji žene i pravo u braku iz Kur-ana.....	62
Kazna za prostituciju iz Kur-ana.....	65
O bludu u Tevratu iz Biblije.....	66
Rođenje Isaa a.s. iz Kur-ana.....	68
O Isau a.s. iz Kur-ana.....	70
Isusa kuša sotona iz biblije.....	73
Isus liječi bolesne i poučava zdrave.....	74
Isus brani one koji rade subotu.....	78

Sadržaj

Strana

O razvodu braka iz Biblije.....	80
Isus sjedi s desne strane kod Allaha dž.š.....	84
Ponovni Isaov dolazak na zemlju iz biblije.....	86
Molitva bogu iz Biblije.....	87
Crkvene vođe kavi da budu iz Biblije.....	89
Komentar uz treće poglavlje.....	90
Nasilno tjeranje djece u medresu.....	91
Ne poštivanje i degradiranje božijih poslanika.....	93
Učenje mukabela u džamiji.....	95
Otišli ljudi trbuhom za kruhom.....	96
Ima još vjera osim islama.....	98
Smutnja i varanje među činovnicima.....	100
O zabrani čitanja biblije.....	101
Ponašanje u famelije iz Biblije.....	104
Komentar uz ponašanje famelije iz Biblije.....	106
Svetkovanje ili slavljenje subote.....	107
Rođen dan Isaov.....	108
Nametanje narodu ne pravilni vjerski propisa od strane teologa.....	109
Uporedba Kur-ana i bibliski ajeta.....	112
Isusovi protivnici hoće da ga okrive.....	114
Isus najavljuje dolazak muslimana.....	115
Dolazak božiji poslanika.....	115
Vjera i običaji Arapa prije islama.....	117
Muhamedovo a.s. rođenje.....	118
Muhamedovo a.s. ponašanje prije islama.....	119
Muhamedovo a.s. pozivanje u vjeru.....	119
Poslanikov dolazak u Medinu.....	120
Bitka na Bedru.....	120
Bitka na Uhudu i bitka na Hendeku.....	121
Osvajanje Meke.....	122
Oprosn Hadž.....	123
Alejhiselamova bolest.....	125
Hulefai – Rašidin.....	126
Hazreti Ebu Bekr.....	126

Sadržaj

	Strana
Hazreti Omer i Osman	127
Hazreti Alija	128
Nezadovoljne Haridžije	129
Omejevići (41-132/661-750)	130
Abasović (132-656/750-1258)	131
Provala Mongola (656-1258).....	132
Turci (Osmanlije).....	132
Islam u našim krajevima.....	133
Kako sačuvati džamije da se nebi pretvorile u crkve	134
Zašto se boji islamska ulema da će džamije postati crkve	140
Mezhebi u Islamu.....	143
Prvi imanski šart.....	146
Drugi imanski šart.....	147
Treći imanski šart.....	149
Četvrti imanski šart.....	152
Peti imanski šart.....	154
Šesti imanski šart.....	156
Prvi islamski šart.....	158
Drugi islamski šart.....	161
Treći islamski šart.....	163
Itikaf: Ramazanska dužnost.....	164
Sadakai – Fitr.....	165
O postu iz Kur-ana	166
Kršćanski post iz biblije (Indžil)	167
Četvrti islamski šart.....	168
Hadž mnogobožacki.....	170
Obrazloženje o Hadžu.....	174
2. knjiga Mojsijeva gl.20.....	177
Bacanje kamenčića na šejtana.....	179
Iz Biblije o bacanju kamenčića na šejtana.....	181
Peti islamski šart.....	183
Bedel u Hadžiluku.....	188
Uvaženi mualim pojašnjava šta je Hadž.....	189

Sadržaj

Strana

Zlo upotreba Kur-ana.....	190
Ženidba kršćankom ili Jevrejkom.....	191
Ezan.....	194
Prvi dio o arapskim imenima.....	196
Drugi dio o arapskim imenima.....	197
Takmičenje učača Kur-ana.....	198
Kur-an – Žene i učenje.....	200
Dozvoljeno po svetim knjigama ženi što i čovjeku.....	202
Islamsko odijevanje žene.....	205
Prvi džamijski otvor.....	207
Drugi džamijski otvor.....	209
Sa dženaze.....	212
Na dženazi.....	213
Drugi dio sa dženaze.....	214
Ukopavanje mrtvi.....	216
Drugi dio ukopavanja mrtvi.....	218
Nova ideja o mezarima.....	220
Islam je zagonetka na zapadu.....	221
Pismo princa Sauda turskom Sultanu.....	223
S.3:19. Inedine indelahil islam.....	225
Inedine: Komentar.....	226
Važnost arapskog citata.....	229
Helmut Hofer opet na slobodi.....	232
Mevlud i Šerif.....	234
Komentar uz Mevlud i Šerif.....	237
Obrazloženje uz zadnju temu.....	239
Narodi veličaju božije poslanike.....	242
Priče o božijim poslanicima.....	244
Priča o Nuhu/Noj iz Biblije.....	248
Priča o Musau/ Mojsije iz Kur-ana.....	252
Priča o Lutu/Lot iz Biblije.....	257
Priča o Ibrahimu/ Abram u iz Biblije.....	262
Priča o Jusufu/Josipu iz Kur-ana.....	270
Priča o Davudu/David iz Biblije.....	281

Sadržaj

	Strana
Priča o Sulejmanu/Salomon iz Biblije	288
Priča o Ejubu/Job iz Biblije	297
Komentar uz priče o božijim poslanicima	301
Opći komentar o poslaničkim pričama	305
Vehabijski grijeh.....	308
Osveta protiv islamske države.....	312
Vehabijski pokret.....	316
Zajednička riječ islamista i vehabija.....	321
Mržnja proklja protiv Osmanlija.....	323
Afganistanska biografija.	324
Rusija se povlači i Amerika prekida pomoć Afganistanu.....	325
Talibanski grijesi	327
Američko ponašanje sa drugim državama.....	329
Pojedini su protiv Amerike.....	330
Šesta svjetska sila je Amerika.....	333
Medije i relegija.....	334
Riječ o piscu.....	337